

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND ÅRSBERETNING 2005

FEJRING AF 10 ÅRS JUBILÆUM 1995–2005

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND ÅRSBERETNING 2005

© Den Europæiske Ombudsmand 2006

Alle rettigheder forbeholdes.

Gengivelse eller kopiering fra denne udgivelse til undervisnings- eller anden ikke-kommerciel brug er tilladt, såfremt kilden angives.

Rettighederne til alle fotos, undtagen omslagsfotos, og hvor ikke andet er angivet, tilhører Den Europæiske Ombudsmand.

Rapporten i sin helhed kan findes på internettet: <http://www.ombudsman.europa.eu/report/da/default.htm>

Printed in Belgium

TRYKT PÅ IKKE-KLORBLEGET PAPIR

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND ÅRSBERETNING 2005

FEJRING AF 10 ÅRS JUBILÆUM 1995-2005

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Josep BORRELL FONTELLES
Formand
Europa-Parlamentet
Rue Wiertz
1047 Bruxelles
BELGIEN

Strasbourg, den 13. marts 2006

I overensstemmelse med artikel 195, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 3, stk. 8, i Europa-Parlamentets afgørelse vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv forelægger jeg hermed min beretning for 2005.

Med venlig hilsen

P. Nikiforos Diamandouros

INDLEDNING	17
1 SAMMENDRAG	23
2 KLAGER OG UNDERSØGELSER	37
2.1 RETSGRUNDLAGET FOR OMBUDSMANDENS ARBEJDE	37
2.2 DEN EUROPÆISKE OMBUDSMANDS MANDAT	37
2.2.1 Ubeføjede klagere	38
2.2.2 Fællesskabets institutioner og organer	38
2.2.3 »Fejl eller forsømmelser«	39
2.2.4 Den europæiske kodeks for god forvaltningsskik	40
2.3 KLAGERS ANTAGELSE TIL BEHANDLING OG GRUNDLAG FOR UNDERSØGELSER	41
2.4 ANALYSE AF DE KLAGER, DER BLEV UNDERSØGT I 2005	42
2.5 OVERFØRSLER OG RÅDGIVNING	42
2.6 OMBUDSMANDENS PROCEDURER	44
2.6.1 Indledning af en undersøgelse	44
2.6.2 Fair procedure	45
2.6.3 Kontrol af dokumenter og afhøring af vidner	45
2.6.4 Åben procedure	46
2.7 RESULTATERNE AF OMBUDSMANDENS UNDERSØGELSER	46
2.7.1 Ingen fejl eller forsømmelser	46
2.7.2 Sager løst af institutionen og mindelige løsninger	46
2.7.3 Kritiske bemærkninger og forslag til henstillinger	47
2.7.4 Særlige beretninger til Europa-Parlamentet	47
2.8 AFGØRELSE OM AFSLUTNING AF BEHANDLINGEN AF SAGER	48
2.8.1 Åbenhed, aktindsigt og beskyttelse af personoplysninger	48
2.8.2 Kommissionen som traktatens vogter	51

2.8.3	Udbud, kontrakter og tilskud	52
2.8.4	Personalespørgsmål	54
2.8.5	Andre spørgsmål	55
3	AFGØRELSER EFTER EN UNDERSØGELSE	59
3.1	SAGER, HVOR DER IKKE ER KONSTATERET FEJL ELLER FORSØMMELSER	59
3.1.1	Europa-Kommissionen	59
	UNDLADELSE AF AT HANDLE I FORBINDELSE MED EN KLAGE OVER FORSKELSBEHANDLING PÅ GRUND AF SEKSUEL ORIENTERING	59
	OPSIGELSE AF EN KONTRAKT	60
	ANVENDELSE AF ØKONOMISK BISTAND FRA EU	61
	ARTIKEL 226-KLAGE VEDRØRENDE FØDEVARELOVGIVNINGEN	61
	PÅSTAND OM FORSKELSBEHANDLING I JOBANNONCER	62
	FORVALTNING AF MIDLER FRA DEN EUROPÆISKE FOND FOR REGIONALUDVIKLING	63
	EVALUERING AF ET PROJEKTFORSLAG (1)	64
	BEHANDLING AF EN ARTIKEL 226-KLAGE	65
	EVALUERING AF ET PROJEKTFORSLAG (2)	65
	ANVENDELSE AF MENNESKERETTIGHEDSKLAUSULEN I SAMARBEJDSAFTALEN MED VIETNAM	66
	HØRING OM FREMTIDEN FOR STRUKTURFONDENE	67
	DET EUROPÆISKE ALARMNUMMER 112	67
	UDFASNING AF SPROGAFDELINGER PÅ EN EUROPASKOLE	68
	PÅSTAND OM UREGLEMENTERET KONTAKT UNDER EN UDBUDSPROCEDURE	69
	TILGÆNGELIGHED AF DOKUMENTER ONLINE	69
	ADGANG TIL EN MISSIONSRAPPORT INDEN FOR RAMMERNE AF EN ARTIKEL 228-PROCEDURE	70
	UDSKIFTNING AF PROJEKTLEDER I HONDURAS	71
3.1.2	Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union	72
	PÅSTAND OM MANGEL PÅ PARKERINGSPLADSER TIL HANDICAPPED E VED KOMMISSIONENS OG RÅDETS BYGNINGER	72
3.1.3	Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO)	73
	KANDIDATERS AKTINDSIGT I EVALUERINGSKRITERIER	73
	ADGANG TIL UDVÆLGELSESPRØVER	74
3.1.4	Den Europæiske Centralbank	74
	OPLYSNINGER OM EVENTUEL INTERVENTION FRA ECB'S SIDE	74
3.2	SAGER LØST AF INSTITUTIONEN	75
3.2.1	Europa-Parlamentet	75
	OVERFØRSEL AF PENSIONSRETTIGHEDER	75
3.2.2	Rådet for Den Europæiske Union	76
	OPSIGELSE AF EN ANSÆTTELSESKONTRAKT I EN EU-POLITIMISSIØN	76
3.2.3	Europa-Kommissionen	77
	UBERETTIGET FORSINKELSE OG MANGLENDE SVAR PÅ BEGÆRING OM AKTINDSIGT	77
	AFSLAG PÅ BEGÆRING OM AKTINDSIGT I DOKUMENTER	77
	REFUSION AF BEFORDRINGS- OG OPHOLDSUDGIFTER	78
	REFUSION AF BEFORDRINGSUDGIFTER	78
	PÅSTAND OM FORSINKET BETALING TIL KOMMISSIONENS EVALUATORER	78

3.3	MINDELIGE LØSNINGER OPNÅET AF OMBUDSMANDEN	79
3.3.1	Europa-Parlamentet	79
	ADGANG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOKALER	79
	BETALING AF SAGSOMKOSTNINGER	80
	OPLYSNING PÅ FORSKELLIGE SPROG I VALGKAMPAGNE	80
3.3.2	Europa-Kommissionen	81
	OPSIGELSE AF CALLCENTER-OPERATØR	81
	PENSIONSRETTIGHEDER	82
	FRAVIGELSE AF ALDERSGRÆNSEN FOR ET PRAKTIKANTOPHOLD	82
	FORSINKET BETALING TIL MARIE CURIE-STIPENDIAT	83
3.4	SAGER AFSLUTTET MED EN KRITISK BEMÆRKNING FRA OMBUDSMANDEN	84
3.4.1	Europa-Parlamentet	84
	FORSINKET BEVILLING AF AKTINDSIGT I ET DOKUMENT	84
	MANGLENDE SVAR PÅ ANMODNING OM OPLYSNINGER	85
3.4.2	Rådet for Den Europæiske Union	86
	AKTINDSIGT I DOKUMENTER OM DEN FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK	86
3.4.3	Europa-Kommissionen	87
	VARIGHED AF OVERTRÆDELSESPROCEDURE OG AKTINDSIGT I DOKUMENTER	87
	UNDLADELSE AF AT GIVE PASSENDE RÅDGIVNING OM TILSKUD	87
	UNDLADELSE AF AT UDLEVERE OPLYSNINGER VEDRØRENDE BESKYTTELSE AF PERSONOPLYSNINGER	88
	FORSINKET BETALING AF BIDRAG TIL GALILEI-PROJEKT	89
	KOMMISSIONENS HÅNDTERING AF EN UDBUDSPROCEDURE	90
	RET TIL FORSVAR I FORBINDELSE MED EN ADMINISTRATIV UNDERSØGELSE	91
	ADGANG TIL FISKERI I FARVANDENE OMKRING AZORERNE	92
	AKTINDSIGT I DOKUMENTER VEDRØRENDE EN KONTRAKT I KINA	93
	VILDLEDENDE ERKLÆRING I UDTALELSE OM TIDLIGERE KLAGE	94
	HÅNDTERING AF EN KLAGE OVER EN PRIVAT VIRKSOMHED	95
	MANGLENDE STØTTEBERETTIGELSE FOR OVERSKUDSGIVENDE ENHEDER	95
3.4.4	Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)	96
	MANGLENDE ANGIVELSE AF FORVENTET VARIGHED AF UNDERSØGELSE	96
3.4.5	Den Europæiske Investeringsbank	97
	E-MAIL-KORRESPONDANCE MED EN ANSØGER TIL ET JOB	97
	EIB'S BEHANDLING AF EN BEGÆRING OM AKTINDSIGT I OPLYSNINGER	98
3.5	FORSLAG TIL HENSTILLINGER, DER ER GODKENDT AF INSTITUTIONEN	98
3.5.1	Europa-Kommissionen	98
	ALDERSGRÆNSER I ET PRAKTIKPROGRAM	98
	ANNULLERING AF EN FINANSIEL FORPLIGTELSE	99
	UDVÆLGELSE AF ELEVER TIL EUROPASKOLERNE	100
	AKTINDSIGT I ET DOKUMENT FRA EN MEDLEMSSTAT I PROCEDUREN I FORBINDELSE MED UFORHOLDSMÆSSIGT STORE UNDERSKUD	101
3.5.2	Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)	101
	VILDLEDENDE OPLYSNINGER I PRESSEANALYSE	101

3.6	SAGER AFSLUTTET AF ANDRE GRUNDE	102
3.6.1	Europa-Kommissionen	102
	ARTIKEL 226-KLAGE VEDRØRENDE OVERFØRSEL AF PENSION	102
	ARTIKEL 226-KLAGE I EN SAG VED EN NATIONAL HØJESTERET	103
	FRIT UDLÅN AF BØGER FRA OFFENTLIGE BIBLIOTEKER.....	104
3.7	SAGER AFSLUTTET EFTER EN SÆRLIG BERETNING	104
3.7.1	Rådet for Den Europæiske Union	104
	UNDLADELSE AF AT GIVE GYLDIGE GRUNDE TIL LOVGIVNINGSSARBEJDE BAG LUKKEDE DØRE.....	104
3.7.2	Europa-Kommissionen	105
	UNDERVISNINGSDUDGIFTER FOR BØRN MED SÆRLIGE PÆDAGOGISKE BEHOV	105
3.7.3	Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)	106
	AFGIVELSE AF UKORREKTE OG VILDLEDENDE OPLYSNINGER TIL OMBUDSMANDEN UNDER EN TIDLIGERE UNDERSØGELSE.....	106
3.8	UNDERSØGELSE PÅ EGET INITIATIV FORETAGET AF OMBUDSMANDEN	107
	BETALING FOR EN BLOMSTERDEKORATION.....	107
4	FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	111
4.1	EUROPA-PARLAMENTET	112
4.2	EUROPA-KOMMISSIONEN	112
4.3	DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE	113
4.4	ANDRE INSTITUTIONER OG ORGANER	114
5	FORBINDELSER MED OMBUDSMÆND OG TILSVARENDE ORGANER	117
5.1	DET EUROPÆISKE NETVÆRK AF OMBUDSMÆND	117
5.2	ANDRE OMBUDSMANDSSEMINARER OG -KONFERENCER	122
5.3	ANDRE ARRANGEMENTER MED OMBUDSMÆND OG DERES PERSONALE	125

6	MEDDELELSER	129
6.1	ÅRETS HØJDEPUNKTER	129
6.2	INFORMATIONSBESØG	136
6.3	ANDRE KONFERENCER OG MØDER	139
6.4	KONTAKTER TIL MEDIERNE	147
6.5	PUBLIKATIONER	151
6.6	ONLINEKOMMUNIKATION	153
7	BILAG	155
A	STATISTIK	157
B	OMBUDSMANDENS BUDGET	164
C	PERSONALE	166
D	INDEKS OVER AFGØRELSE	173
E	VALG AF DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND	178
	SÅDAN KONTAKTER DE DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND	180

INDLEDNING

INDLEDNING

I 2005 kunne institutionen Den Europæiske Ombudsmand fejre tiårs jubilæum. Denne vigtige milepæl var en oplagt lejlighed til at reflektere over de første ti års resultater og overveje, hvordan vi bedst kan videreudvikle forbindelserne til vore vigtigste samarbejdspartnere. De forskellige arrangementer i anledning af jubilæet gav os et udmærket indblik i, hvad der fungerer godt, og hvad der yderligere kan gøres for at udbygge samarbejdet både med Den Europæiske Unions institutioner og organer, med netværket af ombudsmænd og med klagerne og borgerne i almindelighed. Inden jeg går mere i dybden med de forskellige ideer, det affødte, vil jeg dog gerne dvæle lidt ved institutionens aktiviteter i denne tiårs periode.

Den Europæiske Ombudsmand har siden september 1995 behandlet mere end 20 000 klager og hjulpet et endnu større antal borgere, som har henvendt sig til os for at få information. Da min forgænger, Jacob SÖDERMAN, som var den første Europæiske Ombudsmand, forlod embedet, fremhævede han de forskellige europæiske institutioners og organers større villighed til at arbejde sammen med ham om at finde tilfredsstillende løsninger på borgernes klagesager. På alle områder – lige fra afskaffelse af aldersgrænser ved ansættelser til forbedringer med hensyn til forsinkede betalinger og fra øget aktindsigt til større respekt for EU-charteret om grundlæggende rettigheder – har EU's institutioner og organer vist, at de var interesseret i at samarbejde med Ombudsmanden om at sikre borgerne en bedre service. Disse – og mange andre – resultater kan vi som borgere i EU takke Jacob SÖDERMAN for.

Ud over at forbedre EU's forvaltning har institutionen Den Europæiske Ombudsmand gjort en ihærdig indsats for at udbygge forbindelserne til nationale, regionale og lokale ombudsmænd i hele EU for at sikre, at EU-borgernes rettigheder, såvel som i EU bosiddende personers rettigheder, bliver en realitet. Dette samarbejde foregår hovedsagelig inden for det europæiske netværk af ombudsmænd, som i løbet af det seneste tiår har udviklet sig til en uvurderlig mekanisme til hurtig og effektiv behandling af klager fra borgerne. I 2005 fik vi lejlighed til at gøre status over netværkets resultater siden oprettelse i 1996 i Strasbourg og lægge os fast på, hvordan vi sammen når videre.

Ombudsmanden har siden september 1995 arbejdet ihærdigt på at nå ud til borgerne for at gøre dem mere bevidste om deres rettigheder, især retten til at klage og få administrative afgørelser prøvet. At det i vist omfang er lykkedes, fremgår af den kendsgerning, at der nu indkommer over 300 klager til Ombudsmanden hver måned, og at vi i 2005 modtog det største antal klager nogensinde.

Ombudsmandens forbindelser til EU's institutioner og organer

Det ville selvfølgelig være langt bedre, at borgerne slet ikke havde behov for at henvende sig til Den Europæiske Ombudsmand, og at de involverede forvaltningsgrene selv fandt tilfredsstillende løsninger på klagesagerne på det tidligst mulige stadium. Borgerne er ligeglade med, hvem der løser deres problemer. Ofte ønsker de blot en forklaring, en begrundelse, en undskyldning eller et godt råd, og den pågældende forvaltningsgren er bedst placeret til at levere det ønskede.

Hvis borgere føler behov for at klage, ønsker de problemet løst så hurtigt og effektivt som muligt. Efter min opfattelse er en løsning, der foreslås af den involverede forvaltningsgren selv, hurtigere og i sidste ende mere tilfredsstillende for alle parter, fordi den derved får æren af at løse problemet, styrker sin legitimitet i klagerens øjne og sørger for, at alle ender op som vindere. Den måde, hvorpå en offentlig forvaltning reagerer på klager, er med andre ord et vigtigt mål for, hvor meget den fokuserer på borgerne. Det er et vigtigt budskab, som jeg gerne ville bringe videre i forbindelse med de arrangementer, vi afholdt sammen med EU's institutioner og organer i vort jubilæumsår.

Alle EU's forskellige institutioner og organer kan medvirke til at forbedre forbindelserne til borgerne. Uanset om det drejer sig om problemer med en kontrakt, et ønske om aktindsigt eller en begrundelse for, hvorfor en ansøger blev forbigået, kan vi alle af klagesagerne lære noget om, hvordan vi yder borgerne en bedre service. Det endelige resultat af denne proces er, at alle, som på et eller andet tidspunkt er i kontakt med institutionerne – og det gælder ikke kun klagerne – har glæde af Ombudsmandens arbejde.

Klagerer i mange tilfælde symptomer på mere alvorlige, komplekse eller systemiske problemstillinger. En af Ombudsmandens funktioner er at afdække disse problemer og finde måder at løse dem på. Ud over at fungere som en ekstern kontrolmekanisme er Ombudsmanden således også en værdifuld ressource for cheferne i forvaltningen, fordi han kan hjælpe med til at forbedre forvaltningens ydeevne ved at gøre opmærksom på områder, hvor tingene kan gøres bedre.

Den europæiske kodeks for god forvaltningsskik er et uvurderligt hjælpemiddel i denne sammenhæng. Den blev vedtaget af Europa-Parlamentet i 2001, og den forklarer borgerne, hvad de har ret til at forvente af EU-forvaltningen. Den fungerer desuden som en nyttig vejledning for offentligt ansatte ved at sætte de højeste standarder for offentlig forvaltning. I 2005 udkom en ny udgave af kodeksen på 24 sprog. Der blev distribueret mere end 100 000 eksemplarer både i og uden for Europa. Det resulterede i, at nationale og lokale forvaltninger, skoler og universiteter, uddannelsescentre, offentlige biblioteker og privatpersoner anmodede om flere eksemplarer til yderligere distribution. Det er virkelig en europæisk succeshistorie. Kodeksen er blevet tilpasset til brug for nationale, regionale og lokale forvaltninger fra Portugal til Italien, fra Vallonien til Grækenland og fra Rumænien til Kroatien. I betragtning af, at den europæiske kodeks nu anvendes af så mange forvaltninger i hele EU, er det mit fortsatte håb, at den kan vedtages af alle EU's institutioner og organer, eventuelt i form af en interinstitutionel aftale. Mine kontakter i 2005 med Europa-Kommissionens formand, José Manuel BARROSO, og næstformændene, Margot WALLSTRÖM og Siim KALLAS, har været særdeles positive, og jeg håber meget, vi hurtigt kan komme nærmere realiseringen af dette projekt. Det vil være et klart signal om vor fælles vilje til at arbejde sammen til gavn for borgerne i de kommende år.

En anden udvikling i 2005, som jeg finder meget opmuntrende, var den meddelelse, Kommissionen vedtog om en ny intern procedure for, hvordan der skal reageres på Ombudsmandens undersøgelser. Ifølge denne meddelelse skal kommissærerne påtage sig et klart politisk ansvar for de enkelte sager, samtidig med at Generalsekretariatets vigtige rolle opretholdes. Jeg er særdeles tilfreds med denne nye procedure, som, efter hvad jeg har forstået, skal sikre mere velbegrundede og konsekvente svar fra Kommissionen og hurtig opfølgning på Ombudsmandens henstillinger og bemærkninger. Eftersom Kommissionen er genstand for ca. 70 % af Ombudsmandens undersøgelser, er det afgørende, at den påtager sig en ledende rolle i bestræbelserne på at afhjælpe fejl eller forsømmelser og fremme en mere serviceorienteret behandling af borgerne. Denne årsberetning indeholder mange eksempler på sager, hvor Kommissionen virkelig har reageret hurtigt og konstruktivt for at løse problemer, jeg har forelagt den.

Samarbejdet med det europæiske netværk af ombudsmænd

Den Europæiske Ombudsmand har næsten siden institutionens oprettelse arbejdet tæt sammen med sine kolleger på nationalt, regionalt og lokalt plan gennem det europæiske netværk af ombudsmænd. Hovedformålet med netværket har samme gyldighed og betydning i dag som i starten: at gøre borgernes rettigheder i henhold til EU-lovgivningen til en levende realitet.

EU-retten gennemførelse og anvendelse er hovedsagelig de nationale forvaltnings ansvar. Respekten for de rettigheder, EU-retten giver, afhænger derfor i praksis i høj grad af kvaliteten af disse forvaltnings daglige arbejde og af, i hvilket omfang det lykkes de tilsynsførende organer, herunder ombudsmændene, at højne kvaliteten i forvaltningen og sikre effektive midler til at rette op på forholdene, når det er nødvendigt. Det bliver endnu vigtigere i takt med, at samarbejdet mellem de forskellige medlemsstaters forvaltninger og EU-institutionerne bliver stadig tættere og mere omfattende. For at kunne beskytte borgernes rettigheder og afhjælpe fejl og mangler effektivt må ombudsmændene intensivere deres indbyrdes samarbejde i samme grad, som forvaltningerne gør det.

På denne baggrund undersøgte jeg i 2005 muligheden for at udbygge og styrke ombudsmændenes rolle i den europæiske lovgivningsmæssige og politiske kontekst, der er under udvikling. I den forbindelse argumenterede jeg for, at netværket er nødsaget til i højere grad at synliggøre den merværdi, borgerne får ud af samarbejdet, både for borgerne selv og for de politiske beslutningstagere på alle niveauer i EU. Navnlig på det sidstnævnte område ligger der et stort arbejde forude. Vi mangler stadigvæk at overbevise omverdenen om, at forskelligheden ikke må betyde, at ombudsmændene ikke kommer til at indgå som fuldgældende elementer i de mange nye EU-politiske tiltag, som medlemsstaternes myndigheder og EU's institutioner og organer løbende udvikler og lægger frem.

For at bidrage til at give vort samarbejde en mere markant identitet over for offentligheden har jeg bebudet, at Den Europæiske Ombudsmands kontor vil investere ressourcer i mere intensiv brug af Internettet til at kommunikere både internt og med offentligheden. Vi har planer om at lægge en interaktiv »Hvem kan hjælpe mig?«-vejledning ud på Den Europæiske Ombudsmands websted for at hjælpe borgerne med at finde ud af, hvilken ombudsmand de skal henvende sig til på enten europæisk, nationalt, regionalt eller lokalt plan. Vi vil desuden i løbet af de næste to år inden for netværket af ombudsmænd forsøge at få udarbejdet en redegørelse, som forklarer borgerne, hvad de kan forvente, når de henvender sig til en ombudsmand i netværket. Vi vil overveje, om redegørelsen kan vedtages på det sjette seminar for nationale ombudsmænd, som finder sted i Strasbourg i 2007. Jeg er helt klar over, at en sådan redegørelse skal udformes med den største omhu, men jeg er overbevist om, at vi er tilstrækkeligt enige om, hvad ombudsmandsfunktionen står for, til at det vil kunne lade sig gøre at gennemføre dette projekt inden for den tidshorisont, jeg har foreslået. En sådan redegørelse vil være nyttig ikke kun for de borgere, som kan få brug for at henvende sig til en ombudsmand uden for deres eget land, men også som et vigtigt referencegrundlag i ombudsmændenes relationer med de politiske beslutningstagere både kollektivt og individuelt. Selve arbejdet med at udforme redegørelsen vil helt sikkert også styrke og udvide vore muligheder for at lære af hinanden og dermed i sig selv være værdifuldt. Projektet kan således kun medvirke til at styrke det eksisterende samarbejde.

Ombudsmandens forbindelser til borgere og potentielle klagere

Den Europæiske Ombudsmands bestræbelser på at arbejde tæt sammen med EU's institutioner og organer og med ombudsmændene i alle medlemsstaterne har ét overordnet formål, nemlig at betjene borgerne bedst muligt. Derfor afholdt vi i 2005 som led i fejringen af vort tiårs jubilæum en række arrangementer for medierne, ngo'er, interessegrupper, regionale og lokale forvaltninger og almindelige borgere. Vi mente, det ville være umagen værd at udforske forskellige emner, som kunne hjælpe os fremover til at skabe øget opmærksomhed om retten til at klage til Ombudsmanden og dermed bidrage til at højne kvaliteten af EU-forvaltningen til gavn for hele EU's befolkning.

Vi var klar over, at der kunne og burde gøres meget mere for at formidle de rette informationer til de rette personer. Den Europæiske Ombudsmand står over for to umiddelbare udfordringer på informationsområdet: mange mennesker ved ikke, hvad en ombudsmand er, og mange ved ikke, hvad EU står for i praksis. Alt det informationsmateriale, vi udarbejder, skal fokusere klart og direkte på disse to problemstillinger. Ombudsmanden må markere sig langt tydeligere på Internettet. Vi skal være bedre til at nå ud til potentielle klagere. EU's institutioner bør systematisk informere de personer, de kommer i kontakt med, om deres ret til at klage.

Ombudsmanden er også nødt til at få formidlet det budskab, at det er meget let at klage. Ombudsmanden tilbyder, alt taget i betragtning, en både hurtig og fleksibel service, som samtidig er helt gratis. For dem, som frygter negative reaktioner fra institutionerne, hvis de klager, vil jeg gerne atter slå fast, at alle forsøg på at chikanere eller true med at chikanere en person, som benytter sig af sin ret til at klage til Ombudsmanden, vil i sig selv udgøre en fejl eller forsømmelse. EU's institutioner og organer bør sikre sig, at de ansatte er klar over dette og handler derefter.

Konklusion

Det er svære tider for Den Europæiske Union: befolkningen i Frankrig og Nederlandene stemte nej til EU-forfatningen, valgdeltagelsen ved valgene til Europa-Parlamentet er konstant faldende, og EU kæmper fortsat mod den opfattelse, at det er et fjernt bureaukrati, som er skabt af en politisk elite.

En Eurobarometerundersøgelse for nylig viste, at kun 38 % af befolkningen føler, at »min stemme tæller i EU«.

Den europæiske ombudsmandsinstitution blev oprettet for at bringe EU tættere på borgerne og give EU-forvaltningen »et menneskeligt ansigt«. Det er et grundlæggende træk ved institutionen, at Ombudsmanden er en fysisk person, som kommunikerer personligt med de enkelte borgere, der skriver til ham, gennemgår deres sag og forsøger at finde en løsning på deres problem. Hver enkelt af disse »mikro-kommunikationer« hjælper med til at menneskeliggøre EU-forvaltningen og bringe den tættere på borgerne. Ombudsmanden er et centralt led i bestræbelserne på at skabe tillid mellem borgere og institutionerne. Han kan være med til at fremme en konstruktiv dialog mellem de to parter.

Som en klager skrev: »For mig er denne sag nu endelig afsluttet, og jeg håber, at jeg nu omsider kan komme videre i mit arbejde, eftersom hele mit virke er nøje knyttet til Europa. Jeg vil gerne takke Dem for Deres hjælpsomme mægling i sagen. Deres institution repræsenterer en meget væsentlig ressource, som giver borgerne mulighed for at få en mindelig løsning på de vanskelige problemer, de måtte støde på i forholdet til EU-institutionerne.«

Ombudsmanden kan ikke arbejde alene. At sikre en forvaltning af højeste kvalitet er en opgave, der må løses i et tæt parløb med EU's institutioner og organer. At leve op til sine løfter, etablere en effektiv klageadgang, lære af sine fejltagelser, arbejde åbent og lade offentligheden få indsigt i alle aktiviteter er alt sammen vigtige midler til at skabe tillid hos borgerne. Ombudsmanden må samtidig indgå i et nært og systematisk samarbejde med sine nationale, regionale og lokale kolleger for at sikre, at borgernes rettigheder respekteres i fuldt omfang overalt i EU. Endelig må han fortsat bestræbe sig på at nå ud til borgere og potentielle klagere, så de er opmærksomme på den service, han tilbyder.

I min egenskab af Europæisk Ombudsmand vil jeg bestræbe mig på at bygge videre på de resultater, der er opnået i løbet af det første tiår, institutionen har eksisteret, for til fulde at leve op til mit institutionelle mandat, som er at bringe EU tættere på borgerne og give EU-forvaltningen et »menneskeligt ansigt«.

Strasbourg, den 14. februar 2006

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

1 SAMMENDRAG

Den Europæiske Ombudsmands ellefte årsberetning til Europa-Parlamentet beskriver Ombudsmandens aktiviteter i 2005. Det er den tredje beretning, som skal fremlægges af P. Nikiforos DIAMANDOUROS, der begyndte som Europæisk Ombudsmand den 1. april 2003.

BERETNINGENS OPBYGNING

Beretningen består af seks kapitler og fem bilag. Den indledes med et personligt forord af Ombudsmanden, hvor han gennemgår årets vigtigste aktiviteter og resultater og skitserer sine planer for de kommende år. Dette sammendrag udgør kapitel 1.

I kapitel 2 beskrives Ombudsmandens procedurer til behandling af klager og gennemførelse af undersøgelser. Vigtige nye begivenheder fremhæves, og der gives et overblik over de klager, der blev behandlet i løbet af året, herunder en tematisk analyse af resultatet af sager, som blev afsluttet efter en undersøgelse. Denne analyse omfatter Ombudsmandens vigtigste afgørelser vedrørende retlige eller faktiske forhold i 2005.

Kapitel 3 består af udvalgte sammendrag af disse afgørelser, som illustrerer, hvor mange forskellige emner og institutioner der indgår i klagerne og Ombudsmandens undersøgelser på eget initiativ. Kapitlet indeholder resumeer af alle de afgørelser, der indgår i den tematiske analyse i kapitel 2. Resumeerne er først inddelt efter, hvilken type resultat undersøgelsen fik, og derefter efter institution eller organ. Resumeer af afgørelser om undersøgelser på eget initiativ indgår i kapitlets sidste del.

Kapitel 4 omhandler forbindelserne med andre institutioner og organer i EU. Først beskrives værdien af Ombudsmandens konstruktive samarbejde med EU's institutioner og organer, og herefter omtales de forskellige møder og begivenheder i 2005 i denne sammenhæng.

I kapitel 5 redegøres der for Den Europæiske Ombudsmands forbindelser til de nationale, regionale og lokale ombudsmænd i og uden for Europa. Aktiviteterne i det europæiske netværk af ombudsmænd beskrives nærmere ligesom Ombudsmandens deltagelse i seminarer, konferencer og møder.

Kapitel 6 giver et overblik over Ombudsmandens kommunikationsaktiviteter. Kapitlet er opdelt i seks afsnit, som beskriver årets vigtigste begivenheder, Ombudsmandens informationsbesøg, konferencer og møder med deltagelse af Ombudsmanden og hans medarbejdere, kontakten til medierne, publikationer og onlinekommunikation.

Bilag A indeholder statistikker over Den Europæiske Ombudsmands arbejde i 2005. Bilag B og C indeholder nærmere oplysninger om Ombudsmandens budget og personale. I bilag D findes der et indeks over afgørelserne i kapitel 3 efter sagsnummer, genstand og typer påståede fejl eller forsømmelser. I Bilag E redegøres der for proceduren for valget af Den Europæiske Ombudsmand og for P. Nikiforos DIAMANDOUROS' genvalg i januar 2005.

SYNOPSIS

Den Europæiske Ombudsmands opgaver

Den Europæiske Ombudsmands embede blev oprettet i henhold til Maastricht-traktaten som led i bestemmelserne om EU-borgerskabet. Den Europæiske Ombudsmand behandler klager over fejl eller forsømmelser i EU-institutionernes og -organernes arbejde, dog med undtagelse af Domstolens og Retten i Første Instans' udøvelse af deres domstolsfunktioner. Ombudsmanden har

med Europa-Parlamentets samtykke i sin definition af »fejl eller forsømmelser« krævet respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet og principperne for god forvaltningsskik.

Ud over at behandle klager fra enkeltpersoner, virksomheder og foreninger arbejder Ombudsmanden proaktivt, iværksætter undersøgelser på eget initiativ og tager kontakt til borgerne for at oplyse dem om deres rettigheder, og hvordan de udøver dem.

Klager og undersøgelser i 2005

I 2005 modtog Ombudsmanden 3 920 klager, hvilket er en stigning på 5 % i forhold til 2004¹. Hele 59 % af samtlige klager – det højeste tal nogensinde – blev fremsendt elektronisk enten pr. e-mail eller med brug af klageformularen på Ombudsmandens websted. I 3 705 tilfælde indkom klagerne direkte fra enkeltpersoner, medens 215 hidrørte fra foreninger eller virksomheder.

I over 75 % af sagerne var Ombudsmanden i stand til at hjælpe klagerne ved enten at indlede en undersøgelse, oversende sagen til en kompetent institution eller rådgive om, hvor de skulle henvende sig for at få løst deres problem hurtigt og effektivt. Der blev indledt i alt 338 nye undersøgelser i årets løb på grundlag af klager (herunder én samlet undersøgelse omfattende 389 individuelle klager). Ombudsmanden indledte desuden fem undersøgelser på eget initiativ.

I 2005 arbejdede Den Europæiske Ombudsmand med i alt 627 undersøgelser, hvoraf 284 var overført fra 2004.

Ligesom tidligere år vedrørte de fleste klager Europa-Kommissionen (68 % af samtlige klager). I betragtning af, at Kommissionen er den EU-institution, der træffer flest beslutninger med direkte konsekvenser for borgerne, er det kun naturligt, at den også er det vigtigste mål for borgernes klager. Der var 73 klager over De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskantor (EPSO), 58 klager over Europa-Parlamentet og 14 klager over Rådet for Den Europæiske Union.

De vigtigste typer af påståede fejl eller forsømmelser var manglende åbenhed, herunder afslag på at give oplysninger (188 sager), urimelig behandling eller magtmisbrug (132 sager), forskelsbehandling (103 sager), utilfredsstillende procedurer (78 sager), unødigt forsinkelse (73 sager), uagtsomhed (44 sager), manglende opfyldelse af forpligtelser, hvilket vil sige, at Kommissionen ikke har varetaget sin opgave som »traktatens vogter« over for medlemsstaterne (37 sager), samt juridiske fejl (29 sager).

Ombudsmanden modtog i alt 3 269 individuelle anmodninger om oplysninger pr. e-mail imod ca. 3 200 i 2004 og 2 000 i 2003.

Resultaterne af Ombudsmandens undersøgelser

I 2005 afsluttede Ombudsmanden 312 undersøgelser, hvoraf 302 var foranlediget af klager, og ti var undersøgelser på eget initiativ. Afgørelserne var følgende:

Ingen fejl eller forsømmelser

I 114 sager afslørede Ombudsmandens undersøgelse ingen fejl eller forsømmelser. Det er ikke nødvendigvis negativt for klageren, som i det mindste får en fyldestgørende forklaring fra institutionen eller organet på, hvad de har foretaget sig, eller modtager en undskyldning. For eksempel:

- Europa-Kommissionen gav en begrundelse for sin beslutning om ikke at indlede en undersøgelse over for de spanske myndigheder af påstået forskelsbehandling baseret på seksuel orientering. Kommissionen forklarede, at de specifikke problemer, klagerne – en spansk og en argentinsk statsborger – var løbet ind i, lå uden for EU-rettenes anvendelsesområde. Klagerne fulgte Kommissionens forslag om at klage på nationalt niveau og indgav en klage til den spanske ombudsmand. (1687/2003/JMA)

¹ Det skal bemærkes, at 335 af disse klager omhandlede samme emne og blev behandlet i én samlet undersøgelse (jf. resumé af sag 3452/2004/JMA m.fl. i afsnittet »Ingen fejl eller forsømmelser«).

- Efter at have gennemgået en klage fra organisationen European Citizen Action Service (ECAS) mente Ombudsmanden, at Kommissionens minimumsstandards for høring af interesserede parter vedrørende strukturfondenes fremtidige virke var tilstrækkeligt klare, og at Kommissionen havde fulgt dem i den pågældende sag. Han ville dog ikke udelukke muligheden for, at minimumsstandards kunne formuleres tydeligere, eller at det i visse tilfælde kunne være mere hensigtsmæssigt at anlægge en helhedsorienteret approach på tværs af sektorer, og underrettede ECAS om muligheden for at foreslå Kommissionen dette. (948/2004/OV)
- Ombudsmandens undersøgelse af gratis bogudlån fra offentlige biblioteker bidrog til dels at tydeliggøre baggrunden for Kommissionens beslutning om at indlede en overtrædelsesprocedure mod Spanien, dels at afdække mulighederne for korrekt gennemførelse af det relevante EU-direktiv uden at underminere gratis bogudlån. Ombudsmanden greb ind på baggrund af 389 klager over, at Kommissionens beslutning om at indlede en sådan sag mod Spanien fjernede hele grundlaget for offentlige biblioteker som en basal offentlig tjeneste og var i strid med borgernes grundlæggende ret til adgang til kulturgoder. Undersøgelsen blev afsluttet, da Ombudsmanden fik oplyst, at Kommissionen havde indbragt sagen for Domstolen. (3452/2004/JMA m.fl.)

Selv om Ombudsmanden ikke finder fejl eller forsømmelser, kan han over for en institution eller et organ pege på muligheden for at forbedre kvaliteten af forvaltningen fremover. I sådanne tilfælde fremsætter Ombudsmanden en yderligere bemærkning, som han f.eks. gjorde i følgende sager:

- Ombudsmanden foreslog Kommissionen at ændre sine interne regler for registrering af telefonsamtaler i forbindelse med udbud. Opfordringen var foranlediget af en undersøgelse efter en klage over en telefonsamtale, der havde fundet sted mellem Kommissionens tjenestegrene og en tilbudsgiver, der konkurrerede med klageren. Ombudsmanden fandt det ikke godt gjort, at Kommissionen havde handlet utilbørligt, men gjorde opmærksom på, at det ville have været lettere for Kommissionen at afvise klagen, hvis den havde kunnet fremlægge skriftlig dokumentation for den pågældende telefonsamtale. (1808/2004/JMA)
- Efter en undersøgelse af klager over, at Kommissionen og Rådet ikke havde sørget for tilstrækkeligt med handicapparkeringsbåse i nærheden af hovedkontorerne i Bruxelles, kunne Ombudsmanden kun glæde sig over, at de to institutioner rettede henvendelse til de belgiske myndigheder for at få stillet yderligere parkeringsarealer til rådighed. Ombudsmanden anmodede om at blive informeret om resultatet af denne henvendelse. Han opfordrede desuden Rådet til at genoverveje den begrænsning af handicappede personers adgang til institutionens egne parkeringsarealer, som var begrundet i sikkerhedshensyn, og foreslog Rådet at følge Kommissionens eksempel i så henseende. (2415/2003/JMA og 237/2004/JMA)
- Ombudsmanden erklærede, at Kommissionen for at forbedre sine relationer til borgerne og skabe større åbenhed burde tydeliggøre sine procedurer for behandling af klager over anvendelsen af økonomisk støtte fra EU. Det var foranlediget af Ombudsmandens undersøgelse af Kommissionens behandling af en klage over, at Madrids regionale myndigheder havde beskåret et EU-tilskud. I konsekvens af Ombudsmandens undersøgelse indvilligede Kommissionen i at give klageren de ønskede oplysninger og undskyldte, at det havde været så længe, før man havde informeret ham om sagens behandling. (274/2004/JMA)
- De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO) indvilligede i ved fremtidige meddelelser om udvælgelsesprøver at gøre opmærksom på, at (i) et tilsagn om adgang til deltage i forhåndsudvælgelsesprøver ikke er ensbetydende med, at det er undersøgt til bunds, om samtlige ansøgningskriterier er opfyldt, og at (ii) de skriftlige besvarelser fra ansøgere, som efterfølgende findes ikke at opfylde samtlige kriterier, ikke rettes eller gives point. Det var foranlediget af Ombudsmandens bemærkning i forbindelse med en undersøgelse af en klage fra en ungarsk statsborger, som havde søgt om at måtte deltage i en åben udvælgelsesprøve for assisterende oversættere. Ombudsmanden mente, at medtagelsen af disse oplysninger kunne bidrage til at undgå misforståelser og skabe bedre relationer til ansøgere. (839/2004/MHZ)

Sager løst af institutionen og mindelige løsninger

Ombudsmanden forsøger så vidt muligt at opnå et positivt resultat, der tilfredsstiller både klageren og den institution, der er klaget over. Samarbejdet med EU's institutioner og organer er afgørende for at opnå sådanne resultater, som bidrager til at styrke forbindelserne mellem institutionerne og borgerne og kan forhindre dyre og tidkrævende retssager.

I 2005 blev 89 sager løst af institutionen eller organet selv efter en klage til Ombudsmanden. Disse omfattede bl.a. følgende:

- Kommissionen afsluttede selv en klagesag vedrørende forsinket betaling til en tysk videnskabsjournalist, forklarede årsagen til forsinkelsen og indvilligede i at betale rente. Kommissionen bekræftede, at man i mellemtiden havde truffet foranstaltninger til at effektuere betalinger til eksperter hurtigere. Klageren oplyste efterfølgende, at han for sin seneste kontrakt havde modtaget betaling allerede efter 30 dage. (1266/2005/MF)
- Rådet bistod Ombudsmanden med at afgøre en sag om ophævelse af en kontrakt med en civil it-ekspert ved Den Europæiske Unions politimission (EUPM) i Sarajevo med det resultat, at EUPM indvilligede i at udbetale klageren løn frem til kontraktens normale udløb. Med hensyn til klagerens krav om, at Rådet skulle tilbagekalde alle beskyldninger mod ham, slog Ombudsmanden fast, at klageren var berettiget til at betragte resultatet af Ombudsmandens undersøgelse af hans tidligere klagesag som en renselse af hans navn, eftersom Ombudsmanden i den sag havde bekræftet, at klagerens ret til at forsvare sig ikke var blevet respekteret. (471/2004/OV)
- Kommissionen gav aktindsigt i to breve, den havde sendt til de britiske myndigheder i forbindelse med en overtrædelsesprocedure, tilligemed myndighedernes svar og undskyldte den unødigt lange sagsbehandlingstid for anmodningen om aktindsigt. Efter yderligere undersøgelser indvilligede Kommissionen også i at give klagerne adgang til tre cd-rom'er indeholdende de oplysninger, de britiske myndigheder havde fremsendt til Kommissionen til støtte for deres sag. Overtrædelsesproceduren drejede sig om de britiske myndigheders påståede manglende overholdelse af EU-bestemmelserne vedrørende en større losseplads nær klagerens hjem. (3381/2004/TN)

Når Ombudsmanden har konstateret et tilfælde af fejl eller forsømmelser, forsøger han om muligt at finde en mindelig løsning. I nogle tilfælde kan der opnås en mindelig løsning, hvis den berørte institution eller det berørte organ tilbyder klageren kompensation. Der er tale om kulanceerstatning fra institutionen, dvs. uden at den vedkender sig noget erstatningsansvar, og uden at det skaber nogen form for præcedens.

I 2005 foreslog Ombudsmanden 22 mindelige løsninger. Syv sager blev afsluttet i 2005 med en mindelig løsning (herunder én sag, hvor forslaget blev fremsat i 2004). Ved udgangen af 2005 var 18 forslag til mindelige løsninger stadig under behandling, herunder to sager, hvor Ombudsmanden havde anmodet Kommissionen om at genoverveje sin tidligere afvisning af forslag, der blev fremsat i 2004. Blandt de mindelige løsninger, der blev opnået i 2005, kan nævnes følgende:

- Kommissionen indvilligede i at betale en kompensation på 596 EUR til en klager, hvis sag ikke var blevet behandlet tilstrækkeligt hurtigt og korrekt. Kommissionen erkendte, at klageren på grund af flere misforståelser og administrative fejl ikke var blevet betalt rettidigt. Kommissionen tilføjede, at forskellige forhold, som Ombudsmanden havde påpeget, tilligemed sagens ekstraordinære omstændigheder havde foranlediget den til at foreslå en kompensation på 596 EUR til klageren, hvilket svarede til den rente, der var påløbet den udestående betaling. (1772/2004/GG)
- Efter Ombudsmandens undersøgelse af Europa-Parlamentets oplysningskampagne i Finland forud for valget til Europa-Parlamentet i juni 2004 lovede institutionen, at dens informationskontor i Helsinki ville sørge for, at der fremover blev udvist endnu større omhu i anvendelsen af sprog. »Svenska Finlands Folkting« havde klaget over, at plakater, der blev

anvendt i oplysningskampagnen, kun var udfærdiget på finsk. Europa-Parlamentet erkendte manglerne ved kampagnen og den kendsgerning, at størrelsen af den svensktalende befolkning i Finland ikke er relevant for sprogets status som officielt EU-sprog eller dets status i henhold til den finske forfatning. (1737/2004/TN)

- Kommissionen indvilligede i at betale en portugisisk statsborger 1 000 EUR per kulance efter at have erkendt, at den kunne have truffet de fornødne foranstaltninger til at informere hende om, at hun ikke havde lov til at starte i et job før den faktiske ansættelsesdato. Klageren hævdede, at Kommissionen havde behandlet hende urimeligt, fordi den først havde truffet beslutningen om, at hun ikke kunne arbejde i et callcenter, efter hun var startet på jobbet. Hun anfægtede også de regler, som Kommissionen lagde til grund for sin afgørelse om, at hun ikke opfyldte kriterierne for ansættelse i det pågældende job. Kommissionen var ikke enig i Ombudsmandens opfattelse af, at der eventuelt var tale om fejl eller forsømmelser fra Kommissionens side med hensyn til anvendelsen af de pågældende regler på klageren. (1336/2003/IP)

Kritiske bemærkninger, forslag til henstillinger og særlige beretninger

Er en mindelig løsning ikke mulig, afslutter Ombudsmanden enten sagen med en kritisk bemærkning, eller han udarbejder et forslag til henstilling.

Der fremsættes normalt en kritisk bemærkning, hvor den pågældende institution ikke længere har mulighed for at afhjælpe påpegede fejl eller forsømmelser, eller hvor de ikke synes at have generelle følgevirkninger, og det således ikke forekommer nødvendigt, at Ombudsmanden følger sagen op. Med en kritisk bemærkning bliver klageren bekræftet i, at klagen er berettiget, og institutionen eller organet får oplyst, hvad der er gået galt, således at fejl eller forsømmelser kan undgås fremover. Ombudsmanden fremsatte i 2005 29 kritiske bemærkninger. For eksempel:

- Ombudsmanden kritiserede Rådet for ikke at have behandlet en anmodning om aktindsigt korrekt. Det var foranlediget af en undersøgelse, som viste, at der i modstrid med Rådets første svar til klageren vedrørende antallet af relevante dokumenter rent faktisk eksisterede mange flere. I konsekvens af Ombudsmandens undersøgelse fik klageren aktindsigt i de resterende dokumenter. Da Rådet havde indført nye interne regler på dette område, erklærede Ombudsmanden, at han havde tillid til, at denne fejl ikke ville forekomme fremover. (1875/2005/GG)
- Ombudsmanden kritiserede Kommissionen i en sag om forsinket betaling til en mindre tysk virksomhed, som var underkontrahent i Galilei-projektet. Denne undersøgelse afslørede et mere generelt problem, nemlig at de relevante kontraktregler hverken forpligtede eller tilskyndede hovedkontrahenten til at forlange renter på underkontrahenternes vegne i tilfælde af forsinket betaling fra Kommissionens side. Ombudsmanden foreslog derfor, at Kommissionen overvejede at ændre sine standardkontrakter, således at der i disse tilfælde automatisk blev betalt renter. Kommissionen bekræftede, at den ville bestræbe sig på at tage hensyn til små og mellemstore virksomheders interesser ved fremtidige kontrakter i det omfang, det var foreneligt med Fællesskabets finansielle interesser og gældende ret. (530/2004/GG)
- Ombudsmanden kritiserede OLAF for institutionens håndtering af oplysninger, som en tysk EU-tjenestemand havde givet vedrørende mistanke om ulovligheder inden for et EU-organ. Klageren hævdede ikke at være blevet informeret af OLAF om, hvor lang tid det med rimelighed måtte forventes at vare, før sagen var undersøgt. Ombudsmanden fandt, at OLAF ifølge reglerne var forpligtet til at oplyse angiveren om, hvor lang tid man forventede at skulle bruge på at undersøge sagen. (140/2004/PB)

Det er vigtigt, at institutionerne og organerne følger op på Ombudsmandens kritiske bemærkninger, træffer foranstaltninger til at løse eksisterende problemer og undgå fejl eller forsømmelser i fremtiden. Kommissionen underrettede i 2005 Ombudsmanden om sin opfølgning på 18 kritiske bemærkninger, bl.a. følgende:

- En sag, hvori Ombudsmanden kritiserede Kommissionen for ikke at give en god begrundelse for varigheden af en undersøgelse, som havde stået på i knap tre år. Kommissionen, som havde henvist til generelle forhold såsom en stor arbejdsbyrde, der kunne medføre forsinkelser, meddelte Ombudsmanden, at den ville bestræbe sig på at give en mere præcis begrundelse, hvis der senere skulle forekomme en tilsvarende sag. (2229/2003/MHZ)
- En sag, hvor Ombudsmanden kritiserede det svar, Kommissionens repræsentation i København havde givet en klager, der ønskede oplysning om behandlingen af personoplysninger, som vedrørte ham. Kommissionen beklagede, at repræsentationen i København havde tilsidesat Kommissionens regler om beskyttelse af personoplysninger, og udtalte, at man ville erindre repræsentationen om, at reglerne om beskyttelse af personoplysninger altid skal overholdes. (224/2004/PB)

I sager, hvor påpegede fejl eller forsømmelser er særligt alvorlige eller har generelle følgevirkninger, eller hvor det stadig er muligt for den pågældende institution at afhjælpe dem, fremsætter Ombudsmanden normalt et forslag til henstilling. Institutionen eller organet fremsætter en detaljeret udtalelse inden tre måneder.

Der blev i 2005 fremsat 20 forslag til henstillinger. Derudover blev der truffet afgørelser vedrørende otte forslag til henstillinger fra 2004. Ni sager blev i årets løb afsluttet ved, at institutionen accepterede et forslag til henstilling. Tre sager førte til en særlig beretning til Europa-Parlamentet. Seks sager blev afsluttet af andre årsager. Ved udgangen af 2005 var elleve forslag til henstilling stadig under behandling, herunder ét, som var fremsat i 2004. Blandt de forslag, der blev accepteret i 2005, var følgende:

- Kommissionen accepterede at betale en kompensation på 56 000 EUR til en fransk journalist. Det er det højeste beløb, der nogensinde er udbetalt på grundlag af klage til Ombudsmanden. Det var foranlediget af Ombudsmandens påvisning af, at Kommissionen ikke havde handlet, som klageren med rimelighed kunne forvente, idet den havde annulleret sin økonomiske støtte til klagerens projekt. (2111/2002/MF)
- Kommissionen afskaffede aldersgrænsen på 30 år som et af udvælgelseskriterierne i sit interne program for praktikophold. Det var foranlediget af en klage over de gældende regler for programmet. Ombudsmanden bemærkede, at flere andre af EU's institutioner og organer opererer med en aldersgrænse i deres praktikprogrammer. Han meddelte derfor, at han ville indlede en undersøgelse på eget initiativ af disse programmer. (2107/2002/(BB)PB)
- Kommissionen indvilligede i at give aktindsigt i et brev, den portugisiske finansminister havde sendt til Kommissionen om proceduren i forbindelse med Portugals uforholdsmæssigt store underskud. Kommissionen havde nægtet et medlem af Europa-Parlamentet aktindsigt i brevet med den begrundelse, at det ville underminere beskyttelsen af det offentlige interesse i relation til Portugals finans- og pengepolitik og økonomiske politik. Ombudsmanden rettede henvendelse til de portugisiske myndigheder, som meddelte ham, at brevet i landets aktuelle budgetsituation ikke indeholdt oplysninger, som ville berøre Portugals finanspolitik eller økonomiske politik. (116/2005/MHZ)

Hvis en EU-institution eller et EU-organ ikke svarer tilfredsstillende på et forslag til henstilling, kan Ombudsmanden sende en særlig beretning til Europa-Parlamentet. Dette er Ombudsmandens sidste udvej og det sidste skridt, han tager i behandlingen af en sag, idet vedtagelse af en beslutning og udøvelse af Parlamentets beføjelser skal vurderes politisk i Parlamentet. Der blev udarbejdet tre særlige beretninger i 2005:

- Ombudsmanden afgav en særlig beretning til Europa-Parlamentet, efter at Rådet havde undladt at give en rimelig begrundelse for sin afvisning af at lade offentligheden få adgang til rådsmøderne, når Rådet optræder som lovgivende myndighed. Ombudsmandens undersøgelse af denne sag var foranlediget af en klage fra et tysk medlem af Europa-Parlamentet, Elmar BROK, og en repræsentant for CDU's ungdomsafdeling (Den Kristelige Demokratiske Union), som hævdede,

at Rådets forretningsorden ikke var i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Union, hvorefter Rådet og de øvrige EU-institutioner og -organer skal træffe afgørelser i størst mulig åbenhed. Ombudsmanden henstillede, at Rådet genovervejede sin afvisning af at lade møderne foregå i offentlighed, når Rådet optrådte som lovgivende myndighed. (2395/2003/GG)

- Ombudsmanden fremsendte en særlig beretning til Europa-Parlamentet om udtalelser, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) havde fremsat i forbindelse med en undersøgelse, Ombudsmanden havde foretaget. Undersøgelsen drejede sig om påstande fra OLAF's side om bestikkelse, som kunne opfattes som værende rettet mod en bestemt journalist. Journalisten indgav derefter endnu en klage til Ombudsmanden med påstand om, at de oplysninger, OLAF havde givet i forbindelse med undersøgelsen, kunne forventes at »vildlede Den Europæiske Ombudsmand og fordreje undersøgelsen«. Ombudsmanden henstillede i sin særlige beretning, at OLAF erkendte, at man havde fremsat fejlagtige og vildledende udtalelser i forbindelse med Ombudsmandens undersøgelse. Ombudsmanden fandt, at sagen vedrørte et vigtigt principielt spørgsmål af betydning for borgernes tillid til EU's institutioner og organer. (2485/2004/GG)
- Ombudsmanden fremsendte en særlig beretning til Europa-Parlamentet efter at have fundet, at der var tale om uberettiget forskelsbehandling i forbindelse med tillæggene til EU-ansatte med børn med særlige undervisningsbehov. Han havde udarbejdet et forslag til henstilling, der gik ud på, at Kommissionen skulle træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forældre til børn med særlige undervisningsbehov, som ikke kan frekventere Europaskolerne på grund af deres handicap, ikke selv skal dække en del af udgifterne til børnenes undervisning. Da Kommissionen i sit svar gav udtryk for, at man i princippet var villig til at tage den eksisterende politik på området op til nyvurdering, dog med forbehold af budgetmæssige begrænsninger, som muligvis kunne afhjælpes i forbindelse med budgetproceduren, konkluderede Ombudsmanden, at det ikke var udtryk for en entydig accept af forslaget til henstilling. (1391/2002/JMA m.fl.)

Undersøgelser på eget initiativ

Ombudsmanden bruger hovedsagelig i to tilfælde muligheden for at indlede undersøgelser på eget initiativ. For det første gør han det for at undersøge et muligt tilfælde af fejl eller forsømmelser, når en uautoriseret person har indgivet en klage (f.eks. når klageren ikke er statsborger eller bosiddende i EU eller ikke er en juridisk person med hjemsted i en medlemsstat). Ombudsmanden indledte tre sådanne undersøgelser på eget initiativ i 2005. Ombudsmanden bruger endvidere muligheden for at iværksætte undersøgelser på eget initiativ i tilfælde, hvor der synes at være systemiske problemer i institutionerne. Det forekom to gange i 2005, og den ene undersøgelse vedrørte følgende:

- Ombudsmanden iværksatte en undersøgelse på eget initiativ af spørgsmålet om at give ansøgere aktindsigt i de bedømmelseskriterier, som bedømmelsesudvalgene fastsætter. Det var foranlediget af tre klager i 2005 om de oplysninger, der gives ansøgere i forbindelse med udvælgelsesprøver. EPSO's svar i disse sager indeholdt yderligere detaljerede oplysninger, som ville have givet klagerne en bedre forståelse af deres bedømmelser. Eftersom sagerne vedrørte vigtige faktuelle og juridiske aspekter af mere generel karakter, besluttede Ombudsmanden at indlede en undersøgelse på eget initiativ. (OI/5/2005/PB)

Yderligere analyse

Disse og andre sager gennemgås under følgende tematiske områder i sidste afsnit af årsberetningens kapitel 2: aktindsigt i dokumenter og beskyttelse af personoplysninger, Kommissionen som »traktatens vogter«, udbud, kontrakter og tilskud samt ansættelses- og personalespørgsmål.

Årsberetningens kapitel 3 indeholder resumeer af 65 af de i alt 312 afgørelser om afslutning af sager i 2005. Resumeerne afspejler de mange forskellige emner og institutioner, som Ombudsmandens undersøgelser berører, samt de forskellige typer resultater.

Afgørelser om afslutning af sager offentliggøres normalt på Ombudsmandens websted (<http://www.ombudsman.europa.eu>) på engelsk og på klagerens sprog, hvis dette er et andet end engelsk.

Forbindelser til Den Europæiske Unions institutioner og organer

Et konstruktivt samarbejde med EU's institutioner og organer er afgørende for, at Ombudsmanden kan opnå positive resultater for borgerne. Dette samarbejde omfatter regelmæssige møder og fælles arrangementer, hvor Ombudsmanden og hans samarbejdspartnere kan opnå større forståelse for hinandens arbejde, drøfte, hvordan man bedst forsvare og styrker borgernes rettigheder, og afdække fremtidige samarbejdsområder.

Ombudsmanden benyttede institutionens tiårs jubilæum til at udbygge de konstruktive relationer til samarbejdspartnere, som var udviklet i løbet af det første tiår. Den 17. november 2005 afholdt Ombudsmanden en officiel middag for formændene og generalsekretærene for EU-institutionerne og lederne af EU's organer og agenturer. Over 45 personer deltog i middagen som repræsentanter for EU-institutioner og -organer fra hele EU. Formålet med arrangementet var at vise Ombudsmandens vilje til at arbejde tæt sammen med alle EU's institutioner, organer og agenturer i de kommende år for at højne kvaliteten af EU-forvaltningen. Eftersom Kommissionen er genstand for ca. 70 % af Ombudsmandens undersøgelser, var Kommissionens formand, José Manuel BARROSO, indbudt til holde hovedtalen. Kommissionens formand opridsede i sin tale fordelene ved Kommissionens nye interne procedure for besvarelse af Ombudsmandens undersøgelser. Ombudsmanden benyttede lejligheden til kort at redegøre for sin rolle som ikke kun en ekstern kontrolmekanisme, men også som en værdifuld ressource for de administrative chefer, fordi han kan hjælpe forvaltningerne til at højne serviceniveauet og -kvaliteten ved at henlede deres opmærksomhed på områder, hvor tingene kan gøres bedre.

Ombudsmanden gentog dette budskab ved flere andre møder i 2005 med repræsentanter for EU's institutioner og organer og deres ansatte. Disse arrangementer omfattede også en præsentation af Ombudsmandens virke, hvorunder han gav gode råd om, hvordan man bør behandle klager, og hvordan procedurerne kan forbedres. Særligt betydningsfuldt i den henseende var mødet med kollegiet af kommissærer den 25. maj. I forbindelse med møderne i 2005 udforskede man desuden forskellige tiltag med henblik på at forbedre samarbejdet mellem institutionerne og udvekslingen af information og erfaringer om bedste praksis. Der blev desuden holdt møder, hvor man drøftede prioriteringen af Ombudsmandens arbejdsopgaver og de ressourcer, der skal til for løse disse opgaver med særligt sigte på institutionens budget for 2006.

Ombudsmanden fremlægger hvert år en beretning for Europa-Parlamentet og holder medlemmerne løbende underrettet om sine aktiviteter ved at sende dem eksemplarer af sine publikationer. I 2005 fik parlamentsmedlemmerne udleveret ni publikationer. Der foregår et frugtbart samarbejde mellem Ombudsmanden og Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender, som også omfatter gensidig oversendelse af sager, når det er relevant, for at kunne tilbyde EU-borgerne den mest effektive service. Ombudsmanden rådgiver også klagere, som ønsker ændringer i EU's lovgivning eller politik, og informerer dem om muligheden for at indgive et andragende til Europa-Parlamentet. Samarbejdet med Udvalget for Andragender blev yderligere styrket i 2005 med MAVROMMATIS-betænkningen om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning for 2004. I betænkningen fremhæves betydningen af disse konstruktive arbejdsrelationer. På et møde med Udvalget for Andragender den 12. oktober 2005 forpligtede Ombudsmanden sig til i overensstemmelse med artikel 195, stk. 3, i Parlamentets forretningsorden at give møde for udvalget efter egen anmodning hver gang, han fremlægger en særlig beretning for Parlamentet.

Forbindelser til ombudsmænd og tilsvarende organer

Den Europæiske Ombudsmand arbejder tæt sammen med sine kolleger på nationalt, regionalt og lokalt plan for at sikre, at borgernes klager over EU behandles hurtigt og effektivt. Dette samarbejde er desuden vigtigt for at sætte fokus på væsentlige begivenheder og udviklinger inden for ombudsmandshvervet, udveksle informationer om EU-retten og delagtiggøre hinanden i erfaringer om bedste praksis. Samarbejdet foregår primært inden for det europæiske netværk af ombudsmænd, selv om Den Europæiske Ombudsmand også deltager i konferencer, seminarer og møder uden for netværket.

Det europæiske netværk af ombudsmænd

Det europæiske netværk af ombudsmænd, som støt har udviklet sig til et effektivt samarbejdsredskab, er af stor betydning for Den Europæiske Ombudsmand. Netværket omfatter nu næsten 90 kontorer i 30 lande, herunder kontorer på nationalt og regionalt plan i EU og på nationalt plan i ansøgerlandene samt Norge og Island. Der er etableret en effektiv mekanisme for samarbejde om sagsbehandling. Det er særligt vigtigt i lyset af, at mange klager henvender sig til Den Europæiske Ombudsmand, når de har problemer med en national, regional eller lokal forvaltning. I mange tilfælde kan ombudsmanden i det pågældende land tilbyde en effektiv løsning. Hvor det er muligt, oversender Den Europæiske Ombudsmand sager direkte til nationale eller regionale ombudsmænd eller giver klageren råd om, hvad der er mest hensigtsmæssigt. I 2005 rådede Ombudsmanden 945 klager til at henvende sig til en national eller regional ombudsmand og videresendte 91 klager direkte til den kompetente ombudsmand. Ombudsmændene i netværket er også i en god position til at informere borgerne om deres rettigheder i henhold til EU-retten, og hvordan de udøver og forsvare disse rettigheder.

Ud over den løbende uformelle informationsudveksling via netværket findes der en særlig procedure, som nationale eller regionale ombudsmænd kan benytte til at anmode om skriftlige svar på forespørgsler om EU-retten og dens fortolkning, herunder forespørgsler foranlediget af konkrete klagesager. Den Europæiske Ombudsmand svarer enten direkte eller videresender i givet fald forespørgslen til den relevante institution eller det relevante organ i EU. I 2005 modtog Ombudsmanden fire forespørgsler (heraf to fra nationale og to fra regionale ombudsmænd), og tre henvendelser blev færdigbehandlet (hvoraf de to daterede sig tilbage til 2004).

Netværket arbejder ligeledes aktivt med udveksling af erfaringer om bedste praksis. Det foregår via seminarer og møder, et regelmæssigt nyhedsbrev, et elektronisk debatforum og en daglig elektronisk nyhedstjeneste.

Hvert andet år afholdes der seminar for de nationale ombudsmænd, arrangeret af Den Europæiske Ombudsmand i samarbejde med en national kollega. Det femte seminar, med den nederlandske nationale ombudsmand, Roel FERNHOUT, og Den Europæiske Ombudsmand som værter, fandt sted i Haag den 11.–13. september 2005. I seminaret indgik en gallamiddag for at markere den europæiske ombudsmandsinstitutions tiårs jubilæum. Her fik P. Nikiforos DIAMANDOUROS lejlighed til at takke sine kolleger for deres uvurderlige støtte i institutionens første tiår.

Det var det første seminar med deltagelse af ombudsmænd fra ansøgerlandene og det første efter EU's hidtil største udvidelse. Alle 25 medlemsstater var repræsenteret tilligemed Kroatien, Rumænien, Island og Norge. Emnet for seminaret – »Ombudsmandsinstitutionens og tilsvarende institutioners betydning for anvendelsen af EU-retten« – forekom ombudsmændene fra hele det udvidede EU særdeles relevant. Som tilsynsførende organer spiller ombudsmændene en afgørende rolle for at sikre korrekt anvendelse af EU-retten i dens fulde omfang i medlemsstaterne. Drøftelserne i Haag fokuserede på, hvordan ombudsmændene bedst kan arbejde sammen for at leve fuldt op til denne rolle. Der blev draget vigtige konklusioner vedrørende det fremtidige samarbejde mellem netværkets medlemmer, og på det næste seminar for de nationale ombudsmænd – i Strasbourg i 2007 – vil man se nærmere på, hvilke fremskridt der er gjort i mellemtiden.

Nyhedsbrevet *European Ombudsmen* – *Newsletter* var igen i 2005 et særdeles værdifuldt værktøj til udveksling af information om EU-retten og bedste praksis. De to numre, som blev udsendt henholdsvis i april og oktober, omhandlede emner som EU's kommende Agentur for Grundlæggende Rettigheder, aktindsigt og beskyttelse af personoplysninger, forskelsbehandling og hindringer for den fri bevægelighed, fængselsrelaterede problemer i flere medlemsstater, sundhedsydelser samt indvandrerne særlige problemer. Ombudsmandens elektroniske dokument- og debatforum blev yderligere udbygget i årets løb, så kontorerne nu kan udveksle oplysninger ved at lægge spørgsmål og svar ud i foraene. Der blev indledt flere større debatter om så forskellige emner som bl.a. gratis bogudlån fra offentlige biblioteker og offentliggørelse af ombudsmændenes afgørelser på Internettet. Ombudsmandens elektroniske nyhedstjeneste – *Ombudsman Daily News* – blev udsendt på alle arbejdsdage med artikler, pressemeddelelser og andre meddelelser fra kontorerne i alle de lande, der er med i netværket.

Informationsbesøg hos ombudsmænd i medlemsstaterne og ansøgerlandene har også vist sig at være særdeles effektive midler til at udbygge netværket og er samtidig en glimrende lejlighed til at skabe øget interesse for de kommunikationsværktøjer, det stiller til rådighed.

Møder

Ombudsmandens samarbejde med kolleger var i årets løb ikke kun begrænset til aktiviteterne i det europæiske netværk af ombudsmænd. For at fremme ombudsmandsinstitutionen, drøfte relationer mellem institutionerne og udveksle erfaringer om bedste praksis deltog han i flere arrangementer, som var organiseret af nationale og regionale ombudsmænd, og mødtes med en række ombudsmænd og repræsentanter for ombudsmandsinstitutioner både i og uden for EU.

Kommunikationsaktiviteter

Altid ivrig efter at informere borgerne bedre om deres ret til at klage benyttede Ombudsmanden sig af lejligheden i forbindelse med institutionens tiårs jubilæum til at optræde som vært ved forskellige arrangementer, der havde til formål at oplyse om Ombudsmandens rolle. Den 28. oktober afholdt *Institut des hautes études européennes* ved Strasbourgs *Université Robert Schuman* et kollokvium med titlen *Le Médiateur européen: bilan et perspectives* (»Den Europæiske Ombudsmand – status og perspektiver«). Over 80 akademikere, studerende, jurister, EU-ansatte og andre deltog i arrangementet, som blev åbnet af medlem af det franske senat og Strasbourgs borgmester, Fabienne KELLER. Den 6. december afholdt Ombudsmanden to arrangementer i Bruxelles med titlen »Den Europæiske Ombudsmand: 10 år, 20 000 klager – for mange eller for få?«. Arrangementerne blev afholdt i samarbejde med *European Centre of Journalism* og havde form af et presseseminar og en åben workshop med sigte på medierne, ngo'er, interessegrupper, regionale og lokale forvaltninger og alle andre med interesse for Ombudsmandens virke. Ved drøftelserne i forbindelse med disse arrangementer kom man ind på væsentlige emner, som Ombudsmanden ville tage med i sine overvejelser omkring institutionens arbejde i det kommende tiår.

Ombudsmanden fortsatte sine informationsbesøg i medlemsstaterne i 2005 med et besøg i Det Forenede Kongerige i november. Under dette besøg mødtes Ombudsmanden med borgere, potentielle klagere, administratorer, medlemmer af dommerstanden og ledende politikere. Besøget var en glimrende lejlighed til at formidle øget oplysning til borgerne om deres rettigheder, give ledende repræsentanter for den dømmende, den lovgivende og den udøvende magt et mere markant indtryk af Ombudsmandens arbejde og styrke det værdifulde samarbejde, Ombudsmanden har med sine ombudsmandskolleger i Det Forenede Kongerige.

Ombudsmanden og hans medarbejdere gjorde også i 2005 på konferencer, seminarer og møder rede for institutionens arbejde. De deltog i ca. 120 sådanne arrangementer i årets løb. Disse møder bidrog til at skabe øget opmærksomhed omkring Ombudsmandens arbejde hos både klagere og interesserede borgere.

Medieaktiviteterne blev videreført med stor ihærdighed: der blev distribueret 17 pressemeddelelser til journalister i hele Europa. Ombudsmanden gav mere end 50 interview til journalister fra den trykte presse, radio og tv og de elektroniske medier i Strasbourg og Bruxelles og i andre lande og byer. Han gjorde også rede for sit arbejde og besvarede spørgsmål ved pressekonferencer og møder.

Der blev i årets løb distribueret et omfattende materiale om Ombudsmandens arbejde, navnlig i forbindelse med Europa-Parlamentets Åbent Hus-arrangementer. Ved Åbent Hus-arrangementet i Bruxelles den 30. april benyttede man lejligheden til at lancere et postkort i anledning af *Den Europæiske Ombudsmands tiårs jubilæum* på 24 sprog. Ombudsmanden udgav desuden et festskrift i anledning af jubilæet med titlen *The European Ombudsman: Origins, Establishment, Evolution*. Værket udkom både i hæftet og indbundet udgave og blev lanceret i Haag som led i det femte seminar for nationale ombudsmænd. *Den Europæiske kodeks for god forvaltningsskik* udkom ligeledes i en ny udgave på 24 sprog i 2005. Over 100 000 eksemplarer blev distribueret til ombudsmænd, medlemmer af Europa-Parlamentet, lederne af EU's institutioner og organer, Kommissionens repræsentationer og Parlamentets kontorer i medlemsstaterne, EU-kontorer og -netværk, offentlige myndigheder på nationalt og regionalt plan i medlemsstaterne samt borgere og organisationer, som har vist særlig

interesse for arbejdet i EU-institutionerne. Denne publikation vakte stor opmærksomhed, og der kom anmodninger om flere tusinde ekstra eksemplarer, som kunne leveres i slutningen af året.

Alle disse publikationer var at finde på Ombudsmandens websted tilligemed afgørelser, pressemeddelelser, statistikker og nærmere oplysninger om Ombudsmandens kommunikationsaktiviteter, som løbende lægges ud på webstedet. I 2005 blev der oprettet en ny sektion af webstedet, som udelukkende omhandlede tiårs jubilæet. Her kunne man bl.a. finde festskriftet samt forskellige dokumenter i tilknytning til arrangementerne i anledning af jubilæet. Der blev desuden oprettet en særlig sektion indeholdende historiske dokumenter vedrørende oprettelsen af den europæiske ombudsmandsinstitution.

Fra 1. januar til 31. december 2005 var der 304 300 besøg på Ombudsmandens websted. Den engelsksprogede udgave var den mest besøgte med 71 166 besøg efterfulgt af den franske, den italienske, den spanske, den tyske og den polske udgave. Hvad angår de besøgendes geografiske oprindelse, kom de fleste fra Belgien (27 517 besøg) efterfulgt af Italien, Spanien, Frankrig, Tyskland og Polen.

Udviklingen internt i institutionen

Ombudsmanden fortsatte i 2005 bestræbelserne på at sikre, at institutionen var rustet til at behandle klager fra borgere i 25 medlemsstater på 21 officielle EU-sprog.

Ombudsmandens administrations- og finansafdeling blev omstruktureret i 2005 og opdelt i fire kontorer: administrationskontoret, finanskontoret, kontoret for behandling af klager og kommunikationskontoret. Formålet med denne omstrukturering var at opnå en større specialisering inden for de enkelte kontorer med afdelingschefen som overordnet koordinator. I den juridiske afdeling blev procedurerne for sagsstyring og kvalitetskontrol forbedret for at sikre et konsekvent tilsyn og en pålidelig sagsbehandling, når flere juridiske medarbejdere skal behandle et større antal klager.

Antallet af stillinger i Ombudsmandens stillingsfortegnelse steg fra 38 i 2004 til 51 i 2005 i overensstemmelse med den flerårige budgetplan, som Parlamentet vedtog i 2002. Ifølge denne plan skulle der gradvist oprettes et antal nye stillinger i perioden 2003-2005 i takt med udvidelsen. På budgettet for 2006, som budgetmyndigheden vedtog i december 2005, opereres der med en yderligere forøgelse med 6 nye stillinger til 57 stillinger i alt. Denne stigning skyldes primært EU's næste udvidelse (Bulgarien og Rumænien) og gennemførelsen af beslutningen om at gøre institutionen helt uafhængig af Parlamentet i relation til personaleadministration. En af de vigtigste opgaver i dette tiende år af institutionens eksistens var da også at gennemgå de nuværende samarbejdsaftaler med Parlamentet med henblik på de nye vilkår. Det er planen, at der skal undertegnes en ny aftale i starten af 2006 for at sikre et tæt samarbejde med Parlamentet på alle de områder, hvor der kan opnås betydelige stordrifts- og budgetbesparelser.

Ombudsmanden fremlagde et budget for 2006, der var udarbejdet i henhold til en ny budgetstruktur (nomenklaturer). Formålet med den nye struktur er at gøre budgettet mere overskueligt og gøre det lettere for budgetmyndigheden at føre en effektiv kontrol ved at skabe bedre overblik over udgifter af samme art, som i den tidligere anvendte struktur var spredt over flere afsnit eller kapitler. De samlede bevillinger for 2006 beløber sig til 7 682 538 EUR (mod 7 312 614 EUR i 2005).

2 KLAGER OG UNDERSØGELSER

2 KLAGER OG UNDERSØGELSER

En af de vigtigste måder, hvorpå Den Europæiske Ombudsmand fremmer god forvaltningsskik, er ved at undersøge mulige tilfælde af fejl eller forsømmelser og om nødvendigt foreslå afhjælpende foranstaltninger. Ombudsmanden bliver hovedsagelig opmærksom på mulige tilfælde af fejl eller forsømmelser gennem klager. Behandlingen af disse klager udgør det vigtigste aspekt af Ombudsmandens reaktive rolle.

Retten til at klage til Den Europæiske Ombudsmand er en af borgerrettighederne i Den Europæiske Union (EF-traktatens artikel 21) og indgår i chartret om grundlæggende rettigheder (artikel 43).

Ombudsmanden har også mulighed for at indlede undersøgelser på eget initiativ og dermed indtage en proaktiv rolle i bekæmpelsen af fejl eller forsømmelser.

2.1 RETSGRUNDLAGET FOR OMBUDSMANDENS ARBEJDE

Ombudsmandens arbejde udføres i overensstemmelse med artikel 195 i EF-traktaten, Ombudsmandens statut (som er en afgørelse fra Europa-Parlamentet¹) og gennemførelsesbestemmelserne godkendt af Ombudsmanden i henhold til statuttens artikel 14.

Gennemførelsesbestemmelserne drejer sig om den interne drift af Ombudsmandens kontor. Men for at gøre bestemmelserne forståelige og brugbare for borgerne indeholder de også forskelligt materiale, der drejer sig om andre institutioner og organer, som allerede er indeholdt i Ombudsmandens statut. De gældende gennemførelsesbestemmelser trådte i kraft den 1. januar 2003. De er tilgængelige på alle officielle sprog på Ombudsmandens websted (<http://www.ombudsman.europa.eu>) og i papirkopi fra Ombudsmandens kontor.

2.2 DEN EUROPÆISKE OMBUDSMANDS MANDAT

Ombudsmandens mandat, der er fastlagt i EF-traktatens artikel 195, giver denne beføjelse til at modtage klager fra enhver unionsborger eller enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer, med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner. En klage ligger derfor uden for mandatet, hvis:

1. klageren ikke er en person, der har ret til at klage,
2. klagen ikke er rettet mod en EU-institution eller et EU-organ,

¹

Europa-Parlamentets afgørelse 94/262 af 9. marts 1994 vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv, EFT L 113 af 4.5.1994, s. 15.

3. den er rettet imod Domstolen eller Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner, eller
4. den ikke angår et eventuelt tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Punkt 1, 2 og 4 er beskrevet nærmere nedenfor.

2.2.1 Ubeføjede klagere

Selv om retten til at klage til Den Europæiske Ombudsmand kun gælder for personer, som er borgere eller bosiddende i en medlemsstat, eller juridiske personer med hjemsted i en medlemsstat, har Ombudsmanden også beføjelse til at indlede undersøgelser på eget initiativ. Ombudsmanden kan gennem en undersøgelse på eget initiativ undersøge spørgsmål om et muligt tilfælde af fejl eller forsømmelser, som er rejst af en klager, der ikke er beføjet til at indgive en klage. Der blev indledt tre sådanne undersøgelser på eget initiativ i 2005.

Ombudsmanden afgør fra sag til sag, om hans beføjelse til at indlede en undersøgelse på eget initiativ skal bruges på denne måde. Ombudsmanden har endnu ikke afvist en klage, fordi klageren ikke var en beføjet person.

2.2.2 Fællesskabets institutioner og organer

Ombudsmandens mandat dækker Fællesskabets institutioner og organer. Institutionerne er opført i traktatens artikel 7, men der findes ingen definition af eller officiel liste over Fællesskabets organer. Begrebet omfatter organer, der er oprettet i medfør af traktaterne, såsom Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Den Europæiske Centralbank, samt agenturer, der er oprettet i medfør af lovgivningen, såsom Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad.

Eksempler på klager, som ikke var rettet mod en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan

KLAGE OVER EN BESLUTNING FRA DET EUROPÆISKE RÅD

En cypriotisk statsborger klagede over Det Europæiske Råds beslutning om at indlede tiltrædelsesforhandlinger med Tyrkiet. Klageren gjorde gældende, at beslutningen er i strid med grundlæggende EU-principper som frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, og nedlagde påstand om, at resultatet af Det Europæiske Råd bør erklæres ugyldigt.

I modsætning til Rådet for Den Europæiske Union er Det Europæiske Råd ikke en fællesskabsinstitution. I henhold til artikel 4 i traktaten om Den Europæiske Union tilføjer Det Europæiske Råd «Unionen den fremdrift, der er nødvendig for dens udvikling, og fastlægger de overordnede politiske retningslinjer herfor».

Sag 221/2005/TN

PÅSTAND OM OVERGREB BEGÅET AF TOLDERE

En EU-borger transporterede varer fra Santander i Spanien til Rom i Italien. Han klagede over, at han blev stoppet og visiteret af toldembedsmænd på en hovedlandevej ved Nice. Klageren gjorde gældende, at han blev behandlet groft, at hans varer blev efterladt åbne på vejen, og at tolderne nægtede at give nogen forklaring på deres handlinger.

Klagen angik ikke en fællesskabsinstitutions eller et fællesskabsorgans handlinger og lå derfor uden for Den Europæiske Ombudsmands mandat.

Den Europæiske Ombudsmand videresendte klagen til den franske ombudsmand, som har beføjelse til at behandle klager over de franske toldmyndigheder.

Sag 3484/2005/JMA

2.2.3 »Fejl eller forsømmelser«

Den Europæiske Ombudsmand har altid haft den holdning, at fejl eller forsømmelser er et bredt begreb, og at god forvaltningsskik bl.a. kræver overholdelse af de retlige regler og principper, herunder de grundlæggende rettigheder. Principperne om god forvaltningsskik går imidlertid længere end det, idet de kræver, at fællesskabsinstitutioner og -organer ikke kun opfylder deres retlige forpligtelser, men også at de yder god service og sikrer, at borgerne behandles korrekt og drager fuld fordel af deres rettigheder. Selv om ulovligheder nødvendigvis må udgøre tilfælde af fejl eller forsømmelser, betyder fejl eller forsømmelser ikke automatisk, at der er begået nogen ulovligheder. Hvis Ombudsmanden f.eks. finder, at en institution eller et organ har gjort sig skyldig i et tilfælde af fejl eller forsømmelser i form af krænkelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (som ikke som sådan er juridisk bindende), betyder det ikke automatisk, at der er foregået noget ulovligt, som kunne straffes ved en domstol².

På grundlag af en anmodning fra Europa-Parlamentet om en klar definition af begrebet fejl eller forsømmelser fastlagde Ombudsmanden følgende definition i årsberetningen for 1997:

Der foreligger fejl eller forsømmelser, når en offentlig myndighed ikke handler i overensstemmelse med en bindende regel eller et bindende princip.

I 1998 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning, hvori denne definition blev hilst velkommen. I løbet af 1999 fandt der en brevveksling sted mellem Ombudsmanden og Kommissionen, hvoraf det fremgik, at Kommissionen også har tilsluttet sig denne definition.

I chartret om grundlæggende rettigheder, som blev proklameret i december 2000, indgår retten til god forvaltning som en grundlæggende rettighed for unionsborgerskab (artikel 41).

²

Se dom afsagt af Retten i Første Instans af 28. oktober 2004 i forenede sager T-219/02 og T-337/02, *Herrera mod Kommissionen*, præmis 101, og kendelse afsagt af Præsidenten for Retten i Første Instans den 15. oktober 2005 i sag T-193/04 R *Hans-Martin Tillack mod Kommissionen*, præmis 60.

Eksempel på klage, som ikke vedrørte et muligt tilfælde af fejl eller forsømmelser**FEJL I DEN TYSKE VERSION AF ET DIREKTIV**

Klageren var uddannet sygeplejerske i det tidligere DDR og havde arbejdet som sygeplejerske i mere end 15 år. Efter at han havde mistet sit job i Tyskland, fik han en stilling i Østrig. Dette ansættelsesforhold ophørte imidlertid, fordi de tyske myndigheder undlod at udstede et certifikat, som den østrigske arbejdsgiver havde udbedt sig.

Ifølge klageren skulle han i henhold til europæisk lovgivning dokumentere, at han havde arbejdet som sygeplejerske i en vis periode uden afbrydelser. På trods af sin lange tid i hvervet kunne han ikke opfylde dette krav, fordi han havde været uden arbejde i to korte perioder. Han gjorde gældende, at dette var uretfærdigt.

I henhold til artikel 4 i direktiv 77/452/EØF anerkender hver medlemsstat »som tilstrækkeligt bevis (...) de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, der er udstedt af disse medlemsstater (...), vedlagt en attestation, der bekræfter, at disse statsborgere faktisk og retmæssigt har udøvet virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje i mindst tre år i løbet af de fem år, der går forud for attestationens udstedelse«.

Ordlyden i artikel 4a i direktiv 77/452, som blev vedtaget efter Tysklands genforening, og som omhandler eksamensbeviser, der er udstedt i det tidligere DDR, er den samme som i artikel 4. Ifølge den tyske version af bestemmelsen skal den pågældende person imidlertid have arbejdet *uden afbrydelse* i mindst tre år i løbet af de fem år, der går forud for attestationens udstedelse.

Klagen til Ombudsmanden opfyldte ikke kravene for behandling, fordi den ikke omhandlede fejl eller forsømmelser, men EU-lovgivningens indhold.

For at kunne rådgive klageren sammenlignede Ombudsmanden de forskellige sprogversioner af direktivet og fandt ud af, at den engelske, franske, spanske, portugisiske, nederlandske og italienske version af bestemmelsen ikke kræver, at man skal have arbejdet uden afbrydelser. Ombudsmanden fandt derfor, at den tyske version helt klart indeholdt en fejl, og underrettede Kommissionen og klageren derom.

Kommissionen var enig i Ombudsmandens analyse og bad klageren om at fremsende en kopi af sin korrespondance med de relevante tyske myndigheder og give Kommissionen bemyndigelse til at kontakte disse myndigheder på hans vegne. Ombudsmanden takkede Kommissionen for den hurtige og hjælpsomme reaktion.

Sag 2744/2005/GG

2.2.4 Den europæiske kodeks for god forvaltningsskik

Den 6. september 2001 vedtog Europa-Parlamentet en kodeks for god forvaltningsskik, som Den Europæiske Unions institutioner og organer, deres administrationer og tjenestemænd skulle overholde i deres forbindelser med offentligheden. Kodeksen tager højde for principperne for den europæiske forvaltningsret, som er indeholdt i Fællesskabets domstoles retspraksis og er inspireret af de nationale lovgivninger. Parlamentet opfordrede også Ombudsmanden til at anvende kodeksen. Ombudsmanden tager derfor kodeksens regler og principper i betragtning, når han undersøger klager og foretager undersøgelser på eget initiativ.

2.3 KLAGERS ANTAGELSE TIL BEHANDLING OG GRUNDLAG FOR UNDERSØGELSER

En klage fra en beføjet klager over fejl og forsømmelser begået af en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan skal opfylde en række andre kriterier for antagelse til behandling, før Ombudsmanden kan indlede en undersøgelse. Disse, der er nævnt i Ombudsmandens statut, er følgende:

1. Klagen skal indeholde angivelse af klagens indhold og klagerens navn (artikel 2, stk. 3, i statuten).
2. Ombudsmanden kan ikke gribe ind i en sag, der er anlagt ved en domstol, eller anfægte, at en retsafgørelse er begrundet (artikel 1, stk. 3).
3. Klagen skal indgives inden for en frist på to år regnet fra den dato, hvor klageren bliver gjort bekendt med de omstændigheder, der berettiger klagen (artikel 2, stk. 4).
4. Der skal forinden være rettet de fornødne administrative henvendelser til de berørte institutioner eller organer (artikel 2, stk. 4).
5. Klager, der vedrører arbejdsforholdene mellem Fællesskabets institutioner eller organer og deres tjenestemænd eller øvrige ansatte, kan kun indbringes for Ombudsmanden, hvis de interne administrative ansøgnings- og klagemuligheder er udtømt (artikel 2, stk. 8).

EF-traktatens artikel 195 giver Ombudsmanden beføjelse til at »foretage de undersøgelser, som han finder berettigede«. I visse tilfælde er der ikke tilstrækkeligt grundlag for, at Ombudsmanden kan indlede en undersøgelse, selv om klagen kan antages til behandling.

Eksempel på en klage, hvor det ikke var berettiget at indlede en undersøgelse

KLAGER, SOM VILLE ANLÆGGE EN RETSSAG

Klageren, som arbejdede for et fællesskabsorgan, fik en sygdom, som gjorde, at han måtte melde sig syg i lange perioder. Ansættelsesmyndigheden afviste klagerens anmodning om nedsættelse af et invaliditetsudvalg og afviste ligeledes en efterfølgende klage indgivet i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2. Klageren henvendte sig til Ombudsmanden i slutningen af september 2005.

Klagen opfyldte både de processuelle og materielle betingelser for at blive antaget til behandling, hvilket blev meddelt klageren. Klageren havde imidlertid angivet, at han agtede at indbringe afvisningen af klagen i henhold til artikel 90, stk. 2, for Retten i Første Instans. Fristen for at indlede en retssag udløb i starten af december 2005.

Indbringelse af en klage til Ombudsmanden fører ikke til en afbrydelse af forældelsesfristerne for søgsmål eller rekurs (statuttens artikel 2, stk. 6). Endvidere gælder det, at må Ombudsmanden afslutte sin behandling af en klage på grund af en retssag vedrørende det anførte forhold, henlægges resultaterne af de undersøgelser, han måtte have foretaget forinden (statuttens artikel 2, stk. 7). Under disse omstændigheder fandt Ombudsmanden ikke, at det var berettiget at indlede en undersøgelse.

Klageren blev opfordret til at indsende en ny klage til Ombudsmanden, hvis han besluttede ikke at indlede en retssag.

Fortrolig sag

Hvis Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender allerede har behandlet en klage som et andragende, vurderer Ombudsmanden, at der ikke er noget grundlag for, at han indleder en undersøgelse, medmindre der fremlægges nyt bevismateriale.

2.4 ANALYSE AF DE KLAGER, DER BLEV UNDERSØGT I 2005

Ombudsmanden modtog i 2005 3 920 nye klager, hvilket udgør en stigning på 5 % i forhold til 2004. Det bør imidlertid bemærkes, at 335 af de nye klager handlede om samme emne og blev behandlet under ét (se sammendrag af sag 3452/2004/JMA m.fl. i kapitel 3). Det er praksis, at alle klager, der giver anledning til en undersøgelse, tælles med i den statistik, som Ombudsmanden udarbejder. For at undgå at give et forkert billede indgår masseklager, der ikke kan antages til behandling, som indgives pr. e-mail og ofte omfatter flere tusind klager, separat i statistikken til og med den 11. klage.

I 3 705 sager blev klagerne sendt direkte fra enkeltpersoner, mens 215 klager kom fra sammenslutninger eller virksomheder. Ombudsmanden indledte endvidere fem undersøgelser på eget initiativ.

I 2005 blev undersøgelserne af, om klagerne ligger inden for mandatet, opfylder kriterierne for at kunne blive antaget til behandling og giver grundlag for at indlede en undersøgelse, afsluttet i 93 % af sagerne. 30 % af de undersøgte klager lå inden for Ombudsmandens mandat. Ud af disse opfyldte 858 kriterierne for at kunne blive antaget til behandling (herunder 389 klager, som blev behandlet under ét), mens 132 ikke gav grundlag for at indlede en undersøgelse.

I alt blev der i årets løb indledt 338 nye undersøgelser på grundlag af klager (inkl. den fælles undersøgelse nævnt ovenfor). Ombudsmanden indledte endvidere fem undersøgelser på eget initiativ. I analysen af disse undersøgelser i bilag A indgår de 389 klager om samme emne som én fælles undersøgelse.

Ombudsmanden behandlede i alt 627 undersøgelser i 2005, hvoraf 284 var overført fra 2004.

Som i de tidligere år drejede de fleste undersøgelser sig om Kommissionen (68 %). Da Kommissionen er det vigtigste fællesskabsorgan, der træffer beslutninger med direkte virkning for borgerne, er det naturligt, at den er det primære mål for borgernes klager. Der var 73 klager over De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO), 58 klager over Europa-Parlamentet og 14 klager over Rådet for Den Europæiske Union.

De primære typer af påståede fejl eller forsømmelser var manglende gennemsigtighed, herunder afslag på at give oplysninger (188 sager), urimeligheder eller magtmisbrug (132 sager), forskelsbehandling (103 sager), utilfredsstillende procedurer (78 sager), undgåelig forsinkelse (73 sager), uagtsomhed (44 sager), manglende opfyldelse af forpligtelser, hvilket vil sige, at Europa-Kommissionen ikke har udfyldt sin rolle som »traktaternes vogter« over for medlemsstaterne (37 sager) samt juridiske fejl (29 sager).

2.5 OVERFØRSLER OG RÅDGIVNING

Hvis en klage ligger uden for mandatet eller ikke kan antages, forsøger Ombudsmanden altid at rådgive klageren om, hvilket andet organ der kan tage sig af klagen, navnlig hvis sagen drejer sig om fællesskabslovgivningen. Er det muligt, overfører Ombudsmanden med klagerens samtykke klagen direkte til et andet kompetent organ, hvis der er grundlag for klagen.

Den Europæiske Ombudsmand samarbejder tæt med de nationale og regionale ombudsmænd i medlemsstaterne gennem det europæiske netværk af ombudsmænd (se kapitel 5). Et af formålene med netværket er at give mulighed for hurtig overførsel af klager til de kompetente nationale eller regionale ombudsmænd eller tilsvarende organer. Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender er også fuldgældigt medlem af netværket.

I løbet af 2005 blev der overført 114 klager. Ud af disse blev 91 overført til en national eller regional ombudsmand, 12 til Europa-Parlamentet, hvor de skulle behandles som andragender, seks til Europa-Kommissionen og fem til SOLVIT³.

Der blev rådgivet i 2 329 sager. I 945 af disse sager blev klageren rådet til at henvende sig til en national eller regional ombudsmand, og 144 klager blev rådet til at indgive et andragende til Europa-Parlamentet. I 376 tilfælde var rådet at kontakte Europa-Kommissionen. I dette tal indgår nogle sager, hvor en klage over Kommissionen blev erklæret uantagelig, fordi klageren ikke havde rettet de fornødne administrative henvendelser til Kommissionen. I 112 sager var rådet at kontakte SOLVIT. I 752 sager blev klageren rådet til at kontakte andre organer, primært specialiserede ombudsmænd eller klagebehandlingsorganer i en medlemsstat.

Eksempler på overførsler af sager

VISUMKRAV FOR BORGERE, DER IKKE ER STATSBORGERE

Ifølge klageren, en svensk statsborger, udsteder Letland særlige pas til de russisktalende indbyggere. Klageren havde fået at vide, at i henhold til Schengen-aftalen er EU's medlemsstater forpligtet til at kræve at se visum for letter med disse særlige pas. Klageren gjorde gældende, at enten skulle Letland udstede almindelige pas til alle borgere, eller også skulle denne bestemmelse i Schengen-aftalen, som diskriminerer de russisktalende letter, ophæves.

Hvad angår påstanden om Letland, blev klageren rådet til at henvende sig til det nationale menneskerettighedskontor. Hvad angår Schengen-aftalen, bemærkede Ombudsmanden, at klageren sagde, at han ikke havde kunnet få en forklaring på, hvilken bestemmelse der gav anledning til en sådan forskelsbehandling. For at hjælpe klageren til sådanne oplysninger overførte Ombudsmanden sagen til Kommissionen. Kommissionen forklarede klageren, at fællesskabslovgivningen ikke hindrer medlemsstaterne i at fritage indehaverne af de lettiske pas for ikke-statsborgere fra visumkravene. Kommissionen påpegede endvidere, at den retlige situation var ved at blive revideret, således at alle indehavere af pas for udlændinge og ikke-statsborgere, der er bosiddende i en medlemsstat, bliver undtaget fra visumkravene.

Sag 1254/2005/TN

FORSKELSBEHANDLING I NATIONAL SKATTELOV

En tysk statsborger, som arbejder i Spanien, klagede over, at den normale progressive indkomstskat i Spanien først gælder for udlændinge, når de har arbejdet i Spanien i mindst 183 dage. Klageren nedlagde påstand om forskelsbehandling, eftersom den skattesats, der gjaldt for ham og hans tyske kolleger, var 25 %, mens det for hans spanske kolleger var 6-9 %.

Ombudsmanden overførte med klagerens samtykke klagen til Kommissionen.

Kommissionen svarede hurtigt klageren, at den var bekendt med problemet og havde fundet, at den pågældende lovgivning i nogle tilfælde kunne hindre den frie bevægelighed for arbejdstagere. Den havde derfor sendt en begrundet udtalelse til de spanske myndigheder, hvori den havde anmodet dem om at ændre de pågældende bestemmelser.

Det blev efterfølgende meddelt, at Kommissionen havde henvist sagen til Domstolen.

Sag 2703/2005/GG

³

SOLVIT er et netværk oprettet af Europa-Kommissionen for at hjælpe folk, som støder på problemer i forbindelse med udøvelsen af deres rettigheder på Unionens indre marked.

RET TIL ARBEJDSLØSHEDSUNDERSTØTTELSE

Den franske organisation, der forvalter arbejdsløshedsforsikringsbetalinger (Assedic), indvilligede i at udbetale arbejdsløshedsunderstøttelse til klageren, en fransk statsborger, hvis hun tog en uddannelse. Klageren læste til sygeplejerske i Belgien. Assedic nægtede at udbetale hendes arbejdsløshedsunderstøttelse, fordi hun ikke havde taget uddannelsen i Frankrig.

Efter at have kontaktet klageren for at få hendes samtykke overførte Den Europæiske Ombudsmand sagen til den franske ombudsmand.

Den franske ombudsmand underrettede senere Den Europæiske Ombudsmand om, at der var fundet en løsning på klagen.

Sag 1363/2004/ELB

AFSLAG PÅ ANERKENDELSE AF ÆGTESKAB

En lettisk borger klagede over, at de irske myndigheder nægtede at anerkende gyldigheden af hendes ægteskab, som var blevet indgået i Irland i henhold til de russisk-ortodokse ritualer, og at de truede med at deportere hendes ægtemand, som er ukrainsk statsborger.

Den Europæiske Ombudsmand overførte klagen til den irske ombudsmand, hvilket han meddelte klageren.

Den irske ombudsmand oplyste efterfølgende Den Europæiske Ombudsmand om, at parret i mellemtiden havde indgået et civilt ægteskab, og at sagen var ved at blive behandlet af den irske højesteret.

Sag 2622/2005/JMA

2.6 OMBUDSMANDENS PROCEDURER

Alle klager, der indsendes til Ombudsmanden, registreres, og modtagelsen bekræftes normalt inden for en uge efter modtagelse. I denne meddelelse informeres klageren om proceduren for behandlingen, og denne får oplyst navn og telefonnummer på den person, der behandler klagen. Det næste skridt er at analysere klagen for at fastlægge, om der skal indledes en undersøgelse, og klageren underrettes, normalt inden en måned, om resultatet af denne analyse.

Hvis der ikke indledes en undersøgelse, underrettes klageren om årsagen dertil. Hvor det er muligt, overføres klagen, og klageren bliver rådgivet om, hvilket kompetent organ han eller hun kan henvende sig til.

2.6.1 Indledning af en undersøgelse

Det første skridt i en undersøgelse er at sende klagen til den institution eller det organ, der klages over, med anmodning om, at institutionen eller organet sender en udtalelse til Ombudsmanden, normalt inden tre måneder. Europa-Parlamentet og Kommissionen indvilligede i 2004 i at acceptere en kortere frist på to måneder for klager over afslag på aktindsigt i dokumenter.

I løbet af 2005 vedtog Kommissionen en ny intern procedure, ifølge hvilken de enkelte kommissærer får større ansvar for Kommissionens håndtering af Ombudsmandens undersøgelser. Med det tidligere system, som blev vedtaget i 1994 og ændret i 1995, var det kun formanden for Kommissionen, der havde beføjelse til at sende meddelelser og dokumenter til Ombudsmanden. Denne beføjelse

blev uddelegeret til generalsekretæren⁴. I henhold til det nye system, som blev iværksat den 1. november 2005, bliver denne beføjelse overført fra formanden til kommissæren med ansvar for det område, som undersøgelsen omhandler⁵. Der gives ikke bemyndigelse til uddelegering, selv om generalsekretariatets værdifulde koordinerende rolle opretholdes. Ombudsmanden har budt den nye procedure velkommen, idet den bør bidrage til at sikre konsekvens og kvalitet i Kommissionens svar på klager.

2.6.2 Fair procedure

Ifølge princippet om en fair procedure kan Ombudsmandens afgørelse om en klage ikke tage hensyn til oplysninger indeholdt i dokumenter leveret enten af klageren eller af institutionen eller organet, medmindre den anden part har haft mulighed for at se dokumenterne og kommentere dem.

Ombudsmanden sender derfor institutionens eller organets udtalelse videre til klageren med opfordring til at fremsætte bemærkninger. Samme procedure følges, hvis klagen skal undersøges yderligere.

Der findes hverken i traktaten eller i statutten mulighed for at anke eller på anden måde klage over Ombudsmandens afgørelser vedrørende behandlingen af eller resultatet af en klage. Som alle andre fællesskabsinstitutioner og -organer kan Ombudsmanden imidlertid gøres til genstand for erstatningssøgsmål på grundlag af EF-traktatens artikel 288. Det er i princippet muligt at anlægge et erstatningssøgsmål mod Ombudsmanden med påstand om fejlagtig behandling af en klage.

2.6.3 Kontrol af dokumenter og afhøring af vidner

Ifølge artikel 3, stk. 2, i Ombudsmandens statut er Fællesskabets institutioner og organer forpligtet til at give Ombudsmanden de oplysninger, han anmoder om, og give ham adgang til de pågældende dokumenter. De kan kun modsætte sig dette under behørigt begrundet henvisning til deres tavshedspligt.

Ombudsmandens beføjelse til at kontrollere dokumenter giver ham mulighed for at undersøge om de oplysninger, som de pågældende fællesskabsinstitutioner eller -organer har udleveret, er fuldstændige og korrekte. Det er derfor for klageren og befolkningen en vigtig garanti for, at Ombudsmanden kan gennemføre en grundig og fuldstændig undersøgelse.

Endvidere skal Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte i henhold til statuttens artikel 3, stk. 2, efter anmodning fra Ombudsmanden aflægge vidneforklaring. De udtaler sig på vegne af og efter instrukser fra deres administrationer og har fortsat tavshedspligt.

I 2005 gjorde Ombudsmanden brug af sin beføjelse til at kontrollere institutionens dokumenter ni gange. Beføjelsen til at afhøre vidner blev bragt i anvendelse én gang.

⁴ Bemyndigelsesprocedure nr. 1995/4749; PV(94)1213, 7/9/2004; PV (95)1260, 13.9.1995.

⁵ Meddelelse fra formanden i samråd med næstformand Margot Wallström: Beføjelse til at vedtage og sende meddelelser til Den Europæiske Ombudsmand og bemyndige tjenestemænd til at foretræde for Den Europæiske Ombudsmand (SEK(2005)1227/4) af 4. oktober 2005.

2.6.4 Åben procedure

Klager til Ombudsmanden behandles offentligt, medmindre klageren anmoder om fortrolig behandling.

I henhold til gennemførelsesbestemmelsernes artikel 13 har klageren ret til at se Ombudsmandens sagsakter om hans eller hendes klage. Ifølge artikel 14 har offentligheden aktindsigt i dokumenter i Ombudsmandens besiddelse på samme betingelser og med de samme undtagelser som anført i forordning 1049/2001⁶. Når Ombudsmanden kontrollerer den berørte institutions eller det berørte organs sagsakter, eller når vidner aflægger vidnesbyrd, har hverken klageren eller offentligheden adgang til fortrolige dokumenter eller fortrolige oplysninger, der er tilvejebragt i forbindelse med kontrollen eller afhøringen (artikel 13, stk. 3, og 14, stk. 2). Formålet med denne undtagelse er at lette Ombudsmandens udøvelse af sine undersøgelsesbeføjelser.

2.7 RESULTATERNE AF OMBUDSMANDENS UNDERSØGELSER

Klageren underrettes i løbet af en undersøgelse, hver gang der sker noget nyt. Når Ombudsmanden beslutter at afslutte en undersøgelse, underretter han klageren om resultatet af undersøgelsen og om sine konklusioner. Ombudsmandens afgørelser er ikke juridisk bindende og giver ikke klageren eller institutionen eller organet nogen retsgyldige rettigheder eller forpligtelser.

Ombudsmanden afsluttede i 2005 312 undersøgelser. Heraf var 302 undersøgelser af klager, og 10 var undersøgelser på eget initiativ.

Hvis en undersøgelse omhandler mere end én påstand, kan disse give forskellige resultater.

2.7.1 Ingen fejl eller forsømmelser

I 114 sager (heraf seks på eget initiativ) afslørede Ombudsmandens undersøgelser intet tilfælde af fejl eller forsømmelser. Dette er ikke altid negativt for klageren, som i det mindste får en fuldstændig forklaring fra de berørte institutioner eller organer vedrørende deres handlinger. Selv om Ombudsmanden ikke konstaterer et tilfælde af fejl eller forsømmelser, kan han desuden måske se en mulighed for, at institutionen eller organet forbedrer kvaliteten i forvaltningen fremover. I sådanne tilfælde fremsætter Ombudsmanden en yderligere bemærkning.

2.7.2 Sager løst af institutionen og mindelige løsninger

Ombudsmanden forsøger så vidt muligt at opnå et positivt resultat, der tilfredsstiller både klageren og den institution, denne har klaget over. Samarbejdet med Fællesskabets institutioner og organer er afgørende for at opnå sådanne resultater, som bidrager til at styrke forbindelserne mellem institutionerne og borgerne og kan forhindre dyre og tidskrævende retssager.

I 2005 blev 89 sager løst af institutionen eller organet selv efter en klage til Ombudsmanden. Heraf var der 71 sager, hvor Ombudsmandens indgriben førte til et hurtigt svar på ubesvaret korrespondance (der findes flere oplysninger om proceduren i sådanne sager i afsnit 2.9 i *årsberetningen for 1998*).

⁶

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Hvis Ombudsmanden efter en undersøgelse konstaterer et tilfælde af fejl eller forsømmelser, søger han altid om muligt at finde en mindelig løsning. I 2005 foreslog Ombudsmanden 22 mindelige løsninger, hvilket er 83 % flere end det foregående år. Endvidere skrev Ombudsmanden i lyset af den gode samarbejdsånd, der hersker i Kommissionens nye interne procedure, som beskrevet i afsnit 2.6.1 ovenfor, til den relevante kommissær for at bede denne om personligt at sørge for, at der blev opnået et tilfredsstillende resultat i to sager, hvor Kommissionen ikke havde svaret positivt på forslag til mindelige løsninger fra 2004. Syv sager blev afsluttet med en mindelig løsning i 2005 (herunder én sag, hvor forslaget blev fremsat i 2004). Ved udgangen af 2005 var 18 forslag til mindelig løsning stadig under behandling, herunder de to ovennævnte sager, hvor Kommissionen ikke havde svaret positivt på tidligere forslag til mindelig løsning.

I nogle tilfælde kan der opnås en mindelig løsning, hvis den berørte institution eller det berørte organ tilbyder klageren compensation. Dette drejer sig om kulanceerstatning fra institutionen, hvilket vil sige, at det ikke medfører erstatningsansvar eller skaber nogen form for præcedens.

2.7.3 Kritiske bemærkninger og forslag til henstillinger

Finder Ombudsmanden, at en mindelig løsning ikke er mulig, eller et forsøg på at nå frem til en mindelig løsning ikke har ført til det ønskede resultat, afslutter han enten behandlingen af sagen med en kritisk bemærkning til den pågældende institution eller det pågældende organ eller udarbejder et forslag til henstilling.

Der fremsættes normalt en kritisk bemærkning, hvor tilfældet af fejl eller forsømmelser ikke længere kan bringes til ophør af den pågældende institution, hvor tilfældet af fejl eller forsømmelser ikke synes at have nogen generelle følgevirkninger, og det ikke synes nødvendigt, at Ombudsmanden følger sagen op. Der fremsættes også en kritisk bemærkning, hvis Ombudsmanden finder, at et forslag til henstilling ikke ville tjene noget formål, eller at det ikke er hensigtsmæssigt at udarbejde en særlig beretning i et tilfælde, hvor institutionen eller organet ikke accepterer et forslag til henstilling.

Med en kritisk bemærkning bliver klageren bekræftet i, at hans eller hendes klage er berettiget, og institutionen eller organet får oplyst, hvad der er gået galt, således at fejl eller forsømmelser kan undgås fremover. Ombudsmanden fremsatte i 2005 29 kritiske bemærkninger.

På forslag af Europa-Parlamentet oplyste Ombudsmanden institutionerne og organerne, at han havde til hensigt regelmæssigt at anmode om oplysninger om opfølgningen på kritiske bemærkninger. Kommissionen svarede i 2005 på 18 kritiske bemærkninger. Disse svar drøftes i dette kapitels næste afsnit (2.8).

I sager, hvor det ikke synes nødvendigt for Ombudsmanden at følge op (dvs. hvor institutionen kan afhjælpe tilfældet af fejl eller forsømmelser, eller hvor tilfældet af fejl eller forsømmelser er særligt alvorligt eller har generelle følgevirkninger), fremsætter Ombudsmanden normalt et forslag til henstilling til den pågældende institution eller det pågældende organ. Institutionen eller organet fremsender i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, i Ombudsmandens statut en detaljeret udtalelse inden tre måneder. Der blev i 2005 fremsat 20 forslag til henstillinger. Derudover førte otte forslag til henstillinger fra 2004 til afgørelser i 2005. Ni sager blev i årets løb afsluttet ved, at institutionen accepterede et forslag til henstilling. Tre sager førte til en særlig beretning til Europa-Parlamentet. Seks sager blev afsluttet af andre årsager. Ved udgangen af 2005 var 11 forslag til henstilling stadig under behandling, herunder ét forslag fremsat i 2004.

2.7.4 Særlige beretninger til Europa-Parlamentet

Hvis en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan ikke svarer tilfredsstillende på et forslag til henstilling, kan Ombudsmanden sende en særlig beretning til Europa-Parlamentet. Heri kan han fremsætte henstillinger.

Som det blev påpeget i Den Europæiske Ombudsmands årsberetning for 1998, er muligheden for at forelægge en særlig beretning til Parlamentet af uvurderlig værdi for Ombudsmandens arbejde.

En særlig beretning til Europa-Parlamentet er Ombudsmandens sidste udvej og er det sidste skridt, han tager i behandlingen af en sag, idet vedtagelse af en beslutning og udøvelse af Parlamentets beføjelser skal vurderes politisk i Parlamentet. Ombudsmanden giver naturligvis Parlamentet de oplysninger og den hjælp, det skal bruge til at behandle en særlig beretning.

I henhold til Europa-Parlamentets forretningsorden er Udvalget for Andragender ansvarlig for Parlamentets forbindelser med Ombudsmanden. På et møde i Udvalget for Andragender den 12. oktober 2005 påtog Ombudsmanden sig i henhold til Parlamentets forretningsordens artikel 195, stk. 3, at blive hørt af udvalget på eget initiativ, når han forelægger en særlig beretning for Parlamentet.

Der blev forelagt tre særlige beretninger for Parlamentet i 2005 (sag 1391/2002/JMA, 2395/2003/GG og 2485/2004/GG).

2.8 AFGØRELSE OM AFSLUTNING AF BEHANDLINGEN AF SAGER

Afgørelser om afslutning af behandlingen af sager offentliggøres normalt på Ombudsmandens websted (<http://www.ombudsman.europa.eu>) på engelsk og på klagens sprog, hvis det er et andet end engelsk. Kapitel 3 indeholder sammendrag af 65 afgørelser om afslutning af behandlingen af sager. Sammendragene afspejler de mange forskellige emner og institutioner og organer, som de i alt 312 beslutninger om afslutning af behandlingen af sager i 2005 omfatter, samt de forskellige årsager dertil. De er opført i et indeks efter sagsnummer, genstand med hensyn til Fællesskabets kompetenceområde og påstået type fejl eller forsømmelser.

I resten af dette afsnit i kapitel 2 analyseres Ombudsmandens vigtigste afgørelser vedrørende retlige eller faktiske forhold i 2005. Det er opdelt efter en horisontal klassificering af klagens genstand, som falder i fem hovedkategorier:

- åbenhed (herunder aktindsigt i dokumenter og oplysninger) og beskyttelse af personoplysninger,
- Europa-Kommissionen som traktatens vogter,
- udbud, kontrakter og tilskud,
- personalespørgsmål, herunder ansættelse,
- andre spørgsmål.

Det bør bemærkes, at der er en betydelig overlapning mellem ovenstående kategorier. F.eks. rejses spørgsmålene om åbenhed og aktindsigt ofte i klager over ansættelsesprocedurer eller Kommissionens rolle som traktatens vogter.

2.8.1 Åbenhed, aktindsigt og beskyttelse af personoplysninger

En stor del (24 %) af alle klager omhandler manglende åbenhed. I henhold til artikel 1 i traktaten om Den Europæiske Union skal Unionens beslutninger træffes »så åbent som muligt«, og artikel 255 i EF-traktaten giver borgerne ret til aktindsigt i dokumenter fra Europa-Parlamentet, Rådet og

Kommissionen. Denne ret er reguleret i forordning 1049/2001⁷. Mange andre fællesskabsinstitutioner og -organer har også vedtaget bestemmelser om aktindsigt i dokumenter, efter at Ombudsmanden gennemførte undersøgelser på eget initiativ i 1996 og 1999.

Aktindsigt i dokumenter og oplysninger

I medfør af forordning 1049/2001 kan den, der fremsætter begæring om aktindsigt, enten vælge domstolsprøvelse af institutionens beslutning efter reglerne i EF-traktatens artikel 230 og/eller klage til Ombudsmanden. I 2005 traf Ombudsmanden afgørelser om 14 klager vedrørende anvendelsen af forordning 1049/2001, hvoraf 11 var over Kommissionen, to over Rådet og én over Europa-Parlamentet. Endvidere traf han to afgørelser vedrørende Den Europæiske Centralbanks (ECB) og Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) anvendelse af deres egne bestemmelser om aktindsigt.

Ud af de i alt 16 klager vedrørende forordning 1049/2001 eller andre bestemmelser om aktindsigt var otte fra enkeltpersoner, seks fra ngo'er og to fra virksomheder. Otte af disse sager vil blive beskrevet nærmere i dette afsnit.

I sag 2066/2004/TN undersøgte Ombudsmanden den generelle anvendelse af forordning 1049/2001 og fandt, at det ville være uforholdsmæssigt bebyrdende og upraktisk at kræve, at Kommissionen foretager samme dybtgående juridiske analyse i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt der skal gives adgang til et lovgivningsdokument i elektronisk form (som det kræves i medfør af forordningens artikel 2, stk. 4, og 12, stk. 4), som i forbindelse med behandlingen af en genfremsat begæring om aktindsigt i et dokument.

Ombudsmanden anmodede i henhold til statuttens artikel 3, stk. 3, om de relevante nationale myndigheders bistand i forbindelse med behandlingen af to klager over Kommissionens afslag på at give aktindsigt i dokumenter fra den pågældende medlemsstat. I sag 3381/2004/TN drejede det sig om Det Forenede Kongeriges myndigheders svar på Kommissionens anmodninger om oplysninger i en artikel 226-procedure. Sag 116/2005/MHZ drejede sig om en skrivelse til Kommissionen fra Portugals finansminister under proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Ombudsmandens henvendelse til de nationale myndigheder gav positive resultater for klagerne i begge sager, idet Kommissionen ændrede sin holdning og indvilligede i at give aktindsigt i de pågældende dokumenter.

Ombudsmanden undersøgte anvendelsen af undtagelserne i forordning 1049/2001 i fem sager: 2821/2004/OV, 2229/2003/MHZ, 1368/2004/GG samt de ovennævnte sager om dokumenter, der stammer fra medlemsstater.

I sag 2821/2004/OV afviste Ombudsmanden klagerens argument om, at der var en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse, og fandt, at eftersom der stadig ikke var truffet afgørelse om, hvorvidt medlemsstaten skulle pålægges en bøde i henhold til EF-traktatens artikel 228, var Kommissionen berettiget til at give afslag på aktindsigt i et internt dokument i henhold til første afsnit i forordningens artikel 4, stk. 3.

I sag 2229/2003/MHZ fandt Ombudsmanden, at Kommissionen i henhold til retspraksis havde ret til at give afslag på aktindsigt i en åbningsskrivelse i medfør af forordningens artikel 4, stk. 2, tredje led, (formålet med inspektioner, undersøgelser og revision). Ombudsmanden afviste imidlertid Kommissionens argument om, at udbredelse ville være til skade for den offentlige interesse, fordi klageren agtede at bruge skrivelsen i en retssag ved de nationale domstole.

Ombudsmandens forslag til henstilling i sag 1368/2004/GG resulterede i, at klageren i det mindste fik delvis aktindsigt i nogle af de dokumenter, hvor Kommissionen havde påberåbt sig undtagelsen i forordningens artikel 4, stk. 1, litra b), (privatlivets fred og den enkeltes integritet, navnlig i henhold til Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af personoplysninger) og artikel 4, stk. 2, første led, (en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser).

⁷

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Ombudsmanden undersøgte endvidere visse undtagelser i EIB's og ECB's bestemmelser om aktindsigt.

I sag 3442/2004/PB fandt Ombudsmanden, at EIB i henhold til sine bestemmelser kunne give afslag på aktindsigt i oplysninger om lån gennem formidlende banker til små og mellemstore projekter om vedvarende energi.

I sag 3054/2004/TN ønskede klageren at få at vide, hvorvidt ECB have intervenseret på valutamarkederne for at afbøde faldet i dollarkursen og stigningen i euroens værdi. Ombudsmanden fandt, at ECB havde givet klageren en klar og utvetydig forklaring på begrundelserne for sit manglende svar, således at klageren kunne forstå, hvorfor ECB nægtede at udlevere denne slags oplysninger. Eftersom ECB's bestemmelser indeholder en undtagelse om beskyttelse af den offentlige interesse med hensyn til monetær og valutakursstabilitet, fandt Ombudsmanden det ikke berettiget at imødekomme klagerens påstand om, at ECB skulle udlevere de pågældende oplysninger.

Andre spørgsmål vedrørende åbenhed

Ombudsmanden foretog en undersøgelse af Kommissionens overholdelse af de fem minimumsstandarder ved Kommissionens høring af interesserede parter i Kommissionens meddelelse fra 2002 (KOM(2002)0704) og konkluderede, at der ikke forelå et tilfælde af fejl eller forsømmelser (sag 948/2004/OV).

Ombudsmanden afsluttede i 2005 tre sager efter forslag til henstillinger til Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) vedrørende oplysninger til kandidater i udvælgelsesprøver. I EPSO's svar på forslagene til henstillinger gav det detaljerede yderligere oplysninger, som kunne hjælpe de pågældende klager med at forstå deres karakterer, men der blev også rejst vigtige generelle faktuelle og retlige spørgsmål. Ombudsmanden besluttede derfor at indlede en undersøgelse på eget initiativ om aktindsigt i udvælgelseskomitéers udvælgelseskriterier (se sammendrag af sag 2097/2003/PB i afsnit 3.1.3).

Sag 2395/2003/GG omhandlede spørgsmålet om, hvorvidt Rådets møder, hvor dette optræder som lovgivende myndighed, altid skal være offentlige. Ombudsmanden fandt, at princippet om, at beslutninger skal træffes »så åbent som muligt« (EU-traktatens artikel 1, stk. 2), gælder for Rådet. EF-traktatens artikel 207 (om Rådets fastsættelse af sin forretningsorden) indeholder ingen bestemmelser om, at det er et politisk valg og op til Rådet om dets møder, hvor det optræder som lovgivende myndighed, skal være åbne for offentligheden. I den nye forretningsorden, som Rådet vedtog i 2000, blev der allerede skabt større åbenhed omkring Rådets møder som lovgivende myndighed. Rådet havde således gjort det klart, at det var – og er – muligt at træffe foranstaltninger til at gøre Rådets lovgivningsmæssige arbejde mere gennemsigtigt inden for rammerne af gældende fællesskabsret. Ombudsmanden udarbejdede derfor en særlig beretning til Europa-Parlamentet. I denne beretning anbefalede han, at Rådet skulle genoverveje sit afslag på at gøre de relevante møder tilgængelige for offentligheden.

Klager vedrørende beskyttelse af personoplysninger og samarbejde med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses

I sag 224/2004/PB fandt Ombudsmanden, at en af Kommissionens repræsentationer havde undladt at overholde visse krav i forordning 45/2001⁸ i sin kommunikation med klageren. Ombudsmandens afgørelse om klagen indeholdt nogle generelle bemærkninger om Ombudsmandens videregivelse af oplysninger til og mulige høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS), som er ansvarlig for med hensyn til behandlingen af personoplysninger at sikre, at Fællesskabets institutioner og organer respekterer fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder navnlig deres ret til privatlivets fred. Ombudsmanden bemærkede især, at han ville underrette EDPS

8

Forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

om sine afgørelser i sager om beskyttelse af personoplysninger, og at han kunne finde det nyttigt at høre EDPS i visse sager om komplekse spørgsmål om juridiske fortolkninger.

Ombudsmanden hørte efterfølgende EDPS i to sager og underrettede ham om tre andre sager, hvor Ombudsmanden havde foretaget yderligere undersøgelser, som pegede på, at den pågældende institutions eller det pågældende organs svar skulle tage højde for EDPS' baggrundsdokument nr. 1 fra juli 2005 om aktindsigt i dokumenter og beskyttelse af personoplysninger. Alle fem sager var stadig under behandling ved udgangen af 2005.

I december 2005 underrettede den assisterende EDPS Ombudsmanden om sin afgørelse om en klage over en fællesskabsinstitution. Den assisterende EDPS tog i sin afgørelse højde for Ombudsmandens særlige beretning i sag 2485/2004/GG, som drejede sig om samme omstændigheder.

2.8.2 Kommissionen som traktatens vogter

Retsstatsprincippet er et af de grundlæggende principper for Den Europæiske Union, og en af Kommissionens vigtigste opgaver er at være traktatens vogter⁹. I EF-traktatens artikel 226 fastlægges en generel procedure, som Kommissionen kan anvende til at undersøge medlemsstaternes mulige overtrædelser af fællesskabsretten og indbringe dem for Domstolen. Kommissionen kan indlede undersøgelser på eget initiativ, på grundlag af klager eller efter anmodning fra Europa-Parlamentet om at behandle andragender til Parlamentet i henhold til EF-traktatens artikel 194.

Klager, der ligger uden for Den Europæiske Ombudsmands mandat, drejer sig ofte om påstande om medlemsstaternes overtrædelse af fællesskabslovgivningen. Mange af disse sager kan bedst behandles af et andet medlem af det europæiske netværk af ombudsmænd. I nogle sager finder Ombudsmanden det imidlertid hensigtsmæssigt at oversende klagen til Kommissionen til behandling i henhold til artikel 226-proceduren. Afsnit 2.5 ovenfor indeholder eksempler på begge fremgangsmåder.

Hvad angår Kommissionens proceduremæssige forpligtelser i forhold til klagere, er Ombudsmandens primære referencepunkt en meddelelse, som Kommissionen vedtog i 2002¹⁰. Meddelelsens krav om, at alle klager skal registreres i Kommissionens Generalsekretariat er en vigtig garanti for god forvaltningsskik i deres efterfølgende behandling. Punkt 3 i meddelelsen indeholder en veldefineret liste over de typer henvendelser, som Generalsekretariatet er berettiget til ikke at registrere som klager.

Kapitel 3 indeholder sammendrag af 10 afgørelser, som viser, hvordan Ombudsmanden behandler klager over Kommissionen som traktatens vogter. Seks af sagerne vil blive beskrevet her.

Der blev fremsat en kritisk bemærkning i sag 2229/2003/MHZ (som også er nævnt i 2.8.1 ovenfor), fordi Kommissionen kun havde givet en generel forklaring på forsinkelserne i sin undersøgelse af en artikel 226-klage i stedet for at henvise til sagens specifikke omstændigheder.

Behandlingen blev afsluttet i tre sager, fordi Ombudsmanden ikke fandt det berettiget at foretage yderligere undersøgelser.

I sag 274/2004/JMA undskyldte Kommissionen for, at det havde taget lang tid at udlevere oplysninger, som klageren havde anmodet om, vedrørende behandlingen af en klage over anvendelsen af EU's økonomiske bistand. Der blev fremsat en yderligere bemærkning om, at Kommissionen kunne præcisere sine procedurer for behandlingen af sådanne sager i fremtiden.

⁹ Ifølge traktatens artikel 211 skal Kommissionen »drage omsorg for gennemførelsen af de i denne traktat indeholdte bestemmelser og af de bestemmelser, som med hjemmel i denne træffes af institutionerne«.

¹⁰ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand om forbindelserne med klagere i sager om overtrædelse af fællesskabsretten (KOM(2002)0141), EFT C 244 af 10.10.2002, s. 5.

I sag 3452/2004/JMA og andre sager var klagerne bekymrede over, at Kommissionens anvendelse af artikel 226-proceduren kunne underminere retten til frit at låne bøger på offentlige biblioteker i Spanien. Undersøgelsen blev afsluttet, da Ombudsmanden fik oplyst, at Kommissionen havde henvist sagen til Domstolen. Undersøgelsen havde imidlertid før da kunnet afklare både årsagerne til Kommissionens handlinger og, gennem et samarbejde med det europæiske netværk af ombudsmænd, mulighederne for korrekt gennemførelse af det relevante fællesskabsdirektiv.

Sag 3254/2004/ID omhandlede Kommissionens behandling af en klage om manglende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Klageren lagde endvidere sag an mod de nationale myndigheder ved de nationale domstole i samme sag. Ombudsmanden afsluttede sagen, idet en vurdering af omstændighederne vedrørende klagen over Kommissionen ville have omfattet en undersøgelse af samme spørgsmål om fortolkningen og anvendelsen af national lovgivning, som klageren havde rejst ved de nationale domstole, og derfor have været en gentagelse af denne sag. Klageren blev opfordret til eventuelt at indgive en ny klage efter afslutningen af den nationale retssag.

Ombudsmanden gennemgik Kommissionens juridiske vurdering af to artikel 226-klager.

I sag 1687/2003/JMA anfægtede klagerne Kommissionens afvisning af deres klage over Spanien vedrørende forskelsbehandling på grund af seksuel orientering. Efter at have undersøgt den relevante lovgivning fandt Ombudsmanden, at Kommissionens holdning om, at de specifikke problemer, som klagerne havde oplevet, faldt uden for rammerne af fællesskabslovgivningen, syntes at være rimelig.

I sag 1273/2004/GG nedlagde klageren påstand om juridiske fejl og uoverensstemmelser i Kommissionens behandling af en tvist vedrørende ikrafttrædelsesdatoen for en fællesskabsforordning vedrørende fiskeri i farvande omkring Azorerne. Ombudsmanden analyserede forordningen og fandt, at Kommissionens fortolkning var forkert og i uoverensstemmelse med en holdning, som den tidligere havde vedtaget.

Selv om klage 933/2004/JMA ikke var en artikel 226-klage, omhandlede den Kommissionens rolle som vogter af Unionens grundlæggende principper og værdier i forbindelserne med tredjelande. Ifølge klageren skulle Kommissionen have gjort menneskerettighedsklausulen gældende for at ophæve samarbejdsaftalen med Vietnam fra 1996. Ombudsmanden fandt, at Kommissionens forklaring på, hvorfor den ikke havde ophævet aftalen, var rimelig på grundlag af de kriterier, der er fastlagt i Kommissionens meddelelse fra 1995 om indsættelse af en menneskerettighedsklausul i aftaler med tredjelande.

2.8.3 Udbud, kontrakter og tilskud

Fællesskabets institutioner og organer bruger både kontrakter til at erhverve de varer og tjenesteydelser, de skal bruge til at udføre deres funktioner, og som et instrument til at styre tilskud og støtte fra en lang række forskellige EU-programmer¹¹.

Ombudsmanden kan behandle klager om tildeling (eller manglende tildeling) af kontrakter og om forvaltningen deraf. Hvis det drejer sig om mulig misligholdelse af en kontrakt, undersøger Ombudsmanden imidlertid blot, hvorvidt Fællesskabets institution eller organ har givet en sammenhængende og rimelig redegørelse for retsgrundlaget for sine handlinger, og hvorfor kontrakten efter institutionens eller organets mening er blevet opfyldt.

Kapitel 3 indeholder sammendrag af 16 afgørelser, som viser, hvordan Ombudsmanden arbejder med denne type klager. 11 af sagerne vil blive beskrevet her.

¹¹ Klager vedrørende *ansættelseskontrakter* er beskrevet i afsnit 2.8.4.

To afgørelser drejede sig om sager, hvor Kommissionens repræsentationer i medlemsstaterne havde afgivet mundtlige løfter om finansiering til klagerne. Kommissionen løste selv sag 501/2005/IP ved at betale klageren, mens Ombudsmandens undersøgelse i sag 2111/2002/MF førte til en mindelig løsning, som omfattede et større erstatningsbeløb.

I sag 732/2004/ELB fandt Ombudsmanden, at Kommissionen syntes at have opfyldt sit ansvar for at forvalte Den Europæiske Fond for Regionaludvikling korrekt, herunder at konstatere, at medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer er hensigtsmæssige og tilstrækkelige til at sikre, at de myndigheder, der skal betale, opfylder deres forpligtelse til at betale rettidigt.

Ombudsmandens undersøgelse af en klage fra en lille virksomhed (sag 530/2004/GG) afslørede, at der var et generelt problem for underkontrahenter: De kontraktlige rammer indeholdt ikke nogen krav eller opfordringer til hovedkontrahenten om at opkræve rente på vegne af underkontrahenterne, hvis Kommissionen betalte for sent. Ombudsmanden foreslog, at Kommissionen skulle overveje at ændre sine standardkontrakter, således at der automatisk ville blive udbetalt rente i disse tilfælde. Kommissionen svarede, at den ville forsøge at tage højde for SMV'ernes interesser i fremtidige standardkontrakter i det omfang, dette er foreneligt med Fællesskabets økonomiske interesser og den gældende lovgivning.

Standardbetingelserne i kontrakter var også genstand for klage 338/2004/OV, hvor klageren, som var en ngo, gjorde gældende, at Kommissionen skulle træffe strengere foranstaltninger for at forhindre jobannoncer, som antyder, at der vil blive udøvet forskelsbehandling på grund af sprog. Ombudsmanden accepterede Kommissionens argumenter mod, at den i sine egne kontrakter skulle indsætte særklausuler mod sådan forskelsbehandling. Ombudsmanden foreslog endvidere, at Kommissionen kunne oversende eventuelle beviser på forskelsbehandling på grund af sprog fra en kontrahents eller støttemodtagers side til den ansvarlige nationale myndighed eller give den person, der fremsender sådanne beviser, denne myndigheds kontaktoplysninger.

Der var fire afgørelser om klager om tildeling af tilskudskontrakter. I to sager anfægtede klageren en afgørelse om at afvise en ansøgning. Ombudsmanden fandt, at hans undersøgelse af begrundelserne for en sådan afvisning skulle være begrænset til at omfatte en vurdering af, om der var sket en klar fejl (1365/2004/TN og 758/2004/ELB). I sidstnævnte sag fandt Ombudsmanden, at det, at der manglede en mekanisme til at klage over uafhængige eksperters vurderinger, ikke i sig selv udgjorde strukturelle eller systemiske fejl eller forsømmelser. Under de specifikke omstændigheder i sag 2411/2003/MHZ fandt Ombudsmanden, at Kommissionen skulle have rådgivet en ngo bedre ved at henlede opmærksomheden på en grundlæggende betingelse for at være berettiget til en tilskudstype. I sag 2673/2004/PB fandt Ombudsmanden, at Kommissionens forklaring på sin beslutning om at udelukke overskudsgivende enheder fra en bestemt indkaldelse af forslag var rimelig.

To afgørelser omhandlede Kommissionens overholdelse af udbudsprocedurer.

I sag 1808/2004/JMA satte klageren spørgsmålstegn ved korrektheden af en telefonsamtale mellem Kommissionens tjenestegrene og en anden bydende. Ombudsmanden fandt ikke, at der var foregået noget ureglementeret, men bemærkede, at det ville have været nemmere for Kommissionen at behandle klagerens klage, hvis den havde kunnet udlevere en udskrift af den pågældende telefonsamtale. Ombudsmanden foreslog derfor, at Kommissionen skulle revidere sine interne regler om udskrivning af telefonsamtaler i forbindelse med udbud.

I sag 538/2004/TN rejstes spørgsmålet om, hvorvidt en bydende var berettiget til at kræve, at Kommissionen strengt skulle håndhæve et krav om det antal eksemplarer, et tilbud skulle indsendes i. Kommissionen mente ikke, at den korrekte anvendelse af dens vademecum om offentlige indkøbsprocedurer krævede, at den skulle udelukke et tilbud, som ikke var blevet indsendt i det antal eksemplarer, der fastlægges i udbuddet. Ombudsmanden foreslog, at Kommissionen for at forhindre, at bydende, som indsender det korrekte antal eksemplarer, føler sig urimeligt behandlet, kunne tage forholdet mellem sit vademecum og udbud op til fornyet overvejelse i denne henseende. Kommissionen henviste i sit svar til principperne om proportionalitet, ligebehandling og ikke-forskelsbehandling samt om, at bud skal indkaldes fra så bred en kreds som muligt, i finansforordningens artikel 89.

2.8.4 Personalespørgsmål

Dette afsnit omhandler afgørelser om klager over ansættelse i og arbejdsforhold mellem EU's institutioner og organer, personalespørgsmål i forbindelse med EU-finansierede kontrakter samt praktikophold i EU's institutioner.

I afsnit 2.8.1 ovenfor er det allerede nævnt, at der var tre sager, hvor der blev fremsat forslag til henstillinger vedrørende de oplysninger, der gives til ansøgere i udvælgelsesprocedurer (se sammendrag af sag 2097/2003/PB i afsnit 3.1.3 nedenfor). Kapitel 3 indeholder 15 andre sammendrag af afgørelser i denne kategori. Fem af sagerne gav anledning til mindelige løsninger, mens to andre blev løst af institutionen. Seks af sagerne vil blive beskrevet her.

I sag 839/2004/MHZ foreslog Ombudsmanden, at EPSO for at undgå misforståelser og forbedre forholdet til kandidater i fremtidige meddelelser om udvælgelsesprøver udtrykkeligt kunne anføre, (i) at en invitation til en stopprøve ikke betyder, at kandidatens opfyldelse af kriterierne er blevet undersøgt til bunds, og (ii) at skriftlige prøver fra kandidater, som senere viser sig ikke at opfylde kriterierne, ikke vil blive rettet. EPSO meddelte efterfølgende, at det ville indsætte dette i fremtidige meddelelser om udvælgelsesprøver.

I sag 2107/2002/PB accepterede Kommissionen et forslag til henstilling om, at den fra 1. marts 2005 skulle afskaffe aldersgrænsen for praktikanter. Ombudsmanden meddelte, at der senere vil blive iværksat en undersøgelse på eget initiativ om andre institutioners og organers praksis i denne henseende.

To afgørelser omhandlede opsigelse af ansættelseskontrakter.

I sag 2191/2003/TN sagde en ekspert ansat af Kommissionen op efter at have været udsat for krænkelse og trusler i et land uden for EU. Efter sin undersøgelse fandt Ombudsmanden, at Kommissionen syntes at have truffet passende foranstaltninger til at hjælpe klageren. Han påpegede imidlertid, at det ville have bidraget til at skabe et bedre forhold mellem Kommissionen og klageren, hvis Kommissionen på et tidligere tidspunkt havde forklaret, hvad den havde gjort for at hjælpe klageren, i stedet for at give det indtryk, at den primært forsøgte at bevise, at klageren selv var skyld i problemerne. Kommissionen undskyldte efterfølgende og lovede at tage Ombudsmandens bemærkninger til efterretning.

Sag 471/2004/OV var en opfølgning på en tidligere klage (sag 1200/2003/OV, beskrevet i årsberetningen for 2004), hvor Ombudsmanden fandt, at forsvarets rettigheder ikke var blevet respekteret for klageren, da Den Europæiske Unions politimission i Sarajevo (EUPM) opsagde hans kontrakt før tid. Efter at Ombudsmanden anmodede om Rådets bistand, indvilligede EUPM i at betale klageren den løn, han var berettiget til indtil kontraktens egentlige ophør. Ombudsmanden anførte endvidere, at klageren var berettiget til at betragte sit navn som rensat på grundlag af resultatet i sag 1200/2003/OV.

To andre afgørelser omhandlede visse særlige procedurer for Fællesskabets personale.

I sag 140/2004/PB analyserede Ombudsmanden de tidligere regler om anmeldelse og fandt bl.a., at OLAF ifølge reglerne i alle tilfælde skulle oplyse anmelderen om, hvornår det regnede med at afslutte sin undersøgelse.

I sag 620/2004/PB fandt Ombudsmanden, at retten til en høring skal respekteres i en administrativ undersøgelse af en påstand om chikane begået af en tjenestemand mod en anden tjenestemand. Det var imidlertid ikke nødvendigt, at alt det materiale, som undersøgerne havde anvendt, skulle udleveres til klageren, hvis klageren før færdiggørelsen af undersøgelsesrapporten blev underrettet om og fik rimelig mulighed for at kommentere undersøgernes foreløbige resultater og indholdet i de relevante beviser.

2.8.5 Andre spørgsmål

Kapitel 3 indeholder endvidere 11 sammendrag af afgørelser om klager, som falder uden for de ovenfor beskrevne kategorier.

Tre af disse sager omhandlede Europaskolerne.

I sag 1435/2003/MF accepterede Kommissionen et forslag til henstilling om, at den skulle søge at præcisere betingelserne for optagelse af elever i Europaskolernes sprogafdelinger. Kommissionen traf efterfølgende tilfredsstillende foranstaltninger til at gennemføre henstillingen.

I sag 1155/2004/TN præciserede Kommissionen på Ombudsmandens foranledning, at man i forbindelse med de fremtidige reformtiltag, der nævnes i undersøgelse på eget initiativ OI/5/2003/IJH (se Ombudsmandens årsberetning for 2004), ville medtage overholdelse af chartret om grundlæggende rettigheder på alle Europaskoler.

Den tredje sag (1391/2002/JMA og andre) gav anledning til en særlig beretning til Europa-Parlamentet efter et forslag til henstilling om, at Kommissionen skulle træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forældre til børn med særlige pædagogiske behov, som ikke kan gå på Europaskolerne pga. graden af deres handicap, ikke behøver at bidrage til omkostningerne ved deres børns undervisning.

Spørgsmålet om ligebehandling af handicappede blev også rejst i forbindelse med klager over, at Kommissionen og Rådet havde undladt at stille et tilstrækkeligt antal parkeringspladser til rådighed for handicappede ved Kommissionens og Rådets hovedbygninger i Bruxelles (fælles sammendrag af sag 2415/2003/JMA og 237/2004/JMA). Ombudsmanden glædede sig over, at Kommissionen og Rådet anmodede de belgiske myndigheder om at sikre yderligere parkeringspladser, og bad om at blive holdt underrettet om resultaterne. Ombudsmanden opfordrede endvidere Rådet til at genoverveje sin politik med at begrænse adgangen til parkeringspladser for handicappede af sikkerhedshensyn.

To afgørelser omhandlede Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).

I sag 2485/2004/GG nægtede OLAF at acceptere et forslag til henstilling om, at det skulle anerkende, at det havde fremsat ukorrekte og vildledende erklæringer i forbindelse med Ombudsmandens undersøgelser af en tidligere sag. Ombudsmanden fandt, at sagen rejste et vigtigt principielt spørgsmål, som havde indvirkning på borgernes tillid til EU's institutioner og organer. Han udarbejdede derfor en særlig beretning til Europa-Parlamentet.

I sag 3446/2004/GG accepterede og imødekom OLAF et forslag til henstilling om at gennemgå og rette oplysninger i en presseanalyse på sit websted.

Endelig klagede det svenske Finlands folketing i sag 1737/2004/TN over, at plakater, som var blevet brugt i Finland i Europa-Parlamentets oplysningskampagne i forbindelse med valget til Europa-Parlamentet i 2004, kun var blevet lavet på finsk. Ombudsmandens undersøgelse resulterede i en mindelig løsning, hvor Parlamentet anerkendte kampagnens mangler, samt at størrelsen på den svensktalende del af den finske befolkning ikke er relevant for dette sprogs status som officielt sprog i EU eller dets status i den finske grundlov.

3 AFGØRELSER EFTER EN UNDERSØGELSE

3 AFGØRELSE EFTER EN UNDERSØGELSE

Sagerne er i de enkelte afsnit i dette kapitel angivet i sagsnummerrækkefølge. Sagsnummeret er anført under det enkelte sammendragss overskrift. I afsnit 3.1.1 kommer sag 1687/2003/JMA f.eks. før sag 2191/2003/TN, som kommer før sag 274/2004/JMA. Den fulde tekst til afgørelserne i alle sagerne kan findes under »Fortegnelse over afgørelser« på Den Europæiske Ombudsmands websted (<http://www.ombudsman.europa.eu/decision/en/default.htm>). Den relevante afgørelse kan findes med sagsnummeret. Den fulde tekst til afgørelserne findes på webstedet på engelsk og på klagens sprog, hvis dette er et andet end engelsk. Der kan bestilles en papirudgave af den fulde tekst til afgørelserne, som den fremgår på webstedet, fra Ombudsmandens kontor.

I løbet af anden halvdel af 2006 vil den fulde tekst til afgørelserne i dette afsnit blive samlet i et elektronisk dokument på Ombudsmandens websted på engelsk, fransk og tysk. Dette vil findes under »Årsberetninger« på Ombudsmandens websted. Der kan på samme måde for dette dokument bestilles en papirudgave eller cd-rom fra Ombudsmandens kontor.

3.1 SAGER, HVOR DER IKKE ER KONSTATETERET FEJL ELLER FORSØMMELSER

3.1.1 Europa-Kommissionen

UNDLADELSE AF AT HANDLE I FORBINDELSE MED EN KLAGE OVER FORSKELSBEHANDLING PÅ GRUND AF SEKSUEL ORIENTERING

Sammendrag af afgørelse om klage 1687/2003/JMA over Europa-Kommissionen

Klagerne, en spansk og en argentinsk statsborger, klagede til Kommissionen over en beslutning fra de spanske myndigheder om at nægte den argentinske statsborger et familiesammenføringsvisum, som han skulle bruge for at kunne flytte til Spanien med sin spanske partner. Ifølge klagerne skyldtes afvisningen, at de er af samme køn, og udgør dermed forskelsbehandling på grund af seksuel orientering. Klagerne gjorde gældende, at Kommissionen ikke havde behandlet deres klage korrekt, idet den havde fortolket de gældende fællesskabsbestemmelser urimeligt restriktivt. De fastholdt, at de gældende fællesskabsbestemmelser fandt anvendelse på deres situation, og at Kommissionen burde have anlagt sag mod de spanske myndigheder på grund af overtrædelse af fællesskabslovgivningen, herunder især EF-traktatens artikel 13, som forbyder alle former for forskelsbehandling, herunder på grund af seksuel orientering, og artikel 20 og 21 i chartret om grundlæggende rettigheder samt bestemmelserne i direktiv 2000/78 om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse¹ og direktiv 2000/43 om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse².

¹ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

² Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse, EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

Kommissionen gjorde gældende, at det problem, som klagerne havde oplevet, lå uden for rammerne af fællesskabslovgivningen, og foreslog, at de skulle henvende sig til de nationale myndigheder eller Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Ombudsmanden bemærkede, at princippet om ikke-forskelsbehandling, herunder på grund af seksuel orientering, udgør et grundlæggende princip i fællesskabslovgivningen, som er knæsat både i traktaten og i chartret om grundlæggende rettigheder. I henhold til artikel 13 i EF-traktaten kan Rådet træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af seksuel orientering, men kun inden for rammerne af de beføjelser, som traktaten tillægger Fællesskabet. Samtidig gælder artikel 20 og 21 i chartret om grundlæggende rettigheder kun for medlemsstaterne, når de gennemfører EU-lovgivningen. Hvad angår de enkelte direktiver, som omhandler princippet om ikke-forskelsbehandling, påpegede Ombudsmanden, at der indtil videre kun er én retsakt, nemlig direktiv 2000/78, som omhandler forskelsbehandling på grund af seksuel orientering, men at denne retsakt kun gælder i sager om beskæftigelse. Ombudsmanden gennemgik endvidere de eksisterende fællesskabsdirektiver om tredjelandsstatsborgeres indrejse på Unionens territorium med henblik på at slutte sig til en statsborger eller bosiddende i EU, nemlig direktiv 2003/86 om familiesammenføring³ og direktiv 2004/38 om unionsborgernes ret til at færdes og opholde sig frit⁴. Anvendelsesområdet for disse direktiver er imidlertid begrænset, eftersom de kun gælder for henholdsvis tredjelandsstatsborgere, der har lovligt ophold på medlemsstaternes område, og unionsborgere, der rejser til eller tager ophold i en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende er statsborger.

Ombudsmanden fandt derfor, at Kommissionens begrundelse for at afvise klagen over de spanske myndigheder syntes at være rimelig, og at der ikke syntes at foreligge et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

OPSIGELSE AF EN KONTRAKT

Sammendrag af afgørelse om klage 2191/2003/TN (fortrolig) over Europa-Kommissionen

Klagen drejede sig om opsigelse af klagerens kontrakt med Kommissionen, i henhold til hvilken han var ansat til at yde assistance til et ministerium i et ikke-EU-land. Klageren gjorde gældende, at han efter aflevering af et politisk oplæg som del af sit arbejde blev udsat for krænkelser og trusler og derfor var tvunget til at sige op. Klageren gjorde gældende, at Kommissionen ikke havde gjort noget for at forhindre denne situation. Han nedlagde påstand om, at han skulle have udbetalt sin løn indtil den dato, hvor hans kontrakt oprindeligt udløb.

Kommissionen gjorde gældende, at klageren ved at offentliggøre dette politiske oplæg havde overtrådt sin fortrolighedsforpligtelse og var gået ud over målene og ansvarsområderne i kontrakten. Kommissionen kunne derfor ikke gøres ansvarlig for krænkelserne og truslerne.

Ombudsmanden forstod det sådan, at Kommissionen mente, at eftersom klageren havde overtrådt sine kontraktlige forpligtelser og derfor selv var skyld i problemerne, var den ikke forpligtet til at hjælpe ham. Ombudsmanden konkluderede foreløbigt, at der forelå et tilfælde af fejl eller forsømmelser, idet Kommissionen havde undladt at hjælpe klageren i henhold til de almindelige betingelser for de enkelte eksperters kontrakter. Han fremsatte endvidere et forslag til en mindelig løsning.

I sit svar på forslaget anerkendte Kommissionen, at den havde en forpligtelse til at hjælpe klageren i henhold til de almindelige betingelser for de enkelte eksperters kontrakter, og forklarede, hvordan den efter sin mening havde ydet denne hjælp.

³ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring, EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EØS-relevant tekst), EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

På grundlag af yderligere oplysninger fra Kommissionen fandt Ombudsmanden, at Kommissionen syntes at have truffet passende foranstaltninger til at hjælpe klageren. Ombudsmanden konstaterede derfor ingen tilfælde af fejl eller forsømmelser fra Kommissionens side, men fandt det dog nyttigt at fremsætte en yderligere bemærkning, hvori han anførte, at det ville have bidraget til at skabe et bedre forhold mellem Kommissionen og klageren, hvis Kommissionen i sin første udtalelse om klagen havde forklaret, hvad den havde gjort for at hjælpe klageren, i stedet for at give det indtryk, at den primært forsøgte at bevise, at klageren selv var skyld i problemerne.

Kommissionen undskyldte efterfølgende for, at den i sin første udtalelse gav et ufuldstændigt indtryk af de foranstaltninger, den havde truffet for at hjælpe klageren, og lovede at tage Ombudsmandens bemærkning til efterretning.

ANVENDELSE AF ØKONOMISK BISTAND FRA EU

Sammendrag af afgørelse om klage 274/2004/JMA over Europa-Kommissionen

Klagen omhandlede Kommissionens undladelse af at underrette klageren om sin behandling af en klage over en beslutning fra de regionale myndigheder i Madrid om at reducere et tilskud til klageren til tilrettelæggelse af uddannelseskurser for medarbejdere. Tilskuddet var finansieret gennem Den Europæiske Socialfond. Reduktionen af en del af tilskuddet skyldtes, at nogle deltagere i uddannelseskurserne ikke var spanske statsborgere. Klageren mente, at dette var forskelsbehandling. Klageren gjorde gældende, at Kommissionen i flere måneder efter indgivelsen af klagen havde undladt at oplyse ham om sin behandling af klagen.

Kommissionen beklagede, at dens første vurdering af sagen ikke var blevet fremsendt til klageren. I en anden og mere detaljeret vurdering havde Kommissionen accepteret, at en del af reduktionen af tilskudsbeløbet skyldtes, at to af deltagerne ikke var spanske statsborgere. Kommissionen havde derfor fremsat en henstilling til de ansvarlige spanske myndigheder om at tilbagebetale det relevante beløb til klageren og fjerne alle henvisninger til nationalitet fra fremtidige programmer.

Ombudsmanden fandt det ikke nødvendigt at foretage yderligere undersøgelser i lyset af, at Kommissionen havde indvilliget i at fremsende de oplysninger, som klageren havde bedt om, og havde anerkendt og undskyldt for, at den ikke havde kontaktet klageren på et tidligere tidspunkt.

Eftersom Kommissionen ikke havde nævnt nogen kriterier for den procedure, som dens tjenestegrene bør følge i behandlingen af klager over anvendelsen af økonomisk bistand fra EU, fandt Ombudsmanden det hensigtsmæssigt at fremsætte en yderligere bemærkning. Ombudsmanden bemærkede, at Kommissionen for at forbedre effektiviteten og gennemsigtigheden i sine forbindelser med borgerne kunne overveje at udarbejde og offentliggøre procedurer for modtagelse og behandling af klager over anvendelsen af økonomisk bistand fra EU på linje med procedurerne i sin meddelelse fra 2002 til Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand om forbindelserne med klager i sager om overtrædelse af fællesskabsretten⁵.

ARTIKEL 226-KLAGE VEDRØRENDE FØDEVARELOVGIVNINGEN

Sammendrag af afgørelse om klage 295/2004/JMA over Europa-Kommissionen

Klageren indgav en klage til Kommissionen med påstand om, at en række offentlige myndigheder og private virksomheder var ansvarlige for en dårlig fødevarer sikkerhed i Spanien. Ifølge klageren udgjorde situationen en overtrædelse af EU-lovgivningen på dette område, navnlig bestemmelserne i forordning 178/2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen⁶. Klageren gjorde i sin

⁵ EFT C 244 af 10.10.2002, s. 5.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed, EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

klage til Ombudsmanden gældende, at Kommissionens beslutning om at afslutte behandlingen af hans klage var vilkårlig. Han klagede endvidere over, at det havde taget lang tid at behandle hans sag, at han ikke havde modtaget oplysninger, samt at institutionen havde foretaget en forkert juridisk fortolkning af den gældende EU-lovgivning.

Kommissionen gjorde gældende, at klagen var blevet behandlet inden for den normale frist, og endvidere at de oplysninger, der var fremsendt med klagen, ikke var tilstrækkelige til, at dens tjenestegrene klart kunne identificere klagens genstand. Hvad angår påstanden om de spanske myndigheders undladelse af at informere forbrugerne om risici, bemærkede Kommissionen, at bestemmelserne i forordningen vedrørende oplysning af forbrugerne endnu ikke fandt anvendelse, idet der er fastlagt en overgangsperiode indtil den 1. januar 2007.

Ombudsmanden bemærkede, at de procedurer, som Kommissionen skal følge i sin behandling af klager, er anført i dens meddelelse fra 2002 til Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand om forbindelserne med klager i sager om overtrædelse af fællesskabsretten⁷. Han vurderede derfor, hvorvidt klagerens specifikke påstande var berettigede i lyset af bestemmelserne i denne meddelelse.

Hvad angår den tid, det tog at behandle sagen, bemærkede Ombudsmanden, at klageren havde indgivet sin klage til Kommissionen i januar 2003, og at Kommissionen efter afslutningen af sin undersøgelse i november 2003 havde underrettet ham om sit forslag om at afslutte sagen. Derfor konkluderede Ombudsmanden, at Kommissionen havde gennemført sin undersøgelse af klagen inden for det år, der kræves i dens egen meddelelse.

Ombudsmanden konkluderede endvidere, at klageren i flere meddelelser skriftligt var blevet informeret om alle de skridt, Kommissionen havde taget i forbindelse med hans klage, i overensstemmelse med kriterierne i meddelelsen.

Endelig konkluderede Ombudsmanden, at det syntes rimeligt for Kommissionen at påberåbe sig artikel 4, stk. 3, i forordning 178/2002, hvori det kræves, at »[d]e eksisterende principper og procedurer i fødevarerlovgivningen tilpasses hurtigst muligt og senest den 1. januar 2007 [...]«.

Ombudsmanden fandt derfor, at Kommissionen havde handlet i overensstemmelse med sine retlige beføjelser, da den besluttede at afslutte sagen efter at have konkluderet, at der ikke var nogen begrundelse for at indlede en overtrædelsesprocedure mod Spanien på grundlag af oplysningerne i klagen.

PÅSTAND OM FORSKELSBEHANDLING I JOBANNONCER

Sammendrag af afgørelse om klage 338/2004/OV over Europa-Kommissionen

Den europæiske esperanto-sammenslutning (*European Esperanto Union*) indgav en klage over Kommissionen med påstand om sproglig forskelsbehandling i europæiske organisationer, som finansieres af Kommissionen, og i virksomheder med kontrakter med Kommissionen. Ombudsmanden har allerede behandlet en klage fra esperanto-verdensforbundet (*World Esperanto Association*) (659/2002/IP) vedrørende samme anliggende.

I den foreliggende klage påpegede den europæiske esperanto-sammenslutning, at forskellige organisationer og virksomheder fortsat udsendte jobannoncer med krav om »engelsk som modersmål« eller »modersmålskompetence«, og at Kommissionen ikke havde taget retlige skridt. Klageren gjorde bl.a. gældende, at Kommissionen burde tage skridt, herunder tilbageholdelse af finansiering, mod organisationer og virksomheder, som udsender jobannoncer, der forskelsbehandler.

⁷

EFT C 244 af 10.10.2002, s. 5.

Kommissionen gav et overblik over de seneste foranstaltninger, den havde truffet siden sag 659/2002/IP, såsom forskellige interne notater, som henledte tjenestegrenenes opmærksomhed på spørgsmålet. Kommissionen henviste endvidere til de relevante artikler i finansforordningen samt til direktiv 2004/18 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter med hensyn til udelukkelse fra indkøbsprocedurer som følge af en strafbar handling i forbindelse med udøvelsen af et erhverv.

Som svar på Ombudsmandens yderligere undersøgelser påpegede Kommissionen, at fejl i forbindelse med udøvelsen af et erhverv kan opstå i mange forskellige situationer, og gjorde gældende, at det ikke er muligt at nævne alle sådanne situationer specifikt i indkøbsdokumenter eller indkaldelser af forslag. Som svar på Ombudsmandens spørgsmål vedrørende indsættelse i kontrakter af en klausul med krav om ikke-forskelsbehandling gjorde Kommissionen gældende, at indsættelse af flere særklausuler om meget specifikke situationer, som ligger uden for kontraktens anvendelsesområde, ville gøre kontraktens indhold og struktur kompliceret og have en negativ indvirkning på konkurrencen. Kommissionen understregede endvidere, at de nationale jurisdiktioner er de eneste instanser med individuel kompetence til at behandle påstande om sproglig forskelsbehandling.

Ombudsmanden fandt, at Kommissionens argumenter mod indsættelse af en særlig klausul syntes at være rimelige. Han fandt det også rimeligt i lyset af subsidiaritetsprincippet for Kommissionen at fremføre, at påstande om sproglig forskelsbehandling skulle behandles på nationalt plan. Han fandt derfor ikke, at Kommissionen havde gjort sig skyldig i fejl eller forsømmelser. Ombudsmanden fremsatte imidlertid en yderligere bemærkning om, at Kommissionen, hvis den får beviser på forskelsbehandling på grund af sprog fra en af sine kontrahenters eller støttemodtageres side, kunne oversende disse oplysninger til den relevante nationale myndighed med ansvar for at behandle en sådan sag eller give den person, der fremsender sådanne beviser, denne myndigheds kontaktoplysninger.

FORVALTNING AF MIDLER FRA DEN EUROPÆISKE FOND FOR REGIONALUDVIKLING

Sammendrag af afgørelse om klage 732/2004/ELB over Europa-Kommissionen

Klageren, som var direktør for et center, der var blevet udvalgt til at modtage et tilskud finansieret af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), gjorde gældende, at Kommissionen havde undladt at sikre korrekt forvaltning af EFRU-midlerne. Han nedlagde påstand om, at Kommissionen skulle kontakte de italienske myndigheder med ansvar for forvaltning af disse midler i Italien med henblik på at kræve betaling af de udgifter, som klageren havde haft, forpligte disse myndigheder til at opfylde kontrakten og betale morarenter og muligvis straffe Italien for den dårlige forvaltning af midlerne.

Ifølge Kommissionen er medlemsstaterne ansvarlige for forvaltningen af programmer under strukturfondene og for at udpege betalings- og forvaltningsmyndigheder. Inden for sine kontrol- og opfølgningsefføjelser sikrede Kommissionen overholdelse af princippet om rettidig betaling af støttebeløb, som anført i artikel 32, stk. 1, femte led, i forordning 1260/1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene⁸. Kommissionen havde anmodet om oplysninger fra de italienske myndigheder, på baggrund af hvilke den konkluderede, at klageren var ansvarlig for nogle forsinkelser, da hans bankoplysninger var ufuldstændige. I april 2004 underrettede betalingsmyndigheden Kommissionen om, at støttemodtageren var blevet betalt. Kommissionen skrev til forvaltningsmyndigheden for at anmode om oplysninger om programmets finansielle ordninger og for at anmode om, at dette spørgsmål blev sat på dagsordenen for det næste møde i overvågningsudvalget. Overvågningsudvalget besluttede at analysere, hvorvidt betalingsmyndighedens finansielle ordning var hensigtsmæssig, samt at tage skridt til at afkorte betalingsfristerne. Kommissionen havde ikke beføjelser til at pålægge straf eller træffe foranstaltninger mod betalingsmyndigheden.

⁸

Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene, EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

Ombudsmanden fandt, at, selv om de betalingsmyndigheder, medlemsstaterne udpeger, er ansvarlige for rettidig betaling af EFRU-midler, omfatter Kommissionens ansvar for den korrekte forvaltning af EFRU-midler, at den skal sikre sig, at de forvaltnings- og kontrolsystemer, som den får oplyst af medlemsstaterne, er passende og tilstrækkelige til at sikre, at betalingsmyndighederne overholder deres forpligtelse til rettidig betaling.

Hvad angår klagerens påstand om, at Kommissionen havde undladt at sikre korrekt forvaltning af EFRU-midler, fandt Ombudsmanden, at Kommissionen syntes at have taget passende og tilstrækkelige skridt til at opfylde sit ansvar med hensyn til korrekt forvaltning af EFRU-midlerne. Han konstaterede derfor ingen tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Hvad angår klagerens påstande, fandt Ombudsmanden, at Kommissionen syntes at have truffet passende foranstaltninger til at sikre, at klageren blev betalt. Han påpegede, at ansvaret for betaling af rente ligger hos den italienske betalingsmyndighed. Endelig fandt Ombudsmanden, at Kommissionens forklaringer om sine manglende beføjelser til at pålægge Italien straf var rimelige.

EVALUERING AF ET PROJEKTFORSLAG (1)

Sammendrag af afgørelse om klage 758/2004/ELB over Europa-Kommissionen

Klagerens forslag til Kommissionen om et indirekte projekt om forskning, teknologisk udvikling og demonstration blev afvist. Klageren gjorde gældende, at de uafhængige eksperter, som havde besluttet, at hendes forslag om udvikling af intraokulære linser var irrelevant for det pågældende strategiske mål, havde begået en fejl. Hun gjorde ligeledes gældende, at proceduren var uretfærdig, eftersom det ikke var muligt at anfægte eksperternes beslutning eller indsende et nyt forslag. Endelig gjorde hun gældende, at hun havde modtaget utilstrækkelige og uklare oplysninger i løbet af proceduren, og at hun modtog oplysningerne for sent til, at det var muligt at overveje at indsende et nyt forslag.

Ifølge Kommissionen skal et forslag evalueres inden for rammerne af det pågældende strategiske mål, dets fokuspunkter og arbejdsprogrammets overordnede mål. De tre uafhængige eksperter vurderede enstemmigt, at forslaget helt klart ikke var relevant. Kommissionen havde gennemgået denne udtalelse og konkluderet, at den var berettiget. For at sikre retfærdig og lige behandling er der ikke kontakt mellem Kommissionen og ansøgerne vedrørende forslagene, før evalueringen er afsluttet. Når først evalueringen er færdig, kan Kommissionen imidlertid på ansøgerens anmodning uddybe forklaringerne i den sammenfattende evalueringsrapport. Hvad angår indsendelse af et nyt forslag, gjorde Kommissionen gældende, at klageren på baggrund af oplysningerne om styrkerne og svaghederne ved klagerens forslag kunne vurdere, om det var hensigtsmæssigt at indsende et forslag ved den næste indkaldelse.

Ombudsmanden fandt, at det krævede videnskabelig og teknisk ekspertviden at besvare spørgsmålet om, hvorvidt klagerens forslag faldt inden for rammerne af det relevante strategiske mål, samt at hans undersøgelser af klagens saglige indhold derfor skulle fokuseres på en vurdering af, hvorvidt Kommissionens beslutning om at bekræfte evalueringsresultatet syntes at være åbenbart urimelig. Ombudsmanden fandt ikke, at Kommissionens beslutning var åbenbart urimelig.

Ombudsmanden fandt endvidere, at eksperternes rolle, som defineret i de relevante offentliggjorte retningslinjer, er at yde videnskabelig og teknisk rådgivning for at hjælpe Kommissionen med at træffe de mest effektive beslutninger for at fremme Fællesskabets mål, og at eksperternes uafhængighed bidrager til at gøre processen både effektiv og retfærdig. Under disse omstændigheder fandt han ikke, at manglen på en mekanisme til at klage over eksperternes evaluering i sig selv kunne udgøre strukturelle eller systemiske fejl eller forsømmelser. Endelig fandt Ombudsmanden, at det stod klart, at klageren ikke kunne have indsendt et revideret forslag i forbindelse med samme indkaldelse af forslag, da fristen for indsendelse af forslag var udløbet, samt at klageren ikke havde bevist, at Kommissionen havde undladt at give hende oplysninger i tide til, at hun kunne indsende et nyt forslag i den næste indkaldelse.

BEHANDLING AF EN ARTIKEL 226-KLAGE

Sammendrag af afgørelse om klage 1298/2004/PB over Europa-Kommissionen

Klageren havde indgivet en klage til Kommissionen med påstand om, at Det Forenede Kongerige havde overtrådt direktiv 73/239/EØF om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring⁹.

I sin klage til Ombudsmanden gjorde hun gældende, at hun havde modtaget en utilfredsstillende forklaring på Kommissionens undladelse af at besvare et brev, hun havde sendt den 29. maj 2003. Hun gjorde ligeledes gældende, at Kommissionen havde undladt at besvare hendes spørgsmål om, (i) hvorfor Kommissionen havde opgivet en overtrædelsesprocedure mod Det Forenede Kongerige i 1978, (ii) hvorfor Kommissionen (som hun så det) gav Det Forenede Kongerige lov til at overtræde fællesskabsretten, og (iii) hvordan hun selv kunne få en afgørelse fra EF-Domstolen.

Endelig gjorde hun gældende, at Kommissionen havde undladt at oplyse hende om en procedure i Det Forenede Kongerige, hvorigennem en borger kan få erstatning for tab og/eller skader som følge af overtrædelser af fællesskabsretten.

Efter en undersøgelse af den relevante korrespondance fandt Ombudsmanden, at Kommissionen generelt syntes at have bestræbt sig på at være omhyggelig i sin håndtering af meddelelser fra klagerne, samt at den havde undskyldt over klageren og truffet foranstaltninger til at afhjælpe den forsinkelse, der var sket. Ombudsmanden fandt endvidere, at Kommissionens forklaring på forsinkelsen syntes at være troværdig.

Ombudsmanden bemærkede endvidere, at Kommissionen havde forklaret klageren, (i) at Kommissionens tjenestegrene var blevet overbevist af Det Forenede Kongeriges løfte om at vedtage den krævede lovgivning, (ii) at den ikke mente, at den havde ladet Det Forenede Kongerige overtræde fællesskabsretten, samt (iii) at de nationale domstole ville have kompetence til at vurdere spørgsmålet om den nationale lovgivnings tidligere forenelighed med fællesskabsretten. Ombudsmanden fandt, at disse svar fra Kommissionen var fyldestgørende.

Ombudsmanden mente, at det var rimeligt for Kommissionen i sine meddelelser til privatpersoner vedrørende konkrete sager at begrænse sine oplysninger om spørgsmål vedrørende erstatningskrav mod medlemsstaterne til de rettigheder, der er fastlagt gennem Domstolens retspraksis. Kommissionen kunne ikke efter Ombudsmandens mening være forpligtet til at yde juridisk rådgivning vedrørende nationale procedurer.

Ombudsmanden konstaterede derfor intet tilfælde af fejl eller forsømmelser.

EVALUERING AF ET PROJEKTFORSLAG (2)

Sammendrag af afgørelse om klage 1365/2004/TN over Europa-Kommissionen

Klagen omhandlede Kommissionens evaluering af et projektforslag indsendt under det sjette rammeprogram for forskning. Et konsortium af europæiske virksomheder havde ansøgt om finansiering af et offshorevindkraftprojekt ud for den irske kyst. Klageren gjorde gældende, at Kommissionen havde begået en klar fejl i forbindelse med evalueringen af konsortiets projektforslag, idet den anførte, at konsortiet ikke havde en specialiseret udvikler af fundamentet. Ifølge klageren fremgik det af forslaget, at klagerens danske partner var specialist og med al sandsynlighed verdens førende på det relevante område. Klageren nedlagde bl.a. påstand om, at Kommissionen skulle rette de faktuelle fejl i sin evaluering af projektforslaget.

⁹

Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring, EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3.

Kommissionen gjorde gældende, at de eksperter, der evaluerede projektforslaget om offshorevindkraft, fandt, at de begrænsede oplysninger om den danske partner ikke var overbevisende.

Ombudsmanden mindede i sin afgørelse om, at hans opgave ikke var at evaluere projektforslaget igen, men at undersøge, om der var sket en klar fejl i Kommissionens evaluering. Ombudsmanden fandt, at projektforslagets ret begrænsede oplysninger om den danske partner ikke indeholdt nogen henvisninger til, at virksomheden skulle være specialist eller verdens førende på det relevante område. Ombudsmanden fandt, at klageren, selv om man antog, at denne havde ret mht. den danske partners status, ikke havde bevist, at Kommissionen eller dennes eksperter, som gennemførte evalueringen af forslaget, skulle have været klar over partnerens status uanset oplysningerne i forslaget. Ombudsmanden fandt derfor ikke, at Kommissionen havde begået en klar fejl i evalueringen, da den på baggrund af oplysningerne i forslaget konkluderede, at konsortiet ikke havde en specialiseret udvikler af fundamentet.

Hvad angår klagerens påstand om, at den faktuelle fejl burde rettes, påpegede Ombudsmanden, at han forstod det sådan, at Kommissionen havde anført, at projektforslaget manglede oplysninger om den danske partner, og ikke at Kommissionen anfægtede klagerens påstand om, at partneren var specialist eller verdens førende på det relevante område. I lyset deraf samt i lyset af konklusionen om, at Kommissionen ikke havde begået en klar fejl i evalueringen, fandt Ombudsmanden det ikke berettiget at undersøge den pågældende påstand nærmere.

ANVENDELSE AF MENNESKERETTIGHEDSKLAUSULEN I SAMARBEJDSAFTALEN MED VIETNAM

Sammendrag af afgørelse om klage 933/2004/JMA over Europa-Kommissionen

Ifølge artikel 1 (»menneskerettighedsklausulen«) i samarbejdsaftalen fra 1996 mellem Det Europæiske Fællesskab og Vietnam skal respekten for menneskerettighederne og de demokratiske principper være grundlaget for samarbejdet mellem parterne og udgøre et afgørende element i aftalen. Klageren gjorde gældende, at Kommissionen havde undladt at gøre brug af sin beføjelse til at ophæve samarbejdsaftalen på trods af de vietnamesiske myndigheders alvorlige krænkelse af menneskerettighederne.

Kommissionen mente, at menneskerettighedssituationen i Vietnam kunne forbedres gennem en kombination af dialog og samarbejde. Den anførte, at der ikke var sket nogen væsentlig misligholdelse af aftalen, der kunne medføre ophævelse deraf. Ifølge Kommissionen kunne dette kun anvendes som sidste udvej og i tæt samråd med medlemsstaterne og Europa-Parlamentet.

Ombudsmanden bemærkede, at respekten for de grundlæggende menneskerettigheder i medfør af »menneskerettighedsklausulen« er et afgørende element i aftalen, hvorfor krænkelse af denne klausul kunne føre til ophævelse af aftalen. Han påpegede, at denne klausul er bindende for Kommissionen, samt at handlinger og undladelser fra Kommissionens side i den forbindelse kunne udgøre tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Ombudsmanden mente imidlertid ikke, at aftalen præciserede Kommissionens forpligtelser, hvad angår situationer, hvor den bestemmelse kunne gøres gældende med henblik på at ophæve samarbejdsaftalen. Endvidere kom hverken EF-traktaten eller Wienerkonventionen om traktatretten dette spørgsmål nærmere. Ombudsmanden bemærkede, at Kommissionen havde fastlagt nogle principper for anvendelsen af menneskerettighedsklausulen i sin meddelelse fra 1995 om, hvorledes overholdelsen af de demokratiske principper og menneskerettighederne indgår i aftalerne mellem Fællesskabet og tredjelande.

Ombudsmanden bemærkede, at Kommissionen havde anført, at en ophævelse af aftalen ville betyde, at EU mistede muligheden for at bruge EU-finansierede samarbejdsprogrammer til at støtte reformprocessen i Vietnam, og at den derfor havde besluttet at gennemføre en dialog med de vietnamesiske myndigheder gennem forskellige organer, der var blevet oprettet i medfør af samarbejdsaftalen. Ombudsmanden fandt, at Kommissionens begrundelser for sin beslutning om ikke

at ophæve samarbejdsaftalen, men i stedet gøre brug af foranstaltninger, som efter dens vurdering var mere rimelige i henhold til kriterierne i meddelelsen fra 1995, syntes at være rimelige. Ombudsmanden konstaterede derfor intet tilfælde af fejl eller forsømmelser fra Kommissionens side.

HØRING OM FREMTIDEN FOR STRUKTURFONDENE

Sammendrag af afgørelse om klage 948/2004/OV over Europa-Kommissionen

En ngo klagede over, at Kommissionen havde undladt at høre ngo'er om fremtiden for strukturfondene. Klageren henviste til støtte for sit anbringende til Kommissionens meddelelse »Mod en stærkere hørings- og dialogkultur – Generelle principper og minimumsstandarde ved Kommissionens høring af interesserede parter« (KOM(2002)0704 af 11. december 2002), som indeholder fem minimumsstandarde for høringsprocessen. Klageren satte spørgsmålstejn ved, hvorvidt minimumsstandarde er tilstrækkeligt klare, og foreslog endvidere, at Kommissionen burde vedtage en mere holistisk høringsstrategi på tværs af sektorer, navnlig når dens forslag har en indvirkning på en lang række forskellige interesser.

Kommissionen gjorde gældende, at den havde iværksat en bred høringsproces med alle interesserede parter, og gav en detaljeret beskrivelse af de foranstaltninger, den havde iværksat. Den bemærkede imidlertid, at den ville hilse mere input fra ngo'er velkommen, men at dette ville kræve, at de mobiliserer sig mere effektivt i fremtiden.

Ombudsmanden fandt, at minimumsstandarde er tilstrækkeligt klare til, at han kunne vurdere, hvorvidt Kommissionen har opfyldt dem. I denne sag gennemførte Ombudsmanden en detaljeret undersøgelse og konkluderede, at Kommissionen havde overholdt de fem fastlagte minimumsstandarde. Der blev derfor ikke konstateret nogen tilfælde af fejl eller forsømmelser. Ombudsmanden udelukkede dog ikke den mulighed, at minimumsstandarde kunne udtrykkes mere præcist, eller at en mere holistisk strategi på tværs af sektorer kunne være hensigtsmæssig i nogle tilfælde. Ombudsmanden påpegede, at klageren har mulighed for at stille forslag herom til Kommissionen, samt at det ville være god forvaltningsskik for Kommissionen seriøst at overveje sådanne forslag.

DET EUROPÆISKE ALARMNUMMER 112

Sammendrag af afgørelse om klage 1096/2004/TN over Europa-Kommissionen

Klagen blev indgivet af en sammenslutning, som nedlagde påstand om, at Kommissionen havde begået fejl i forbindelse med gennemførelsen af det europæiske alarmnummer 112. Sammenslutningen gjorde gældende, at Kommissionen havde undladt at træffe yderligere foranstaltninger med hensyn til civilbeskyttelsesdelen af 112, som den konsekvent havde lovet i sine arbejdsprogrammer. Den gjorde endvidere gældende, at Kommissionen havde undladt at lægge opdaterede og relevante oplysninger om 112 på sit websted.

Kommissionen gjorde gældende, at den ansvarlige tjenestegren havde samfinansieret en række projekter, som var relevante for 112, inden for rammerne af Fællesskabets handlingsprogram om civilbeskyttelse, samt at den koordinerer og samarbejder med andre af Kommissionens tjenestegrene i forbindelse med 112. Den forklarede endvidere, at der havde været forsinkelser i opdateringen af webstedet, men at dette var blevet afhjulpet.

Ombudsmanden mindede om vigtigheden af at give borgerne flere muligheder og oplyse dem om deres rettigheder og anførte, at han derfor forstod sammenslutningens ønsker i denne henseende. Ombudsmanden påpegede imidlertid, at Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af sit arbejdsprogram har nogle skønsbeføjelser, for hvilke den står til ansvar over for Parlamentet gennem budgetproceduren. Ombudsmanden tog i betragtning, at forsyningspligtdirektivet anerkender, at

borgerne har en vigtig interesse i 112, men at ifølge direktivet er medlemsstaterne ansvarlige for at oplyse om 112. Ombudsmanden fandt ingen beviser for, at Kommissionen i gennemførelsen af de pågældende arbejdsprogrammer havde handlet uden for rammerne af sine skønsmålinger eller krænkede nogen bindende regel eller noget bindende princip.

Ombudsmanden bemærkede endvidere, at det på 112-webstedet fremgik, at det var blevet opdateret den 21. september 2004, hvilket syntes i det væsentlige at være korrekt. Links til udgået lovgivning henviste klar til, hvordan 112 var blevet oprettet, ligesom webstedet indeholdt et opdateret link til den gældende lovgivning. Ombudsmanden bemærkede endvidere, at GD Miljø havde offentliggjort en liste over tilskud ydet i 2003 på sit websted, samt at fristen for offentliggørelse af sådanne lister for 2004, som fastlagt i forordning 2342/2002 om gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen, endnu ikke var udløbet.

På baggrund af ovenstående konstaterede Ombudsmanden ingen tilfælde af fejl eller forsømmelser fra Kommissionens side.

UDFASNING AF SPROGAFDELINGER PÅ EN EUROPASKOLE

Sammendrag af afgørelse om klage 1155/2004/TN over Europa-Kommissionen

Klagen omhandlede Kommissionens handlinger i forbindelse med udfasningen af to sprogafdelinger på Europaskolen i Culham i Det Forenede Kongerige. Klagerne gjorde gældende, at Det Øverste Råds beslutning i denne forbindelse ikke var truffet i overensstemmelse med forretningsordenen, og at proceduren for beslutninger om at lukke en skole eller en sprogafdeling ikke var blevet fulgt. Eftersom Kommissionen havde foreslået og stemt for udfasningen af de to sprogafdelinger, gjorde klagerne gældende, at den havde undladt at fremme god forvaltningsskik på Europaskolerne, navnlig hvad angår gennemsigtigheden af og begrundelserne for beslutninger, som det kræves i chartret om grundlæggende rettigheder.

Kommissionen gjorde gældende, at de gældende regler og procedurer var blevet fulgt. Kommissionen syntes endvidere at gøre gældende, at chartret om grundlæggende rettigheder ikke gælder for Europaskolerne, men at de grundlæggende rettigheder i forbindelse med Det Øverste Råds beslutninger er beskyttet gennem national lovgivning og internationale aftaler.

Ombudsmanden mindede om, at Europaskolerne ikke er en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan og derfor ikke ligger inden for hans mandat. Ombudsmanden har imidlertid altid haft den holdning, at Kommissionen har et vist ansvar for Europaskolernes drift, herunder et overordnet ansvar for at fremme god forvaltningsskik på disse skoler. Ombudsmanden fandt ikke desto mindre, at hans undersøgelse af Kommissionens handlinger i forbindelse med Det Øverste Råds beslutning om at udfase de to sprogafdelinger ikke havde afsløret nogen fejl eller forsømmelser fra Kommissionens side.

Ombudsmanden mindede imidlertid om, at Kommissionen i forbindelse med tidligere undersøgelser havde anerkendt anvendelsen af chartret om grundlæggende rettigheder på Europaskolerne. Ombudsmanden fremsatte derfor en yderligere bemærkning, hvori han anførte, at Kommissionens anerkendelse af chartrets bindende virkning for Europaskolerne udgør en vigtig del af Kommissionens ansvar for at fremme god forvaltningsskik på skolerne. Han anmodede Kommissionen om at redegøre for sin holdning til dette og underrette ham om status for de reformtiltag, der blev henvist til i forbindelse med hans undersøgelse på eget initiativ OI/5/2003/IJH (se Ombudsmandens årsberetning for 2004). Som svar på Ombudsmandens yderligere bemærkning beskrev Kommissionen status for de reformtiltag, der blev henvist til i undersøgelsen på eget initiativ, herunder anvendelsen af chartret om grundlæggende rettigheder.

PÅSTAND OM UREGLEMENTERET KONTAKT UNDER EN UDBUDSPROCEDURE

Sammendrag af afgørelse om klage 1808/2004/JMA over Europa-Kommissionen

Klageren gjorde gældende, at Kommissionen havde handlet forkert i forbindelse med et udbud til anden fase af et F&U-program. Det pågældende initiativ, som primært var blevet finansieret af Kommissionen, var opdelt i tre faser. Den første fase var blevet tildelt en af klagerens konkurrenter, konsortium Z. Klageren indsendte i december 2003 et tilbud til fase to. Selv om klageren blev godkendt til udvælgelsesproceduren og tilsyneladende var den eneste bydende, eftersom konsortium Z ikke indsendte sit forslag inden for fristen, blev klagerens tilbud udelukket efter en negativ vurdering fra evaluatorene. Klageren mente at være blevet udsat for forskelsbehandling, og at Kommissionens tjenestegrene havde søgt at favorisere konsortium Z. Klageren henviste til støtte for sit anbringende til en telefonsamtale mellem en repræsentant for konsortium Z og Kommissionens ansvarlige tjenestegren, som fandt sted lige efter udløbet af fristen for indsendelse af tilbud, da det stod klart, at konsortium Z's tilbud ikke var blevet indsendt rettidigt.

Kommissionen anførte som svar, at klagerens tilbud var blevet evalueret af uafhængige evaluatore i overensstemmelse med de officielle procedurer. Hvad angår telefonopkaldet fra en repræsentant for klagerens konkurrent, mente Kommissionen kun, at det havde til formål at indhente oplysninger, og at der ikke var blevet drøftet nogen betydningsfulde spørgsmål. I lyset af de spørgsmål, der var blevet drøftet, mente Kommissionens tjenestegrene ikke, at det var nødvendigt at føre en telefonlog.

Ombudsmanden bemærkede, at Kommissionen, som det er anerkendt af Fællesskabets domstole, har vide skønsmagter med hensyn til, hvilke faktorer der skal tages i betragtning i forbindelse med beslutningen om tildeling af en kontrakt i et udbud. Ombudsmanden påpegede, at Kommissionen på klagerens anmodning havde givet en detaljeret forklaring på årsagerne til, at klagerens tilbud ikke var blevet accepteret. Den havde ydermere fremsendt en kopi af den sammenfattende evalueringsrapport, som indeholdt evaluatorernes begrundede vurdering af klagerens forslag. Efter at have gennemgået denne sammenfattende rapport konkluderede Ombudsmanden, at den gav en tilstrækkelig redegørelse for institutionens holdning, som var i overensstemmelse med kriterierne i arbejdsprogrammet.

Ombudsmanden bemærkede, at nogle af de faktuelle aspekter af sagen havde fået klageren til at sætte spørgsmålstejn ved, om Kommissionen havde handlet korrekt. Efter grundigt at have gennemgået alle oplysninger fandt Ombudsmanden ikke noget, der pegede på, at der var foregået noget ureglementeret. Ombudsmanden påpegede imidlertid, at det ville have været nemmere for Kommissionen at behandle klagerens klage, hvis den havde kunnet udlevere en udskrift af den pågældende telefonsamtale. Ombudsmanden fremsatte derfor en yderligere bemærkning til Kommissionen, hvori han foreslog, at Kommissionen burde overveje at revidere sine regler om udskrivning af telefonsamtaler i forbindelse med udbud med henblik på at undgå lignende problemer i fremtiden.

TILGÆNGELIGHED AF DOKUMENTER ONLINE

Sammendrag af afgørelse om klage 2066/2004/TN over Europa-Kommissionen

Klageren gjorde bl.a. gældende, at Kommissionen havde undladt at gøre dokumenter vedrørende høringsdokumentet om anvendelsen af direktivet om e-penge på mobiloperatører tilgængelige online i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4, i forordning 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter¹⁰. Ifølge klageren omhandlede høringsdokumentet oplysninger af relevans for lovgivningen, da det potentielt kunne føre til en ændring af direktivet om e-penge.

Kommissionen henviste til artikel 4, stk. 3, i direktiv 1049/2001 og gjorde gældende, at udbredelse af Kommissionens arbejdsdokumenter og skriftlige indlæg udarbejdet af medlemsstaterne og

¹⁰

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

industrien i den indledende fase ville være vildledende og kunne være til skade for neutraliteten i de fremtidige drøftelser med medlemsstaterne, skabe uforholdsmæssige og upassende reaktioner fra offentligheden og have en negativ indvirkning på en eventuel fremtidig debat og et fremtidigt lovgivningsinitiativ.

Ombudsmanden fandt i sin afgørelse, at det overordnede formål med forordning 1049/2001, nemlig at give borgerne ret til at anmode om aktindsigt i et dokument, som ikke er blevet offentliggjort, samt til at bestride et eventuelt afslag på en genfremsat begæring, er den primære mekanisme til at garantere den størst mulige aktindsigt i dokumenter. Ombudsmanden fandt derfor, at det ville være uforholdsmæssigt bebyrdende og upraktisk at kræve, at Kommissionen foretager samme dybtgående juridiske analyse i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt der skal gives online-adgang til et lovgivningsdokument, som i forbindelse med behandlingen af en genfremsat begæring om aktindsigt i et dokument.

Ombudsmanden bemærkede, at Kommissionen faktisk syntes at have overvejet, hvorvidt de pågældende dokumenter skulle gøres tilgængelige online. Endvidere havde klageren gjort brug af sin ret til at anmode om aktindsigt og havde haft mulighed til at genfremsætte sin begæring. Under disse omstændigheder fandt Ombudsmanden det ikke berettiget at foretage yderligere undersøgelser af klagerens påstand.

ADGANG TIL EN MISSIONSRAPPORT INDEN FOR RAMMERNE AF EN ARTIKEL 228-PROCEDURE

Sammendrag af afgørelse om klage 2821/2004/OV over Europa-Kommissionen

Klageren, en forening til bevarelse af havskildpadden, ansøgte Kommissionens GD Miljø om aktindsigt i en rapport fra Kommissionens tjenestegrenes mission på den græske ø Zakynthos, som havde haft til formål at undersøge situationen vedrørende beskyttelse af havskildpadden. Missionen var blevet gennemført inden for rammerne af Kommissionens iværksættelse af en procedure mod Grækenland i henhold til EF-traktatens artikel 228 pga. undladelse af at træffe de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme en dom fra Domstolen. Efter en genfremsat begæring blev der givet delvis aktindsigt med undtagelse af de dele, der indeholder tekniske eller juridiske vurderinger eller udtalelser vedrørende den igangværende sag.

I klagen til Ombudsmanden krævede foreningen ubegrænset aktindsigt i rapporten. Kommissionen begrundede sit afslag på at give aktindsigt i dele af rapporten med artikel 4, stk. 2, tredje led, og artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter¹¹ og gjorde gældende, at den offentlige interesse i udbredelse af disse dele ikke opvejede risikoen for, at det ville gribe ind i den igangværende undersøgelse og drøftelserne med de græske myndigheder.

I lyset af at den pågældende inspektionsrapport var et dokument, som var udarbejdet til Kommissionens interne brug, og at den havde forbindelse med en igangværende artikel 228-procedure, fandt Ombudsmanden, at Kommissionen var berettiget til at mene, at den kunne give afslag på aktindsigt i medfør af artikel 4, stk. 2, og artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning 1049/2001, med forbehold af en mulig mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse af dokumentet.

Ombudsmanden undersøgte derefter klagerens argumenter for, at der havde været en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse af dokumentet, idet det ene argument kun var relevant for artikel 4, stk. 2, og det andet kun for artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning 1049/2001. Ombudsmanden fandt ikke klagerens argument vedrørende artikel 4, stk. 3, overbevisende og konkluderede derfor, at Kommissionen var berettiget til at gøre denne undtagelse gældende. Hvad angår argumentet om artikel 4, stk. 2, fandt Ombudsmanden, at en undersøgelse af dette ville kræve, at

¹¹

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Ombudsmanden inspicerede det pågældende dokument. I lyset af konklusionen om, at Kommissionen kunne gøre artikel 4, stk. 3, første afsnit, gældende, besluttede Ombudsmanden imidlertid ikke at trække afgørelsen i sagen ud ved at inspicere dokumentet. Ombudsmanden konstaterede derfor intet tilfælde af fejl eller forsømmelser fra Kommissionens side.

UDSKIFTNING AF PROJEKTLEDER I HONDURAS

Sammendrag af afgørelse om klage 3110/2004/GG over Europa-Kommissionen

Klageren, som arbejdede for et tysk konsulentfirma, havde været leder af et EU-finansieret projekt, som skulle reparere og forbedre infrastrukturen i de byer i Centralamerika, der var blevet ramt af orkanen »Mitch«. Han blev på anmodning fra Kommissionens delegation i Managua udskiftet med en anden person.

I sin klage til Ombudsmanden gjorde klageren bl.a. gældende, at forberedelserne til projektet havde været mangelfulde, og at der var sket unødvendige forsinkelser. Han gjorde endvidere gældende, at Kommissionen havde handlet på en diskriminerende måde, da den kun undersøgte problemet med brugen af servicebiler i hans projekt. Privat brug af servicebiler var altid blevet tolereret i andre projekter. Endvidere gjorde klageren gældende, at Kommissionens anmodning om, at han blev udskiftet, var uberettiget og ubegrundet.

Ifølge Kommissionen skyldtes forsinkelserne i projektet både klagerens overdrevne perfektionisme og hans manglende overholdelse af Kommissionens udbudsprocedurer og instrukser ved flere lejligheder. Endvidere havde klagerens arbejde ikke levet op til den forventede standard. Delegationen havde observeret, at det anspændte forhold mellem klageren og hans underordnede havde alvorlige konsekvenser for projektets gennemførelse.

Hvad angår brugen af servicebiler til privatformål, påpegede Kommissionen, at det klart fremgik af de relevante regler, at bilerne kun måtte bruges til arbejdsformål. På trods af gentagende pålæg fra delegationen var dette ikke blevet overholdt i denne sag.

Efter en grundig gennemgang af beviserne konkluderede Ombudsmanden, at klageren ikke havde påvist nogen af sine anbringender, og konstaterede derfor ingen fejl eller forsømmelser.

Hvad angår klagerens anbringende om forskelsbehandling, fandt Ombudsmanden på grundlag af Fællesskabets domstoles retspraksis, at det, at andre personer ulovligt måtte have brugt servicebiler til privatformål uden at blive stoppet af Kommissionen, ikke forhindrede Kommissionen i at handle over for klageren, som den havde gjort. I en yderligere bemærkning tilføjede Ombudsmanden imidlertid, at han ville finde det nyttigt og i overensstemmelse med principperne for god forvaltningsskik, hvis Kommissionen ville overveje at undersøge dette spørgsmål igen med hensyn til de andre kontrakter i samme program.

Bemærkning

Kommissionen svarede senere med henvisning til Ombudsmandens yderligere bemærkning, at der findes klare regler, som fastslår, at servicebiler kun må bruges til arbejdsformål. Ifølge disse regler skal administrationen endvidere føre streng kontrol med brugen af disse biler ved at føre en logbog.

Kommissionen oplyste endvidere Ombudsmanden, at den efter hans bemærkning og for retfærdighedens skyld havde besluttet at undersøge fem projekter i Honduras nærmere.

3.1.2 Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

PÅSTAND OM MANGEL PÅ PARKERINGSPLADSER TIL HANDICAPPEDE VED KOMMISSIONENS OG RÅDETS BYGNINGER

Sammendrag af afgørelser om klage 2415/2003/JMA over Europa-Kommissionen og klage 237/2004/JMA over Rådet for Den Europæiske Union

Klageren gjorde gældende, at Kommissionen og Rådet havde undladt at tage de nødvendige skridt til at sikre et tilstrækkeligt antal parkeringspladser til handicappede tæt ved Kommissionens og Rådets hovedbygninger i Bruxelles.

Kommissionen forklarede, at alle dens bygninger i Bruxelles har mindst to handicappladser. Der kan på anmodning reserveres flere pladser til handicappede gæster. Handicappladserne på vejene omkring Kommissionens bygninger i Bruxelles er de belgiske myndigheders ansvar. Eftersom kun fire af Kommissionens 60 bygninger i Bruxelles har handicappladser, havde institutionen anmodet de lokale myndigheder om at træffe yderligere foranstaltninger.

Ombudsmanden glædede sig over Kommissionens anmodning til de belgiske myndigheder om at etablere yderligere handicappladser ved dens bygninger i Bruxelles og opfordrede Kommissionen til at holde ham underrettet om resultaterne af denne anmodning. Ombudsmanden bemærkede, at Kommissionen i sin meddelelse fra 2000 »På vej mod et Europa uden barrierer for handicappede« havde lovet at udvikle og støtte en bred og integreret strategi, som kan tage hånd om de sociale, arkitektoniske og designmæssige barrierer, som normalt begrænser handicappedes adgang. Ombudsmanden bemærkede imidlertid, at Kommissionen endnu ikke havde vedtaget de nødvendige opfølgingsforanstaltninger. Ombudsmanden mente ikke på grundlag af de forhåndenværende oplysninger, at det var berettiget at foretage yderligere undersøgelser. Han mindede om, at han i forbindelse med sin igangværende undersøgelse på eget initiativ OI/3/2003 var i færd med at undersøge det mere overordnede spørgsmål om Kommissionens integration af handicappede, og at adgangen til Kommissionens bygninger for handicappede i bil bør være omfattet af denne undersøgelse.

Rådet forklarede, at alle dets bygninger i Bruxelles har en række pladser til handicappet personale, men at disse pladser af sikkerhedshensyn ikke kan stilles til rådighed for offentligheden. Institutionen forklarede, at dets tjenestegrene havde kontaktet de kompetente belgiske myndigheder og anmodet dem om at etablere en række yderligere parkeringspladser tæt ved alle Rådets bygninger i Bruxelles, som skulle reserveres til handicappede.

Ombudsmanden glædede sig over Rådets anmodning til de belgiske myndigheder om at etablere yderligere handicappladser ved dets bygninger i Bruxelles og opfordrede Rådet til at holde ham underrettet om resultaterne af denne anmodning. Ombudsmanden mente ikke på grundlag af de forhåndenværende oplysninger fra Rådet, at det var berettiget at foretage yderligere undersøgelser.

Ombudsmanden fremsatte endvidere en yderligere bemærkning til Rådet, hvor han satte spørgsmålstejn ved dets politik om at begrænse adgangen til handicappladser af sikkerhedshensyn. Ombudsmanden påpegede, at andre EU-institutioner, såsom Kommissionen, har en anden politik, som tilsyneladende ikke forringer sikkerheden. Ombudsmanden opfordrede derfor Rådet til at genoverveje sin holdning og give adgang til, at alle reserverede parkeringspladser kan bruges af alle handicappede, som har en god grund til at besøge Rådets bygninger.

3.1.3 Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO)

KANDIDATERS AKTINDSIGT I EVALUERINGSKRITERIER

Sammendrag af afgørelse om klage 2097/2003/(ADB)PB over Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO)

Klageren deltog i en udvælgelsesprocedure, som havde til formål at opstille en liste over egnede tysksprogede sekretærer. Klageren bestod ikke og anmodede derfor om yderligere oplysninger om evalueringen af sin prøve. I sin klage til Ombudsmanden gjorde hun gældende, at EPSO havde undladt at underrette hende om evalueringskriterierne for prøven. Hun anførte, at hun ønskede aktindsigt med henblik på at kunne klare sig bedre i fremtidige udvælgelsesprøver.

EPSO gjorde gældende, at evalueringskriterierne var omfattet af den fortrolighedsforpligtelse, der var fastlagt i artikel 6 i bilag III til tjenestemandsvedtægten, samt at forpligtelsen til at give begrundelser for ansættelsesbeslutninger i henhold til retspraksis blev opfyldt gennem offentliggørelse af karaktererne for ansøgeren.

Ombudsmanden undersøgte den relevante retspraksis og bemærkede, at aktindsigt i evalueringskriterierne syntes at være forenelig med Den Europæiske Unions politik og lovgivning om gennemsigtighed og aktindsigt i dokumenter, som er blevet udviklet betydeligt siden den retspraksis, EPSO henviser til. Ombudsmanden fandt derfor, at EPSO havde undladt at give tilstrækkelige begrundelser for sit afslag på aktindsigt. Ombudsmanden udarbejdede et forslag til henstilling, ifølge hvilket EPSO skulle genoverveje sit afslag på at give klageren aktindsigt i evalueringskriterierne og give denne aktindsigt, medmindre der var gyldige grunde til ikke at offentliggøre dem.

I sin detaljerede udtalelse om forslaget til henstilling anførte EPSO, at de evalueringskriterier, som udvælgelseskomitéen havde fastlagt, var anderledes end de forskellige instrukser, henstillinger og udtalelser, de enkelte evaluatore modtager. EPSO vedlagde imidlertid en kopi af klagerens opgave med evaluatorernes håndskrevne notater for at give klageren i denne sag mulighed for bedre at forstå sin karakter. EPSO fremsatte endvidere i et separat notat detaljerede bemærkninger om disse rettelser og forklarede prøvekravene. Det påpegede endvidere, at vurderingen af fejlene i prøven var indeholdt i det evalueringsskema, som klageren allerede havde modtaget en kopi af.

Ombudsmanden konkluderede, at de langt mere detaljerede oplysninger, som EPSO havde fremsendt i denne sag, normalt burde hjælpe en kandidat til bedre at forstå den karakter, han eller hun havde fået, og at der derfor ikke var anledning til at undersøge denne specifikke sag nærmere. Ombudsmanden bemærkede imidlertid, at EPSO's udtalelse rejste vigtige faktuelle og juridiske spørgsmål af mere overordnet karakter. Han besluttede derfor at iværksætte en undersøgelse på eget initiativ om spørgsmålet om, hvorvidt kandidater bør have aktindsigt i de evalueringskriterier, som fastlægges af udvælgelseskomitéer.

Bemærkning

Ombudsmanden afsluttede endvidere på samme grundlag sine undersøgelser af to lignende sager, hvor han havde fremsat forslag til henstillinger til EPSO: 413/2004/PB og 2028/2003/PB.

Den undersøgelse på eget initiativ, som Ombudsmanden omtalte, blev indledt den 10. oktober 2005 (OI/5/05/PB). Resultatet af denne undersøgelse vil blive offentliggjort på Ombudsmandens websted.

ADGANG TIL UDVÆLGELSESPRØVER

Sammendrag af afgørelse om klage 839/2004/MHZ over Det Europæiske Personaleudvælgelseskantor (EPSO)

En ungarsk statsborger ansøgte om deltagelse i en almindelig udvælgelsesprøve tilrettelagt af EPSO med henblik på ansættelse af assisterende oversættere. Han anførte i sin ansøgningsformular, at han ville få det påkrævede eksamensbevis få måneder efter registreringsdatoen. Da han blev indbudt til stopprøven, troede han, at EPSO havde godkendt hans ansøgning. Han bestod stopprøven og fik dermed adgang til de skriftlige prøver. Et par måneder senere meddelte EPSO ham imidlertid, at han var blevet udelukket fra udvælgelsen, da han ikke havde det påkrævede eksamensbevis på ansøgningsdatoen. Derfor blev hans skriftlige prøver ikke evalueret.

Klageren gjorde gældende, at det var uretfærdigt, at EPSO havde udelukket ham fra udvælgelsesproceduren efter at have godtaget hans ansøgning og ladet ham deltage i stopprøven og de skriftlige prøver.

På datoen for indgivelse af klagen var klageren hverken unionsborger eller bosiddende i en medlemsstat. Ombudsmanden mente, at klagens genstand burde undersøges, og indledte derfor en undersøgelse på eget initiativ. EPSO underrettede efterfølgende Ombudsmanden om, at den accepterede, at sagen blev behandlet som en klage, i lyset af, at klageren var blevet unionsborger efter Ungarns tiltrædelse til EU.

EPSO forklarede, at udvælgelseskomitéen i henhold til meddelelsen om udvælgelsesprøven først kunne beslutte, om klageren havde opfyldt det pågældende krav efter en undersøgelse af hele klagerens ansøgning. Kandidaterne skulle først indsende en sådan ansøgning, efter at de havde bestået stopprøven. EPSO henviste til Retten i Første Instans' retspraksis, i henhold til hvilken det i meddelelsen om udvælgelsesprøven kan fastlægges, at visse specifikke adgangskrav skal verificeres efter rettelse af stopprøven.

Ombudsmanden bemærkede, at det i meddelelsen om udvælgelsesprøven blev forklaret, at udvælgelseskomitéen ville kontrollere kandidaternes kvalifikationer i to trin. Eftersom EPSO syntes at have handlet i overensstemmelse med meddelelsen om udvælgelsesprøven og havde taget højde for den relevante retspraksis, konstaterede Ombudsmanden intet tilfælde af fejl eller forsømmelser. Ombudsmanden fremsatte imidlertid en yderligere bemærkning, hvori han foreslog, at EPSO for at undgå misforståelser og forbedre forholdet til kandidater i fremtidige meddelelser om udvælgelsesprøver udtrykkeligt kunne anføre, (i) at en invitation til en stopprøve ikke betyder, at kandidatens opfyldelse af kriterierne er blevet undersøgt til bunds, og (ii) at skriftlige prøver fra kandidater, som senere viser sig ikke at opfylde kriterierne, ikke vil blive rettet.

Bemærkning

I et brev af 14. september 2005 underrettede EPSO Ombudsmanden om, at det i fremtidige meddelelser om udvælgelsesprøver ville indsætte de to oplysninger, som Ombudsmanden havde nævnt i sin yderligere bemærkning.

3.1.4 Den Europæiske Centralbank

OPLYSNINGER OM EVENTUEL INTERVENTION FRA ECB'S SIDE

Sammendrag af afgørelse om klage 3054/2004/TN over Den Europæiske Centralbank

Klageren gjorde gældende, at ECB havde undladt at begrunde, hvorfor den havde undladt at svare på hans spørgsmål om, hvorvidt den havde interveneret på valutamarkederne for at afbøde faldet i dollarkursen og stigningen i euroens værdi.

ECB gjorde gældende, at den havde svaret på hans spørgsmål så godt, som det var muligt. Der var imidlertid gode grunde til, at ECB ikke kommenterede interventioner. Oplysninger om interventioner på valutamarkederne er markedsfølsomme, og offentliggørelsen deraf spiller en afgørende rolle for den generelle gennemførelse af politikken. Derfor skal dette håndteres meget forsigtigt, således at formålet ikke undermineres. ECB forbeholder sig som alle andre centralbanker ret til at beslutte, hvorvidt, hvornår og hvordan den skal offentliggøre oplysninger om interventioner.

Ombudsmanden mindede om, at i henhold til artikel 1 i EU-traktaten skal beslutninger træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt, og fandt, at borgerne i princippet burde få de oplysninger, de beder om, vedrørende beslutninger fra Fællesskabets institutioner og organer.

Ombudsmanden fandt, at den institution eller det organ, der afslår en sådan anmodning, bør give borgeren specifikke oplysninger, som klart og utvetydigt forklarer begrundelserne for afslaget. Ombudsmanden bemærkede, at Fællesskabets domstoles retspraksis konsekvent anvender denne fremgangsmåde i forbindelse med behandlingen af begæringer om aktindsigt. I visse tilfælde viser retspraksis imidlertid, at det kan være tilstrækkeligt at henvise til visse kategorier af dokumenter.

Ombudsmanden fandt, at ECB's grunde til at give afslag på aktindsigt i de ønskede oplysninger opfylder den krævede juridiske standard, idet de klart og utvetydigt forklarede ECB's begrundelser og gav klageren mulighed for at forstå, hvorfor ECB gav afslag på aktindsigt i den pågældende kategori af oplysninger. Ombudsmanden konstaterede derfor intet tilfælde af fejl eller forsømmelser fra ECB's side.

Ombudsmanden bemærkede, at ECB's beslutning vedrørende aktindsigt i dokumenter er en undtagelse, som har til formål at beskytte den offentlige interesse med hensyn til »monetær og valutakursstabilitet«. Ombudsmanden fandt det derfor ikke berettiget at undersøge klagerens påstand nærmere.

3.2 SAGER LØST AF INSTITUTIONEN

3.2.1 Europa-Parlamentet

OVERFØRSEL AF PENSIONSRETTIGHEDER

Sammendrag af afgørelse om klage 127/2004/OV (fortrolig) over Europa-Parlamentet

På grundlag af beregninger fra Parlamentets pensionskontor besluttede klageren, en tjenestemand i Parlamentet, at overføre de pensionsrettigheder, hun tidligere havde erhvervet i Tyskland og Italien, til Fællesskabets ordning. Dette kunne i teorien have givet hende en pension, som svarede til mere end 70 % af hendes sidste løn i lønklasse B3. Pensionskontoret oplyste hende imidlertid, at hendes pension vil blive lidt under 65 %. Klagerens klage i henhold til artikel 90, stk. 2, i tjenestemandsvedtægten blev afvist, og ansættelsesmyndigheden oplyste, at ingen italienske pensionsrettigheder var blevet overført.

Klageren nedlagde påstand om, (i) at beregningen af hendes pensionsrettigheder skulle revideres, og pensionssatsen fastsættes til 70 % af hendes løn i lønklasse B3, og (ii) at overskuddet fra de pensionsrettigheder, der blev overført fra Italien (1995) og Tyskland (1997), skulle udbetales til hende.

Parlamentet gav en detaljeret forklaring på beregningen af klagerens pension og gjorde gældende, at hele det beløb, der var blevet overført fra den tyske pensionsordning, var blevet konverteret til pensionsrettigheder i Fællesskabet, og at der ikke var noget overskudsbeløb, der kunne udbetales

til hende. Der var imidlertid ikke blevet overført nogen pensionsrettigheder fra den italienske pensionsordning.

Ombudsmanden foretog yderligere undersøgelser og anmodede Parlamentet om at give yderligere forklaringer på (i) beregningen af de overførte pensionsrettigheder og den mulige udbetaling af overskuddet, og (ii) situationen vedrørende overførslen af de italienske pensionsrettigheder. Som svar på de yderligere undersøgelser bemærkede Parlamentet, at pensionskontoret efter at have opdaget nogle fejl i overførslerne havde lavet en ny beregning af klagerens pension. Dette gav et langt større pensionsbeløb. Parlamentet forklarede, at fejlene skyldtes en forkert analyse foretaget af computersystemet.

Eftersom klageren accepterede den nye beregning og Parlamentets forklaring vedrørende udbetalingen af overskuddet, konkluderede Ombudsmanden, at Parlamentet havde taget skridt til at løse sagen til klagerens tilfredshed. Han afsluttede derfor sagen.

3.2.2 Rådet for Den Europæiske Union

OPSIGELSE AF EN ANSÆTTELSESKONTRAKT I EN EU-POLITIMISSIØN

Sammendrag af afgørelse om klage 471/2004/OV over Rådet for Den Europæiske Union

I juni 2003 indgav klageren sin første klage til Ombudsmanden (sag 1200/2003/OV) over opsigelsen af hans kontrakt som civil it-ekspert i Den Europæiske Unions politimission i Sarajevo (EUPM) pr. 8. december 2002. Ombudsmanden konkluderede i sin afgørelse om klagen (se årsberetningen for 2003), at klagerens ret til forsvar ikke var blevet respekteret. Ombudsmanden foreslog, at klageren fremsatte sine påstande om, at Rådet skulle rense ham for anklagerne mod ham, samt at han skulle have udbetalt sin løn for hele december 2002, direkte til Rådet.

Eftersom Rådet afviste begge påstande med den begrundelse, at den ikke havde noget at gøre med hans afskedigelse, indgav klageren en ny klage til Ombudsmanden i februar 2004.

Rådet fremhævede, at dets generalsekretariat havde gjort sit yderste for at samarbejde med Ombudsmanden og fremsendt en kopi af al korrespondance i sagen til EUPM, således at EUPM også kunne samarbejde med Ombudsmanden. Efter modtagelse af en udtalelse fra chefen for EUPM underrettede Ombudsmanden Rådet om, at hans kritiske bemærkning i sag 1200/2003/OV konstaterede, at EUPM ikke var berettiget til at opsiges klagerens kontrakt før tid, og at klagerens påstand om, at han skulle modtage betaling for tiden indtil udløbet af sin kontrakt, derfor syntes at være berettiget. Ombudsmanden bad om Rådets hjælp til at sikre, at klageren modtog den løn, han var berettiget til.

Rådet mindede i sit svar om, at betalinger i henhold til artikel 9 i Rådets fællesaktion af 11. marts 2002 om EUPM skal effektueres gennem chefen for EUPM. Rådet sendte derfor en kopi af Ombudsmandens brev til chefen for EUPM og bad ham rette sin fulde opmærksomhed mod Ombudsmandens henstilling.

EUPM oplyste efterfølgende Ombudsmanden, at den for at få en afslutning på den proces, som klageren havde indledt, ville betale klageren en del af hans tidligere månedsløn til dækning af perioden 9.-31. december 2002.

Ombudsmanden konkluderede i sin afgørelse, at dette aspekt af sagen var blevet løst til klagerens tilfredshed.

Hvad angår klagerens påstand om, at Rådet burde rense ham for alle anklager mod ham, mindede Ombudsmanden om, at i henhold til retsstatsprincippet er det normalt sådan, at afgørelser

vedrørende faktiske forhold, som var truffet uden udøvelse af retten til at blive hørt, ikke er gyldige. Ombudsmanden konkluderede, at klageren derfor var berettiget til at betragte sit navn som rensset på grundlag af Ombudsmandens tidligere afgørelse i sag 1200/2003/OV, og at det derfor ikke var berettiget at foretage yderligere undersøgelser i sagen.

3.2.3 Europa-Kommissionen

UBERETTIGET FORSINKELSE OG MANGLENDE SVAR PÅ BEGÆRING OM AKTINDSIGT

Sammendrag af afgørelse om klage 1798/2004/PB over Europa-Kommissionen

Klageren gjorde gældende, at der var sket uberettigede forsinkelser i forbindelse med Kommissionens svar på hans første begæring af 22. marts 2004 om aktindsigt i dokumenter i henhold til forordning 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter¹², samt at Kommissionen havde undladt at svare på hans begæring af 26. maj 2004.

Kommissionen undskyldte for forsinkelserne og forklarede, at de skyldtes en stor arbejdsbyrde. Den anførte endvidere, at man havde vedtaget den generelle politik, at der skulle gives mere systematisk feedback til borgerne i alle tilfælde, hvor svaret enten pga. kompleksitet eller som følge af en pludselig indstrømning af spørgsmål risikerer ikke at blive sendt inden for svarfristen.

Klageren meddelte, at han accepterede Kommissionens undskyldning og betragtede sagen som løst. Ombudsmanden afsluttede derfor sagen og fremsatte en yderligere bemærkning, hvori han anførte, at han havde tillid til, at Kommissionen ville træffe de nødvendige foranstaltninger til at overholde sine forpligtelser i fremtiden.

AFSLAG PÅ BEGÆRING OM AKTINDSIGT I DOKUMENTER

Sammendrag af afgørelse om klage 3381/2004/TN over Europa-Kommissionen

Klageren, en beboerforening i Det Forenede Kongerige, havde indgivet en artikel 226-klage til Kommissionen over Det Forenede Kongeriges myndigheder påståede brud på fællesskabslovgivningen med hensyn til et stort deponeringsanlæg tæt ved beboernes hjem. Kommissionen gav afslag på klagerens begæring om aktindsigt i Kommissionens korrespondance med Det Forenede Kongerige vedrørende sagen med den begrundelse, at udbredelse af dokumenterne ville underminere beskyttelsen af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision (artikel 4, stk. 2, i forordning 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter¹³).

Ombudsmanden oversendte klagen til Kommissionen og skrev samtidig til Det Forenede Kongeriges faste repræsentation i EU for at spørge, om Det Forenede Kongeriges myndigheder ville have noget at indvende imod udbredelse af dokumenterne.

Kommissionen gjorde i sin udtalelse gældende, at beslutningen om ikke at give aktindsigt i dokumenterne på det tidspunkt i sagen var i overensstemmelse med den relevante retspraksis. Efter den formelle lukning af sagen havde Kommissionen imidlertid besluttet at give aktindsigt i sine to

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

skrivelser til Det Forenede Kongeriges myndigheder om sagen. Eftersom Det Forenede Kongeriges myndigheder havde bekræftet, at de ikke havde nogen indvendinger imod offentliggørelse af deres svar, blev der også givet aktindsigt i de to pågældende skrivelser. Kommissionen undskyldte for den unødige forsinkelse i forbindelse med behandlingen af klagerens genfremsatte begæring.

Efter flere undersøgelser indvilligede Kommissionen også i at give klageren aktindsigt i tre cd-rommer med de oplysninger, som Det Forenede Kongeriges myndigheder havde sendt til Kommissionen til støtte for deres argumenter i artikel 226-proceduren. Eftersom Kommissionen havde taget skridt til at løse sagen til klagerens tilfredshed, afsluttede Ombudsmanden sagen.

REFUSION AF BEFORDRINGS- OG OPHOLDSUDGIFTER

Sammendrag af afgørelse om klage 3485/2004/OV over Europa-Kommissionen

Klageren deltog i almindelig udvælgelsesprøve KOM/A/12/01 og var til samtale i Italien den 15. og 16. januar 2004. Efter disse samtaler søgte klageren om refusion af sine befordrings- og opholdsudgifter gennem den officielle formular. På trods af tre rykkere fra klageren i 2004 refunderede Kommissionen ikke udgifterne. Kommissionen underrettede klageren om, at hans ansøgning om refusion var blevet registreret og sat til behandling. Da klageren stadig ikke havde modtaget beløbet i november 2004, klagede han til Ombudsmanden.

Ombudsmanden sendte klagen til Kommissionen den 15. december 2004. Den 30. december underrettede klageren i en e-mail Ombudsmanden om, at han havde modtaget beløbet, og at sagen dermed kunne afsluttes. Ombudsmanden konkluderede derfor, at Kommissionen havde taget skridt til at løse sagen til klagerens tilfredshed.

REFUSION AF BEFORDRINGSUDGIFTER

Sammendrag af afgørelse om klage 501/2005/IP over Europa-Kommissionen

Klageren, en italiensk kulturforening, nedlagde påstand om, at Kommissionen skulle opfylde sit løfte om at refundere foreningens befordringsudgifter fra et besøg i Kommissionen.

Kommissionen anførte, at dens repræsentation i Italien ikke havde foretaget de nødvendige dispositioner og oprettet en bevilling for det pågældende beløb (5 500 euro) inden for fristen. Derfor havde Kommissionen ikke kunnet holde sit mundtlige løfte om at betale udgifterne. Med henblik på at bevare sit gode ry, og eftersom repræsentationen i Italien havde anført, at institutionen ville betale udgifterne, var der blevet afsat et beløb på 5 500 euro dertil.

Klageren meddelte Ombudsmanden, at han betragtede sagen som løst, og Ombudsmanden afsluttede derfor sagen.

PÅSTAND OM FORSINKET BETALING TIL KOMMISSIONENS EVALUATORER

Sammendrag af afgørelse om klage 1266/2005/MF over Europa-Kommissionen

Klageren, en tysk videnskabsjournalist, arbejdede som uafhængig ekspert med evaluering af forslag fremsat under det sjette rammeprogram. Han gjorde gældende, at Kommissionen (i) havde undladt at betale ham rettidigt for hans evalueringsopgaver i 2004, (ii) havde undladt at give ham en nærmere forklaring på beregningen af betalingerne og (iii) havde undladt at udbetale morarenter. Klageren nedlagde påstand om, at han senest den 31. marts 2005 skulle modtage betaling for sin evalueringsopgave fra starten af oktober 2004. Han nedlagde endvidere påstand om, at han var berettiget til morarenter

for den betaling, han havde modtaget i 2004 for en anden opgave. Klageren nedlagde endelig påstand om, at han skulle have en forklaring på beregningen af betalingerne siden 2004.

Kommissionen forklarede årsagerne til forsinkelserne med betalingerne og anførte, at klageren senere var blevet betalt for opgaven fra starten af oktober 2004. Klageren havde modtaget specifikationer af betalingerne for arbejdsdage, arbejdsdage uden for Bruxelles, dagpenge og befordringsudgifter for alle de opgaver, han havde udført i 2003 og 2004. Kommissionen foreslog ligeledes at betale klageren et beløb i morarenter vedrørende betalingen for opgaven fra starten af oktober 2004. I maj 2005 havde Kommissionen taget skridt til at fremskynde betalingerne til eksperter, hvilket var sammenfattet i en handlingsplan. Som et resultat af disse tiltag havde Kommissionen nedbragt den tid, det tager at betale eksperter, som deltager i evalueringsopgaver, væsentligt.

Klageren anførte i sine bemærkninger, at han mente, at Kommissionen havde forbedret sine refusionsprocedurer, og at han accepterede Kommissionens forslag vedrørende udbetaling af renter. Han påpegede endvidere, at han var blevet betalt inden for 30 dage i forbindelse med sin seneste kontrakt.

Ombudsmanden konkluderede på baggrund af Kommissionens udtalelse og klagerens bemærkninger, at Kommissionen havde taget skridt til at løse sagen til klagerens tilfredshed. Han afsluttede derfor sagen.

3.3 MINDELIGE LØSNINGER OPNÅET AF OMBUDSMANDEN

3.3.1 Europa-Parlamentet

ADGANG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOKALER

Sammendrag af afgørelse om klage 628/2004/OV over Europa-Parlamentet

En hjælpeansat i Kommissionen klagede over, at han og andre hjælpeansatte i Kommissionen ikke har adgang til Parlamentets lokaler i Bruxelles, når der ikke er planlagt møder. Klageren mente, at dette var forskelsbehandling, idet der ikke var nogen restriktioner for midlertidigt ansatte, udstationerede nationale eksperter eller akkrediterede lobbyister fra private virksomheder.

Parlamentet anførte, at den giver adgang til tjenestemænd fra andre EU-institutioner mod forevisning af deres identitetskort, men at dette ikke gælder for alle de andre ansatte i institutionerne, da dette ville forøge antallet af potentielle besøgende i Parlamentet betydeligt. Parlamentet påpegede endvidere, at begrænsningen i adgangen også er nødvendig, fordi Parlamentets lokaler er underlagt nationale love og forordninger om begrænsning af antallet af personer af sikkerhedshensyn, navnlig med hensyn til brandsikkerheden. Den henviste i denne forbindelse til et notat sendt til Kvæstorkollegiet.

Ombudsmanden mente ikke, at Parlamentet havde forklaret, hvorfor alle kategorier af ansatte i Fællesskabet ikke har samme status med hensyn til adgang til Parlamentets lokaler, og at Parlamentet derimod blot uden skelnen mellem personalekategorier havde henvist til et generelt behov for at begrænse antallet af personer med adgang af sikkerhedshensyn. Han konkluderede, at Parlamentet ikke havde givet en objektiv begrundelse for sit afslag på at lade Kommissionens hjælpeansatte få adgang til lokalerne, når der ikke er planlagt møder, og at dette afslag udgjorde uberettiget forskelsbehandling. Ombudsmanden foreslog derfor en mindelig løsning om, at Parlamentet satte en stopper for denne situation, hvor adgangen for hjælpeansatte fra andre institutioner til Europa-Parlamentets lokaler begrænses uden objektiv begrundelse.

Parlamentet meddelte i sit svar til Ombudsmanden, at det problem, som klagen omhandlede, efter ikrafttrædelsen af den nye tjenstemandsvedtægt ikke længere fandtes. Parlamentet påpegede, at der siden den 1. marts 2005 har været en ny ordning i Parlamentet for kontraktansat personale, som tidligere var ansat som hjælpeansatte, og siden 1. januar 2005 for nyansat personale. Derfor skelner Parlamentet ikke længere mellem forskellige kategorier af personale med hensyn til adgang. I henhold til artikel 6 i de nye regler om adgang til Parlamentets lokaler, som blev vedtaget den 28. januar 2005, har alle kategorier af medarbejdere fra andre institutioner adgang til Europa-Parlamentets lokaler.

Klageren accepterede, at problemet syntes at være blevet løst, og Ombudsmanden afsluttede derfor sagen.

BETALING AF SAGSOMKOSTNINGER

Sammendrag af afgørelse om klage 1733/2004/OV over Europa-Parlamentet

En tjenestemand i Europa-Parlamentet klagede i 2001 til Ombudsmanden over, at han ikke var blevet genindsat efter en periode med ubetalt orlov. Under henvisning til Ombudsmandens afgørelse i denne sag (sag 1462/2001/ME) anmodede klageren i november 2002 Parlamentet om erstatning for tab af indkomst og pensionsrettigheder. Da klageren ikke havde fået noget svar inden for den periode på fire måneder, som er fastsat i tjenstemandsvedtægten, antog han i marts 2003 en advokat med henblik på at anlægge sag ved Retten i Første Instans. I maj 2003, seks uger efter udløbet af svarfristen i henhold til tjenstemandsvedtægten, accepterede Parlamentet endelig klagerens anmodning. Klageren underrettede Parlamentet om, at han var tilfreds med dets svar. Han nedlagde imidlertid påstand om, at Parlamentet skulle dække hans sagsomkostninger. Dette afslog Parlamentet med den begrundelse, at klageren havde antaget en advokat i procedures administrative fase.

I juni 2004 klagede klageren til Ombudsmanden, idet han gjorde gældende, at Parlamentet (i) havde overskredet fristerne i tjenstemandsvedtægten, og (ii) havde afslået at betale hans sagsomkostninger.

Parlamentet gjorde gældende, at institutionerne hverken i henhold til tjenstemandsvedtægten eller den relevante retspraksis er forpligtede til at dække omkostninger i procedures administrative fase.

Ombudsmanden påpegede, at Parlamentet selv havde betragtet klagerens brev af november 2002 som en klage som beskrevet i tjenstemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2. Han betragtede Parlamentets undladelse af at besvare brevet inden for fire måneder som et tilfælde af fejl eller forsømmelser, og mente, at klageren, da han indirekte fik afslag, var berettiget til at rådføre sig med en advokat med henblik på at anlægge en sag ved Retten i Første Instans. Klageren havde dermed haft sagsomkostninger, som kunne have været undgået, hvis Parlamentet havde svaret i tide. På grundlag af dette fandt Ombudsmanden, at det var urimeligt af Parlamentet at give afslag på at betale de omkostninger, klageren havde pådraget sig, og foreslog en mindelig løsning, hvori han bad Parlamentet om at tage dette afslag op til fornyet overvejelse.

Parlamentet accepterede forslaget til mindelig løsning og oplyste Ombudsmanden, at det ville betale klagerens sagsomkostninger. Ombudsmanden afsluttede derfor sagen.

OPLYSNING PÅ FORSKELLIGE SPROG I VALGKAMPAGNE

Sammendrag af afgørelse om klage 1737/2004/TN over Europa-Parlamentet

Det svenske Finlands folketing klagede over, at de plakater, der var blevet brugt i forbindelse med Parlamentets oplysningskampagne til valget til Europa-Parlamentet i 2004, kun blev udsendt på finsk. Klageren påpegede, at Finland har to officielle sprog, finsk og svensk, som begge er officielle sprog i EU. Klageren gjorde gældende, at Parlamentets holdning til dette spørgsmål, herunder en

udtalelse om, at den svensktalende del af befolkningen kun udgør 5,6 %, ikke var på linje med Finlands forfatning, som foreskriver lighed mellem de to sprog. Klageren gjorde endvidere gældende, at denne lighed gælder ved nationale valg i Finland, og at der ikke var grund til at afvige fra denne praksis ved valg til Europa-Parlamentet. Klageren nedlagde påstand om, at Parlamentet skulle træffe foranstaltninger til at afhjælpe det påståede tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Parlamentet anførte, at dets informationskontor i Finland har en politik om både at arbejde på finsk og svensk i sine ydelser til og i forbindelse med svar på forespørgsler fra de finske borgere. Hvad angår kampagnen til valget til Europa-Parlamentet i 2004, var nogle markedsføringsprojekter kun blevet udarbejdet på finsk, herunder de pågældende plakater, som skulle ophænges på veje og gader. Plakatkampagnen indeholdt imidlertid ikke nogen nye oplysninger, som ikke allerede på anden måde var blevet bragt på svensk.

Ombudsmanden fandt ikke, at Parlamentet havde besvaret klagerens anbringende og påstand tilfredsstillende. Idet han mindede om, at i henhold til artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder er enhver forskelsbehandling på grund af sprog forbudt, konkluderede han, at bevisbyrden lå hos Parlamentet, som skulle påvise, at dets sprogpolitik i denne sag var hensigtsmæssig og rimelig. Ombudsmanden fandt ikke, at Parlamentets forklaring var overbevisende, og foreslog en mindelig løsning, i henhold til hvilken Parlamentet skulle anerkende kampagnens mangler, samt at størrelsen på den svensktalende del af den finske befolkning ikke er relevant for dette sprogs status som officielt sprog i EU eller dets status i den finske grundlov. Parlamentet accepterede denne mindelige løsning og lovede i fremtiden at være mere opmærksom og tilfredsstillede dermed klageren.

3.3.2 Europa-Kommissionen

OPSIGELSE AF CALLCENTER-OPERATØR

Sammendrag af afgørelse om klage 1336/2003/IP over Europa-Kommissionen

Den 1. juli 2003 begyndte klageren, som havde afsluttet sit praktikophold i Kommissionen den 31. marts 2003, at arbejde i Kommissionens lokaler som callcenter-operatør i GD Personale og Administration. Den 4. juli 2003 blev hun oplyst, at i henhold til punkt 19 i reglerne vedrørende praktikophold i Kommissionen kan praktikanter først få en kontrakt med Kommissionen et år efter, at de har afsluttet deres praktikantophold, og at hun derfor ikke kunne fortsætte i stillingen.

Klageren gjorde gældende, at dette var urimeligt af Kommissionen, idet den først havde truffet beslutningen om, at hun ikke kunne arbejde som callcenter-operatør, efter at hun var startet i jobbet. Endvidere gjorde hun gældende, at de regler, som Kommissionen havde påberåbt sig, ikke gjaldt for hende, da hendes kontrakt var indgået med en virksomhed og ikke med Kommissionen. Klageren nedlagde påstand om, at Kommissionen skulle betale hende et beløb svarende til seks måneders løn, da hendes kontrakt løb i seks måneder.

Ombudsmanden fandt, at det, at Kommissionen havde truffet beslutningen vedrørende klageren, efter at hun var startet i jobbet som callcenter-operatør, kunne udgøre et tilfælde af fejl eller forsømmelser, idet Kommissionen ikke havde påvist, at det ville have været umuligt at undersøge klagerens dossier, før hun startede i jobbet. Han fandt endvidere, at anvendelsen af bestemmelsen i punkt 19 i reglerne på klagerens sag samt Kommissionens beslutning om ikke at lade hende fortsætte i jobbet som callcenter-operatør kunne udgøre et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Ombudsmanden konstaterede derfor, at det ville være passende for Kommissionen at overveje at tilbyde klageren en passende kompensation for det tab, hun syntes at have lidt som følge af Kommissionens handlinger, og fremsatte et forslag til en mindelig løsning derpå.

Kommissionen var enig i, at det ville have været muligt at sikre, at klageren før den 1. juli 2003 blev underrettet om, at hun ikke kunne starte i jobbet som callcenter-operator. Selv om Kommissionen ikke var enig med Ombudsmanden i, at den muligvis havde begået et tilfælde af fejl eller forsømmelser, var den villig til at tilbyde klageren 1 000 euro inden for rammerne af den relevante procedure og for at løse sagen.

Klageren oplyste Ombudsmanden, at hun accepterede Kommissionens tilbud, og Ombudsmanden afsluttede derfor sagen.

PENSIONSRETTIGHEDER

Sammendrag af afgørelse om klage 2188/2003/OV over Europa-Kommissionen

Klageren var en græsk statsborger, som havde arbejdet som hjælpeansat i Kommissionen fra juli 1965 til december 1968 og derefter var vendt tilbage til Grækenland. I 2002 oplyste det nationale belgiske pensionskontor ham om, at Kommissionen ikke havde betalt pensionsbidrag for årene 1967 og 1968. Som følge af dette havde han fået problemer med sine pensionsrettigheder i den græske socialsikringsorganisation. Klageren kontaktede Kommissionen, som oplyste ham, at han i årene 1967 og 1968 var registreret under en frivillig pensionsordning i den græske pensionsordning.

Klageren nedlagde i sin klage til Ombudsmanden påstand om, at Kommissionen skulle anerkende, at den var forpligtet til at forsikre ham under den belgiske pensionsordning i hele den periode, hvor han havde arbejdet som hjælpeansat.

Kommissionen bemærkede, at der ikke var indbetalt nogen bidrag til det belgiske socialsikringskontor efter september 1966, og at klageren siden da havde været forsikret under en frivillig græsk forsikringsordning. Kommissionen påpegede endvidere, at den ikke længere havde de relevante bilag, så det var umuligt at bevise, at den havde stoppet med at trække et personligt bidrag fra klagerens løn.

Ombudsmanden påpegede, at ifølge principperne for god forvaltningsskik skal fortegnelser vedrørende pensionsrettigheder opbevares sikkert i lang tid med henblik på at sikre, at personer får de ydelser, de har optjent ret til. Kommissionens undladelse af at gøre dette udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Ombudsmanden foreslog en mindelig løsning, ifølge hvilken Kommissionen skulle træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at klageren fik de pensionsrettigheder, han var berettiget til for hele den periode, han havde arbejdet for Kommissionen. Kommissionen accepterede forslaget og oplyste Ombudsmanden, at den havde kontaktet de belgiske myndigheder i november 2004 med henblik på at bringe orden i bidragene for hele perioden for klagerens kontrakt. Klageren gav udtryk for, at han var tilfreds med resultatet, og Ombudsmanden afsluttede derfor sagen.

FRAVIGELSE AF ALDERSGRÆNSEN FOR ET PRAKTIKANTOPHOLD

Sammendrag af afgørelse om klage 518/2004/MF over Europa-Kommissionen

Klageren gjorde gældende, at Kommissionen havde undladt at besvare hendes anmodning om en fravigelse af aldersgrænsen på 30 år, som gjaldt for ansøgere til praktikantophold i Kommissionen. Hun nedlagde påstand om, at hendes anmodning skulle imødekommes.

Kommissionen anførte, at praktikkontoret anerkendte, at den blot havde oplyst klageren om, at hendes ansøgning var blevet afvist pga. aldersgrænsen. Dette skyldtes, at årsagerne til afslag var blevet kodet forkert ind i et nyt computersystem. Så snart denne fejl blev opdaget, blev der sendt et yderligere brev til klageren, hvor begrundelserne for afslaget på hendes anmodning om en fravigelse af aldersgrænsen blev forklaret. Disse begrundelser var: (i) klageren havde ikke givet nogen faktuelle, specifikke eller forsvarlige begrundelser for en fravigelse, (ii) klageren havde kun kendskab til ét europæisk sprog (fransk), mens ansøgere fra EU's medlemsstater som minimum skulle have et

godt kendskab til to fællesskabssprog, og (iii) klageren angav kun ét specifikt generaldirektorat i sin praktikansøgning.

Den 29. april 2005 fremsatte Ombudsmanden et forslag til en mindelig løsning, hvori han anmodede Kommissionen om at gennemgå klagerens praktikansøgning i lyset af følgende: For det første betragtes klagerens alder ikke længere som en hindring for, at hendes ansøgning kan antages, i henhold til Ombudsmandens forslag til henstilling til Kommissionen i sag 2107/2002/(BB)PB (se afsnit 3.5.1 nedenfor) og Kommissionen beslutning om at afskaffe aldersgrænsen for praktikantophold. For det andet fandt Ombudsmanden, at det fremgik af klagerens bemærkninger og de dokumenter, hun havde fremsendt, at hun havde et godt kendskab til mindst to af fællesskabssprogene. For det tredje anførte Ombudsmanden, at han ikke kendte til nogen regler i Kommissionens beslutning om praktikantophold af 7. juli 1997, ifølge hvilke kandidater skulle anføre et specifikt antal generaldirektorater, som de ønskede praktikantophold i.

Kommissionen accepterede den mindelige løsning og anførte, at den undtagelsesvist ville betragte klageren som automatisk udvalgt til det praktikantkursus, der startede den 1. marts 2006. Klagerens navn ville derfor blive optaget på listen over udvalgte kandidater.

Klageren meddelte Ombudsmandens kontor, at hun mente, at der var fundet en mindelig løsning på klagen. Ombudsmanden afsluttede derfor sagen.

FORSINKET BETALING TIL MARIE CURIE-STIPENDIAT

Sammendrag af afgørelse om klage 1772/2004/GG over Europa-Kommissionen

Klageren havde fået tildelt et Marie Curie-stipendiat under det femte rammeprogram. Kommissionen og værtsinstitutionen blev enige om en kontrakt på 24 måneder. I løbet af disse 24 måneder tog klageren en barselsorlov på ni måneder og anmodede om en udsættelse af fristen for aflevering af sin endelige rapport. Dette blev accepteret af værtsinstitutionen og Kommissionen. På grund af en fejl begået af Kommissionen blev projektet i ændringen til kontrakten imidlertid forlænget til 35 måneder i stedet for 33. Efter projektets afslutning fremsendte værtsinstitutionen klagerens endelige rapport og en betalingsanmodning på 13 472 euro. På trods af adskillige henvendelser til Kommissionen fra klageren, blev dette beløb først betalt 11 måneder senere.

Klageren gjorde gældende, at Kommissionen havde undladt at behandle hendes endelige rapport og betalingsanmodning korrekt og rettidigt. Hun nedlagde påstand om, at Kommissionen skulle udbetale rente for perioden mellem den retmæssige betalingsfrist og den faktiske betalingsdato.

Kommissionen anerkendte, at der var sket en række usædvanlige misforståelser og fejl. Den påpegede imidlertid, at kontrakten var indgået med værtsinstitutionen og ikke med klageren. Den anførte bl.a., at hverken værtsinstitutionen eller klageren havde anfægtet fejlene i ændringen til kontrakten, at flere tjenestemænd, som havde beskæftiget sig med denne kontrakt, i den pågældende periode var stoppet i Kommissionen, og at værtsinstitutionen ved flere lejligheder havde undladt at reagere eller samarbejde.

Ombudsmanden fandt ikke, at nogen af disse argumenter umiddelbart syntes overbevisende. Han bemærkede især, at eftersom det syntes at være almindelig praksis, at værtsinstitutionen først foretog udbetalinger efter at have modtaget pengene fra Kommissionen, ville Kommissionens manglende betaling helt sikkert berøre klagerens interesser.

Da der ikke var indgået nogen kontrakt direkte mellem Kommissionen og klageren, syntes klageren ikke at have noget krav på morarenter. Ombudsmanden bemærkede imidlertid, at de fejl, Kommissionen havde begået, og den lange tid, det havde taget at rette fejlene, havde resulteret i store forsinkelser i værtsinstitutionens betalinger. Ombudsmanden foreslog derfor, at Kommissionen for at opnå en mindelig løsning kunne overveje at tilbyde klageren en rimelig økonomisk kompensation for de negative følger af fejlene.

Kommissionen svarede, at den som følge af nogle af Ombudsmandens argumenter samt sagens usædvanlige omstændigheder havde tilbudt klageren et beløb på 596,11 euro svarende til rente for det udestående beløb.

Klageren udtrykte tilfredshed med dette tilbud og med Ombudsmandens håndtering af sagen. Ombudsmanden afsluttede derfor sagen.

3.4 SAGER AFSLUTTET MED EN KRITISK BEMÆRKNING FRA OMBUDSMANDEN

3.4.1 Europa-Parlamentet

FORSINKET BEVILLING AF AKTINDSIGT I ET DOKUMENT

Sammendrag af afgørelse om klage 1756/2004/MF over Europa-Parlamentet

Klageren gjorde gældende, at Parlamentet havde undladt at give ham aktindsigt i en beslutning fra ansættelsesmyndigheden af 19. november 2003, ifølge hvilken en af hans kolleger skulle skifte arbejdssted, inden for den frist, der er fastlagt i forordning 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter¹⁴. Han nedlagde påstand om, at Parlamentet skulle give ham aktindsigt i det relevante dokument.

Parlamentet anførte, at klagerens begæring om aktindsigt ikke var blevet behandlet inden for rammerne af forordning 1049/2001. I lyset af at Parlamentets tjenestemænd har særlig adgang til forskellige informationskilder, rådede Parlamentet dem til ikke at anvende proceduren i forordning 1049/2001, når begæringen om aktindsigt omhandlede dokumenter, som allerede var offentliggjort. Efter Ombudsmandens anmodning om en udtalelse om klagen havde Parlamentet sendt det ønskede dokument til klageren. Den juridiske usikkerhed om den manglende rangorden mellem tjenestemandsvedtægten, forordning 1049/2001 og forordning 45/2001 om beskyttelse af personoplysninger¹⁵ forklarede, hvorfor Parlamentet havde været inkonsekvent i sin behandling af klagerens begæring. Der var truffet passende foranstaltninger til at sikre, at Parlamentets forskellige tjenestegrene hurtigt kunne behandle fremtidige begæringer om aktindsigt i dokumenter.

Ombudsmanden bemærkede, at klageren til sidst havde fået aktindsigt i det ønskede dokument. Han mindede imidlertid om, at i henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning 1049/2001 skal en begæring om aktindsigt i et dokument behandles straks. Han bemærkede, at klageren i sin genfremsatte begæring af 3. maj 2004 havde angivet forordning 1049/2001 som retsgrundlag for sin begæring om aktindsigt.

Ombudsmanden fandt, at det fremgik klart af Parlamentets brev af 9. august 2004, at det agtede at anvende forordning 1049/2001 på klagerens sag. Han konstaterede derfor, at Parlamentet enten skulle have behandlet klagerens brev af 3. maj 2004 som en genfremsat begæring i overensstemmelse med forordning 1049/2001 eller forklaret begrundelserne for, at det mente, at dette brev skulle behandles som en ny begæring om aktindsigt. Ombudsmanden bemærkede endvidere, at der var gået mere

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

end tre måneder mellem klagerens genfremsatte begæring og den dato, hvor han fik aktindsigt i det relevante dokument. Ombudsmanden fremsatte derfor en kritisk bemærkning.

Ombudsmanden angav i en yderligere bemærkning, at det ikke kunne udelukkes, at Parlamentet kunne behandle begæringer om aktindsigt fra tjenestemænd uden om bestemmelserne om aktindsigt i forordning 1049/2001, medmindre den pågældende person havde gjort det klart, at begæringen skulle behandles på grundlag af denne forordning. Efter Ombudsmandens mening var det op til Parlamentet at løse eventuelle problemer, der opstod i denne forbindelse, enten generelt eller i forbindelse med en begæring om aktindsigt i dokumenter. Ombudsmanden fandt, at Parlamentet under alle omstændigheder skulle sikre, at tjenestemandens begæring om aktindsigt blev besvaret hurtigt. Ombudsmanden anførte, at han havde tillid til, at Parlamentet fremover ville træffe passende foranstaltninger i behandlingen af begæringer om aktindsigt i dokumenter fra tjenestemænd.

MANGLENDE SVAR PÅ ANMODNING OM OPLYSNINGER

Sammendrag af afgørelse om klage 2038/2004/GG over Europa-Parlamentet

Klageren gjorde gældende, at Parlamentet havde undladt at besvare de to anmodninger om oplysninger vedrørende en beslutning fra Parlamentet, som han havde sendt pr. e-mail til Parlamentets elektroniske »Civis«-adresse. Han nedlagde påstand om, at Parlamentet skulle svare.

Parlamentet forklarede, at den elektroniske »Civis«-adresse ikke længere kunne modtage meddelelser fra offentligheden, men var blevet erstattet med en internetformular til dette formål. Ifølge Parlamentet modtog personer, som skrev til den gamle e-mail-adresse, et automatisk svar om, at de skulle bruge den nye formular. Parlamentet anførte, at klageren ville have modtaget et svar, hvis han havde brugt formularen.

Klageren understregede, at han ikke havde modtaget et standardsvar på sine e-mails. Ombudsmandens kontor sendte testmeddelelser til »Civis«-adressen, men modtog ikke det standardsvar, som Parlamentet havde beskrevet.

Ombudsmanden anmodede Parlamentet om yderligere oplysninger. Parlamentet forklarede i sit svar, at det elektroniske e-mail-system på det tidspunkt, hvor klageren havde sendt sine e-mails, havde været plaget af store problemer som følge af en strøm af spam-meddelelser. Ifølge Parlamentet havde flere end 300 000 e-mails sendt til »Civis«-adressen lammet de programmerede instrukser i styreprogrammet, som aktiverede den automatiske svarfunktion. Parlamentet tilføjede, at denne situation var blevet løst, da et nyt e-mail-program blev installeret, og at den systematiske udsendelse af svar nu fungerede uden problemer. Parlamentet forklarede endvidere, at den automatiske svarfunktion kun fungerede med e-mails, der blev modtaget fra adresser uden for de europæiske institutioner.

Ombudsmanden bemærkede, at Parlamentet først havde besvaret klagerens e-mail næsten syv måneder efter modtagelse af anmodningen og mere end to måneder efter, at Ombudsmanden havde informeret Parlamentet om klagerens sag. Ombudsmanden fandt, at dette var langt ud over den tid, som kunne betragtes som rimelig tid til besvarelse af sådanne anmodninger. Ombudsmanden accepterede, at tekniske problemer af den type, som Parlamentet havde beskrevet, kunne skabe forsinkelser, som den pågældende institution eller det pågældende organ ikke kunne holdes ansvarlig for. Han bemærkede endvidere, at det selv efter, at problemet var blevet løst, havde taget næsten fem måneder (og en klage til Ombudsmanden) at svare på klagerens anmodning. Ombudsmanden bemærkede endvidere, at Parlamentet ikke havde underrettet klageren om de tekniske problemer eller givet klageren nogen undskyldninger. Ombudsmanden afsluttede derfor sagen med en kritisk bemærkning.

3.4.2 Rådet for Den Europæiske Union

AKTINDSIGT I DOKUMENTER OM DEN FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK

Sammendrag af afgørelse om klage 1875/2005/GG over Rådet for Den Europæiske Union

Klageren anmodede Rådet om aktindsigt i alle dokumenter vedrørende forhandlingerne om og undertegnelsen af en aftale mellem EU's medlemsstater om status for det militære og civile personale, der udfører konfliktforebyggelse og krisestyring inden for rammerne af Den Europæiske Unions fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Klageren anmodede endvidere om en fuldstændig liste over de følsomme dokumenter, som Rådet måtte beslutte at give afslag på aktindsigt i.

Rådet gav delvis aktindsigt i fire forberedende dokumenter. Klageren gjorde i sin genfremsatte begæring gældende, at det i lyset af aftalens anvendelsesområde, den kendsgerning, at udarbejdelsesforløbet havde taget over to år, og nummereringen af de fire forberedende dokumenter, som Rådet havde givet delvis aktindsigt i, kunne udledes, at Rådet havde flere end blot fire dokumenter. Rådet svarede, at det ikke havde identificeret flere relevante dokumenter. De manglende numre skyldtes, at de foreløbige dokumenter var blevet erklæret ugyldige og blevet annulleret under udarbejdelsen.

Klageren gjorde gældende, at Rådets holdning om, at der kun var fire relevante dokumenter, var åbenlyst urimelig. Han påpegede, at han havde fået aktindsigt i et dokument, som Rådet ikke havde nævnt, efter en separat begæring om aktindsigt indgivet i henhold til den nationale lovgivning om aktindsigt.

Rådet gjorde gældende, at den efter grundige undersøgelser nu kunne bekræfte, at der var blevet udarbejdet ti revisioner af det pågældende dokument. Rådet forklarede, at de manglende versioner ikke var blevet overført til dets elektroniske register, men var blevet opbevaret i den afdeling, der havde ansvar for sagen. Eftersom der ikke var noget bevis på, at dokumenterne var blevet registreret og valideret elektronisk, var de blevet erklæret ugyldige. Rådet undskyldte for denne kontorfejl. Det fremhævede imidlertid, at dets interne bestemmelser om registrering af dokumenter i mellemtiden var blevet ændret, således at dokumenter som disse nu ville blive registreret automatisk. Rådet gav aktindsigt eller delvis aktindsigt i de foreløbige dokumenter.

Ombudsmanden kunne ikke forstå, hvorfor de manglende dokumenter ikke var blevet identificeret lige fra starten eller i det mindste efter klagerens genfremsatte begæring. Ombudsmanden fandt, at Rådets erklæring om, at de reviderede versioner var blevet erklæret ugyldige og blevet annulleret under udarbejdelsen, var vildledende, idet det gav det fejlagtige indtryk, at dokumenterne aldrig var blevet udsendt. Dokumenternes følgesider viste imidlertid, at det var meningen, at disse dokumenter skulle udsendes.

Ombudsmanden fandt, at dette var mere alvorligt end en »kontorfejl«. Han opfattede imidlertid Rådets henvisning til sine nye interne regler som om, at problemer som disse ikke længere ville forekomme. Han fremsatte derfor en kritisk bemærkning herom.

Hvad angår listen over følsomme dokumenter, som klagerne havde anmodet om, anførte Rådet, at der ikke fandtes sådanne dokumenter. Ombudsmanden bemærkede, at Rådet først havde nævnt dette i sin udtalelse om nærværende klage. Han fremsatte derfor en yderligere bemærkning om, at det i fremtiden ville være nyttigt, hvis Rådet gav ansøgerne sådanne oplysninger så hurtigt som muligt.

3.4.3 Europa-Kommissionen

VARIGHED AF OVERTRÆDELSESPROCEDURE OG AKTINDSIGT I DOKUMENTER

Sammendrag af afgørelse om klage 2229/2003/MHZ over Europa-Kommissionen

Klageren gjorde bl.a. gældende, at Kommissionen unødvendigt havde forsinket sin beslutning om en overtrædelsesklage over de spanske myndigheder vedrørende bygningen af et center til behandling af affaldsprodukter i San Roman de la Vega. Klageren gjorde endvidere gældende, at Kommissionen havde undladt at besvare hans genfremsatte begæring om aktindsigt i Kommissionens beslutning om at indlede en overtrædelsesprocedure mod Spanien og åbningsskrivelsen til de spanske myndigheder.

Kommissionen undskyldte for, at den ikke havde svaret på klagerens genfremsatte begæring, og forklarede, at dette skyldtes en administrativ fejl. Den påpegede, at den nylige indførelse af elektronisk kontrol med dens korrespondance gjorde det muligt at undgå sådanne fejl i fremtiden. Kommissionen gjorde imidlertid gældende, at den var berettiget til at give afslag på aktindsigt for at beskytte formålet med inspektioner, undersøgelser og revision (artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter¹⁶). Ifølge Kommissionen ville udbredelse af åbningsskrivelsen være til endnu større skade for den offentlige interesse, fordi klageren agtede at bruge skrivelsen i en retssag ved de nationale domstole. Ombudsmanden accepterede ikke dette argument. Han påpegede, at retssager ved de nationale domstole er et vigtigt middel for borgerne til at beskytte deres rettigheder i henhold til Fællesskabslovgivningen. I denne forbindelse bemærkede Ombudsmanden, at Fællesskabets lovgiver med hensyn til den frie bevægelighed for varer specifikt havde fastlagt, at alle kan få udleveret en kopi af Kommissionens meddelelse til en medlemsstat om en hindring for den frie bevægelighed for varer, og at et af formålene med denne bestemmelse var at lette enkeltpersoners adgang til at føre sager ved de nationale domstole. Derfor var Ombudsmanden ikke overbevist om, at Kommissionen under andre omstændigheder var berettiget til at støtte sig til argumenter, som indeholder en negativ vurdering af retssager ved de nationale domstole. Han fandt imidlertid, at Kommissionen på grundlag af retspraksis med rimelighed kunne konkludere, at en beslutning om at give afslag på aktindsigt i dokumenter var berettiget. Der blev derfor ikke konstateret noget tilfælde af fejl eller forsømmelser med hensyn til dette aspekt af klagen.

Hvad angår procedurens varighed, bemærkede Ombudsmanden, at Kommissionens undersøgelse havde taget lidt under tre år. Eftersom Kommissionens udtalelse kun henviste til generelle faktorer, som kunne forårsage forsinkelser, såsom en stor arbejdsbyrde, fandt Ombudsmanden, at Kommissionen havde undladt at give en passende forklaring på undersøgelsens varighed. Der blev derfor fremsat en kritisk bemærkning.

Kommissionen oplyste efterfølgende Ombudsmanden, at den ville forsøge at give en mere præcis forklaring, hvis der senere skulle opstå en lignende sag.

UNDLADELSE AF AT GIVE PASSENDE RÅDGIVNING OM TILSKUD

Sammendrag af afgørelse om klage 2411/2003/MHZ over Europa-Kommissionen

Klageren, en ngo registreret i Det Forenede Kongerige, gjorde bl.a. gældende, at finansieringsproceduren i Kommissionens rammeprogram for politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, Agis, var for kompliceret og vanskeligt at forstå. Ifølge klageren havde Kommissionen krævet, at klageren skulle gennemføre dyre og tidskrævende aktiviteter for at opfylde de formelle kriterier,

¹⁶

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

selv om Kommissionen fra starten havde vidst, at klageren ikke ville kunne opfylde kriteriet om, at partnerorganisationer skulle være involveret i projektet. Klageren nedlagde påstand om, at Kommissionen skulle kompensere for de tab, den havde lidt i forbindelse med bestræbelserne for at opfylde de formelle kriterier.

Ifølge Kommissionen havde en stor del af ansøgningerne til Agis-programmet haft mangler i forhold til kravene i indkaldelsen. Den anerkendte, at brugen af én ansøgningsformular til to forskellige typer tilskud kunne have bidraget til disse mangler. Derfor og fordi klagerens projekt tilsyneladende havde opfyldt den politiske prioritet om forbedring af bistanden på området for de grundlæggende rettigheder, var forslaget blevet udvalgt. Eftersom klagerens ansøgning om driftstilskud ikke var færdig inden fristens udløb, havde Kommissionen foreslået klageren, at den skulle ændre sin ansøgning og i stedet søge om et projektilskud. Klageren havde imidlertid bl.a. undladt at vedføje en partnerskabserklæring, så Kommissionen havde ikke valgt forslaget.

Ombudsmanden fandt det beklageligt, at ansøgningsproceduren til Agis-programmet syntes at have medført vanskeligheder. Han bemærkede imidlertid, at Kommissionen havde anerkendt disse vanskeligheder og truffet afhjælpende foranstaltninger. Han fandt endvidere, at Kommissionen havde givet en rimelig forklaring på, hvorfor den havde rådet klageren til at ansøge om et projektilskud i stedet for et driftstilskud.

Ombudsmanden mindede imidlertid om, at principperne for god forvaltningsskik kræver, at en tjenestemand om nødvendigt rådgiver offentligheden om, hvordan en sag, der falder ind under hans eller hendes ansvarsområde, skal behandles, og hvad man skal gøre. Han mente, at Kommissionen i forhold til de specifikke omstændigheder i denne sag skulle have sikret, at dens råd til klageren var passende i den givne situation. Kommissionens undladelse af at henlede klagerens opmærksomhed på en grundlæggende betingelse for at opnå støtteberettigelse, nemlig kravet om at have partnerorganisationer, udgjorde derfor et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Hvad angår klagerens erstatningskrav, bemærkede Ombudsmanden, at klageren hverken havde angivet et beløb eller fremsendt nogen dokumentation for sine tab. Han mente derfor, at klageren, hvis denne ønskede at gå videre med denne påstand, først skulle henvende sig direkte til Kommissionen med henvisning til, at Ombudsmanden havde konstateret et tilfælde af fejl eller forsømmelser i sagen.

UNDLADELSE AF AT UDLEVERE OPLYSNINGER VEDRØRENDE BESKYTTELSE AF PERSONOPLYSNINGER

Sammendrag af afgørelse om klage 224/2004/PB over Europa-Kommissionen

Klagen omhandlede det svar, som Kommissionens repræsentation i København gav på klagerens anmodning om oplysninger vedrørende repræsentationens behandling af personoplysninger om ham. Den 10. juni 2003 havde repræsentationen ringet til klageren i forbindelse med en begæring om aktindsigt. Samme dag anmodede klageren repræsentationen om at oplyse ham om, hvordan den var kommet i besiddelse af hans telefonnummer. Repræsentationen oplyste ham den 13. juni 2003 om, at telefonnummeret »har De anført på Deres klage sendt til Den Europæiske Ombudsmand«. Den 14. juni 2003 anmodede klageren repræsentationen om alle oplysninger om dens behandling af personoplysninger om ham. Hans begæring blev fremsat i henhold til den danske persondatalov, der gennemfører direktiv 95/46/EF om beskyttelse af personoplysninger¹⁷, som stort set indeholder de samme krav som dem, der er fastsat i artikel 13 i forordning nr. 45/2001¹⁸.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

Ombudsmanden fandt i sin undersøgelse følgende forhold. Kommissionens repræsentation havde ikke oplyst klageren om, hvorvidt det telefonnummer, som den benyttede til at kontakte ham den 10. juni 2003, faktisk var blevet registreret eller ej. Det var først i sin udtalelse til Ombudsmanden, at Kommissionen gjorde det klart, at det telefonnummer ikke var blevet registreret. Det fremgik endvidere, at repræsentationen, da den i sit brev af 27. august 2003 oplyste klageren om et forkert telefonnummer, der var registreret under hans navn og senere slettet, ikke havde oplyst, hvornår nummeret var registreret, og hvornår det var slettet. Endvidere fremgik det tydeligt af repræsentationens brev til klageren af 27. august 2003, at dens tidligere brev af 1. juli 2003, hvor den erklærede, at »Europa-Kommissionens repræsentation i Danmark har ikke registreret yderligere personoplysninger på Dem«, var ukorrekt, eftersom det forkerte telefonnummer, der havde været registreret, ikke var nævnt i brevet. På grundlag af disse undersøgelsesresultater fandt Ombudsmanden, at repræsentationen ikke havde givet korrekte og letforståelige oplysninger i overensstemmelse med artikel 13 i forordning 45/2001. Dette var et tilfælde af fejl eller forsømmelse, og Ombudsmanden fremsatte en kritisk bemærkning. Ombudsmanden underrettede Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om afgørelsen, som også omfattede nogle generelle bemærkninger om Ombudsmandens hensigter, hvad angår fremsendelse af oplysninger til og høring af Den Tilsynsførende for Databeskyttelse i behandlingen af klager vedrørende beskyttelse af personoplysninger.

Bemærkning

Kommissionen beklagede efterfølgende, at artikel 13 i forordning 45/2001 var blevet overtrådt i denne sag. Den anførte, at Kommissionens repræsentation i Danmark ville blive mindet om, at reglerne om beskyttelse af personoplysninger altid skal overholdes.

FORSINKET BETALING AF BIDRAG TIL GALILEI-PROJEKT

Sammendrag af afgørelse om klage 530/2004/GG over Europa-Kommissionen

Klageren, en lille tysk virksomhed var underkontrahent i »Galilei-projektet«, som havde til formål at gennemføre den forberedende analyse til »Galileo«, det europæiske initiativ om et globalt satellitnavigationssystem. Ifølge klageren var der gået meget lang tid mellem fremsendelsen af udgiftsopgørelser og betalingen, hvilket hovedsageligt skyldtes Kommissionen og ikke de andre parter, der var involveret i projektet. Endvidere klagede den over, at Kommissionen ikke havde frigivet et garantibeløb, som var blevet tilbageholdt, indtil den endelige vurdering af projektet forelå. For klagerens vedkommende drejede dette sig om næsten 13 000 euro. Dette havde skabt store økonomiske problemer for klageren. Denne nedlagde påstand om, at garantibeløbet skulle frigives, og at der skulle udbetales morarenter.

Kommissionen gjorde gældende, at det var normalt med en periode på 240 dage mellem indsendelse af udgiftsopgørelser og betaling af en underkontrahent som følge af projektets struktur, og at klageren ved at underskrive kontrakten havde accepteret, at 15 % ville blive tilbageholdt som garanti, indtil alle ydelser i projektet var blevet overdraget til og godkendt af Kommissionen.

Ombudsmanden fandt, at der var sket forsinkelser i forbindelse med to udgiftsopgørelser. Han fandt desuden ikke, at Kommissionen havde givet et tilfredsstillende svar på klagerens anbringende om garantibeløbet. Han foreslog i et forslag til en mindelig løsning, at Kommissionen skulle tage sit afslag på at frigive garantibeløbet op til fornyet overvejelse samt overveje at udbetale morarenter.

Kommissionen henviste i sit svar til, at projektet havde en ekstremt kompleks struktur, som omfattede mere end 90 kontrahenter og underkontrahenter. Den undskyldte for forsinkelserne, men mente ikke, at de kunne betragtes som væsentlige. Kommissionen gjorde endvidere gældende, at førtidig frigivelse af en del af den endelige betaling til nogle af hovedkontrahenterne ikke ville være forenelig med det fælles ansvar for alle kontrahenter under Galilei-tilskudskontrahenten.

Ombudsmanden bemærkede, at der ikke var noget, der tydede på, at Kommissionen ikke havde været bekendt med kontraktens kompleksitet, da den forpligtede sig til at betale inden for en given frist. Selv om forsinkelserne var forholdsvist små, udgjorde dette et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Hvad angår garantibeløbet, fandt Ombudsmanden, at Kommissionen var fuldt ud berettiget – og faktisk forpligtet – til at træffe foranstaltninger til at beskytte Fællesskabets økonomiske interesser i forbindelse med indgåelsen af kontrakter. Han var imidlertid ikke overbevist om, at Kommissionen ikke ville have kunnet frigive beløbet til klageren i lyset af, at Kommissionen ikke havde rejst tvivl om kvaliteten af klagerens arbejde eller de udgifter, klageren havde indberettet. Eftersom Kommissionen i mellemtiden havde frigivet betalingen, var der imidlertid ingen anledning til yderligere undersøgelser af dette aspekt af sagen.

Hvad angår påstanden om udbetaling af rente, fandt Ombudsmanden, at kontraktens struktur i denne sag gjorde det meget usandsynligt, at Kommissionen nogensinde ville skulle udbetale morarenter i sager, hvor den ikke betalte skyldige beløb til underkontrahenter rettidigt. Ombudsmanden udarbejdede et forslag til henstilling til Kommissionen om, at den skulle udbetale erstatning til klageren.

Kommissionen afviste forslaget til henstilling med den begrundelse, at den ikke havde krævet, at kontrahenterne skulle bruge en særlig model til underkontrahentkontrakten, og at klageren derfor kunne have forhandlet sig frem til særlige betingelser om udbetaling af morarenter med kontrahenten. Ombudsmanden fandt, at det ikke syntes at være sandsynligt, at en lille eller mellemstor virksomhed såsom klageren ville kræve ændringer i betingelserne i en standardkontrakt. Eftersom denne mulighed ikke kunne udelukkes, kunne Ombudsmandens tidligere konklusion om udbetaling af morarenter imidlertid ikke opretholdes.

Ombudsmanden fandt ikke desto mindre ikke, at små og mellemstore virksomheder har en realistisk mulighed for at deltage i sådanne projekter under sådanne omstændigheder. Han fremsatte derfor en yderligere bemærkning, hvori han foreslog, at Kommissionen kunne overveje at ændre sin almindelige kontraktpraksis, således at der automatisk ville blive udbetalt morarenter til kontrahenter i forbindelse med beløb, der skal udbetales til underkontrahenter, som har opfyldt deres forpligtelser. Ombudsmanden fandt, at en sådan ændring ville være et bevis på, at Kommissionen arbejder for at sikre små og mellemstore virksomheders interesser.

Bemærkning

Kommissionen oplyste Ombudsmanden, at den havde taget den kritiske bemærkning og den yderligere bemærkning til efterretning, og at den ville forsøge at tage højde for SMV'ers interesser i fremtidige standardkontrakter i det omfang, dette er foreneligt med Fællesskabets økonomiske interesser og gældende lovgivning.

KOMMISSIONENS HÅNDTERING AF EN UDBUDSPROCEDURE

Sammendrag af afgørelse om klage 538/2004/TN over Europa-Kommissionen

Kommissionen afviste klagerens virksomheds tilbud i forbindelse med et udbud. Klageren gjorde bl.a. gældende, at Kommissionen sendte forvirrende meddelelser med forskellige begrundelser for afvisning af tilbuddet. Klageren satte endvidere spørgsmålstejn ved, hvorfor den ikke havde modtaget et vist brev fra Kommissionen pr. fax. Endelig forklarede klageren, at den havde hørt, at et af de tilbud, der var blevet accepteret, kun var blevet indsendt i originalversion og ikke i flere eksemplarer, som det ellers fremgik af tilbuddet.

Kommissionen anførte, at den som svar på en meddelelse fra klageren havde fremsendt yderligere oplysninger om begrundelserne for afvisning af klagerens tilbud. Den forklarede, at den ikke er forpligtet til at sende breve pr. fax, men at den normalt gør det, og at den i henhold til sine interne regler (vademecum om offentlige indkøbsprocedurer) ikke betragter et tilbud, som ikke indsendes i tre eksemplarer, som uantageligt.

Ombudsmanden fandt, at klageren havde skrevet til Kommissionen for at forsøge at tilbagevise dens begrundelser for afvisning af tilbuddet, og at Kommissionen som svar havde givet yderligere begrundelser for sin afvisning af tilbuddet uden at forklare, at disse begrundelser lå ud over dem, der var anført i Kommissionens første brev. Endvidere syntes Kommissionen ikke at have anerkendt eller besvaret klagerens forsøg på at tilbagevise de første begrundelser for afvisning af tilbuddet. Kommissionen havde derfor efter Ombudsmandens mening undladt at give et så fyldestgørende og præcist svar som muligt på klagerens brev, som det kræves i kodeksen for god forvaltningsskik. Ombudsmanden fremsatte derfor en kritisk bemærkning.

Ombudsmanden fremsatte også to yderligere bemærkninger. I den første foreslog han, at Kommissionen skulle overveje at formalisere og præcisere sine procedurer med hensyn til afsendelse af breve om evaluering af tilbud pr. fax. I den anden bemærkede Ombudsmanden, at pkt. 10.5 i vademecum om offentlige indkøbsprocedurer ikke synes at være i overensstemmelse med ordlyden i det pågældende udbud, hvor det fremgår, at tilbud, der fremsendes i én underskrevet original og to kopier, ikke vil blive betragtet som gyldige. For at forhindre at bydende føler sig urimeligt behandlet i fremtiden, foreslog Ombudsmanden, at Kommissionen skulle tage forholdet mellem sit vademecum og udbud op til fornyet overvejelse, hvad angår antallet af eksemplarer, der skal indsendes.

Bemærkning

Som svar på den kritiske bemærkning underrettede Kommissionen efterfølgende Ombudsmanden om, at den, selv om den mente at have anvendt de korrekte procedurer, i princippet var enig i, at svar på korrespondance bør være så fyldestgørende som muligt, og at der skal gøres bestræbelser på at sikre dette. Hvad angår den første bemærkning, bemærkede Kommissionen, at reglen om, at bydende, som ikke vælges, underrettes pr. post, fax eller e-mail, kun gælder for den første meddelelse, hvorimod det i forbindelse med andre meddelelser skal vurderes af den ordregivende myndighed fra sag til sag, hvor meget de haster. Hvad angår den anden yderligere bemærkning, anførte Kommissionen, at dens vademecum indeholder generelle bestemmelser, men at den ordregivende myndighed er berettiget til at fastlægge specifikke regler for tilbud vedrørende antal og form, og at de bydendes overholdelse af disse regler skal vurderes under hensyntagen til principperne om proportionalitet, ligebehandling og ikke-forskelsbehandling samt om, at bud skal indkaldes fra så bred en kreds som muligt, i finansforordningens artikel 89.

RET TIL FORSVAR I FORBINDELSE MED EN ADMINISTRATIV UNDERSØGELSE

Sammendrag af afgørelse om klage 620/2004/PB over Europa-Kommissionen

En tjenestemand i Kommissionen havde indgivet en klage om chikane mod klageren, som også var tjenestemand i Kommissionen. Kommissionen nedsatte en undersøgelsesgruppe, som skulle foretage en administrativ undersøgelse af anklagen. Undersøgelsen fandt sted på et tidspunkt, hvor det fremgik, at der ikke fandtes nogen nedskrevne regler om gennemførelsen af en sådan undersøgelse.

Undersøgelsesgruppen konkluderede i undersøgelsesrapporten, at der ikke var nogen beviser på, at klageren havde gjort sig skyldig i chikane. Efter denne rapport blev det foreslået, at der skulle udstedes en formaning til klageren. Dette er en slags advarsel, som skulle have været indført i klagerens journal. Endvidere fremgik det af Kommissionens udtalelse, at resultaterne i undersøgelsesrapporten ville blive, og faktisk var blevet, taget med i den relevante generaldirektørs overvejelser om, hvorvidt der skulle indledes en disciplinærsag mod klageren.

Klageren gjorde i sin klage til Ombudsmanden bl.a. gældende, at undersøgelsesgruppen havde krænket hans ret til forsvar.

Ombudsmanden påpegede, at retten til forsvar udgør et generelt princip i fællesskabslovgivningen, som skal respekteres, selv om den ikke er nedfældet udtrykkeligt i en bestemmelse.

Ombudsmanden fandt, at retten til høring skulle finde anvendelse i nærværende sag. Det var imidlertid ikke nødvendigt, at alt det materiale, som undersøgerne havde anvendt, skulle udleveres til klageren, hvis klageren før færdiggørelsen af undersøgelsesrapporten blev underrettet om og fik rimelig mulighed for at kommentere undersøgelsesgruppens foreløbige resultater og indholdet i de relevante beviser.

Det fremgik, at undersøgelsesgruppen faktisk havde færdiggjort rapporten og fremsendt den til den relevante generaldirektør uden at underrette klageren om, og give ham en rimelig mulighed for at kommentere, de foreløbige resultater og de beviser, der var lagt til grund. Dette udgjorde efter Ombudsmandens mening en krænkelse af klagerens ret til forsvar og derfor et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

ADGANG TIL FISKERI I FARVANDENE OMKRING AZORERNE

Sammendrag af afgørelse om klage 1273/2004/GG over Europa-Kommissionen

Klagen omhandlede det omfang, i hvilket det var tilladt før den 1. august 2004 at fiske i farvandene omkring Azorerne, en øgruppe tilhørende Portugal. Siden Portugals tiltrædelse til De Europæiske Fællesskaber i 1986 har visse overgangsbestemmelser fundet anvendelse på fiskeri i farvandene omkring Azorerne. Disse bestemmelser, hvoraf de vigtigste til sidst blev knæsat i Rådets forordning (EF) nr. 685/95¹⁹ og 2027/95²⁰, gav i realiteten Portugal eneret til at fiske i disse farvande.

Med Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003²¹, som trådte i kraft den 14. november 2003, ophævedes det gamle system for adgangen til farvandene omkring Azorerne, som var fastlagt i forordning 685/95 og 2027/95. I henhold til artikel 11 skulle der senest den 31. juli 2004 vedtages en forordning om fastsættelse af den maksimale årlige fiskeriindsats for hver medlemsstat og for hvert enkelt fiskeri. Denne forordning blev vedtaget den 19. juli 2004 og trådte i kraft den 5. august 2004. I henhold til forordningens artikel 15 skulle forordning 685/95 og 2027/95 ophæves med virkning fra ikrafttrædelsesdatoen for den forordning, der er nævnt i artikel 11, eller den 1. august 2004, idet den tidligste dato skulle lægges til grund.

Dermed opstod spørgsmålet om, hvorvidt det gamle system var blevet ophævet den 14. november 2003, da forordning 1954/2003 trådte i kraft, eller den 1. august 2004, som er nævnt i artikel 15 i forordning 1954/2003.

I januar 2004 blev der fundet spanske fiskerfartøjer i farvandene omkring Azorerne. De spanske myndigheder mente, at dette var lovligt, eftersom det gamle system var blevet afskaffet den 14. november 2003.

Den regionale regering på Azorerne indgav derefter en klage over Spanien til Kommissionen, idet den gjorde gældende, at de spanske fiskerfartøjers aktiviteter var i strid med forordning 685/95 og 2027/95.

Klageren, et portugisisk medlem af Europa-Parlamentet, anmodede Kommissionen om at afklare sagen. Kommissionen endte med at konkludere, at den var enig i Spaniens fortolkning af forordning 1954/2003.

¹⁹ Rådets forordning (EF) nr. 685/95 af 27. marts 1995 om forvaltning af fiskeriindsatsen, for så vidt angår visse fiskerizoner og visse fiskeressourcer i Fællesskabet, EFT L 71 af 31.3.1995, s. 5.

²⁰ Rådets forordning (EF) nr. 2027/95 af 15. juni 1995 om indførelse af en forvaltningsordning for fiskeriindsatsen, for så vidt angår visse fiskerizoner og visse fiskeressourcer i Fællesskabet, EFT L 199 af 24.8.1995, s. 1.

²¹ Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 af 4. november 2003 om forvaltning af fiskeriindsatsen for så vidt angår visse fiskerizoner og visse fiskeressourcer i EF, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 685/95 og (EF) nr. 2027/95, EUT L 289 af 7.11.2003, s. 1.

Klageren gjorde i sin klage til Ombudsmanden gældende, at Kommissionen havde begået en juridisk fejl, og at dens holdninger havde været uoverensstemmende.

Ombudsmanden mindede om, at det er god forvaltningsskik, at forvaltningen undgår juridiske fejl og uoverensstemmelser i sine meddelelser til offentligheden og anerkender og afhjælper eventuelle fejl. Han bemærkede, at Kommissionens fortolkning af de relevante regler var baseret på princippet om, at i tilfælde af strid mellem to retsakter, finder den nyeste anvendelse (*lex posterior derogat legi priori*). Ombudsmanden fandt, at det var berettiget at gøre denne retsgrundsætning gældende, hvis to betingelser var opfyldt, nemlig (i) at den nyeste lov er i strid med den ældre lov, og (ii) at spørgsmålet om forholdet mellem de to love ikke er blevet vurderet anderledes af lovgiveren. Ombudsmanden bemærkede, at den første betingelse var opfyldt i nærværende sag. Forordning 1954/2003 indeholdt imidlertid en udtrykkelig bestemmelse om den dato, hvor ophævelsen af forordning 685/95 og 2027/95 skulle træde i kraft, og denne dato var ikke den 14. november 2003. Ombudsmanden fandt, at den mest logiske fortolkning af denne bestemmelse var, at lovgiveren havde haft til hensigt, at forordningerne fra 1995 ikke skulle ophæves med umiddelbar virkning, men først efter vedtagelsen af forordningen i henhold til artikel 11 eller efter udløbet af en tilstrækkelig lang periode til vedtagelsen af en sådan forordning, som lovgiveren fastsatte til den 1. august 2004. Ombudsmanden fandt, at denne fortolkning blev bekræftet i ordlyden og strukturen af forordningen, og at dette også var i overensstemmelse med formålet med artikel 15 i forordning 1954/2003.

Endelig bemærkede Ombudsmanden, at Kommissionen selv i sin begrundelse til et forslag til retsakt, som blev fremsat den 3. februar 2004, havde bekræftet, at forordning 685/95 og 2027/95 endnu ikke var ophævet.

Under disse omstændigheder konkluderede Ombudsmanden, at Kommissionens fortolkning af forordning 1954/2003 var forkert og i uoverensstemmelse med holdningen i sin begrundelse af 3. februar 2004.

AKTINDSIGT I DOKUMENTER VEDRØRENDE EN KONTRAKT I KINA

Sammendrag af afgørelse om klage 1368/2004/GG over Europa-Kommissionen

Klageren, en tysk virksomhed, tilhørte et konsortium, som havde indgået en servicekontrakt med Kommissionen, ifølge hvilken det skulle stille to EU-eksperter, en direktør og en økonomi-/administrationschef til rådighed til et miljøprojekt i Kina. En ekspert, som klageren havde ansat, blev udnævnt til økonomi-/administrationschef og blev med et tillæg til sin kontrakt i realiteten vicedirektør. To år senere underrettede Kommissionens delegation i Beijing konsortiet om, at den havde besluttet at opsiges servicekontrakten, fordi eksperten ikke havde udført sine opgaver som angivet i tillægget. Klageren anmodede Kommissionen om aktindsigt i de dokumenter, som lå til grund for opsigelsen af kontrakten. Kommissionen afslog dette.

I sin klage til Ombudsmanden gjorde klageren gældende, at Kommissionen havde overtrådt forordning 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter²². Den gjorde endvidere gældende, at opsigelsen af kontrakten var ulovlig.

Kommissionen fastholdt, at de pågældende dokumenter ikke kunne udleveres, idet de ville berøre ekspertens personlige integritet og hans kommercielle interesser. Den tilføjede, at dokumenter kun kunne udleveres til en retslig myndighed efter en retskendelse. Hvad angår opsigelse af kontrakten, havde Kommissionen skrevet til konsortiet to gange for at klage over, at eksperten ikke udførte sine nye arbejdsopgaver, men situationen var ikke blevet forbedret.

Efter en gennemgang af Kommissionens sagsmappe og alle beviserne konkluderede Ombudsmanden, at der ikke var tale om et tilfælde af fejl eller forsømmelser med hensyn til opsigelse af kontrakten,

²²

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

men at Kommissionen havde undladt at give en rimelig forklaring på sit afslag på aktindsigt i de relevante dokumenter. Han fremsatte derfor et forslag til henstilling til Kommissionen, hvori han anmodede den om at tage klagerens begæring op til fornyet behandling.

Kommissionen anførte, at den stadig var overbevist om, at den havde behandlet begæringen korrekt. For at bevare den gode samarbejdsånd havde den imidlertid taget sagen op til genovervejelse og kunne give delvis aktindsigt i 13 af de 16 dokumenter, hvis den overstregede visse navne og kontraktmæssige oplysninger. Klageren glædede sig over Kommissionens indrømmelser, men understregede, at det ikke var nok.

Selv om Ombudsmanden anerkendte, at Kommissionen var gået langt for at imødekomme hans bekymringer, fandt han ikke, at de foranstaltninger, Kommissionen havde truffet for at gennemføre hans forslag til henstilling, var tilfredsstillende. Efter Ombudsmandens mening havde Kommissionen undladt at give en rimelig forklaring på, hvorfor den havde overstreget navnet på EU-direktøren i visse dokumenter, samt hvorfor den ikke i det mindste havde givet delvis aktindsigt i de sidste tre dokumenter. Ombudsmanden konkluderede, at det ikke var passende at afgive en særlig rapport til Europa-Parlamentet, og afsluttede derfor sagen med en kritisk bemærkning.

VILDLEDENDE ERKLÆRING I UDTALELSE OM TIDLIGERE KLAGE

Sammendrag af afgørelse om klage 2862/2004/GG over Europa-Kommissionen

En tysk ngo fremsendte en ansøgning til Det Europæiske Fællesskabs Kontor for Humanitær Bistand (ECHO) med henblik på undertegnelse af rammepartnerskabsaftalen. Denne ansøgning blev afvist, og Kommissionens håndtering af sagen gav anledning til en klage indgivet af klageren i 2001 (sag 1702/2001/GG). Ombudsmanden fremsatte i sin afgørelse om klagen flere kritiske bemærkninger.

I sin udtalelse om klage 1702/2001/GG havde Kommissionen henvist til sin korrespondance med det tyske udenrigsministerium. Den havde anført, at udenrigsministeriet, da det blev bedt om at fremsende oplysninger om klagerens egnethed, havde svaret, at der var en efterforskning af klageren i gang, og at den derfor ikke kunne give nogen anbefaling. En ECHO-medarbejder havde senere i et internt notat anført, at de tyske myndigheder ikke havde kunnet give nogen anbefaling, da de ikke arbejdede med klageren og derfor ikke kendte den. Kommissionen havde tilføjet, at de tyske myndigheder ikke havde givet flere oplysninger om klageren på trods af adskillige kontakter mellem ECHO og det tyske udenrigsministerium med henblik på at få verificeret tyske ngo'er.

I den nye klage, som klageren indgav i september 2004, henviste den til de oplysninger, den havde modtaget fra det tyske udenrigsministerium. Ifølge disse oplysninger havde udenrigsministeriet ikke følt sig forpligtet til at give ECHO flere oplysninger, og ECHO havde aldrig spurgt det om status for den sag, det havde henvist til. Klageren gjorde derfor bl.a. gældende, at ECHO i strid med sine egne udtalelser aldrig havde forsøgt at få opdaterede, relevante og beviseligt korrekte oplysninger om den og havde løjet over for Ombudsmanden i sin udtalelse i sag 1702/2001/GG.

Kommissionen gjorde gældende, at de relevante udtalelser ikke kunne fortolkes, som klageren anførte. I lyset af oplysninger fremsendt af det tyske udenrigsministerium havde den besluttet at indstille behandlingen af klagerens ansøgning. Den gjorde gældende, at den havde ventet på en opfølgning fra udenrigsministeriet og aldrig havde givet udtryk for andet.

Ombudsmanden bemærkede, at henvisningen til »adskillige kontakter« kun kunne fortolkes som kontakter i klagerens sag, men at Kommissionen ikke syntes at anfægte, at der ikke havde været nogen kontakt efter den i det interne notat beskrevne. Han kunne endvidere ikke se, hvilket endeligt svar der kunne forventes fra en institution, som havde meddelt, at den ikke kendte klageren.

Ombudsmanden konkluderede derfor, at Kommissionens udtalelse om, at de tyske myndigheder ikke var fremkommet med yderligere oplysninger på trods af adskillige kontakter, var vildledende. Han fremsatte en kritisk bemærkning. Han fandt imidlertid, at der ikke var tilstrækkelige beviser for,

at udtalelsen var en bevidst løgn. Der blev ikke konstateret noget tilfælde af fejl eller forsømmelser med hensyn til klagerens andre anbringender.

HÅNDTERING AF EN KLAGE OVER EN PRIVAT VIRKSOMHED

Sammendrag af afgørelse om klage 3622/2004/GG over Europa-Kommissionen

En tysk statsborger, der var bosiddende i Frankrig, brugte den franske telekommunikationsvirksomhed Tele 2. Han ønskede at betale sine regninger via betalingsservice fra sin tyske bankkonto. Tele 2 nægtede imidlertid at give ham de oplysninger, der var nødvendige til sådanne transaktioner, dvs. IBAN-nummer (*International Bank Account Number*) og BIC-kode (*Bank Identifier Code*). Klageren indgav en klage over Tele 2 til Kommissionen, idet han fandt, at Tele 2 havde overtrådt EU-lovgivningen om det indre marked.

Klageren gjorde i sin klage til Ombudsmanden gældende, at Kommissionen havde undladt at behandle hans klage korrekt.

Hvad angår sagens realitet, anførte Kommissionen, at Tele 2 ikke havde overtrådt den relevante forordning, da der ikke var nogen bestemmelser i forordningen, som forpligtede en virksomhed til at acceptere et særligt betalingsinstrument. Den indeholdt kun bestemmelser om princippet om ikke-forskelsbehandling mellem nationale og grænseoverskridende betalingsinstrumenter. Eftersom Tele 2 ikke fakturerede på tværs af grænser, var den berettiget til at nægte at udlevere sine internationale bankoplysninger til klageren. Kommissionen anførte, at det i øjeblikket ikke var muligt at anvende betalingsservice på tværs af EU's grænser. Den tilføjede, at den arbejdede på oprettelse af et fælles betalingsområde, herunder en tværeuropæisk betalingsserviceordning, i hvilken forbindelse den agtede at foreslå et direktiv i 2005.

Ombudsmanden fandt, at Kommissionens konklusion om, at Tele 2 ikke havde overtrådt fællesskabslovgivningen, var rimelig. Han fandt det beklageligt, at det ikke syntes at være muligt at anvende betalingsservice i EU på tværs af grænser, men bemærkede, at Kommissionen havde meddelt, at den ville tage skridt til at afhjælpe denne situation i den nærmeste fremtid.

Hvad angår de proceduremæssige aspekter, fandt Ombudsmanden imidlertid, at der ikke var noget, der tydede på, at de proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger med hensyn til behandlingen af overtrædelsesklager var blevet respekteret i denne sag. Ifølge Kommissionens meddelelse fra 2002 til Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand om forbindelserne med klager i sager om overtrædelse af fællesskabsretten²³ behøver henvendelser, som kritiserer private virksomheders adfærd, ikke at blive registreret som en klage, men hvis Kommissionen beslutter ikke at registrere en henvendelse som en klage, skal den meddele afsenderen dette. Ombudsmanden bemærkede, at der ikke var noget, der tydede på, at dette var sket i nærværende sag. Endvidere fandt Ombudsmanden, at det ville have været god forvaltningsskik, hvis Kommissionen havde underrettet klageren om resultatet af sine henvendelser til de franske myndigheder med hensyn til Tele 2's adfærd. Kommissionen synes imidlertid ikke at have fremsendt sådanne oplysninger, før klageren henvendte sig til Ombudsmanden. Ombudsmanden afsluttede derfor sagen med en kritisk bemærkning.

MANGLENDE STØTTEBERETTIGELSE FOR OVERSKUDSGIVENDE ENHEDER

Sammendrag af afgørelse om klage 2673/2004/PB over Europa-Kommissionen

Klageren fik oplyst af Kommissionen, at hans gruppe ikke ville opfylde kriterierne for støtteberettigelse til et EU-program, som havde til formål at oplyse befolkningen om EU's udvidelse, da det var

²³

EFT C 244 af 10.10.2002, s. 5.

mangeårig administrativ praksis at udelukke overskudsgivende enheder fra sådanne programmer. Klageren gjorde i sin klage til Ombudsmanden gældende, at Kommissionens praksis var forkert.

Kommissionen forklarede, at udelukkelsen af overskudsgivende enheder ikke havde været et spørgsmål om »administrativ praksis«, men var baseret på en række specifikke faktorer. For det første må EU's økonomiske støtte ikke give modtagerne et overskud. Kommissionen fandt, at risikoen for et overskud var større for private overskudsgivende enheder end for civilsamfundsaktører, som ifølge Kommissionen ikke omfattede overskudsgivende enheder. For det andet giver civilsamfundet en multiplikatoreffekt, som blev vurderet at være nyttig for det pågældende program. For det tredje er information om EU's udvidelse fra civilsamfundsaktører, som arbejder for den offentlige interesse, mere troværdig for borgerne end information fra overskudsgivende enheder.

Ombudsmanden bemærkede, at EU's institutioner har vide skønsebeføjelser i fastlæggelsen af udvælgelseskriterier og andre betingelser for indkaldelser af forslag. Ombudsmanden kunne imidlertid undersøge, hvorvidt institutionerne har handlet inden for rammerne af disse skønsebeføjelser.

Hvad angår Kommissionens første betragtning om, at der ville være risiko for, at overskudsgivende enheder tjente på EU-støtten, påpegede Ombudsmanden først, at det var berettiget af Kommissionen at beslutte, at programmet ikke skulle give modtagerne af EU-midler overskud. Ombudsmanden bemærkede imidlertid, at dette mål antageligt også kunne opfyldes ved at indføre en udtrykkelig betingelse i de pågældende tilskudsaftaler. Kommissionens bekymring syntes derfor at være baseret på den antagelse, at overskudsgivende enheder ville være mindre tilbøjelige til at overholde betingelserne i tilskudsaftalen end civilsamfundsaktørerne. Ombudsmanden tvivlede på, om en sådan antagelse faktisk var berettiget. I lyset af Ombudsmandens konklusioner vedrørende den anden og den tredje betragtning fandt han det ikke nødvendigt at undersøge dette aspekt nærmere.

Hvad angår Kommissionens anden og tredje betragtning, drejede disse sig i det væsentlige om de fordele, der kunne være ved at fokusere programmet på civilsamfundsaktører, som arbejder i den offentlige interesse. Det fremgik, at det ikke var urimeligt for Kommissionen at mene, at disse fordele bedst kunne opnås ved at fokusere på civilsamfundsaktører. Ombudsmanden fandt, at klageren derfor ikke havde påvist, at Kommissionen havde handlet uden for rammerne af sine skønsebeføjelser, da den besluttede at udelukke overskudsgivende enheder fra den pågældende indkaldelse af forslag. Ombudsmanden konstaterede derfor intet tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Ombudsmanden fremsatte endvidere en kritisk bemærkning om Kommissionens undladelse af at bekræfte modtagelsen af klagerens og de andre ansøgers forslag i forbindelse med indkaldelsen af forslag.

3.4.4 Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)

MANGLENDE ANGIVELSE AF FORVENTET VARIGHED AF UNDERSØGELSE

Sammendrag af afgørelse om klage 140/2004/PB over Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)

En tjenestemand klagede over OLAF's håndtering af oplysninger, som han havde sendt til det, og som omhandlede mistanker om ulovligheder i et fællesskabsorgan, han havde arbejdet for. Klageren gjorde bl.a. gældende, at OLAF havde undladt at oplyse om dens rimelige frist for gennemførelse af undersøgelser af hans klage. Den relevante bestemmelse, som var gældende på det tidspunkt, indeholdt en betingelse om anmeldelse, ifølge hvilken tjenestemanden skulle have givet »[OLAF] eller Kommissionen en rimelig tidsfrist til at iværksætte passende foranstaltninger«, før tjenestemanden kunne underrette formændene for andre angivne fællesskabsinstitutioner om de påståede forseelser. Endvidere blev en »rimelig tidsfrist« defineret som »den tid Kontoret eller institutionen har anført

som nødvendig til gennemførelse af undersøgelser«, ligesom det blev fastlagt, at »[t]jenestemanden underrettes herom på behørig vis«.

OLAF gjorde i det væsentlige gældende, at det ikke var denne bestemmelse, det drejede sig om, da klageren ikke havde hævdet, at han var blevet straffet for at have fremlagt oplysningerne uden for Kommissionen og OLAF. Det anførte endvidere, at selv om bestemmelsen havde fundet anvendelse, var den blevet overholdt fuldt ud i denne sag, eftersom klageren aldrig havde angivet, at han mente, at der var givet en rimelig tidsfrist.

Ombudsmanden fandt: (i) at den pågældende bestemmelse havde til formål at gøre det muligt for den pågældende tjenestemand at vide, hvornår han eller hun kunne fremlægge oplysningerne uden for Kommissionen eller OLAF uden at blive straffet, (ii) at bestemmelsen ikke krævede, at den pågældende tjenestemand allerede skulle være blevet straffet eller have anmodet om oplysninger om den rimelige tidsfrist, og (iii) at bestemmelsen klart forpligtede OLAF til i alle tilfælde at give tjenestemanden oplysninger om den tid, som den forventede at tage om at gennemføre sin undersøgelse af en klage om anmeldelse. Idet Ombudsmanden mindede om, at den højeste myndighed i sager om betydningen og fortolkningen af fællesskabslovgivningen er Domstolen, fremsatte han en kritisk bemærkning vedrørende OLAF's behandling af sagen.

Bemærkning

Den ændrede tjenestemandsvedtægt (2004) indeholder specifikke bestemmelser om dette spørgsmål (afsnit II om tjenestemænds rettigheder og forpligtelser).

3.4.5 Den Europæiske Investeringsbank

E-MAIL-KORRESPONDANCE MED EN ANSØGER TIL ET JOB

Sammendrag af afgørelse om klage 1700/2004/MF over Den Europæiske Investeringsbank

Klageren blev ikke udvalgt af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) i en udvælgelsesprocedure. Den 30. maj 2002 sendte klageren en e-mail, hvori han anmodede om oplysninger om sine muligheder for at arbejde for EIB. Samme dag sendte kontorchefen for EIB's personaleafdeling to e-mails til klageren. I den første skrev han: »Han er blevet fuldstændig sindssyg«, og bemærkede, at klageren havde sendt sin ansøgning til flere end 18 kontorchefer. I den anden e-mail rådede han klageren til ikke at skrive flere e-mails. Han skrev derefter følgende: »Jeg ville være taknemmelig, hvis De ville undlade sådanne handlinger, som heller ikke vil være befordrende for Deres ansøgning.«

Klagerens primære anbringende i sin klage til Ombudsmanden var, at kontorchefen for EIB's personaleafdeling havde været grov og truende over for ham i de to e-mails af 30. maj 2002.

EIB forklarede, at den første af de to e-mails var blevet sendt til klageren ved en fejl, og at EIB oprigtigt beklagede indholdet deri. Hvad angår den anden e-mail, var klageren ikke på nogen måde blevet truet. Kontorchefen havde blot sendt denne e-mail for at hjælpe klageren ved at råde ham om, at hyppige henvendelser til EIB om muligheden for at blive ansat kunne være til skade for hans chancer.

Ombudsmanden fandt, at indholdet i den første e-mail klart ville have været upassende sprog, hvis den var blevet adresseret til klageren. Eftersom EIB havde forklaret, at e-mailen var blevet sendt til klageren ved en fejl, fandt Ombudsmanden ikke, at der var anledning til yderligere undersøgelser af dette aspekt af klagen.

Ombudsmanden bemærkede, at EIB's anden e-mail af 30. maj 2002 skabte en forbindelse mellem klagerens e-mails og hans ansøgning, nemlig at denne kunne blive afvist, hvis han blev med at sende e-mails for at få oplysninger. Ombudsmanden påpegede, at EIB ved at bruge vendinger, som kunne

fortolkes som en trussel af den almindelige læser, i sit svar på klagerens anmodning om oplysninger om sin ansøgning havde overtrådt artikel 11 og 12, stk. 1, i Den Europæiske Unions kodeks for god forvaltningsskik. Ombudsmanden fremsatte derfor en kritisk bemærkning.

EIB'S BEHANDLING AF EN BEGÆRING OM AKTINDSIGT I OPLYSNINGER

Sammendrag af afgørelse om klage 3442/2004/PB over Den Europæiske Investeringsbank

Klageren havde anmodet om oplysninger om lån, som Den Europæiske Investeringsbank (EIB) gennem formidlende banker havde ydet til små og mellemstore projekter om vedvarende energi. Han gjorde gældende, at EIB uretmæssigt havde givet afslag på hans anmodning. EIB forklarede sin politik om, at udbredelse af detaljerede oplysninger om ydelse af globallån henhører under den formidlende banks kompetence. EIB udleverer på anmodning samlede oplysninger om finansiering gennem globallån, herunder opdelt efter land og sektor. Ifølge EIB var denne praksis baseret på den betragtning, at de endelige modtageres kontraktforhold var med den formidlende bank og ikke med EIB, og at EIB ikke skulle offentliggøre oplysninger, som var en del af det fortrolige forhold mellem den formidlende bank og den endelige modtager. Denne betragtning syntes at være rimelig i lyset af den relevante undtagelse i EIB's bestemmelser om aktindsigt i dokumenter. Ombudsmanden konstaterede derfor intet tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Klageren gjorde endvidere gældende, at der havde været forsinkelser i EIB's svar på hans klage om afvisningen af at give aktindsigt i de ovenfor nævnte oplysninger. EIB anførte, at det i lyset af kompleksiteten af klagerens klage havde været nødvendigt at vente, indtil alle de relevante eksperter i personalet var blevet hørt.

I sin vurdering af dette anbringende påpegede Ombudsmanden, at det er god forvaltningsskik at besvare klager inden for en rimelig tid og under alle omstændigheder inden for den eventuelle tidsfrist, den pågældende institution har fastsat. I den foreliggende sag var den tidsfrist, som EIB havde fastsat i sin egen adfærdskodeks, to måneder. Ombudsmanden var ikke blevet overbevist af EIB's forklaring på det sene svar, fordi han ikke kunne se, hvorfor EIB mente, at de rejste spørgsmål var »komplekse« inden for rammerne af den relevante bestemmelse i dens adfærdskodeks. Ombudsmanden fandt derfor, at EIB's undladelse af at besvare klagerens klage af 9. juli 2004 inden for tidsfristen på to måneder i sin adfærdskodeks udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser, og fremsatte en kritisk bemærkning.

3.5 FORSLAG TIL HENSTILLINGER, DER ER GODKENDT AF INSTITUTIONEN

3.5.1 Europa-Kommissionen

ALDERSGRÆNSER I ET PRAKTIKPROGRAM

Sammendrag af afgørelse om klage 2107/2002/(BB)PB over Europa-Kommissionen

Klagen omhandlede reglerne for praktikophold i Kommissionen, som udtrykkeligt fastlagde en aldersgrænse på 30 år. Klageren gjorde gældende, at aldersgrænsen udgjorde forskelsbehandling og var i strid med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

I chartrets artikel 21 fastlægges det, at: »Enhver forskelsbehandling på grund af [...] alder [...] er forbudt«. Ifølge Domstolens faste retspraksis er forskellig behandling diskriminerende, hvis det ikke er begrundet i objektive faktorer.

Kommissionen gjorde gældende, at aldersgrænsen på 30 år var begrundet i objektive faktorer, idet Kommissionens praktikprogram var rettet mod unge mennesker i starten af deres karriere, samt at aldersgrænsen derfor ikke udgjorde forskelsbehandling eller var i strid med artikel 21 i charter om grundlæggende rettigheder.

Efter en grundig undersøgelse af Kommissionens argumenter fandt Ombudsmanden, at aldersgrænsen i dens praktikprogram udgjorde uberettiget forskelsbehandling. Han fremsatte derfor et forslag til henstilling til Kommissionen den 15. juni 2004, hvori han anførte, at Kommissionen burde afskaffe aldersgrænsen.

Den 29. marts 2005 underrettede Kommissionen Ombudsmanden om, at den havde vedtaget nye regler for sit praktikprogram, som ikke indeholdt nogen aldersgrænse. Reglerne trådte i kraft den 1. marts 2005.

Ombudsmanden konkluderede på grundlag af sine undersøgelser, at Kommissionen havde accepteret Ombudsmandens forslag til henstilling, og at de skridt, Kommissionen havde taget, var tilfredsstillende. Ombudsmanden afsluttede derfor sagen.

Ombudsmanden bemærkede endvidere, at flere andre fællesskabsinstitutioner og -organer bruger en aldersgrænse i deres praktikprogrammer. Ombudsmanden meddelte derfor, at han ville iværksætte en undersøgelse på eget initiativ om disse programmer.

ANNULLERING AF EN FINANSIEL FORPLIGTELSE

Sammendrag af afgørelse om klage 2111/2002/MF (fortrolig) over Europa-Kommissionen

Klageren indsendte et projekt til Kommissionens repræsentation i Frankrig om kommunikationsstrategier i forbindelse med EU's udvidelse. Projektet omfattede tre pressebesøg. I november 2001 indgik Kommissionen en finansiell forpligtelse til at samfinansiere klagerens projekt med et beløb på 94 854 euro for de tre besøg. Fire uger før den sidste del af projektet omfattende det tredje pressebesøg besluttede Kommissionens repræsentation i Frankrig at annullere forpligtelsen.

Klageren nedlagde i sin klage til Ombudsmanden påstand om, at han skulle have dækket sine omkostninger og kompenseres for den skade, han havde lidt.

Kommissionen gjorde gældende, at den pågældende beslutning ikke udgjorde en ensidig ophævelse af en kontraktlig forpligtelse, og at den ikke havde nogen juridisk forpligtelse over for klageren. Der syntes derfor ikke at være noget spørgsmål om, at klageren kunne have lidt skade.

Ombudsmanden mindede om artikel 10 i den europæiske kodeks for god forvaltningsskik. Han bemærkede, at klageren var blevet underrettet om, at projektet var godkendt, og at de opgivne omkostninger ville blive dækket. Han bemærkede endvidere, at Kommissionen havde ydet et økonomisk bidrag til de første to pressebesøg. Ombudsmanden fandt, at klageren under disse omstændigheder med rimelighed kunne forvente, at Kommissionen også ville yde et økonomisk bidrag til det sidste pressebesøg.

Ombudsmanden fremsatte et forslag til en mindelig løsning, hvori han foreslog, at Kommissionen skulle træffe foranstaltninger til at sikre, at klageren så vidt muligt blev stillet på samme måde, som hvis tilfældet af fejl eller forsømmelser aldrig var sket. Dette kunne f.eks. være et rimeligt tilbud om økonomisk kompensation.

Kommissionen meddelte Ombudsmanden, at den havde besluttet at acceptere hans forslag. Klageren bemærkede imidlertid, at han på trods af dette løfte ikke var blevet kontaktet af Kommissionen. Ombudsmanden fremsatte derfor et forslag til henstilling, hvori han indtrængende opfordrede

Kommissionen til straks at kontakte klageren med henblik på at finde en passende løsning omfattende et tilbud om en rimelig kompensation.

Kommissionen indvilligede til sidst i at betale klageren 56 000 euro i kompensation, hvilket stillede klageren tilfreds. Ombudsmanden afsluttede derfor sagen.

UDVÆLGELSE AF ELEVER TIL EUROPASKOLERNE

Sammendrag af afgørelse om klage 1435/2003/MF over Europa-Kommissionen

Klagerne ansøgte om at få deres søn optaget i engelskafdelingen i grundskolen på Europaskolen Ixelles i Bruxelles i skoleåret 2003/2004, men ansøgningen blev afvist. Klageren gjorde i deres klage til Ombudsmanden gældende, at de ikke havde modtaget nogen begrundelser for afslaget, og nedlagde påstand om, at det skulle annulleres.

Kommissionen anførte, at reglerne om optagelse af elever på Europaskolerne var blevet godkendt af Det Øverste Råd, som havde besluttet, at »beslutninger om optagelse i en af sprogafdelingerne på Europaskolerne (børnehave, grundskole og overbygning) skal som hovedregel træffes på grundlag af elevens primære sprog«. I klagerens tilfælde blev der talt italiensk og spansk i familien. Klagerens søn var berettiget til at blive optaget på en Europaskole, men ikke nødvendigvis i den sprogafdeling, som hans forældre ønskede.

Ombudsmanden bemærkede, at brevet til klagerne af den 25. september 2003 fra direktøren for Europaskolen Ixelles både henviste til de sprog, som ifølge ham primært blev talt af klagerens søn, dvs. spansk og italiensk, og manglen på ledige pladser i den engelske afdeling. Derfor syntes beslutningen at være baseret på begge disse betragtninger. Hvis optagelsen i en specifik sprogafdeling afhang af det sprog, som eleven primært talte, var det svært at forstå, hvorfor direktøren også havde henvist til manglen på ledige pladser i den engelske afdeling, idet dette sprog ifølge direktøren ikke var et af de sprog, som klagerens søn primært talte. Hvis optagelse i en specifik sprogafdeling på den anden side afhang af, hvorvidt der var ledige pladser i den afdeling, var det svært at forstå, hvorfor direktøren også henviste til det sprog, som klagerens søn primært talte. Ombudsmanden fandt derfor, at brevet fra direktøren for Europaskolen Ixelles ikke var tilstrækkelig klart til, at klagerne kunne forstå begrundelserne for beslutningen om ikke at optage deres søn i den engelske afdeling. Dette udgjorde manglende gennemsigtighed i proceduren for udvælgelse af elever og dermed et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Ombudsmanden fremsatte et forslag til henstilling til Kommissionen, ifølge hvilket Kommissionen burde søge at præcisere betingelserne for optagelse af elever i sprogafdelingerne på Europaskolerne.

Kommissionen oplyste i sin detaljerede udtalelse Ombudsmanden om, at Det Øverste Råd havde besluttet, at Inspektionsrådet skulle undersøge Europaskolernes sprogafdelingers generelle organisation. Kommissionen anførte endvidere, at den i mellemtiden havde fremsendt en anmodning om præcisering af kriterierne for optagelse af elever til generalsekretæren for Europaskolerne. For at fremme god forvaltningsskik, gennemsigtighed og ansvarlighed på Europaskolerne havde Kommissionen iværksat en omfattende høring om udviklingen af Europaskolerne, som skulle køre indtil den 30. juni 2005.

Klagerne meddelte Ombudsmandens tjenestegrene, at de var tilfredse med Kommissionens detaljerede udtalelse, og at deres søn var blevet optaget i den engelske afdeling i skoleåret 2005/2006. Ombudsmanden konkluderede, at Kommissionen havde accepteret hans forslag til henstilling, og at de foranstaltninger, Kommissionen havde truffet, var tilfredsstillende. Ombudsmanden afsluttede derfor sagen.

AKTINDSIGT I ET DOKUMENT FRA EN MEDLEMSSTAT I PROCEDUREN I FORBINDELSE MED UFORHOLDSMÆSSIGT STORE UNDERSKUD

Sammendrag af afgørelse om klage 116/2005/MHZ over Europa-Kommissionen

Klageren, et medlem af Europa-Parlamentet, anmodede Kommissionen om aktindsigt i et brev sendt til Kommissionen i marts 2004 fra Portugals daværende finansminister vedrørende proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Kommissionen påberåbte sig artikel 4, stk. 1, litra a), fjerde led, i forordning 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter²⁴ og gav afslag på begæringen på grund af, at udbredelse af brevet ville underminere beskyttelsen af den offentlige interesse med hensyn til den pågældende medlemsstats finanspolitik, valutapolitik eller økonomiske politik.

Klageren gjorde gældende, at Kommissionen havde fortolket ovennævnte undtagelse for bredt, og nedlagde påstand om, at han skulle gives aktindsigt i dokumentet.

Kommissionen fastholdt, at udbredelse af brevet ville være til skade for den portugisiske regerings økonomiske politik og finanspolitik. Den anførte endvidere, at den, eftersom den mente, at denne undtagelse afholdt den fra at udlevere det relevante brev, ikke havde hørt de portugisiske myndigheder, før den gav afslag på klagerens begæring.

Ombudsmanden skrev derefter til EU's faste repræsentation i Portugal for at anmode om de portugisiske myndigheders holdning til, hvorvidt udlevering af det pågældende brev ville være til skade for den portugisiske regerings økonomiske politik og finanspolitik. De portugisiske myndigheder angav i deres svar, at det pågældende brev ikke indeholdt noget, som kunne få indvirkning på Portugals økonomiske politik og finanspolitik, og at det derfor kunne udleveres til klageren.

Ombudsmanden fremsendte de portugisiske myndigheders svar til Kommissionen og bad Kommissionen oplyse ham om, hvorvidt den nu ville give aktindsigt i brevet. Eftersom Kommissionen ikke havde svaret inden for den anførte tidsfrist, fremsatte Ombudsmanden et forslag til henstilling om, at Kommissionen skulle genoverveje sit afslag på aktindsigt i det pågældende dokument.

Kort tid efter forslaget til henstilling modtog Ombudsmanden et svar fra Kommissionen på sin tidligere anmodning. Kommissionen indvilligede i sit svar på at give klageren aktindsigt i det pågældende dokument og vedlagde en kopi. Kommissionen undskyldte endvidere for sit forsinkede svar til Ombudsmanden.

Ombudsmanden konkluderede, at Kommissionens svar i realiteten var en accept af hans forslag til henstilling og omfattede tilfredsstillende foranstaltninger til imødekommelse deraf.

3.5.2 Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)

VILDLEDENDE OPLYSNINGER I PRESSEANALYSE

Sammendrag af afgørelse om klage 3446/2004/GG over Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)

Klageren, som havde været korrespondent i Bruxelles for det tyske magasin *Stern*, indgav en række klager til Ombudsmanden over OLAF. Sag 1840/2002/GG omhandlede beskyldninger fra OLAF om, at fortrolige OLAF-dokumenter, som klageren havde brugt i to presseartikler, var blevet erhvervet ved bestikkelse. Efter en undersøgelse fremsatte Ombudsmanden en kritisk bemærkning i den sag (se

²⁴

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Ombudsmandens årsberetning for 2004). Sag 2485/2004/GG (se nedenfor i afsnit 3.7.3) omhandlede ukorrekte og vildledende erklæringer i OLAF's udtalelser til Ombudsmanden i forbindelse med undersøgelsen af sag 1840/2002/GG.

Den foreliggende sag drejede sig om en presseanalyse for juni 2004, som OLAF lagde ud på sit websted, og som indeholdt henvisninger til artikler i *Süddeutsche Zeitung* og *EUobserver* om klagerens strid med OLAF. Klageren gjorde gældende, at OLAF ved at henvise til disse artikler på en måde, som fordrejede deres mening og var tendentiøs, havde undladt at handle objektivt og uvildigt. OLAF havde på hans anmodning allerede ændret det relevante afsnit. Klageren mente imidlertid stadig, at det var vildledende. Han nedlagde påstand om, at OLAF straks skulle trække teksten tilbage eller rette den.

Ombudsmanden fandt, at OLAF's tekst helt klart antydede, at en tidligere talsmand for Kommissionen havde bekræftet sine beskyldninger mod klageren. Ifølge artiklen i *Süddeutsche Zeitung* havde talsmanden nærmere modificeret og nedtonet sine udtalelser. Derfor fandt Ombudsmanden, at OLAF's tekst var vildledende.

Endvidere blev det i OLAF's presseanalyse nævnt, at dens stedfortrædende talsmand havde fortalt *EUobserver*, at han ikke så nogen grund til et dementi vedrørende artiklen i *Süddeutsche Zeitung*. Eftersom OLAF ikke havde citeret indholdet i den artikel korrekt, fandt Ombudsmanden, at meningen i talsmandens udtalelse var blevet fordrejet. Han anmodede derfor i et forslag til henstilling OLAF om at gennemgå og rette oplysningerne i sin presseanalyse.

OLAF foreslog i sit svar tre muligheder for, hvordan Ombudsmandens forslag til henstilling kunne imødekommes: (i) fjernelse af to afsnit i presseanalysen, (ii) ændring af ét afsnit eller (iii) fjernelse af alle presseanalyser fra webstedet og indstilling af denne service. Ombudsmanden oplyste OLAF, at de første to muligheder syntes at ville kunne løse problemet, og at klageren mente, at den anden mulighed var den bedste. OLAF ændrede derefter ordlyden i det pågældende afsnit, og klageren anerkendte, at OLAF havde foretaget de nødvendige rettelser.

Selv om Ombudsmanden bemærkede, at klageren havde fremført yderligere kritik af OLAF, fandt han, at OLAF havde accepteret hans forslag til henstilling, og at de trufne foranstaltninger til at imødekomme det var tilfredsstillende. Han afsluttede derfor sagen.

3.6 SAGER AFSLUTTET AF ANDRE GRUNDE

3.6.1 Europa-Kommissionen

ARTIKEL 226-KLAGE VEDRØRENDE OVERFØRSEL AF PENSION

Sammendrag af afgørelse om klage 1423/2004/ELB over Europa-Kommissionen

Klageren, en midlertidig ansat i Europa-Parlamentet, havde tidligere erhvervet pensionsrettigheder gennem sit arbejde i landbrugssektoren i Frankrig. Han ansøgte forgæves om at få overført pensionsrettighederne til Fællesskabets pensionsordning i henhold til tjenstemandsvedtægten. Han indgav derefter en artikel 226-klage over Frankrig til Kommissionen.

Klageren gjorde i sin klage til Ombudsmanden gældende, at Kommissionen havde undladt at behandle hans artikel 226-klage korrekt.

Kommissionen forklarede, at den franske pensionsmyndighed med det franske socialministeriums samtykke overvejede muligheden for at overføre pensionsrettigheder, uanset om Frankrig har ratificeret en særaftale om overførsel af pensionsrettigheder. Den rådede klageren til at kontakte

den myndighed, han arbejdede for (dvs. Parlamentet), og anmode det om at sende en begrundet rykkerskrivelse til den relevante franske pensionsmyndighed. Kommissionen fandt ikke, at det for nuværende var hensigtsmæssigt at henvise sagen til Domstolen. Hvis der imidlertid ikke inden for kort tid blev fundet en løsning, ville Kommissionen tage sin holdning op til genovervejelse og henvise sagen til Domstolen. Kommissionen underrettede senere Ombudsmanden om et svar fra den franske pensionsmyndighed, hvori den anførte, at der kunne vedtages bestemmelser som dem, der er vedtaget for den overordnede ordning, for landbrugsansatte, og at de anmodninger, der var blevet sendt til den, ville blive vurderet igen.

På grundlag af de forhåndenværende beviser for Kommissionens igangværende aktiviteter for at sikre overholdelse af fællesskabslovgivningen i denne sag fandt Ombudsmanden ikke, at Kommissionen syntes at have handlet uden for rammerne af sine retlige beføjelser som traktatens vogter. Ombudsmanden fandt det nyttigt at fremsætte en yderligere bemærkning om, at han havde fået meddelt, at Kommissionen var indstillet på at finde en løsning, som ville give klageren mulighed for at udnytte sine rettigheder som tjenestemand i De Europæiske Fællesskaber.

ARTIKEL 226-KLAGE I EN SAG VED EN NATIONAL HØJESTERET

Sammendrag af afgørelse om klage 3254/2004/(OV)ID over Europa-Kommissionen

I klagen til Ombudsmanden gjorde klageren gældende, at Kommissionen ikke havde behandlet hans artikel 226-klage vedrørende de græske myndigheders manglende anerkendelse af ham som kemiingeniør på grundlag af hans erhvervsmæssige kvalifikationer som materialeingeniør, som han havde erhvervet i Det Forenede Kongerige, korrekt. Klageren gjorde navnlig gældende, at Kommissionen havde fortolket og anvendt direktiv 89/48/EØF²⁵ og artikel 43 og 47 i EF-traktaten forkert i denne sag.

I forbindelse med sin beslutning om, hvorvidt det er berettiget at foretage en undersøgelse af en klage, undersøger Ombudsmanden, om en vurdering af omstændighederne vedrørende klagen ville omfatte en undersøgelse af retlige eller faktuelle spørgsmål, som indgår i en retssag ved en fællesskabsdomstol eller en national domstol. Dette er endnu vigtigere, hvis klagen omhandler spørgsmål vedrørende fortolkningen og anvendelsen af national lovgivning, eftersom de nationale domstole kan behandle sådanne spørgsmål bedre end Ombudsmanden.

Efter en grundig undersøgelse af klagen, klagerens bemærkninger om Kommissionens udtalelse og den retssag med påstand om annullering, som klageren havde anlagt ved statsrådet (den øverste forvaltningsdomstol) i Grækenland i september 2004, fandt Ombudsmanden, at en vurdering af omstændighederne vedrørende klagerens anbringende ville omfatte en grundig undersøgelse af spørgsmål, der var rejste i klagerens retssag ved domstolen i Grækenland, herunder bl.a. spørgsmål vedrørende fortolkningen og anvendelsen af den græske lovgivning om reguleringen i Grækenland af de erhvervsmæssige aktiviteter for en »materialeingeniør med speciale i polymervidenskab og -teknologi« og deres forhold til de aktiviteter, der falder inden for rammerne af betegnelsen kemiingeniør i henhold til lovgivningen i den medlemsstat. Under disse omstændigheder konkluderede Ombudsmanden, at yderligere undersøgelser og vurderinger af klagen ikke var berettiget, eftersom det ville overlappe med den retssag, klageren havde indledt ved det græske statsråd.

Ombudsmanden forklarede imidlertid omstændighederne for klagerens eventuelle indgivelse af en fornyet klage til Ombudsmanden efter afslutning af den nationale retssag.

²⁵

Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed, EFT L 19 af 24.1.1989, s. 16.

FRIT UDLÅN AF BØGER FRA OFFENTLIGE BIBLIOTEKER

Sammendrag af afgørelse om fælles klager 3452/2004/JMA og andre over Europa-Kommissionen

Ombudsmanden modtog et stort antal klager over Kommissionens beslutning om at indlede en overtrædelsesprocedure mod Spanien i forbindelse med gennemførelsen af direktiv 92/100 om ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret²⁶.

Ifølge klagerne havde Kommissionen konkluderet, at de spanske offentlige bibliotekers praksis med at udlåne bøger gratis var i strid med direktivet. De gjorde gældende, at Kommissionens fortolkning af direktivet og dens efterfølgende beslutning om at indlede en overtrædelsesprocedure mod Spanien underminerede de offentlige bibliotekers eksistens som en grundlæggende offentlig ydelse og var i strid med borgernes grundlæggende ret til at have adgang til kultur.

Ombudsmanden anmodede som en del af sin undersøgelse af klagen om oplysninger fra sine nationale og regionale kolleger i det europæiske netværk af ombudsmænd. Ud fra svarene fra netværket viste det sig, at mange medlemsstater havde kunnet gennemføre direktiv 92/100 korrekt uden at skulle kræve betaling fra borgerne for udlåning af bøger fra offentlige biblioteker.

Kommissionen forklarede, at den ikke havde indledt en overtrædelsesprocedure, fordi de offentlige biblioteker i Spanien udlånte bøger gratis, men fordi de spanske myndigheder ikke havde sikret, at forfattere fik betaling for udlån af deres værker gennem offentlige biblioteker. Overholdelse af ophavsretten og dermed beslægtede rettigheder og vederlag derfor i henhold til direktiv 92/100 betyder ikke, at lånerne ikke længere kan låne bøger gratis, eller at bibliotekerne skal betale yderligere gebyrer. I de fleste medlemsstater finansieres dette vederlag af de relevante offentlige myndigheder. Kommissionen meddelte endvidere Ombudsmanden, at den havde henvist sagen til Domstolen (sag C-36/05).

I lyset af sagen ved Domstolen afsluttede Ombudsmanden sine undersøgelser af sagen. Han understregede, at hans undersøgelse, og navnlig samarbejdet med de nationale ombudsmænd, havde bidraget til at afklare begrundelserne for Kommissionens handlinger og mulighederne for korrekt gennemførelse af direktivet.

3.7 SAGER AFSLUTTET EFTER EN SÆRLIG BERETNING

3.7.1 Rådet for Den Europæiske Union

UNDLADELSE AF AT GIVE GYLDIGE GRUNDE TIL LOVGIVNINGSSARBEJDE BAG LUKKEDE DØRE

Sammendrag af særlig beretning i klage 2395/2003/GG over Rådet for Den Europæiske Union

Klagerne, en tysk MEP og en repræsentant for ungdomsgruppen under CDU (*Christlich Demokratische Union*), gjorde gældende, at Rådets forretningsorden var i strid med EU-traktatens artikel 1, stk. 2, ifølge hvilken Rådet og de andre fællesskabsinstitutioner og -organer skal træffe beslutninger så åbent som muligt.

²⁶

Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret, EFT L 346 af 27.11.1992, s. 61.

Rådet gjorde gældende, at i hvilken grad møderne skal være åbne er et politisk valg, som Rådet selv træffer. Ombudsmanden var ikke enig i dette, idet EU-traktatens artikel 1, stk. 2, finder anvendelse på Rådet, og fordi selv om det i EF-traktatens artikel 207 fastlægges, at Rådet skal vedtage sin egen forretningsorden, fastlægges det ikke, at i hvilken grad dets møder, hvor det optræder som lovgivende myndighed, skal være åbne for offentligheden, skal betragtes som et politisk valg, som Rådet selv kan træffe.

Rådet gjorde endvidere gældende, at det i EU-traktatens artikel 1, stk. 2, kun blev fastlagt, at den fremtidige Union skal være så åben som mulig. Ombudsmanden fandt, at der også skulde tages højde for udviklingen siden vedtagelsen af den pågældende artikel i sin nuværende form i 1997. Han påpegede, at Rådet allerede i 2000 havde vedtaget en ny forretningsorden, som medførte øget åbenhed for de møder, hvor det optræder som lovgivende myndighed. Efter Ombudsmandens mening havde Rådet derfor gjort det klart, at der skulle og kunne tages skridt til at øge gennemsigtigheden i dets lovgivningsmæssige virksomhed. Vedtagelsen af denne nye forretningsorden bekræftede endvidere, at dette var og er muligt i henhold til den gældende fællesskabslovgivning.

Ombudsmanden konkluderede derfor, at Rådet havde undladt at give en gyldig grund til, hvorfor den ikke kunne ændre sin forretningsorden med henblik på at sikre offentlige møder, hvor det optræder som lovgivende myndighed. Ombudsmanden forelagde denne konklusion om fejl eller forsømmelser for Europa-Parlamentet i en særlig beretning med en henstilling om, at Rådet skulle tage sit afslag på at beslutte at afholde offentlige møder, hvor det optræder som lovgivende myndighed, op til fornyet overvejelse.

3.7.2 Europa-Kommissionen

UNDERVISINGSUDGIFTER FOR BØRN MED SÆRLIGE PÆDAGOGISKE BEHOV

Sammendrag af særlig beretning i klage 1391/2002/JMA over Europa-Kommissionen

La plaignante était un agent de la Commission dont la fille avait des besoins éducatifs spécifiques. Klageren var en tjenestemand i Kommissionen, hvis datter havde særlige pædagogiske behov, som ikke kunne opfyldes af Europaskolerne, som tilbyder gratis undervisning til medarbejderne i Fællesskabets institutioner og organer. Eftersom Europaskolerne ikke kunne dække datterens behov, var klageren nødt til at sende barnet til en anden skole og betale en del af omkostningerne ved hendes undervisning.

Ombudsmanden modtog i løbet af undersøgelsen 21 yderligere klager, som omhandlede lignede spørgsmål og anbringender.

Ombudsmandens undersøgelse viste, at integration af handicappede børn i det almindelige uddannelsessystem er et af Kommissionens politiske mål, som dog endnu ikke er blevet obligatorisk. Endvidere er der store forskelle i medlemsstaternes love og praksis i denne henseende. I lyset heraf fandt Ombudsmanden, at Kommissionen havde givet en rimelig forklaring på, hvorfor Europaskolerne kun kan tage nogle børn med særlige pædagogiske behov, mens børn med et større handicap ikke kan integreres på skolerne. Ombudsmanden mente dog ikke, at Kommissionen havde givet en tilfredsstillende forklaring på de økonomiske aspekter af sagen. Uden sådan en forklaring konstaterede Ombudsmanden uberettiget forskelsbehandling med hensyn til den forskellige økonomiske behandling af medarbejderne.

Ombudsmanden fremsatte derfor et forslag til henstilling til Kommissionen om, at den skulle tage de nødvendige skridt til at sikre, at forældre til børn med særlige pædagogiske behov, som ikke kan gå på Europaskolerne på grund af graden af deres handicap, ikke behøver at bidrage til omkostningerne ved deres børns undervisning.

Kommissionen meddelte i sin udtalelse, at den i princippet var villig til at ændre den nuværende politik, dog med forbehold af de budgetmæssige begrænsninger, som kunne håndteres i budgetprocessen. Selv om dette var opmuntrende, var det ikke en utvetydig accept af forslaget til henstilling.

Ombudsmanden fandt derfor, at det var passende at forelægge en særlig beretning for Europa-Parlamentet med en henstilling med samme ordlyd som det tidligere forslag til henstilling.

3.7.3 Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)

AFGIVELSE AF UKORREKTE OG VILDLEDENDE OPLYSNINGER TIL OMBUDSMANDEN UNDER EN TIDLIGERE UNDERSØGELSE

*Sammendrag af særlig beretning i klage 2485/2004/GG over Det Europæiske Kontor
for Bekæmpelse af Svig (OLAF)*

Klageren, som var korrespondent i Bruxelles for det tyske magasin *Stern*, havde fået kopier af fortrolige OLAF-dokumenter og brugt disse dokumenter i to artikler. To uger senere havde OLAF udsendt en pressemeddelelse, hvori det meddelte, at »en journalist« havde fået adgang til en række fortrolige OLAF-dokumenter muligvis »ved at betale en tjenestemand«, og at det derfor havde besluttet at indlede en intern undersøgelse. Klageren og hans avis fandt, at beskyldningen om bestikkelse kun kunne antages at være rettet mod dem, selv om det ikke var nævnt i pressemeddelelsen. Denne anklage var ifølge klageren ubegrundet.

Da OLAF nægtede at trække pressemeddelelsen tilbage, indgav klageren en klage til Ombudsmanden (sag 1840/2002/GG). OLAF afviste under Ombudsmandens undersøgelse af klagen klagerens anklager og anførte en række argumenter for, at henvisningen til »en journalist« kunne have været en hvilken som helst af de mange journalister, som havde offentliggjort artikler, hvori de antydte, at de var i besiddelse af de pågældende dokumenter. Endvidere anførte det, at »henvisningen kunne også være til enhver anden journalist, eftersom OLAF ikke skrev, at undersøgelsen var knyttet til noget specifikt materiale, som allerede var blevet offentliggjort«.

På grundlag af de beviser, han havde fået forelagt, konkluderede Ombudsmanden imidlertid, at den relevante pressemeddelelse kun kunne forstås som omhandlende klageren, og at OLAF ikke havde fremlagt nogen beviser til støtte for anklagen deri. Ombudsmanden fremsatte derfor et forslag til henstilling til OLAF, hvori han opfordrede det til at trække anklagen om bestikkelse tilbage. Eftersom Ombudsmanden ikke fandt, at OLAF havde imødekommet hans forslag til henstilling tilfredsstillende, fremsatte han en kritisk bemærkning.

Efterfølgende gennemførte den belgiske offentlige anklager en ransagning af klagerens kontor og hjem i Bruxelles og beslaglagde en stor mængde dokumenter. Det viste sig, at denne efterforskning var baseret på oplysninger, som OLAF havde sendt til de belgiske og tyske myndigheder. Klageren indgav en ny klage til Ombudsmanden og vedføjede kopier af OLAF's breve til myndighederne, som ifølge ham viste, at OLAF havde givet urigtige oplysninger i forbindelse med sag 1840/2002/GG, som med stor sandsynlighed ville vildlede Ombudsmanden og forandre undersøgelsen.

OLAF gjorde gældende, at dens udtalelser havde været i fuld overensstemmelse med sandheden og ikke vildledende.

Ombudsmanden undersøgte fire udtalelser eller grupper af udtalelser, som ifølge klageren var urigtige eller vildledende, og konkluderede, at OLAF faktisk havde afgivet urigtige eller vildledende oplysninger i alle fire tilfælde. Ombudsmanden fremsatte derfor et forslag til henstilling til OLAF, hvori han anmodede det om at anerkende, at det havde afgivet urigtige og vildledende oplysninger i sine udtalelser til Ombudsmanden i sag 1840/2002/GG.

Efter en undersøgelse af OLAF's detaljerede udtalelse fandt Ombudsmanden, at OLAF havde nægtet at acceptere hans forslag til henstilling. Han forelagde derfor en særlig beretning for Europa-Parlamentet, hvori han gentog sit forslag til henstilling som en henstilling.

3.8 UNDERSØGELSE PÅ EGET INITIATIV FORETAGET AF OMBUDSMANDEN

BETALING FOR EN BLOMSTERDEKORATION

Sammendrag af afgørelse om undersøgelse på eget initiativ OI/3/2005/OV (fortrolig) over Europa-Kommissionen

I april 2005 modtog Ombudsmanden en klage fra en blomsterhandler i et land uden for EU indeholdende en påstand om, at Kommissionens delegation i det pågældende land (»delegationen«) havde undladt at betale klageren for den blomsterdekoration, han havde leveret til delegationens nyåbnede pressecenter. Klageren nedlagde påstand om, at Kommissionen skulle opfylde en mundtlig aftale om sagen og betale ham for den ydelse, han havde leveret.

Ombudsmanden kunne ikke indlede en undersøgelse af klagen som sådan, da klageren ikke var EU-borger og ikke var bosiddende i en EU-medlemsstat (EF-traktatens artikel 195). I lyset af, at det rejste spørgsmål fortjente at blive undersøgt, besluttede Ombudsmanden imidlertid at indlede en undersøgelse på eget initiativ af denne sag.

Kommissionen forklarede, at den havde stillet lokalerne i delegationens presse- og informationscenter til rådighed for den italienske ambassade og en tilknyttet sammenslutning til et arrangement, og at blomsterdekorationen skulle bruges ved den lejlighed. Klagerens kontrakt om levering af blomsterdekorationen var indgået med den italienske ambassade og sammenslutningen. Der var ikke indgået nogen kontrakt mellem delegationen og klageren.

Ombudsmanden konkluderede, at der ikke eksisterede nogen kontrakt mellem Kommissionen og klageren vedrørende blomsterdekorationen, og at denne konklusion ikke kunne ændres ved, at dekorationen skulle leveres til delegationens lokaler. Ombudsmanden fandt derfor, at klagerens krav om betaling mod Kommissionen ikke kunne støttes, og at der ikke forelå noget tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Ombudsmanden underrettede imidlertid klageren om, at han kunne overveje at indgive en klage til det italienske udenrigsministerium. I lyset af at en af årsagerne til klagerens problemer syntes at være, at den ansvarlige person på den italienske ambassade havde forladt ambassaden, fandt Ombudsmanden det ligeledes hensigtsmæssigt at sende en kopi af sin afgørelse til den italienske ambassade i det pågældende land.

Klageren anførte i sit svar til Ombudsmanden, at hans afgørelse var korrekt og kunne hjælpe ham til at løse problemet.

4 FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

4 FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

Et konstruktivt samarbejde mellem Den Europæiske Ombudsmand og EU's institutioner og organer er afgørende for at sikre, at borgernes klager behandles hurtigt og effektivt. Ombudsmanden bruger møderne med medlemmer af institutionerne og organerne og deres tjenestemænd til at forklare den logik, der ligger til grund for hans arbejde, hvordan de bedst besvarer de klager, han videregiver til dem, og hvordan procedurene kan forbedres. Dette hjælper Ombudsmanden med at opfylde sin dobbelte rolle som både en ekstern kontrolinstans og en ressource, som kan bidrage til at forbedre kvaliteten i forvaltningen. Ombudsmanden indbyder endvidere repræsentanter for andre institutioner og organer til at tale til hans medarbejdere, således at de kan følge med i den politiske og lovgivningsmæssige udvikling i Unionen. Endelig udveksler han oplysninger med de primære partnere såsom Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvis arbejde er af direkte relevans for Ombudsmandens virksomhed.

I anledning af institutionens 10-årsjubilæum søgte Ombudsmanden at udvikle det samarbejde, der var blevet opbygget i årenes løb, til at skabe en førsteklasses EU-forvaltning. Et af de primære midler til at opfylde dette mål var den formelle middag for formændene og generalsekretærene for EU's institutioner og cheferne for EU's organer og agenturer, som blev afholdt den 17. november (se afsnit 6.1). Europa-Kommissionens formand, José Manuel BARROSO, holdt hovedtalen ved denne lejlighed, hvori han gentog det løfte, han havde afgivet på Ombudsmandens møde med kommissærkollegiet den 25. maj, om at arbejde tæt sammen med Ombudsmanden til fordel for borgerne. Dette møde er beskrevet nærmere i afsnit 4.2 nedenfor.

Ombudsmanden og Parlamentet – et specielt forhold

Ombudsmandens særlige forhold til Europa-Parlamentet, som udnævner ham, og som Ombudsmanden fremlægger årsberetningen for, er af særlig stor betydning. Der er et frugtbart samarbejde mellem Ombudsmanden og Parlamentets Udvalg for Andragender, som er ansvarlig for forbindelserne med Ombudsmanden, og som udarbejder betænkningen om hans årsberetning. Endvidere påtog Ombudsmanden sig på et møde i Udvalget for Andragender den 12. oktober 2005 i henhold til Parlamentets forretningsordens artikel 195, stk. 3, at blive hørt af udvalget på eget initiativ, når han forelægger en særlig beretning for Parlamentet.

Parlamentets årlige plenarmøde om Ombudsmandens virksomhed er en af de vigtigste begivenheder i Ombudsmandens kalender, da han her får lejlighed til at drøfte det arbejde, han har udført, og sine fremtidige initiativer.

Ombudsmanden samarbejder på samme måde med Parlamentets administration for at sikre, at hans kontor kan arbejde effektivt. Det interinstitutionelle samarbejde er afgørende for at sikre, at de ressourcer, Ombudsmandens kontor har til rådighed, udnyttes bedst muligt, bidrage til at undgå overlapning af personale og om muligt skabe stordriftsfordele. Dette gælder navnlig i en række budgetmæssige og administrative forhold (se bilag B). Med henblik på at sikre, at institutionen selv får tildelt ressourcer, der står i et rimeligt forhold til det arbejde, der kræves udført, arbejder Ombudsmanden tæt sammen med EU's budgetmyndighed og mødes med de relevante repræsentanter fra institutionerne for at forklare og forsvare institutionens prioriteter. Der blev afholdt en lang række sådanne møder i 2005.

Dette kapitel indeholder en oversigt over de møder og arrangementer, der blev afholdt med deltagelse af medlemmer af EU's institutioner og organer og deres tjenestemænd i 2005¹.

¹

Disse møder og arrangementer fandt sted i Bruxelles, Luxembourg og Strasbourg.

4.1 EUROPA-PARLAMENTET

22. februar: Møde med Gregorio GARZÓN CLARIANA, Europa-Parlamentets juridiske konsulent.

7. marts: Møde med David HAMMERSTEIN MINTZ, MEP.

8. marts: Møde med Josep BORRELL FONTELLES, formand for Europa-Parlamentet.

10. maj: Møde med Stanisław JAŁOWIECKI, MEP.

10. maj: Fremlæggelse af Ombudsmandens årsberetning for 2004 for Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender.

11. maj: Møde med Gregorio GARZÓN CLARIANA.

8. juni: Møde med Valdis DOMBROVSKIS, MEP, Europa-Parlamentets ordfører for Den Europæiske Ombudsmands budget for 2006.

6. juli: Møde med Sir Robert ATKINS, MEP.

6. juli: Møde med Julian PRIESTLEY, generalsekretær for Europa-Parlamentet.

7. juli: Møde med Manolis MAVROMMATIS, MEP, Europa-Parlamentets ordfører for Den Europæiske Ombudsmands årsberetning for 2004.

6. september: Den Europæiske Ombudsmand vært ved en middag til ære for det nye formandskab og de nye koordinatore i Udvalget for Andragender. Marcin LIBICKI, MEP, udvalgets formand, Marie PANAYOTOPOULOS-CASSIOTOU, MEP, Alexandra DOBOLYI, MEP, David HAMMERSTEIN MINTZ, MEP, og David LOWE, leder af Udvalget for Andragenders sekretariat, deltog ved middagen.

8. september: Møde med Proinsias DE ROSSA, MEP.

14. september: Møder med Herbert BÖSCH, MEP, og Julian PRIESTLEY.

27. september: Møde med Gregorio GARZÓN CLARIANA.

27. september: Reception for MEP'er, repræsentanter for Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet for at fejre 10-årsjubilæet for etableringen af Den Europæiske Ombudsmand (se afsnit 6.1). Hovedtalen ved denne reception blev holdt af formanden for Europa-Parlamentet, Josep BORRELL FONTELLES.

10. oktober: Møder med Alexandra DOBOLYI, MEP, og David HAMMERSTEIN MINTZ, MEP.

12. oktober: Møder med Herbert BÖSCH, MEP, og Sir Robert ATKINS, MEP.

27. oktober: Fremlæggelse af Ombudsmandens årsberetning for 2004 for Europa-Parlamentets plenarmøde (se afsnit 6.1).

4.2 EUROPA-KOMMISSIONEN

Den 25. maj mødtes Den Europæiske Ombudsmand med kommissærkollegiet i Bruxelles. P. Nikiforos DIAMANDOUROS blev budt velkommen af Kommissionens formand, José Manuel BARROSO, som gav udtryk for, at han var villig til at arbejde tæt sammen med Ombudsmanden for at sikre, at borgernes rettigheder respekteres fuldt ud. Kommissionens næstformand med ansvar for interinstitutionelle relationer og kommunikationsstrategi, Margot WALLSTRÖM, beskrev derefter en række måder, hvorpå samarbejdet mellem de to institutioner kunne styrkes. Blandt andet blev det foreslået at give

de enkelte kommissærer et større politisk ansvar for hver enkelt sag, styrke Den Juridiske Tjenestes og generalsekretariatets koordinering, overvågning og opfølgning af sagerne samt øge bestræbelserne på at imødekomme de forslag til mindelige løsninger, Ombudsmanden fremsætter. For at garantere at disse forbedringer blev gennemført, foreslog Kommissionens næstformand, at tjenestemænd fra Kommissionens koordinatornetværk med ansvar for Ombudsmandens undersøgelser og tjenestemænd fra Ombudsmandens kontor skulle mødes regelmæssigt og afholde kurser om forbindelserne og samarbejdet mellem de to institutioner.

Ombudsmanden præsenterede derefter sit arbejde for kommissærkollegiet, idet han særligt fokuserede på sin rolle som middel til at forbedre kvaliteten i forvaltningen. I denne forbindelse henviste Ombudsmanden til Den Europæiske Unions kodeks for god forvaltningsskik og opfordrede indtrængende Kommissionen til at tage initiativ til at gøre en ende på den nuværende forvirrende situation, hvor forskellige institutioner og organer anvender en række forskellige kodekser. Ombudsmanden opfordrede endvidere Kommissionen til at overveje at vedtage foranstaltninger til at udbrede og styrke bedste praksis mellem de forskellige generaldirektorater og andre afdelinger i Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen af svar på hans undersøgelser. Endelig meddelte Ombudsmanden, at han i højere grad ville gøre brug af sine beføjelser til at foreslå mindelige løsninger for Kommissionen samt til at indlede undersøgelser på eget initiativ med henblik på at identificere problemer og fremme bedste praksis.

Efter præsentationen deltog Ombudsmanden i en frokost med kommissærkollegiet, hvor de fortsatte drøftelserne om hans arbejde for borgerne.

Ud over denne begivenhed afholdt Ombudsmanden følgende møder med kommissærer og tjenestemænd i 2005:

12. januar: Møde med Margot WALLSTRÖM, næstformand for Europa-Kommissionen med ansvar for interinstitutionelle relationer og kommunikationsstrategi.

23. februar: Møde med Siim KALLAS, næstformand for Europa-Kommissionen med ansvar for administration, revision og bekæmpelse af svig.

12. april: Møde med Margot WALLSTRÖM.

10. maj: Møde med Giuseppe MASSANGIOLI, direktør i Europa-Kommissionen med ansvar for forbindelserne med Den Europæiske Ombudsmand.

7. september: Møde med Giuseppe MASSANGIOLI og Andrea PIERUCCI, kontorchef i Kommissionen.

14. september: Møde med Siim KALLAS.

4.3 DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE

I maj 2005 konsulterede Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS), Peter HUSTINX, Den Europæiske Ombudsmand i forbindelse med udarbejdelsen af EDPS' baggrundsdokument nr. 1 om aktindsigt i dokumenter og beskyttelse af personoplysninger (tilgængelig på EDPS's websted <http://www.edps.europa.eu>). I afsnit 2.8.1 findes der flere oplysninger om samarbejdet mellem Ombudsmanden og EDPS i forbindelse med behandlingen af klager.

Den 20. oktober mødtes Den Europæiske Ombudsmand med Peter HUSTINX og den assisterende tilsynsførende Joaquín BAYO DELGADO. Dette møde gav parterne mulighed for at bedømme samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem institutionerne, navnlig med hensyn til klager til Ombudsmanden, hvor der rejses spørgsmål om beskyttelse af personoplysninger. Tidligere på dagen havde P. Nikiforos DIAMANDOUROS budt de databeskyttelsesansvarlige fra

Fællesskabets institutioner og organer velkommen til et møde, som var tilrettelagt i samarbejde med Alessandro DEL BON, Den Europæiske Ombudsmands databeskyttelsesansvarlige, og Jonathan STEELE, Europa-Parlamentets databeskyttelsesansvarlige. Om eftermiddagen blev mødet med de databeskyttelsesansvarlige afholdt med deltagelse af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og den assisterende tilsynsførende.

4.4 ANDRE INSTITUTIONER OG ORGANER

20. januar: Møde og frokost tilrettelagt af P. Nikiforos DIAMANDOUROS for administrationscheferne for de europæiske institutioner.

21. januar: Deltagelse ved Europa-Kommissionens formands og nye medlemmers højtidelige forsikring over for De Europæiske Fællesskabers Domstol.

8. juni: Møde med David WALKER, direktør for Den Europæiske Forvaltningsskole.

5. oktober: Deltagelse ved den nyetablerede Ret for EU-personalesagers medlemmers højtidelige forsikring over for De Europæiske Fællesskabers Domstol.

11. oktober: Tale om »*The role of the ombudsman and co-operation between the European Ombudsman and regional counterparts*« for Regionsudvalgets præsidium.

24. oktober: Tale af Bo VESTERDORF, præsident for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, til Den Europæiske Ombudsmands medarbejdere om forholdet mellem domstole og ombudsmænd.

Bo Vesterdorf (nr. 2 fra venstre), præsident for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, holder tale for Den Europæiske Ombudsmands personale. Strasbourg, Frankrig, 24. oktober 2005.

17. november: Formel middag for formændene og generalsekretærerne for EU's institutioner samt cheferne for EU's organer og agenturer i anledning af Den Europæiske Ombudsmands 10-årsjubilæum (se afsnit 6.1).

5 FORBINDELSER MED OMBUDSMÆND OG TILSVARENDE ORGANER

5 FORBINDELSER MED OMBUDSMÆND OG TILSVARENDE ORGANER

Nationale, regionale og lokale ombudsmænd spiller en afgørende rolle med hensyn til at sikre, at borgernes rettigheder i henhold til EU-lovgivningen respekteres fuldt ud i hele Unionen. Den Europæiske Ombudsmand arbejder tæt sammen med sine kolleger for at sikre, at borgernes klager om EU-lovgivningen behandles hurtigt og effektivt. Dette samarbejde finder primært sted under det europæiske netværk af ombudsmænd, hvis aktiviteter i 2005 er beskrevet nærmere i afsnit 5.1 nedenfor. Dette kapitel beskriver endvidere en lang række konferencer og møder, som Ombudsmanden og hans medarbejdere deltog i i 2005 med henblik på at fremme ombudsmandsinstitutionen i og uden for Unionen. Kapitlet afsluttes med et overblik over de bilaterale møder, der blev afholdt mellem Den Europæiske Ombudsmand og hans ombudsmandskolleger i 2005.

5.1 DET EUROPÆISKE NETVÆRK AF OMBUDSMÆND

Det europæiske netværk af ombudsmænd består af næsten 90 kontorer i 30 europæiske lande. Det omfatter ombudsmænd og tilsvarende organer på europæisk, nationalt og regionalt plan inden for Den Europæiske Union samt ombudsmænd og tilsvarende organer på nationalt plan i Norge, Island og ansøgerlandene. Hver enkelt af de nationale ombudsmænd og tilsvarende organer i EU's medlemsstater samt i Norge og Island har udnævnt en kontaktperson, som fungerer som forbindelsesled til andre medlemmer af netværket.

Netværket blev oprettet på initiativ af den første Europæiske Ombudsmand, Jacob SÖDERMAN, som inviterede ombudsmænd og tilsvarende organer i EU til et seminar i Strasbourg i september 1996. Deltagerne blev enige om at skabe en permanent samarbejdsproces med henblik på at fremme udvekslingen af oplysninger om fællesskabsretten og dens gennemførelse samt at gøre det muligt at videregende klager til det organ, der har de bedste forudsætninger for at foretage en sagsbehandling.

Netværket har støt udviklet sig til et effektivt samarbejdsværktøj for ombudsmændene og deres personale og er en effektiv mekanisme for samarbejde om sagsbehandling. Erfaringer og bedste praksis udveksles via seminarer og møder, et regelmæssigt nyhedsbrev, et elektronisk debatforum og en daglig elektronisk nyhedstjeneste. Disse aktiviteter, som beskrives nedenfor, er afgørende for at sikre, at ombudsmændene kan udnytte deres rolle fuldt ud for at sikre, at EU-lovgivningen gennemføres korrekt i hele Unionen. Denne rolle var temaet for det femte seminar for nationale ombudsmænd, som blev afholdt i Haag i september 2005. Dette afsnit indeholder en detaljeret redegørelse for drøftelserne på dette seminar, hvor der blev truffet vigtige beslutninger vedrørende netværkets fremtidige retning, og hvordan det bedst kan styrkes.

Informationsbesøg i medlemsstaterne og ansøgerlandene har vist sig at være særdeles effektive til at udvikle netværket og udgør et fremragende middel til at øge kendskabet til de mange kommunikationsværktøjer, der er til rådighed. Afsnit 5.1 slutter derfor med at nævne Ombudsmandens informationsbesøg i Det Forenede Kongerige i november 2005, som er beskrevet nærmere i afsnit 6.2.

© De Nationale Ombudsman van Nederland

Det femte seminar for nationale ombudsmænd fra EU-medlemsstaterne.
Haag, Nederlandene, 11.-13. september 2005.

Seminarer for nationale ombudsmænd

Der afholdes hvert andet år seminarer for nationale ombudsmænd, som tilrettelægges af Den Europæiske Ombudsmand og en national ombudsmand i forening. Det femte seminar, som var tilrettelagt af den nederlandske ombudsmand, Roel FERNHOUT, og Den Europæiske Ombudsmand, fandt sted i Haag den 11.-13. september 2005.

Dette var det første seminar, som havde deltagelse af ombudsmænd fra kandidatlandene, og det første efter Unionens hidtil største udvidelse. Alle EU's 25 medlemsstater var repræsenteret på mødet sammen med Kroatien, Rumænien, Island og Norge. Seminaret blev afholdt i anledning af Den Europæiske Ombudsmands 10-årsjubilæum og præcis ni år efter det første seminar for EU's medlemsstaters nationale ombudsmænd, som blev afholdt i Strasbourg i september 1996.

Alt dette gav temaet for årets seminar, »*The role of ombudsman institutions and similar bodies in the application of EU law*«, en særlig dimension. Dette tema betragtes som særdeles relevant for ombudsmænd i hele den udvidede Union. Ombudsmænd spiller som tilsynsorganer en vigtig rolle med hensyn til at sikre fuld og korrekt anvendelse af EU-lovgivningen i medlemsstaterne. Drøftelserne i Haag fokuserede på, hvordan ombudsmændene bedst kan samarbejde for at udføre deres rolle effektivt.

Drøftelser på seminaret

Seminaret blev åbnet af formanden for Repræsentanternes Hus i det nederlandske parlament, Frans W. WEISGLAS, og den nederlandske minister for europæiske anliggender, Atzo NICOLAÏ.

Rick LAWSON, professor ved Leiden Universitets europæiske institut ved det juridiske fakultet, indledte drøftelserne med at præsentere en rapport om ombudsmændenes erfaringer med gennemførelsen af EU-lovgivningen. Denne rapport var baseret på et spørgeskema, der var blevet rundsendt til alle de nationale kontorer med henblik på at indhente viden om deres erfaringer med overvågning af EU-lovgivningen. Den indeholdt f.eks. de typer »EU-sager«, som ombudsmændene møder i deres daglige arbejde, hyppigheden og betydningen af disse sager samt bedste praksis for behandling af dem.

Ifølge Rick LAWSON spiller ombudsmændene faktisk en vigtig rolle med hensyn til at sikre, at de offentlige myndigheder anvender EU-lovgivningen i fuld udstrækning og korrekt. Ombudsmændene skal ifølge Rick Lawson i forbindelse med udførelsen af denne opgave inden for deres kompetenceområde se bort fra eventuelle nationale regler, som forhindrer dem i at beskytte de rettigheder, borgerne har i

henhold til fællesskabslovgivningen. Endvidere skal de ikke kun gøre brug af EU-lovgivningen, når en klager henviser til den, men snarere anvende den proaktivt. Rick LAWSON medgav, at dette er en omfattende opgave i lyset af EU-lovgivningens omfang. Hvad angår grundlæggende rettigheder, fastholdt Rick LAWSON, at en ombudsmand i forbindelse med undersøgelser af administrative organers adfærd på et hvilket som helst område, der er dækket af EU-lovgivningen, skal kontrollere, at de grundlæggende rettigheder er blevet overholdt.

Første temamøde: Ombudsmænd og forfatningen for Den Europæiske Union

Luís Miguel POIARES PESSOA MADURO, generaladvokat ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, var hovedtaler ved dette møde. Ombudsmænd har efter hans mening to klare institutionelle fordele i forhold til domstolene, hvad angår anvendelsen af EU-lovgivningen: For det første er retlige midler ikke effektive på et område som den frie bevægelighed, da denne fremgangsmåde er dyr og tidskrævende. Ombudsmændene er derfor mere egnede til at tage hånd om borgernes klager på dette område. For det andet kan ombudsmændene spille en afgørende rolle med hensyn til at lære de offentlige myndigheder om deres forpligtelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-lovgivningen. De har den moralske myndighed til at tilskynde den offentlige forvaltning til at gennemføre bestemmelserne i EU-lovgivningen fuldt ud.

Mats MELIN, Sveriges ledende parlamentariske ombudsmand, fulgte op som diskussionsleder på dette møde. Han påpegede, at der i lyset af vanskelighederne med at ratificere forfatningen for Europa hersker usikkerhed vedrørende den fremtidige udvikling for de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i Unionen. Dette sker på et tidspunkt, hvor beskyttelsen af disse rettigheder og frihedsrettigheder er særligt vigtig (navnlig på grund af den lovgivning, der er ved at blive vedtaget som reaktion på terrortruslen, og de undtagelser til de eksisterende bestemmelser, der vedtages). Efter hans mening skal ombudsmændene følge den retlige udvikling tæt, både med hensyn til den EU-lovgivning, der skal vedtages, og gennemførelsesproceduren i de forskellige medlemsstater. Effektivitet bør ikke prioriteres højere end lovlighed, sagde han.

Andet temamøde: Miljø

Catherine DAY, Europa-Kommissionens generaldirektør for miljø, indledte det andet temamøde med et overblik over status for EU-lovgivningen på miljøområdet. Ifølge hende stammer 80 % af miljølovgivningen i medlemsstaterne nu fra EU. Det er derfor måske ikke overraskende, at en fjerdedel af klagerne til Kommissionen vedrørende gennemførelse af EU-lovgivningen omhandler miljøet og mere specifikt problemer vedrørende Natura 2000-netværket og undladelse af at gennemføre tilstrækkelige undersøgelser af indvirkningen på miljøet. Catherine Day mente ikke, at det bør være nødvendigt for borgerne at indgive alle deres klager til EU-institutionerne, men at ombudsmændene i stedet kunne spille en vigtig rolle med hensyn til at behandle klager om medlemsstaternes overtrædelse af EU's miljølovgivning. Hvis det i denne forbindelse bliver nødvendigt med juridisk rådgivning fra Kommissionen, bekræftede hun, at Kommissionen stod til rådighed for dette.

Jean-Paul DELEVOYE, Frankrigs nationale ombudsmand, ledte drøftelserne på dette møde. Han forklarede, hvordan den franske ombudsmand tackler borgernes klager om miljø, og understregede, at den franske ombudsmands delegerede spiller en vigtig rolle med hensyn til at løse de problemer, der opstår på lokalt plan.

Tredje temamøde: Forskelsbehandling

Jenö KALTENBACH, Ungarns parlamentariske ombudsmand for nationale og etniske mindretals rettigheder, var hovedtaler ved dette møde. Han påpegede, at selv om man var kommet langt med at tage hånd om problemet med forskelsbehandling, var omsætningen af relevante EU-direktiver endnu ikke gennemført. De nationale ombudsmænd har en stor interesse i at fremme processen med omsætning af lovgivningen til deres landes nationale retssystem, sagde han. Endvidere bør de arbejde tæt sammen med de specialiserede organer, der er oprettet med henblik på at tage hånd om problemet med forskelsbehandling på forskellige områder. March FISCHBACH, den nationale ombudsmand i Luxembourg, fulgte op med en række eksempler på klager, der var indgivet til ham, herunder en klage med påstand om forskelsbehandling på grund af seksuel orientering.

Fjerde temamøde: Den frie bevægelighed

Elsbeth GUILD, professor i migrationsret ved Nijmegen Universitet i Nederlandene, holdt hovedtalen på det sidste temamøde om fri bevægelighed og fremhævede en række tilbageværende hindringer for den frie bevægelighed. Elsbeth GUILD påpegede, at de fleste institutioner på nationalt plan stadig behandler unionsborgere, som ikke er statsborgere i deres land, som udlændinge, der er underlagt udlændingelovgivningen. Endvidere får familiemedlemmer til borgere (migranter) i Unionen fra tredjelande ikke altid status som unionsborgere.

Emily O'REILLY, Irlands nationale ombudsmand, ledte drøftelserne på dette møde og fokuserede på området social sikring, idet hun fremhævede en række problemer, som borgerne møder, når de forsøger at påberåbe sig de rettigheder, de har i henhold til EU-lovgivningen (navnlig med hensyn til forordning 1408/71¹). Hun angav, at en stor del af problemet skyldes den relevante lovgivnings kompleksitet. I denne forbindelse henviste Emily O'REILLY til Europa-Kommissionens TRESS-projekt (om uddannelse og rapportering vedrørende social sikring), som har til formål at udbrede kendskabet til de relevante fællesskabsbestemmelser hos alle berørte parter, herunder nationale dommere, navnlig gennem tilrettelæggelse af kurser.

Institutionelle spørgsmål

Ud over temamøderne omfattede seminaret også en dybtgående drøftelse om en række institutionelle spørgsmål, som er relevante for ombudsmændene i EU og kandidatlandene. Denne drøftelse tog udgangspunkt i hovedtalen af Den Europæiske Ombudsmand, hvori han talte om målet om at skabe en klarere offentlig identitet for det europæiske netværk af ombudsmænd. For at gøre netværket mere synligt for borgerne og de politiske beslutningstagere lovede Ombudsmanden, at han ville investere ressourcer i at udvikle netværkets brug af internettet til at kommunikere med både offentligheden og mellem ombudsmændene. Han foreslog endvidere, at der i løbet af de næste to år bliver udarbejdet en erklæring, som forklarer borgerne, hvad de kan forvente, hvis de henvender sig til en ombudsmand i netværket. En sådan erklæring kunne drøftes og vedtages endeligt på ombudsmændenes sjette seminar, som vil blive tilrettelagt i Strasbourg i 2007 af Den Europæiske Ombudsmand og den nationale ombudsmand i Frankrig i fællesskab. I lyset af, hvor vigtigt det er at sikre, at de regionale ombudsmænds synspunkter repræsenteres i drøftelsen om erklæringen til borgerne, foreslog Den Europæiske Ombudsmand, at de regionale kolleger fra de enkelte medlemsstater opfordres til at udnævne én repræsentant til at deltage i seminaret i Strasbourg i 2007 sammen med den relevante nationale ombudsmand. Den Europæiske Ombudsmand erklærede endvidere, at hans institution ville mødes med de regionale ombudsmænd hvert andet år i de år, hvor der ikke bliver afholdt møder mellem de nationale ombudsmænd.

Seminarets konklusioner

Seminaret blev afsluttet med en kort tale af Den Europæiske Ombudsmand efterfulgt af en præsentation af konklusionerne ved Rick LAWSON.

Vejen frem

I forbindelse med drøftelserne på seminaret fremkom der mange ideer, som kan bidrage til at definere, hvad der skal ske med samarbejdet i det europæiske netværk af ombudsmænd i de kommende måneder og år. Den Europæiske Ombudsmand har foreslået følgende foreløbige operationelle konklusioner fra mødet:

1. Ombudsmændene er offentlige myndigheder og bør derfor inden for deres kompetenceområder sikre, at de rettigheder, der er knæsat i EU-lovgivningen, herunder menneskerettighederne, respekteres fuldt ud.

¹

Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2.

2. Ombudsmændene står i en god position til at undersøge, hvorvidt EU-lovgivningen i de enkelte sager er blevet anvendt korrekt af medlemsstaternes offentlige forvaltninger – nationale, regionale og lokale – samt at træffe foranstaltninger i de tilfælde, hvor der er sket fejl, med henblik på både at sikre borgerne et effektivt klagemiddel og undgå lignende fejl i fremtiden.

3. Ombudsmændene har en klar fordel på nogle områder i forhold til domstolene, da de kan tilbyde en hurtigere løsning af sagerne. Personer, som oplever en alvorlig hindring for udøvelsen af deres ret til fri bevægelighed, såsom manglende anerkendelse af et eksamensbevis, kan ikke vente i årevis på en løsning.

4. Det samarbejde, der er udviklet mellem de europæiske ombudsmænd gennem det europæiske netværk af ombudsmænd, bør gøres mere synligt, således at borgerne og de politiske beslutningstagere får et bedre kendskab til formålet dermed. Internettet bør anvendes i større udstrækning til at skabe en klarere offentlig identitet for netværket, samtidig med at der bør udarbejdes en erklæring om, hvad ombudsmændene i netværket kan gøre for borgerne.

5. Møderne om f.eks. den frie bevægelighed for arbejdstagere og forbuddet mod forskelsbehandling viste på en meget håndgribelig måde, hvor omfattende og detaljeret EU-lovgivningen kan være, og hvordan den til stadighed er under udvikling. Det er afgørende at sikre løbende uddannelse af både de nationale forvaltninger og ombudsmændene selv, men dette kræver en vedvarende indsats og mange ressourcer. Den Europæiske Ombudsmand lovede på anmodning at søge at yde større hjælp til det europæiske netværk af ombudsmænd i denne forbindelse.

Et fremragende seminar

Ud over de givende formelle møder gav seminaret mulighed for mere uformelle drøftelser og kontakter. Sightseeing-turen i efterkrigstidens Rotterdam, kanalfarturen i Amsterdam og besøget på Van Gogh- og Mauritshuis-museerne gjorde seminaret til en endnu mere fornøjelig begivenhed sammen med gallamiddagen i anledning af Den Europæiske Ombudsmands 10-årsjubilæum. Receptionen hos Hendes Majestæt Dronning Beatrix på Huis ten Bosch Paladset var et stort højdepunkt, mens den uformelle middag på den nederlandske ombudsmands kontor var en god afslutning på et fremragende femte seminar.

Samarbejde om sagsbehandling

De nationale og regionale ombudsmænd i medlemsstaterne har kompetence til at behandle mange af de klager, som ligger uden for Den Europæiske Ombudsmands mandat, fordi de ikke er rettet mod en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan. I 2005 rådede Ombudsmanden 945 klagerere til at henvende sig til en national eller regional ombudsmand og overførte 91 klager direkte til den kompetente ombudsmand. Der findes eksempler på disse klager i årsberetningens afsnit 2.5.

Ud over de regelmæssige uformelle udvekslinger af oplysninger gennem netværket findes der en særlig procedure, som de nationale og regionale ombudsmænd kan bruge til at anmode om skriftlige svar på spørgsmål om EU-lovgivningen og fortolkningen deraf, herunder spørgsmål, der opstår i forbindelse med deres behandling af specifikke sager. Den Europæiske Ombudsmand svarer enten med det samme eller videresender spørgsmålet til en anden EU-institution eller et andet EU-organ, som kan svare. I 2005 modtog Den Europæiske Ombudsmand fire spørgsmål (to fra nationale og to fra regionale ombudsmænd), mens tre blev afsluttet (herunder to, der var overført fra 2004).

European Ombudsmen – Newsletter

Nyhedsbrevet *European Ombudsmen – Newsletter* omhandler det arbejde, der udføres af medlemmerne af det europæiske netværk af ombudsmænd og medlemmerne af den europæiske region i Det Internationale Ombudsmandsinstitut (IOI). Det offentliggøres på engelsk, fransk, tysk, italiensk og spansk og udsendes til flere end 400 kontorer på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan. Nyhedsbrevet udkommer to gange om året – i april og oktober.

Nyhedsbrevet indeholder indlæg fra forskellige ombudsmandskontorer rundt om i Europa. Disse indlæg danner grundlag for sektionerne om nyheder, EU-lovgivningen, ombudsmændenes og de

tilsvarende organers arbejde, seminarer og møder samt meddelelser. Den Europæiske Ombudsmand er ansvarlig for udgivelsen af nyhedsbrevet og bruger lederen til at henlede medlemmernes opmærksomhed på aktuelle relevante emner for netværket og analysere betydningen deraf. Sektion 2 med titlen »IOI Communications« (IOI-meddelelser) udarbejdes af IOI's regionale næstformand for Europa og er beregnet til at oplyse medlemmer af IOI's europæiske region om de seneste begivenheder, kommende arrangementer og andre relevante initiativer.

Nyhedsbrevet har vist sig at være et særdeles værdifuldt forum for udveksling af oplysninger om EU-lovgivningen og bedste praksis. I 2005 omhandlede nyhedsbrevene bl.a. det fremtidige Agentur for Grundlæggende Rettigheder i EU, aktindsigt i dokumenter og beskyttelse af personoplysninger, forskelsbehandling og hindringer for den frie bevægelighed, problemer med fængsler i en række medlemsstater, ydelse af sundhedspleje og indvandreres problemer.

Elektroniske kommunikationsværktøjer

Ombudsmanden lancerede i november 2000 et elektronisk debatforum og et websted for ombudsmænd og deres personale i Europa. Næsten 90 kontorer i 30 europæiske lande har i dag individuelle login-navne og adgangskoder til debatforummet. Derudover har de medlemmer af IOI's europæiske region, som ikke er medlemmer af det europæiske netværk af ombudsmænd, adgang til debatforummet med fælles login-navn og adgangskode. Debatforummet giver mulighed for, at kontorerne dagligt kan udveksle oplysninger og samarbejde.

Den mest populære del af debatforummet er nyhedstjenesten *Ombudsman Daily News*, som bliver udsendt på alle arbejdsdage og indeholder nyheder fra ombudsmandskontorerne samt fra Den Europæiske Union. Næsten alle de nationale og regionale ombudsmandskontorer i hele Europa bidrager til og læser *Daily News* regelmæssigt.

I 2005 gav debatforummet fortsat kontorerne en rigtig god mulighed for at udveksle oplysninger ved at stille og besvare spørgsmål, og der blev indledt adskillige store debatter om så forskellige emner som frit udlån af bøger fra offentlige biblioteker, offentliggørelse af ombudsmændenes beslutninger på internettet og gennemførelse af ombudsmændenes henstillinger.

Debatforummet indeholder bl.a. en officiel liste over de nationale og regionale ombudsmænd i EU's medlemsstater, Norge, Island og ansøgerlandene. Listen opdateres, hver gang ombudsmandskontorerne ændrer deres kontaktoplysninger, og er dermed en uundværlig ressource for ombudsmænd i hele Europa.

Informationsbesøg

Ombudsmanden besøgte Det Forenede Kongeriges parlamentariske ombudsmand og ombudsmand for sundhedstjenester, Ann ABRAHAM, i november 2005 (se afsnit 6.2).

5.2 ANDRE OMBUDSMANDSSEMINARER OG -KONFERENCER

Den Europæiske Ombudsmands bestræbelser på at samarbejde med sine kolleger er ikke kun begrænset til aktiviteterne i det europæiske netværk af ombudsmænd. Som aktivt medlem af en række ombudsmandsorganisationer deltager Ombudsmanden i de konferencer og seminarer, de tilrettelægger. Dette afsnit giver et overblik over Ombudsmandens og hans personales deltagelse ved sådanne arrangementer i 2005.

10-årsjubilæet for Seimas' ombudsmænd i Republikken Litauen

Den 14.-15. april 2005 repræsenterede Ian HARDEN Den Europæiske Ombudsmand ved en konference i Vilnius tilrettelagt af Seimas' ombudsmænd i Republikken Litauen med titlen »The ombudsman as a

remedy for the protection of the right to good administration» i anledning af institutionens 10-årsjubilæum. Ian HARDEN holdt en tale med titlen »The role of the European Ombudsman in protecting and promoting the rights of European citizens«.

50-årsjubilæet for den danske ombudsmandsinstitution

Fra den 30. marts til den 2. april 2005 deltog P. Nikiforos DIAMANDOUROS i arrangementerne og festlighederne i forbindelse med 50-årsjubilæet for den danske ombudsmandsinstitution, som Hans GAMMELTOFT-HANSEN har stået i spidsen for siden 1987. Disse arrangementer omfattede det niende rundbordsmøde for europæiske ombudsmænd og Europarådets kommissær for menneskerettigheder, som blev tilrettelagt af kommissæren for menneskerettigheder, Alvaro GIL-ROBLES, den 31. marts og 1. april.

Den 30. marts blev der afholdt et seminar med titlen »Establishing and assisting democratic institutions«, som blev åbnet af Hans GAMMELTOFT-HANSEN, der bød deltagerne velkommen og læste et lykønskingsbrev fra FN's højkommissær for menneskerettigheder, Louise ARBOR, højt. Deltagerne i panelet på åbningsmødet var Carsten STAUR, udenrigsråd og ambassadør fra det danske udenrigsministerium, og Morten KJÆRUM, direktør for Institut for Menneskerettigheder.

Udviklingen i Jordan blev præsenteret af Fawaz AL ZU'BI, tidligere minister for administrativ udvikling, informations- og kommunikationsteknologi. Udviklingen i Albanien blev præsenteret af Ermir DOBJANI, den albanske ombudsmand, og Hans Henrik BRYDENSHOLT, dommer ved FN's Internationale Krigsforbryderdomstol for Det Tidligere Jugoslavien. Udviklingen i Ghana blev præsenteret af Anne BOSSMAN, fungerende kommissær i *Commission for Human Rights and Administrative Justice*, og Jens OLSEN, chefkonsulent for den danske ombudsmand. Medlemmerne af diskussionspanelet ved mødets slutning var Lars Adam REHOF, chefrådgiver i det danske udenrigsministerium, Hans GAMMELTOFT-HANSEN, Fawaz AL ZU'BI, Anne BOSSMAN, Morten KJÆRUM og Morten ELKÆR, chefrådgiver i det danske udenrigsministerium.

Det niende rundbordsmøde mellem europæiske ombudsmænd og Europarådets kommissær for menneskerettigheder blev åbnet den 31. marts af Christian MEJDAHL, Folketingets formand, Alvaro GIL-ROBLES og Hans GAMMELTOFT-HANSEN i nærværelse af Hans Kongelige Højhed Kronprins Frederik. På det første arbejds møde holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS og Alvaro GIL-ROBLES taler om henholdsvis »The role and the mandate of ombudspersons in tomorrow's Europe« og »The role of the Council of Europe in supporting the activities of national ombudspersons«. Vladimir LUKIN, føderal ombudsmand i Den Russiske Føderation, holdt en tale med titlen »Relations between national and regional ombudspersons«.

Den 1. april ledte Allar JÖKS, Estlands justitsminister, arbejds mødet om behandling af vanskelige fanger. Andrzej ZOLL, den polske ombudsmand for beskyttelse af civile rettigheder, holdt en tale om de praktiske problemer i forbindelse med vanskelige fanger og Albert TAKÁCS, Ungarns parlamentariske viceombudsmand for menneskerettigheder, holdt en tale om de retlige udfordringer og tiltag i forbindelse med vanskelige fanger. Disse taler blev efterfulgt af diskussionsgrupper, som blev ledet af Nina KARPACHOVA, den nationale ukrainske ombudsmand, og Pierre-Yves MONETTE, Belgiens føderale ombudsmand.

Mats MELIN, Sveriges ledende parlamentariske ombudsmand, ledte arbejds mødet om beskyttelse af retten til privatlivets fred. Otakar MOTEJL, Den Tjekkiske Republiks nationale ombudsmand, holdt en tale med titlen om praktiske problemer i forbindelse med beskyttelse af retten til privatlivets fred, og Arne FLIFLET, Norges parlamentariske ombudsmand, holdt en tale om retlige udfordringer og tiltag i forbindelse med beskyttelse af retten til privatlivets fred. Lucius CAFLISH, dommer ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, ledte diskussionsgruppen om praktiske problemer i forbindelse med beskyttelse af retten til privatliv, og Peter KOSTELKA, formand for det østrigske ombudsmandsråd, styrede diskussionsgruppen om de retlige udfordringer og tiltag i forbindelse med beskyttelse af retten til privatlivets fred. Alvaro GIL-ROBLES ledte afslutningsmødet, hvor rapporter fra de fire diskussionsgrupper blev fremlagt, og konklusionerne for rundbordsmødet blev vedtaget.

Den 2. april 2005 blev symposiet »*The ombudsman between legislator, administration and citizen – developing the ombudsman concept*« afholdt på Københavns Universitet. Linda NIELSEN, rektor for Københavns Universitet, bød deltagerne velkommen til symposiet, og åbningstalen blev holdt af Hans GAMMELTOFT-HANSEN. P. Nikiforos DIAMANDOUROS og Jens Peter CHRISTENSEN, juraprofessor ved Århus Universitet, holdt taler på mødet om emnet set fra et statskundskabssynspunkt. Ivan BIZJAK, Sloveniens første nationale ombudsmand, og Svend AUKEN, tidligere arbejdsminister og tidligere miljøminister, holdt taler på mødet om emnet set fra et politisk synspunkt. Kevin MURPHY, tidligere generalsekretær for offentlig forvaltning og udvikling i finansministeriet og tidligere national ombudsmand i Irland, og Michael LUNN, departementschef i det danske justitsministerium, holdt taler om emnet set fra forvaltningens side. Emily O'REILLY, Irlands nationale ombudsmand og kommissær for information, og Tøger SIEDENFADEN, chefredaktør for *Politiken*, holdt taler om emnet set fra mediernes synspunkt. Symposiet blev afsluttet af Hans GAMMELTOFT-HANSEN.

Konference i den britiske og irske ombudsmandsorganisation Warwick, Det Forenede Kongerige

Den 7. og 8. april deltog P. Nikiforos DIAMANDOUROS i en konference afholdt af den britiske og irske ombudsmandsorganisation (BIOA), som blev afholdt på Warwick Universitet i Coventry i Det Forenede Kongerige. Efter det årlige møde i BIOA blev konferencen åbnet om formiddagen den 7. april med et plenarmøde om »*Redress in the round*«, som blev ledet af den parlamentariske ombudsmand og ombudsmand for sundhedstjenester, Ann ABRAHAM, som også er formand for organisationen. Talerne var Dame Deirdre HUTTON, DBE, formand for det nationale forbrugerråd, Lord COULSFIELD, QC, tidligere dommer ved den britiske landsret og leder af en undersøgelse af det skotske forbrugerråd om civilret i Skotland, og Philip KELLY, vicegeneralsekretær ved den irske premierministers kontor. Det næste plenarmøde handlede om forvaltningsret og blev ledet af Walter MERRICKS, ledende ombudsmand for finansielle anliggender. Der var taler om emnet fra Lord NEWTON of Braintree, OBE, formand for *Council on Tribunals*, Peter HANCOCK, CBE, kommende formand for *Tribunals Service*, og Martin PARTINGTON, CBE, medlem af *Law Commission*. Om formiddagen den 8. april blev det første plenarmøde om domstolsprøvelse ledet af ombudsmanden i Nordirland, Tom FRAWLEY. Taleren var Sir Brian KERR, QC, retsformand for de nordirske straffedomstole. På det afsluttende plenarmøde, som blev ledet af Tony REDMOND, formand for lokalforvaltningskommissionen i England, talte P. Nikiforos DIAMANDOUROS om Den Europæiske Ombudsmands rolle. Der blev afholdt i alt 12 workshopper i løbet af konferencens to dage, hvor man arbejdede med emner så forskellige som lovgivningen om informationsfrihed, erstatning, behandling af klager og klagemidler.

Seminar om »Human rights in Europe from the perspective of ombudsmen«, Ibiza, Spanien

Den 5. september deltog Den Europæiske Ombudsmand i et seminar, som var tilrettelagt af Balearernes Universitet og den spanske ombudsmand i fællesskab, og som omhandlede menneskerettigheder i Europa fra et ombudsmandsperspektiv. P. Nikiforos DIAMANDOUROS talte bl.a. om Den Europæiske Ombudsmands rolle med hensyn til forsvaret af de grundlæggende menneskerettigheder. Seminaret havde adskillige deltagere, herunder også studerende og akademikere.

Højtideligholdelse af 20-årsjubilæet for den catalanske ombudsmandslov, Barcelona, Spanien

Efter invitation fra Rafael RIBÓ, den regionale ombudsmand (*Síndic de Greuges*) i Catalonien, deltog P. Nikiforos DIAMANDOUROS i en række begivenheder til fejring af 20-årsjubilæet for den catalanske ombudsmandslov, som blev afholdt i Barcelona den 29. og 30. september. Blandt deltagerne var mange nationale og regionale ombudsmænd fra forskellige EU-lande, herunder Emily O'REILLY, national ombudsmand i Irland, Mats MELIN, ledende parlamentarisk ombudsmand i Sverige, María Luisa CAVA DE LLANO, viceombudsmand i Spanien, Peter KOSTELKA, formand for det østrigske ombudsmandsråd, Yorgos KAMINIS, national ombudsmand i Grækenland, og Alvaro GIL-ROBLES, kommissær for menneskerettigheder i Europarådet. P. Nikiforos DIAMANDOUROS holdt en tale med titlen »*Methods of protecting citizens' rights: The co-operation between the European Ombudsman and national and regional ombudsmen*«. I sin tale fremhævede P. Nikiforos DIAMANDOUROS den rolle,

som de regionale ombudsmænd spiller, og fremsatte en række forslag til styrkelse af det eksisterende samarbejde gennem det europæiske netværk af ombudsmænd.

© Sindic de Greuges de Catalunya

Deltagere i 20-årsdagen for den lov, der etablerede en katalansk ombudsmandsinstitution. Barcelona, Spanien, 29.-30. september 2005.

5.3 ANDRE ARRANGEMENTER MED OMBUDSMÆND OG DERES PERSONALE

Bilaterale møder med ombudsmænd

I 2005 havde Den Europæiske Ombudsmand ved flere lejligheder kontakt med ombudsmænd i og uden for Europa med henblik på at fremme ombudsmandsinstitutionen, drøfte interinstitutionelle forbindelser og udveksle bedste praksis.

Den 31. januar mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med Alvaro GIL-ROBLES, Europarådets kommissær for menneskerettigheder, og Peter KOSTELKA, formand for det østrigske ombudsmandsråd og næstformand for Europa i Det Internationale Ombudsmandsinstitut, for at drøfte og koordinere de forskellige møder og begivenheder, som deres respektive institutioner havde planlagt for de følgende 18 måneder.

Den 17. februar mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med Eliana NICOLAOU, kommissær for forvaltning (ombudsmand) på Cypern, og ambassadør Constantin YEROCOSTOPOULOS, Grækenlands faste repræsentant i Europarådet.

Den 18. februar mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med Matjaž HANŽEK, Sloveniens ombudsmand for menneskerettigheder.

Den 12. marts mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med Eliana NICOLAOU, kommissær for forvaltning (ombudsmand) på Cypern, i Nicosia, Cypern.

Den 6. april mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med Karlheinz GUTTMACHER, formand for den tyske Forbundsdags udvalg for andragender.

Den 24. maj besøgte John MACQUARRIE, Nordirlands viceombudsmand, Den Europæiske Ombudsmands kontor i Strasbourg. Formålet med besøget var at studere Den Europæiske

Ombudsmands undersøgelsesprocedure. I den forbindelse gennemgik han et udvalg af sager og interviewede de juridiske sagsbehandlere, der havde ansvaret for behandlingen af dem. John MACQUARRIE mødtes også med P. Nikiforos DIAMANDOUROS og Ian HARDEN, leder af Den Juridiske Tjeneste.

Den 10. juni besøgte Josef HAUSER, ombudsmanden i Tyrol, Østrig, og syv af hans medarbejdere Den Europæiske Ombudsmands kontor i Bruxelles. Josef HAUSER og hans medarbejdere mødtes med Benita BROMS, ledende juridisk rådgiver og chef for Ombudsmandens kontor i Bruxelles, og Rosita AGNEW, leder af Ombudsmandens kommunikationsafdeling. Delegationen talte derefter med Den Europæiske Ombudsmand, P. Nikiforos DIAMANDOUROS, via en videokonference, hvor de drøftede muligheden for et informationsbesøg til regionen Tyrol.

Den 30. juni deltog P. Nikiforos DIAMANDOUROS i en middag i Firenze med Giorgio MORALES, den regionale ombudsmand i Toscana, Italien, og nogle af hans medarbejdere. De udvekslede synspunkter om deres respektive roller og kommunikationen med borgerne. De drøftede endvidere muligheden for, at Toscanas ombudsmand skulle komme på officielt besøg hos Den Europæiske Ombudsmand.

Den 7. juli besøgte Sozar SUBARI, ombudsmand i Georgien, Den Europæiske Ombudsmand som led i sit officielle besøg i Strasbourg tilrettelagt af Europarådet. Sozar SUBARI og P. Nikiforos DIAMANDOUROS havde et kort møde, hvorefter José MARTÍNEZ-ARAGÓN, ledende juridisk rådgiver, forklarede institutionens mandat og rolle.

Den 10. oktober mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med Ramón CUSTODIO LÓPEZ, den nationale kommissær for menneskerettigheder i Honduras.

Den 1. december mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med repræsentanter for ombudsmandsinstitutionen i Folkerepublikken Kina (Taiwan).

Arrangementer med deltagelse af personale

Der var i årets løb endvidere en række arrangementer med deltagelse af Ombudsmandens personale:

Den 6. og 7. juni var den parlamentariske ombudsmands kontor og justitsministeriet i Finland vært ved »Baltic Sea seminar of overseers of legality«. Ombuds mænd eller deres repræsentanter fra Danmark, Estland, Letland, Litauen, Norge, Polen og Sverige deltog i seminaret. Seminaret havde endvidere deltagelse af en delegation fra udvalget for andragender i den tyske Forbunds dag. Den Europæiske Ombudsmands kontor var repræsenteret af Gerhard GRILL, ledende juridisk rådgiver. I alt deltog 60 personer i seminaret.

Den 28. og 29. november deltog Olivier VERHEECKE, ledende juridisk rådgiver, i den fjerde kongres i AOMF (*Association des Ombudsmans et Médiateurs de la Francophonie*), den fransksprogede ombudsmandssammenslutning, som blev afholdt i Paris. Kongressen havde titlen »Le Médiateur: interprète des attentes, acteurs des réformes« (»Ombudsmanden: indfrielse af forventninger og fremme af reformer«) og var tilrettelagt af den franske ombudsmand Jean-Paul DELEVOYE. Blandt talerne var Robert BADINTER, tidligere præsident for den franske forvaltningsdomstol, Luc FERRY, tidligere minister, og Jacques DERMAGNE, formand for det økonomiske og sociale råd.

6 MEDDELELSER

6.1 ÅRETS HØJDEPUNKTER

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMANDS 10-ÅRSJUBILÆUM

Den Europæiske Ombudsmand fejrede sit 10-årsjubilæum i 2005. Der blev afholdt en række arrangementer for at fejre begivenheden, som alle er beskrevet nedenfor. For at sikre, at alle Ombudsmandens vigtigste samarbejdspartnere – EU's institutioner, organer og agenturer, MEP'er, ombudsmandskolleger, medier, ngo'er, akademikere, klagere og borgere – blev direkte involveret i disse arrangementer, var de rettet mod forskellige målgrupper.

Der findes flere oplysninger om alle disse arrangementer på:
<http://www.ombudsman.europa.eu/10anniversary/en/default.htm>

© De Nationale Ombudsman van Nederland

Jacob Söderman, den første europæiske ombudsmand, Mats Melin, ledende parlamentarisk ombudsmand i Sverige, og Riitta-Leena Paunio, parlamentarisk ombudsmand i Finland, ved det femte seminar for nationale ombudsmænd fra EU-medlemsstaterne. Haag, Nederlandene, 11.-13. september 2005.

Gallamiddag for de nationale ombudsmænd i EU's medlemsstater og kandidatlande, Haag, Nederlandene

Over 80 repræsentanter for de nationale ombudsmandskontorer i EU's medlemsstater og kandidatlande deltog i det femte seminar for nationale ombudsmænd afholdt i Haag den 11.-13. september 2005. Der blev ved denne lejlighed afholdt en gallamiddag for at fejre Den Europæiske Ombudsmands 10-årsjubilæum. Der var over 70 mennesker til middagen, herunder de personer, der deltog i oprettelsen af institutionen, som bidrog til den erindringsbog, der blev udgivet i forbindelse med jubilæet. Bogen, som har titlen »*The European Ombudsman: Origins, Establishment, Evolution*«, blev

præsenteret af P. Nikiforos DIAMANDOUROS under middagen under overværelse af den første Europæiske Ombudsmand Jacob SÖDERMAN.

Reception i anledning af Den Europæiske Ombudsmands 10-årsjubilæum, Strasbourg, Frankrig

Den 27. september 1995 startede den første Europæiske Ombudsmand, Jacob SÖDERMAN, sit arbejde. Tirsdag den 27. september 2005, i forbindelse med Europa-Parlamentets anden mødeperiode i september i Strasbourg, blev der afholdt en reception for at fejre 10-årsjubilæet for etableringen af Den Europæiske Ombudsmands kontor. Medlemmer af Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen blev inviteret til receptionen sammen med Den Europæiske Ombudsmands medarbejdere, Europa-Parlamentets medarbejdere og medarbejdere fra de andre EU-institutioner og -organer, som har samarbejdet tæt med Ombudsmanden i løbet af de sidste 10 år. Den første Europæiske Ombudsmand, Jacob SÖDERMAN, var æresgæst ved receptionen. I lyset af den centrale rolle, som Europa-Parlamentet spillede i etableringen af Den Europæiske Ombudsmand, og den støtte, som Parlamentet har ydet Ombudsmanden i løbet af de seneste 10 år, var det kun passende, at hovedtalen ved receptionen blev afholdt af formanden for Europa-Parlamentet, Josep BORRELL FONTELLES. Flere end 250 mennesker deltog i receptionen, herunder fem medlemmer af Europa-Kommissionen, over 100 medlemmer af Europa-Parlamentet, fem generaldirektører i Europa-Parlamentet og repræsentanter fra det britiske EU-formandskab.

Josep Borrell Fontelles, formand for Europa-Parlamentet, og Diamandouros ved en reception i anledning af Den Europæiske Ombudsmands tiårsdag. Strasbourg, Frankrig, 27. september 2005.

Kollokvium med titlen »Le Médiateur européen: bilan et perspectives«, Strasbourg, Frankrig

Den 28. oktober arrangerede *Institut des hautes études européennes* ved Strاسبourgs *Université Robert Schuman* et kollokvium i forbindelse med Ombudsmandens 10-årsjubilæum med Syméon KARAGIANNIS, professor ved *Université Robert Schuman*, og Yves PETIT, professor ved *Université de Bourgogne*, som videnskabeligt ansvarlige. Temaet for kollokviet, som fandt sted i Europa-Parlamentet, var »Le Médiateur européen: bilan et perspectives« (»Den Europæiske Ombudsmand – vurdering og perspektiver«). Kollokviet blev åbnet med en tale af Strاسبourgs senator og borgmester, Fabienne KELLER, og af rektor for *Université Robert Schuman*, Florence BENOÎT-ROHMER.

Mødet om formiddagen blev ledet af Vlad CONSTANINESCO, leder af og professor ved *Centre d'études internationales et européennes* ved *Université Robert Schuman*. Den første del af mødet gik med at gennemgå Ombudsmanden og hans institutionelle miljø. Yves PETIT analyserede forbindelserne mellem Ombudsmanden og de europæiske institutioner, mens Loïc GRARD, professor ved *Université*

de Bordeaux IV, evaluerede forbindelserne mellem Den Europæiske Ombudsmand og de nationale ombudsmænd. Sidste halvdel af mødet blev brugt til at gennemgå Ombudsmanden og hans aktiviteter. Claude BLUMANN, prorektor og professor ved *Université de Paris II*, talte om Ombudsmandens bidrag til EU-borgerskabet. Syméon KARAGIANNIS analyserede derefter Ombudsmandens bidrag til beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder. Mellem talerne fik de mange akademikere, studerende og andre deltagere mulighed for at stille spørgsmål til talerne og give deres meninger om de rejste spørgsmål til kende.

Nikiforos Diamandouros, Florence Benoît-Rohmer, rektor for *Université Robert Schuman*, og Fabienne Keller, senator og borgmester i Strasbourg, holder tale ved et kollokvium med titlen »The European Ombudsman – Assessment and perspectives«. Strasbourg, Frankrig, 28. oktober 2005.

Mødet om eftermiddagen var en rundbordsdrøftelse med temaet »*The European Ombudsman – 10 years of activity*«. Rundbordsdrøftelsen blev ledet af Robert KOVAR, tidligere rektor for *Université Robert Schuman* og professor emeritus ved universitetet. Deltagerne ved rundbordsdrøftelsen var P. Nikiforos DIAMANDOUROS, Mats MELIN, Sveriges ledende parlamentariske ombudsmand, Bernard DREYFUS, generaldelegeret ved den nationale ombudsmand i Frankrig, David LOWE, kontorchef ved Europa-Parlamentets Udvalg For Andragenders sekretariat, Giuseppe MASSANGIOLI, direktør for Europa-Kommissionens generaldirektorat, Alvaro GIL-ROBLES, kommissær for menneskerettigheder i Europarådet. Blandt de temaer, der blev drøftet, var Den Europæiske Ombudsmand og udvidelsens udfordringer, forbindelserne mellem ombudsmænd og Den Europæiske Ombudsmands indflydelse på de nationale og regionale ombudsmænd samt Ombudsmandens virksomheds indvirkning på arbejdet i EU's institutioner.

Konklusionerne fra kollokviet blev præsenteret af Jean-Paul JACQUÉ, direktør i Rådet for Den Europæiske Unions Juridiske Tjeneste.

Flere end 80 akademikere, studerende, advokater, EU-medarbejdere og andre deltog i arrangementet. Kollokviets resultater vil blive offentliggjort af *Centre d'études internationales et européennes* ved *Université Robert Schuman* i løbet af 2006.

Formel middag for Ombudsmandens vigtigste samarbejdspartnere i Frankrig, Strasbourg, Frankrig

Den 28. oktober arrangerede Strasbourgs borgmester, Fabienne KELLER, og formanden for *Communauté Urbaine de Strasbourg*, Robert GROSSMANN, en formel middag for at fejre Ombudsmandens ti år i Strasbourg. Lokale, regionale og nationale politikere og administratorer var indbudt til middagen sammen med talere fra det kollokvium, der var blevet afholdt tidligere på dagen i Strasbourg (se ovenfor), og nogle af Den Europæiske Ombudsmands medarbejdere. Æresgæsten var Den Europæiske Ombudsmand P. Nikiforos DIAMANDOUROS. Under middagen gentog borgmesteren Strasbourgs støtte til sit europæiske kald og beskyttelsen af menneskerettigheder og læste et lykønskingsbrev fra den franske minister for europæiske anliggender, Catherine COLONNA, højt. Ombudsmanden takkede i sit svar byen og regionen for al deres støtte i løbet af de seneste 10 år, gentog sit løfte om at oplyse borgerne yderligere om deres rettigheder på EU-plan og meddelte, at det sjette seminar for nationale ombudsmænd vil blive afholdt i Strasbourg i 2007.

Formel middag for formændene og generalsekretærerne for EU's institutioner og cheferne for EU's organer og agenturer, Bruxelles, Belgien

Den 17. november holdt Ombudsmanden en formel middag for formændene og generalsekretærerne for EU's institutioner sammen med cheferne for Unionens organer og agenturer. Over 45 mennesker deltog i middagen som repræsentanter for institutioner, organer og agenturer i hele Unionen. Formålet med middagen var at sætte fokus på Den Europæiske Ombudsmands vilje til at samarbejde med alle institutioner, organer og agenturer i løbet af de kommende år for at forbedre kvaliteten i EU's forvaltning og sikre, at borgernes rettigheder respekteres fuldt ud i hele Unionen. I lyset af at Europa-Kommissionen er genstand for ca. 70 % af alle Ombudsmandens undersøgelser, var Kommissionens formand, José Manuel BARROSO, blevet bedt om at holde hovedtalen. Han fremhævede en række områder, hvorpå samarbejdet kan styrkes i de kommende år, herunder arbejde på en fælles kodeks for god forvaltningsskik, bestræbelser på at opnå flere mindelige løsninger og sikring af hurtig opfølgning på Ombudsmandens henstillinger og bemærkninger. I denne forbindelse nævnte han den nye meddelelse, som Kommissionen har vedtaget med henblik på indførelse af en ny intern procedure for besvarelse af Ombudsmandens forespørgsler. Ombudsmanden bekræftede i sin tale, at det er vigtigt at behandle klagerne med det samme og på en passende måde. Han beskrev sin rolle som værende ikke kun en ekstern kontrolmekanisme, men også en værdifuld ressource for ledere – en ressource, som kan hjælpe forvaltningerne med at forbedre deres resultater ved at henlede deres opmærksomhed på svage punkter. Han understregede i denne forbindelse værdien af den europæiske kodeks for god forvaltningsskik som en nyttig vejledning for tjenestemænd. P. Nikiforos DIAMANDOUROS beskrev endvidere Ombudsmandens rolle som formidler, hvorigennem han kan hjælpe institutionerne med at forklare sig over for borgerne, sikre, at borgerne føler, at deres stemme tæller, og at de ved at klage kan bidrage til at forbedre situationen. Det ultimative mål er ifølge Ombudsmanden en førsteklasses EU-forvaltning, som har fokus på borgerne.

José Manuel Barroso, formand for Europa-Kommissionen, og Nikiforos Diamandouros ved en officiel middag for formænd og generalsekretærer for EU-institutionerne og ledere af EU-organer og -agenturer. Bruxelles, Belgien, 17. november 2005.

Presseseminar og offentlig workshop, Bruxelles, Belgien

Den 6. december afholdt Den Europæiske Ombudsmand to arrangementer i Bruxelles under overskriften »The European Ombudsman: 10 years, 20 000 complaints – too many? too few?«. Arrangementerne var organiseret i samarbejde med *European Journalism Centre* og omfattede et presseseminar og en offentlig workshop rettet mod medierne, ngo'er, interessegrupper, regionale og lokale repræsentationer og borgere med interesse i Ombudsmandens arbejde.

Michael Cashman, medlem af Europa-Parlamentet, Nikiforos Diamandouros, Aidan White, generalsekretær for Det Internationale Journalistforbund, og Derk-Jan Eppink, medlem af Europa-Kommissionens næstformand Siim Kallas' kabinet, ved et presseseminar i anledning af tiårsdagen for Den Europæiske Ombudsmand. Bruxelles, Belgien, 6. december 2005.

Det første møde havde titlen »*A more open and accountable EU administration – the next steps for the Commission, the Parliament and the Ombudsman*«. Flere end 60 mennesker deltog i mødet, hvor paneldeltagerne var Derk-Jan EPPINK, kabinetsmedlem, Siim KALLAS, næstformand for Europa-Kommissionen, Michael CASHMAN, MEP og Parlamentets ordfører for forordningen om aktindsigt i dokumenter, Tony BUNYAN, direktør for *Statewatch*, og Tim KING, assisterende redaktør for *European Voice*. Aidan WHITE, generalsekretær for Det Internationale Journalistforbund, ledede dette møde, som gav et nyttigt overblik over de fremskridt, der hidtil er gjort i EU's institutioner med hensyn til gennemsigtighed, samt ideer til yderligere fremskridt.

Nikiforos Diamandouros og Margot Wallström, næstformand for Europa-Kommissionen med ansvar for interinstitutionelle relationer og kommunikationsstrategi, lytter til deltagere i en offentlig workshop i anledning af tiårsdagen for Den Europæiske Ombudsmand. Bruxelles, Belgien, 6. december 2005.

Det andet møde havde titlen »*Raising awareness about the right to complain – the next steps for the European Ombudsman*« og havde form af en workshop. Margot WALLSTRÖM, næstformand for Europa-Kommissionen, Emily O'REILLY, Irlands nationale ombudsmand, Claire DAMILANO fra *European Citizen Action Service* og Aidan WHITE, generalsekretær i Det Internationale Journalistforbund, var paneldeltagere ved dette møde. Workshoppen blev ledet særdeles livligt af tidligere formand for Europa-Parlamentet Pat COX. Over 50 repræsentanter for ngo'er, interessegrupper, regionale og lokale repræsentationer i Bruxelles samt EU's institutioner deltog i workshoppen, som havde til formål at

undersøge, hvordan Ombudsmanden bedst kan arbejde for dem. Drøftelsen tog udgangspunkt i følgende spørgsmål: Hvordan kan Ombudsmanden udbrede kendskabet til sit arbejde? Hvad kan Ombudsmanden gøre for at få dig til at gøre brug af din ret til at klage? Hvordan kan din organisation hjælpe Ombudsmanden med at bygge videre på de resultater, der er opnået i løbet af de seneste ti år? Hvordan kan Ombudsmanden bidrage til Unionens »betænkningstid«? Et dokument med et sammendrag af de væsentligste ideer, der kom frem på workshopen, blev omdelt til deltagerne efter mødet og lagt ud på Ombudsmandens websted.

Præsentation for delegationen til Den Europæiske Union fra den franske Nationalforsamling, Paris, Frankrig

Den 7. december afholdt delegationen til Den Europæiske Union fra den franske Nationalforsamling for første gang en høring med Den Europæiske Ombudsmand. Mødet, som blev ledet af delegationens formand, Pierre LEQUILLER, gav Ombudsmanden mulighed for at forklare sin rolle, de typer problemer, han behandler, og i hvilket omfang han samarbejder med ombudsmænd i medlemsstaterne. Medlemmerne af delegationen stillede spørgsmål om klager, herunder klagen over gennemsigtigheden i Rådets lovgivningsprocedurer, og den rolle, som de som parlamentsmedlemmer kunne spille med hensyn til at udbrede kendskabet til Den Europæiske Ombudsmands rolle og kompetencer blandt de franske borgere. Høringen fandt sted i Paris og var åben for pressen. Den blev afholdt i anledning af Den Europæiske Ombudsmands 10-årsjubilæum.

© Assemblée nationale française

Nikiforos Diamandouros og Pierre Lequiller, formand for den franske nationalforsamlings EU-delegation. Paris, Frankrig, 7. december 2005.

VALG AF DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND

Den 11. januar blev valget af Den Europæiske Ombudsmand afholdt i Europa-Parlamentet. P. Nikiforos DIAMANDOUROS blev genvalgt til Europæisk Ombudsmand for valgperioden 2004-2009 med 564 ud af de 609 afgivne stemmer. Efter valget blev der afholdt en pressekonference arrangeret af formanden for Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender, Marcin LIBICKI, MEP. P. Nikiforos DIAMANDOUROS benyttede lejligheden til at udstikke sine prioriteter for institutionen, som omfatter sikring af, at borgernes rettigheder nyder fuld beskyttelse i hele Unionen, samt de højeste forvaltningsstandarder i EU's institutioner og organer. Bilag E indeholder flere oplysninger om ombudsmandsvalget.

© Europa-Parlamentet

Margot Wallström, næstformand for Europa-Kommissionen med ansvar for interinstitutionelle relationer og kommunikationsstrategi, lykønsker Nikiforos Diamandouros efter hans genvalg til posten som europæisk ombudsmand. Strasbourg, Frankrig, 11. januar 2005.

ÅRSBERETNINGEN FOR 2004

Årsberetningen er Ombudsmandens vigtigste publikation. Den giver et overblik over Ombudsmandens klagebehandlingsaktiviteter i et givet år og styrker dermed Parlamentets mulighed for at stille Unionens institutioner og organer til regnskab. På samme måde udgør den et værdifuldt grundlag for selvregulering i EU's institutioner og organer, idet den beskriver problemer, der er afdækket i forvaltningen. Derudover er Ombudsmandens årsberetning af stor interesse for en lang række forskellige grupper og enkeltpersoner på flere planer – andre ombudsmænd, politikere, offentlige embedsmænd, erhvervsdrivende, akademikere, interessegrupper, ngo'er, journalister og borgere på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan.

Med henblik på at kunne opfylde disse forskellige parter forventninger mest hensigtsmæssigt blev årsberetningen omstruktureret fra og med 2004. Sammendrag, hvor de vigtigste punkter beskrives, har erstattet afgørelserne i deres fulde længde. Der blev indført en tematisk analyse i kapitel 2 (afsnit 2.8 i denne beretning), hvor de vigtigste afgørelser vedrørende retlige eller faktiske forhold på de primære arbejdsområder fremhæves. Kapitlerne om kommunikation og forbindelser med andre organer blev ændret med henblik på at fremhæve udbyttet af disse aktiviteter og illustrere det med beskrivelser af de begivenheder, der har fundet sted.

Ombudsmanden fremlagde sin årsberetning for 2004 for Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender den 10. maj. Dette gav ham mulighed for at give et overblik over sit arbejde og de resultater, han havde opnået i løbet af året, samt rapportere om de mål, han opstillede efter sit genvalg som Europæisk Ombudsmand.

Manolis MAVROMMATIS, MEP, udarbejdede udvalgets betænkning om Ombudsmandens aktiviteter i 2004. Den 27. oktober vedtog Europa-Parlamentets medlemmer denne betænkning med 426 stemmer for, 3 imod og 9 hverken/eller, og lykønskede Ombudsmanden med hans arbejde og det gode samarbejde med Udvalget for Andragender.

ÅBENT HUS-ARRANGEMENTER

Bruxelles

Den 30. april arrangerede Europa-Parlamentet et åbent hus-arrangement for offentligheden. Ombudsmandens kontor deltog i arrangementet og benyttede lejligheden til at lancere det nye

jubilæumspostkort, som blev uddelt til gæsterne på 24 sprog. Personalet besvarede hele dagen spørgsmål fra offentligheden, og det blev anslået, at op til 15 000 mennesker deltog i begivenheden.

Strasbourg

Den 8. maj deltog Ombudsmandens kontor i et åbent hus-arrangement arrangeret af Europa-Parlamentet i Strasbourg. Materiale om Ombudsmandens arbejde, herunder det nye jubilæumspostkort, blev uddelt til gæsterne på 24 sprog. Personalet besvarede hele dagen spørgsmål fra offentligheden. Flere end 20 000 mennesker besøgte Parlamentet ved åbent hus-arrangementet.

Borgere besøger ombudsmandens stand ved åbent hus-arrangementet.
Strasbourg, Frankrig, 8. maj 2005.

6.2 INFORMATIONSBESØG

Med henblik på at øge borgernes viden om deres ret til at klage til Den Europæiske Ombudsmand og styrke sit samarbejde med sine nationale og regionale ombudsmandskolleger yderligere begav Ombudsmanden sig ud på et omfattende program af informationsbesøg i medlemsstaterne, tiltrædelseslandene og ansøgerlandene i 2003 og 2004. Ombudsmanden agter at fortsætte sine informationsbesøg i perioden 2005-2009. Under disse besøg møder Ombudsmanden parlamentarikere, dommere, højtstående embedsmænd, ombudsmandskolleger og andre, som arbejder med udenretlig tvistbilæggelse, det akademiske samfund, potentielle klager og andre borgere. Han bliver ledsaget på alle disse ture af et medlem af sin Juridiske Tjeneste og en af sine kommunikationsmedarbejdere.

Ombudsmandens informationsbesøg har til formål at bidrage til at øge borgernes forståelse af den service, som Ombudsmanden kan levere. I de mange præsentationer, han giver i forbindelse med disse besøg, illustrerer Ombudsmanden sit arbejde med eksempler på de typer klager, han modtager. Ombudsmandens arbejde handler dog ikke kun om klagebehandling, og han sørger altid for på disse møder også at gøre opmærksom på sine andre opgaver. Den Europæiske Ombudsmand beskriver i sine taler og præsentationer, hvor vigtig ombudsmandsinstitutionen er for fremme af retsstatsprincippet, demokrati og menneskerettigheder. Deltagerne ved de bilaterale ombudsmandsmøder forsøger at finde nye idéer til samarbejde, mens de lærer af hinandens erfaringer og udveksler bedste praksis.

Ombudsmandens kolleger i medlemsstaterne og kandidatlandene arrangerer omfattende programmer med aktiviteter og møder for Ombudsmanden til alle hans besøg og ledsager ham ofte under hele besøget.

Som følge af de mange arrangementer i anledning af Den Europæiske Ombudsmands 10-årsjubilæum i 2005 blev der kun foretaget ét informationsbesøg i årets løb – et besøg i Det Forenede Kongerige i slutningen af november.

Følgende afsnit giver et overblik over de mange møder, der blev afholdt, med angivelse af de vigtigste deltagere og de mange præsentationer, der blev givet. Presseaktiviteterne på informationsbesøgene er beskrevet i årsberetningens afsnit 6.4.

DET FORENEDE KONGERIGE

Den 28.-30. november 2005 besøgte Ombudsmanden London.

Den 28. november blev der afholdt et morgenmadsmøde med den parlamentariske ombudsmand og ombudsmanden for sundhedstjenester, Ann ABRAHAM. P. Nikiforos DIAMANDOUROS og Ann ABRAHAM blev derefter modtaget af lederen af Europa-Kommissionens repræsentation i Det Forenede Kongerige, Reijo KEMPINNEN. Derefter fulgte et møde med medlemmer af Europa-Parlamentet, som direktøren for Europa-Parlamentets kontor i Det Forenede Kongerige, Dermot SCOTT, var vært for. P. Nikiforos DIAMANDOUROS og Ann ABRAHAM holdt derefter et fælles indlæg for *European Fast Stream*-studerende ved *National School of Government*. Titlen på Ombudsmandens præsentation var »The role of the European Ombudsman in the EU institutional framework«. Efter en livlig spørgerunde fortsatte drøftelserne over frokosten med de studerende og uddannelseslederen, Howard EMMENS.

Nikiforos Diamandouros og Ann Abraham, britisk parlamentarisk ombudsmand og ombudsmand for sundhedstjenester, holder tale for »European Fast Stream«-studerende ved National School of Government. London, Det Forenede Kongerige, 28. november 2005.

Eftermiddagen begyndte med et møde med medlemmer af *European Scrutiny Committee* i House of Commons, som gav Ombudsmanden lejlighed til at møde udvalgets medlemmer, fortælle dem om deres respektive institutioners arbejde og deltage i en interessant drøftelse. Dagens sidste møde blev afholdt i *Council on Tribunals* med rådets formand, Lord NEWTON of Braintree, som vært. Rådets medlemmer og medarbejdere beskrev dets arbejde, og i de efterfølgende drøftelser stod det klart, at der er en meget tæt forbindelse mellem det arbejde, der udføres i nævn og af ombudsmænd. Om aftenen var Lord NEWTON vært ved en middag i House of Lords i anledning af besøget.

Den 29. november blev P. Nikiforos DIAMANDOUROS interviewet af en ph.d.-studerende, Melanie SMITH, i forbindelse med hendes afhandling om overtrædelsesprocedurer i henhold til EF-traktatens artikel 226. Ved dagens første møde blev P. Nikiforos DIAMANDOUROS og Ann ABRAHAM modtaget af den britiske europaminister, Douglas ALEXANDER, MP. De drøftede

bl.a. Den Europæiske Ombudsmands særberetning til Europa-Parlamentet fra oktober 2005, hvor Ombudsmanden opfordrede Rådet til at tage sit afslag på at afholde åbne møder, hvor det optræder som lovgivende myndighed, op til genovervejelse. Derefter fik P. Nikiforos DIAMANDOUROS ved et besøg på den britiske ombudsmands kontor lejlighed til at få mere at vide om de mange forskellige sager, som ombudsmanden behandler. Viceombudsmanden, Trish LONGDON, og hendes kolleger talte om spørgsmålet om den fortsatte pleje, mens Ann ABRAHAM og Iain OGILVIE beskrev den seneste udvikling i en undersøgelse af forsikringsselskabet Equitable Life.

Ved et frokostseminar tilrettelagt af Robert HAZELL, leder af *Constitution Unit* ved *School of Public Policy, University College London*, holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en forelæsning om »The role of the Ombudsman in strengthening accountability and the rule of law«. I forbindelse med en livlig spørgerunde og en buffetfrokost svarede Ombudsmanden på spørgsmål fra og talte med både de mange professorer og studerende og mange af Det Forenede Kongeriges ombudsmænd, som også deltog.

Ved eftermiddagens første møde foretrådte P. Nikiforos DIAMANDOUROS for House of Lords' ad hoc-udvalg om EU. Mødet blev ledet af udvalgets formand, Lord GRENFELL, og havde deltagelse af 14 medlemmer af House of Lords. Under en intensiv afhøring stillede udvalgets medlemmer P. Nikiforos DIAMANDOUROS en lang række spørgsmål om emner som behovet for at udvikle det europæiske netværk af ombudsmænd, forholdet mellem den europæiske kodeks for god forvaltningsskik og chartret om grundlæggende rettigheder samt de fremtidige forbindelser med EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder. P. Nikiforos DIAMANDOUROS og Ann ABRAHAM mødtes derefter med formanden for House of Commons' ad hoc-udvalg om offentlig forvaltning, Tony WRIGHT, MP. Om aftenen var Ann ABRAHAM vært ved en middag for Ombudsmanden og den offentlige sektors ombudsmænd i England, Skotland, Wales og Nordirland.

Lord Wallace of Saltaire, professor emeritus i internationale relationer ved London School of Economics and Political Science, præsenterer Nikiforos Diamandouros før hans forelæsning med titlen »Human rights and non-judicial remedies – the European Ombudsman's perspective«. London, Det Forenede Kongerige, 30. november 2005.

Om formiddagen den 30. november besøgte Ombudsmanden London-kontoret for de lokale myndigheders ombudsmænd i England. P. Nikiforos DIAMANDOUROS mødte først formanden for de lokale myndigheders ombudsmænd, Tony REDMOND, i hvilken forbindelse de drøftede mange vigtige spørgsmål såsom udviklingen af ombudsmændenes kompetencer på området for menneskerettigheder. Derefter mødtes han med Peter MACMAHON, viceombudsmanden for lokale myndigheder, for at drøfte det internationale samarbejde mellem ombudsmandskontorerne. P. Nikiforos DIAMANDOUROS fortsatte derefter til *London School of Economics and Political Science (LSE)*, hvor han holdt en forelæsning med titlen »Human rights and non-judicial remedies – the European Ombudsman's perspective«. Forelæsningen blev ledet af Lord WALLACE of Saltaire, professor emeritus

i internationale forbindelser ved LSE. Forelæsningen blev efterfulgt af en vidtspændende spørgerunde, og drøftelserne fortsatte over frokosten, som Lord WALLACE var vært for.

Eftermiddagens første møde var med Jim MURPHY, MP, parlamentssekretær i det britiske kabinet. De drøftede bl.a. forbedring af borgernes klagemuligheder og udviklingen af ombudsmandsinstitutionen i Det Forenede Kongerige. Besøget blev afsluttet med et sidste møde med Ann ABRAHAM på den britiske ombudsmands kontor.

6.3 ANDRE KONFERENCER OG MØDER

Konferencer, seminarer og møder giver Ombudsmanden en god mulighed for at udbrede kendskabet til hans arbejde blandt de primære interessenter såsom ngo'er, interessegrupper og akademiske institutioner. De giver ligeledes lejlighed til at fremme ombudsmandsinstitutionen mere generelt. Konferencer og møder giver ydermere Ombudsmanden og hans medarbejdere mulighed for at holde sig opdateret om udviklingen i Europa med hensyn til områder, som er særligt relevante for institutionen.

I dette afsnit beskrives alle de mange aktiviteter, der har til formål at fremme ombudsmandsinstitutionen generelt og Den Europæiske Ombudsmands arbejde især. Hvis Ombudsmanden ikke kan deltage personligt, lader han en relevant medarbejder repræsentere institutionen i stedet for. Mange grupper lærer også om Ombudsmandens arbejde som del af studieture til Strasbourg. Dette afsnit indeholder derfor en liste over de gruppepræsentationer, der fandt sted i årets løb.

MED DELTAGELSE AF OMBUDSMANDEN

Den 7. januar mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med ambassadør Marios LYSSITIS, Cyperns faste repræsentant i Europarådet, for at drøfte Den Europæiske Ombudsmands rolle.

Den 27. januar talte P. Nikiforos DIAMANDOUROS til Strasbourg-afdelingen af *English-Speaking Union* om »*The European Ombudsman – The guardian of good administration*«.

Den 28. januar holdt Ombudsmanden en sidste hovedtale ved en konference arrangeret i Bruxelles af *Association of Former Trainees of the European Union* (ADEK International). Konferencen havde titlen »*Communicating Europe*«. Ombudsmanden fokuserede på spørgsmålene om, »hvorfor« vi skal kommunikere om Europa, »hvordan« vi skal kommunikere om Europa, og »hvad« vi skal kommunikere om. Efter sin tale besvarede P. Nikiforos DIAMANDOUROS spørgsmål fra publikum.

Den 23. februar mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med Aleksandra POPOVIĆ, vicejustitsminister i Serbien og Montenegro. De drøftede udviklingen i Unionen med hensyn til beskyttelsen af borgernes rettigheder gennem retslige og udenretslige klagemidler.

Den 4. marts holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en tale ved en international konference i Genève, Schweiz, om »*The fundamental principles of the Constitution for Europe*«. Konferencen var arrangeret af Genèves Universitets center for EU-ret.

Den 11. marts holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en række møder i Nicosia, Cypern, med: Tassos PAPADOPOULOS, præsident for Republikken Cypern, Nikos CLEANTHOUS, formand for Cyperns parlaments europaudvalg, Panayiotis DEMETRIOU, MEP, Costakis CHRISTOFOROU, generaldirektør for Cyperns parlament, Ronald EVERS, leder af Europa-Parlamentets informationskontor på Cypern, og Adriaan VAN DER MEER, leder af Europa-Kommissionens repræsentation på Cypern. Senere på dagen holdt han en tale om »*European citizens' rights as they derive from European citizenship, the democratic life of the Union and the Charter of Fundamental Rights*« ved et seminar om borgerrettigheder arrangeret af Cyperns parlament og presse- og informationskontor.

Tassos Papadopoulos, præsident for Republikken Cypern, og Nikiforos Diamandouros.
Nicosia, Cypern, 11. marts 2005.

Den 12. marts mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med Michalis ATTALIDES, dekan ved fakultet for humaniora, samfundsvidenskab og jura ved Intercollege i Nicosia, Cypern, hvor han holdt en tale om »*Defending democracy and the rule of law: the role of the ombudsman*«.

Den 17. marts talte P. Nikiforos DIAMANDOUROS til den femte kongres for *European Women Lawyers' Association* om emnet »*Access to European mediation*«.

Christos Rozakis (nr. 2 fra venstre), næstformand for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, holder tale for Den Europæiske Ombudsmands personale. Strasbourg, Frankrig, 18. marts 2005.

Den 18. marts holdt Ombudsmanden et møde med Christos ROZAKIS, vicepræsident for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Christos ROZAKIS deltog derefter i et møde med Den Europæiske Ombudsmands medarbejdere, hvor han holdt et indlæg om »*The panoply of European protection of human rights: expanding the protection through the EU Constitutional Treaty*«.

Den 21. marts mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med Guillermo O'DONNELL, professor ved *University of Notre Dame*, Indiana, USA, og Gabriela IPPOLITO O'DONNELL, for at drøfte Den Europæiske Ombudsmands rolle og mulighederne for et samarbejde med henblik på at fremme og udvikle ombudsmandsinstitutionen i Latinamerika.

Den 22. marts holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS et indlæg om »*Recent developments relating to the protection of human rights and fundamental rights in the European Union – the perspective of the European Ombudsman*« ved en arbejdsfrokost for faste repræsentanter i Europarådet. Ann-Marie NYROOS, Finlands faste repræsentant i Europarådet, var vært ved frokosten.

Den 14. maj holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en tale om »*The European Ombudsman and EU drugs policy*« ved den tiende europæiske konference om rehabiliterings- og narkopolitik i Heraklion, Grækenland.

Den 18. maj talte P. Nikiforos DIAMANDOUROS om »*The European Ombudsman as promoter of transparency and contributor to the fight against corruption*« for den græske afdeling af *Transparency International* i Athen, Grækenland.

Den 19. maj deltog P. Nikiforos DIAMANDOUROS i en rundbordsdrøftelse om »*Maladministration and corruption in the Greek public sector – reflections on ways and means of combating them*« ved en græsk konference om lederskab tilrettelagt af den græske *Association of Chief Executive Officers* i Athen, Grækenland.

Den 24. maj mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med Fabienne KELLER, borgmester i Strasbourg, for at forberede kollokviet og den formelle middag den 28. oktober i anledning af 10-årsjubilæet.

Den 31. maj talte P. Nikiforos DIAMANDOUROS om »*Democracy, rule of law, accountability and the ombudsman institution*« ved Duisburg Universitet i Tyskland.

Den 3. juni holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en tale om »*Patients' rights in today's Europe*« ved den anden *Hygeia-Harvard Medical International Conference* om »*Preventive medicine in the 21st century*« i Athen, Grækenland.

Den 6. juni holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en tale om »*Respect for fundamental and human rights by the European administration: standards and remedies*« ved en international konference i Krakow, Polen, arrangeret af den polske ombudsmand, Andrzej ZOLL, og Det Jagielloniske Universitet, for at fejre etableringen af *Oświęcim Human Rights Academy*.

Den 30. juni blev P. Nikiforos DIAMANDOUROS af Anthony MOLHO og Diogo RAMADA CURTO, professorer ved Det Europæiske Universitetsinstitut (EUI) i Firenze, Italien, inviteret til at holde den første præsentation ved sommerkurset arrangeret af historisk institut ved EUI. P. Nikiforos DIAMANDOUROS holdt en tale om »*The development of the rights of migrants in the European legal order during the post-war era*«. Derefter spiste P. Nikiforos DIAMANDOUROS frokost med en gruppe på fem ph.d.-kandidater fra Grækenland.

Den 1. juli holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS et møde i Firenze, Italien, med Yves MENY, rektor for og professor ved Det Europæiske Universitetsinstitut, og Helen WALLACE, leder af og professor ved universitetets Robert Schuman-center for videregående studier, for at drøfte mulighederne for at fremme studier af institutioner, som kan forbedre den demokratiske ansvarlighed i Europa.

Den 6. juli mødtes Ombudsmanden med Eugenia KOTSELIDOU, chef for personaleudvikling og mægler på området for målstyring ved Det Europæiske Patentkontor i München, Tyskland. Eugenia KOTSELIDOU var interesseret i P. Nikiforos DIAMANDOUROS' erfaringer med mægling, herunder bestræbelserne på at opnå mindelige løsninger og institutionens rolle som alternativ til domstolene.

Den 7. juli holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en præsentation med titlen »*The European Ombudsman: an instrument for the defence of citizens*« for en delegation af borgmestre fra den italienske region Trentino Alto-Adige, som Lilli GRUBER, MEP, var vært for.

Den 13. juli præsenterede Ombudsmanden sit arbejde for 25 medlemmer af *Society of European Affairs Professionals* (SEAP), erhvervssammenslutningen for folk, der beskæftiger sig med europæiske anliggender. I en tale med titlen »*The European Ombudsman: helping to promote an open, accountable and service-minded EU administration*« forklarede P. Nikiforos DIAMANDOUROS de tjenester, han

tilbyder i form af klagebehandling og undersøgelser på eget initiativ. Ombudsmanden fokuserede især på den europæiske kodeks for god forvaltningsskik og SEAP's egen adfærdskodeks. Catherine STEWART, SEAP's næstformand, ledte arrangementet, som sluttede med en livlig spørgerunde.

Den 23. september gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS en præsentation om »*The European Ombudsman – a non-judicial means of redress for citizens*« for en delegation af medlemmer af Europarådets tidligere Europæiske Menneskerettighedskommission. Arrangementet var tilrettelagt af Christos ROZAKIS, vicepræsident for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Den 26. september præsenterede P. Nikiforos DIAMANDOUROS Den Europæiske Ombudsmands rolle for en delegation fra distriktskammeret af juridiske rådgivere fra Krakow i Polen.

Den 6. oktober holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en tale med titlen »*The European Ombudsman: an institution for the protection and promotion of fundamental rights*« ved en konference i anledning af 60-årsjubilæet for etableringen af den franske *Ecole National d'Administration* og 10-årsjubilæet for oprettelsen af *Centre of European Studies* i Strasbourg.

Den 14. oktober holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en tale med titlen »*The rule of law and fundamental rights in the European Union*« for det nationale forsvarsakademi i Athen, Grækenland.

Den 21. november holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en tale med titlen »*Democracy, rule of law and the ombudsman*« ved *Columbia University*, New York, USA.

Den 21. og 22. december holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS møder i Athen, Grækenland, med Karolos PAPOULIAS, Grækenlands præsident, Kostas KARAMANLIS, Grækenlands premierminister, Kostis STEFANOPOULOS, Grækenlands tidligere præsident, og Konstantinos MITSOTAKIS, Grækenlands tidligere premierminister.

MED DELTAGELSE AF OMBUDSMANDENS PERSONALE

Den 25. januar deltog Olivier VERHEECKE, ledende juridisk rådgiver, i en offentlig høring om det foreslåede Agentur for Grundlæggende Rettigheder tilrettelagt af Europa-Kommissionen. Den offentlige høring var opdelt i fire debatemner. Det første omhandlede agenturets rettigheder og tematiske arbejdsområder samt dets geografiske dækning. I forbindelse med det andet emne drøftede man opretholdelse og sikring af forbindelserne med Europarådet, de nationale institutioner, civilsamfundet og andre instanser. Det tredje emne omhandlede de opgaver, der skal tildeles agenturet, og det fjerde agenturets struktur. Den offentlige høring blev afsluttet af Franco FRATTINI, Kommissionens næstformand med ansvar for retlige anliggender, frihed og sikkerhed.

Den 16. februar deltog Nicholas CATEPHORES, Ombudsmandens assistent, i en rundbordsdrøftelse om den mulige oprettelse af en europæisk ombudsmand for finansielle tjenester arrangeret af *Federation of European Securities Exchanges* og *Houston Consulting Europe* i Bruxelles, Belgien.

Den 1. marts havde Tina NILSSON, juridisk sagsbehandler, og Rosita AGNEW, leder af kommunikationsafdelingen, et møde med Paul FIRTH, en uafhængig konsulent, som var i færd med en undersøgelse om tilskudsproceduren i Europa-Kommissionen. Undersøgelsen var bestilt af en række ngo'er. Tina NILSSON og Rosita AGNEW forklarede Ombudsmandens procedurer og illustrerede hans arbejde med eksempler på klager omhandlede tilskud, som kontoret havde behandlet i perioden 2002-2004. Paul FIRTH spurgte, hvor ofte det lykkes Ombudsmanden at løse sådanne sager, og hvor lang tid det tager. Paul FIRTH var især interesseret i klager over EU's finansforordning og de problemer, som Ombudsmanden havde fået kendskab til i den forbindelse.

Den 5. april drøftede Olivier VERHEECKE og Rosita AGNEW Ombudsmandens arbejde med Melanie Smith, ph.d.-studerende ved Manchester Universitet og forskningsassistent for Jo SHAW, professor ved Edinburgh Universitet.

Henholdsvis den 13. og 14. juli tog Olivier VERHEECKE imod Rhita BOUSTA, ph.d.-studerende ved Panthéon-Sorbonne Universitet i Paris, og Costanza HERMANIN DE REICHENFELD fra *Institut de*

Sciences Politiques i Paris, til drøftelser om Ombudsmandens arbejde og især den europæiske kodeks for god forvaltningsskik.

Den 28. og 29. september var Brandenburgs ombudsmand for beskyttelse af privatoplysninger og aktindsigt i samarbejde med *Alcatel SEL Stiftung für Kommunikationsforschung* og *Deutsche Gesellschaft für Recht und Informatik e.V.* vært ved et internationalt symposium om »Freedom of information in Germany and Europe«. Mere end 120 personer deltog i konferencen. Den Europæiske Ombudsmands kontor var repræsenteret af Gerhard GRILL, ledende juridisk rådgiver.

Den 15. december tog Ida PALUMBO imod Margherita BARSI, studerende ved juridisk fakultet ved Lecce Universitet, Italien, og praktikant på Europa-Parlamentets kontor i Milano. Under dette møde beskrev Ida PALUMBO Den Europæiske Ombudsmands mandat og gav eksempler på sager, som Ombudsmanden havde behandlet.

Gruppepræsentationer

P. Nikiforos DIAMANDOUROS og hans personale (anført i parentes) beskrev i 2005 Ombudsmandens rolle og arbejde for:

Januar

- En gruppe på 30 statskundskabsstuderende fra Regensburg Universitet, Tyskland. Denne præsentation var arrangeret af *Europäische Akademie Bayern*, og gruppen var ledsaget af Andrea RIESCH (Gerhard GRILL).
- En gruppe studerende fra *Institut des Hautes Etudes Européennes* på Robert Schuman Universitet i Strasbourg, Frankrig, (José MARTÍNEZ ARAGÓN).

Februar

- 20 statskundskabsstuderende fra Twente Universitet, Nederlandene. Gruppen var ledsaget af Jaap H. DE WILDE (Gerhard GRILL).
- 40 studerende fra *Bayern Kolleg Augsburg*, Bayern, Tyskland, i forbindelse med en studietur til Strasbourg arrangeret af *Europäische Akademie Bayern*. Gruppen var ledsaget af Alexander FRISCH (Gerhard GRILL).
- 50 studerende fra den fælles europæiske MBA-uddannelse på Mannheim Universitet, Tyskland, og *Ecole Supérieure des Sciences Economiques et Commerciales*, Frankrig. Denne præsentation var tilrettelagt af Brian CASSIDY, medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (Rosita AGNEW).

Marts

- 45 personer fra *CDU Frauenunion Ibbenbüren*, Tyskland, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung* (Gerhard GRILL).
- En gruppe jurastuderende (kandidatuddannelsen) fra Nîmes Universitet, Frankrig, (Marjorie FUCHS).
- 37 personer fra *Europa-Union München*, Tyskland, i forbindelse med en tur arrangeret af *Europäische Akademie Bayern* (Gerhard GRILL).
- En gruppe på 30 studerende fra *Politischer Jugendring Dresden e.V.*, Tyskland, (Olivier VERHEECKE).

April

- En gruppe på 10 unge administratorer fra Central- og Østeuropa samt fra Madagaskar i forbindelse med et seminar om europæiske anliggender arrangeret af *Centre des Etudes Européennes* i Strasbourg (Alessandro DEL BON).
- Studerende, der deltog i det 20. møde i *European Institute of Public Affairs and Lobbying* (EIPAL) i Bruxelles (Olivier VERHEECKE).
- 38 personer fra Dortmund, Tyskland, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung* (Wiebke PANKAUKE).
- En gruppe på 43 studerende fra *Europa-Institut, Universität des Saarlandes*, Tyskland, (Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA).
- 32 personer fra *Altenakademie Dortmund*, Tyskland, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung* (Branislav URBANIČ).
- En gruppe på 41 tredje- og fjerdeårsstuderende med speciale i europæisk ret fra Leiden Universitet, Nederlandene. Gruppen var ledsaget af Rick LAWSON (Ian HARDEN).
- En gruppe på 22 kandidatstuderende og tre medarbejdere fra juridisk og samfundsvidenskabeligt fakultet ved Glasgow Caledonian Universitet, Det Forenede Kongerige. Gruppen var ledsaget af Marcela CHISHOLM (Gerhard GRILL).
- En gruppe på 25 studerende ved økonomisk fakultet ved Nürnberg-Erlangen Universitet, Tyskland, (Gerhard GRILL).
- En gruppe på 68 deltagere på »Europa-Seminar« arrangeret af *Kolpingwerk*, Tyskland, (Gerhard GRILL).

Maj

- En gruppe på 20 asiatiske diplomater i forbindelse med et seminar om europæiske anliggender arrangeret af *Centre des Etudes Européennes* i Strasbourg (Gerhard GRILL).
- 42 personer fra Köln, Tyskland, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung* (Branislav URBANIČ).
- En gruppe på 35 studerende fra fakultet for internationale forbindelse ved Groningen Universitet, Nederlandene, i forbindelse med en studietur til Bruxelles og Strasbourg (Gerhard GRILL).

Juni

- En gruppe på 34 unge lærere fra Tyskland i forbindelse med en studietur til Strasbourg arrangeret af *Europäische Akademie Bayern* (Gerhard GRILL).
- En gruppe på 26 studerende og to medarbejdere fra *Thorbecke Academie Leeuwarden*, Nederlandene, i forbindelse med en studietur til Bruxelles og Strasbourg (Branislav URBANIČ).
- 35 personer fra *CDU Frauenunion Wesseling*, Tyskland, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung* (Gerhard GRILL).
- En gruppe på 10 statskundskabsstuderende fra *University of Southern Maine*, Portland, USA, (Olivier VERHEECKE).
- En gruppe fra *Kirchlicher Dienst in der Arbeitswelt*, Oldenburg, Tyskland, (Gerhard GRILL).
- En gruppe på 48 unge lærere fra Tyskland i forbindelse med en studietur til Strasbourg arrangeret af *Europäische Akademie Bayern* (Gerhard GRILL).

Juli

- En gruppe på 47 unge lærere fra Tyskland i forbindelse med en studietur til Strasbourg arrangeret af *Europäische Akademie Bayern* (Gerhard GRILL).
- En gruppe på 45 unge lærere fra Tyskland i forbindelse med en studietur til Strasbourg arrangeret af *Europäische Akademie Bayern* (Branislav URBANIČ).
- 29 personer fra Kerpen, Tyskland, (Branislav URBANIČ).
- En gruppe på 49 lærere i forbindelse med en studietur til Strasbourg arrangeret af de lokale myndigheder i Oberpfalz, Tyskland, (Branislav URBANIČ).
- En gruppe på 23 studerende og fem medarbejdere fra *Masters in European Studies*-programmet ved Tübingen Universitet, Tyskland, (Gerhard GRILL).
- En gruppe på syv højtstående embedsmænd fra Algeriet i forbindelse med et seminar om europæiske anliggender arrangeret af *Centre des Etudes Européennes* i Strasbourg (José MARTÍNEZ ARAGÓN).

August

- En gruppe på seks personer fra Europarådets besøgsservice (José MARTÍNEZ ARAGÓN).

September

- En gruppe på 20 parlamentsmedlemmer og embedsmænd fra det ungarske parlament, som deltog i spørgerunden om andragender og EU-borgerskab arrangeret af Europa-Kommissionens GD Udvidelse (TAIEX-kontoret), Bruxelles, (Olivier VERHEECKE).
- En gruppe på 37 personer fra Socialdemokraterne - Vejle amt, Danmark, i forbindelse med en studietur til Bruxelles og Strasbourg (Peter BONNOR).
- 38 personer fra regionen Münster, Tyskland, herunder lokale politikere og kommunalrådsmedlemmer, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung* (Gerhard GRILL).
- 37 personer fra *Heimat- und Geschichtsvereins Bonn-Beuel*, Tyskland, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung* (Wiebke PANKAUKE).
- En gruppe på 22 personer fra 13 lande med repræsentanter for forskellige ngo'er i forbindelse med en studietur til Bruxelles og Strasbourg arrangeret af *EuropaHaus Burgenland*, Østrig, (Wiebke PANKAUKE).
- En gruppe på 25 lærere fra Tyskland i forbindelse med en studietur til Strasbourg arrangeret af *Europäische Akademie Bayern* (Wiebke PANKAUKE).
- 38 gymnasieelever fra Brühl, Tyskland, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung* (Wiebke PANKAUKE).

Oktober

- 42 personer fra Tyskland fra erhvervsuddannelsen *Bilanzbuchhaltung International* i forbindelse med en tur arrangeret af *Fit for Europe* (Gerhard GRILL).
- En gruppe på 49 ledere inden for telekommunikation, informationsteknologi og databehandling i forbindelse med en tur arrangeret af fagforeningen *ver.di*, Tyskland, (Gerhard GRILL).
- En gruppe på 15 personer i forbindelse med et seminar om europæiske anliggender arrangeret af *Forum Demokratie*, Düsseldorf, Tyskland, (Gerhard GRILL).
- En gruppe på 53 personer fra Tyskland, som var inviteret af Silvana KOCH-MEHRIN, MEP, (Gerhard GRILL).

- En gruppe på 50 juridiske doktorer i forbindelse med *Corso di applicazione forense* arrangeret af advokatsamfundet i Messina, Italien. Mødet var arrangeret af Antonio DE MATTEIS, medlem af advokatsamfundet i Messina, Italien, (Ida PALUMBO).
- 50 borgmestre fra Trentino-Alto Adige, Italien, i forbindelse med en tur til Strasbourg (Ida PALUMBO).

November

- 30 medlemmer af CDU fra Horstmar-Leer (regionen Münster), Tyskland. Turen til Strasbourg var arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung* (Gerhard GRILL).
- En gruppe på 50 personer fra Tyskland, som var inviteret af Silvana KOCH-MEHRIN, MEP, (Gerhard GRILL).
- En gruppe på 41 personer fra Italien, som var inviteret af Lilli GRUBER, MEP, (Gerhard GRILL).
- 31 personer fra *Deutsche Gesellschaft e.V. Berlin*, Tyskland, som deltog i en studietur til Luxembourg og Strasbourg (Gerhard GRILL).
- En gruppe på 27 studerende fra Tyskland i forbindelse med en studietur til Bruxelles arrangeret af *Politischer Jugendring Dresden e.V.* (Tina NILSSON).
- 16 personer fra Tyskland i forbindelse med arrangeret af *Gästeführer Trier* (Gerhard GRILL).
- 22 underrettsdommere fra Frankrig fra et erhvervsuddannelseskursus arrangeret af *Centre des Etudes Européennes* i Strasbourg (Marjorie FUCHS).

December

- En gruppe på seks medlemmer af *Consiglio Nazionale Forense*, Italien, (Ida PALUMBO).
- En gruppe på 45 personer fra Tyskland, som var inviteret af Graf Alexander LAMBSDORFF, MEP (Gerhard GRILL).
- En gruppe på 14 praktikanter fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (Branislav URBANIČ).

I tillæg til ovenstående præsenterede Ombudsmandens medarbejdere hans arbejde for praktikanter fra Europa-Kommissionen ved 15 lejligheder i 2005 med ca. 50 praktikanter ved hvert arrangement.

Nikiforos Diamandouros med medlemmer af det italienske *Consiglio Nazionale Forense*.
Strasbourg, Frankrig, 9. december 2005.

6.4 KONTAKTER TIL MEDIERNE

Ombudsmandens medieaktiviteter omfatter bl.a. interview og pressekonferencer, artikler og pressemeddelelser. Disse aktiviteter bidrager til at skabe opmærksomhed omkring den service, Ombudsmanden yder borgerne, organisationer og virksomheder, og sætter fokus på særligt vigtige sager. Medierne kan bidrage til at fremhæve vigtigheden af disse sager, hvilket kan få institutionen eller organet til finde en løsning til fordel for borgeren. Ombudsmandens medieinitiativer kan enten knytte sig til en vigtig begivenhed, f.eks. fremlæggelsen af årsberetningen for Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender, eller direkte til Ombudsmandens undersøgelser.

Ombudsmanden udsendte i 2005 17 pressemeddelelser, som blev udsendt til journalister og interesserede parter i hele Europa. Blandt de emner, der blev taget op, var afskaffelse af aldersgrænser for praktikanter i Kommissionen, integration af handicappede, vildledende udtalelser fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i forbindelse med en af Ombudsmandens undersøgelser og manglende åbenhed i Rådets arbejde.

Ombudsmanden gav mere end 50 interview til repræsentanter for den trykte presse, radio og tv og de elektroniske medier i 2005 i Strasbourg, Bruxelles og andre steder. I dette afsnit beskrives de interview, Ombudsmanden og hans ansatte gav i 2005, samt den række mediebegivenheder, der blev arrangeret i årets løb.

- Den 11. januar deltog P. Nikiforos DIAMANDOUROS efter sit genvalg til Europæisk Ombudsmand i en pressekonference tilrettelagt af formanden for Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender, Marcin LIBICKI. Pressekonferencen gav Ombudsmanden lejlighed til at fremlægge sine prioriteter for den næste valgperiode samt besvare spørgsmål fra journalister.

© Europa-Parlamentet

Marcin Libicki, medlem af Europa-Parlamentet og formand for dette udvalg for andragender, og Nikiforos Diamandouros ved en pressekonference efter valget af Den Europæiske Ombudsmand. Strasbourg, Frankrig, 11. januar 2005.

- Efter pressekonferencen blev Ombudsmanden interviewet af Nicoletta SPINA fra en regional radiostation i Italien, Sergio NAVA fra den italienske *Radio 24* og Ioannis PAPADIMITRIOU til den græske sektion af *Deutsche Welle*.
- Den 12. januar blev Ombudsmanden interviewet af Verónica ALCÁZAR fra spansk tv, *Telemadrid*, til et program med titlen »De Madrid a Europa«. Journalisten bad Ombudsmanden forklare institutionens arbejde for de spanske borgere samt give et overblik over forbindelserne med de nationale og regionale ombudsmænd i Spanien.

- Senere på dagen gav han presseinterview til Fouli DIMITRAKOPOULOU fra den græske tv-kanal ERT 3 og Manolis SPINTHOURAKIS fra den græske avis *To VIMA*.
- Den 12. januar blev Olivier VERHEECKE, ledende juridisk rådgiver, interviewet af Christina GERHAUSSER i den tyske radiokanal *Deutsche Welles* studie i Bruxelles til et kort radioprogram om de typer klager, som Den Europæiske Ombudsmand behandler.
- Den 12. januar blev Rosita AGNEW, presse- og kommunikationsmedarbejder, interviewet af Claire DENIS fra *Centre for Journalism Studies* i Strasbourg, Frankrig. Claire DENIS var interesseret i Den Europæiske Ombudsmands arbejde og især i hans forbindelser med de andre EU-institutioner og med borgerne.
- Den 13. januar blev Ombudsmanden interviewet af Teresa CARRERAS til et program om europæiske anliggender på den spanske tv-kanal *Televisión Española*. Journalisten bad Ombudsmanden forklare årsagerne til den store andel af spanske klager og de typer problemer, de spanske borgere klager over.
- Den 13. januar gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et interview til Giorgos KAPOPOULOS fra radiostationen *NET* i Grækenland.
- Den 18. januar interviewede Olga TSANTILA, chefredaktør på *Epiloges*, et ugentligt tillæg til den græske avis *Makedonia*, Den Europæiske Ombudsmand om hans prioriteter for den anden valgperiode.
- Den 24. januar gav Ombudsmanden et telefoninterview til Kathy TZILIVAKIS til den engelsksprogede avis *Athens News* i Grækenland. Journalisten spurgte P. Nikiforos DIAMANDOUROS om hans arbejde for borgerne og hans fremtidige planer som Europæisk Ombudsmand efter sit genvalg.
- Den 27. januar blev Marjorie FUCHS, juridisk sagsbehandler, interviewet af TUETUY fra *BFM*, en radiostation i Bruxelles. Journalisten var interesseret i en sag, som Den Europæiske Ombudsmand havde behandlet, og som resulterede i, at klageren fik tilkendt det største erstatningsbeløb, der nogensinde er udbetalt.
- Den 2. februar interviewede Maria VERZA fra det spanske presseagentur *Faxpress* Ombudsmanden om hans synspunkter om forfatningen for Europa. Journalisten spurgte P. Nikiforos DIAMANDOUROS om konsekvenserne af forfatningen for Ombudsmandens arbejde og mere generelt om fordelene ved forfatningen for borgerne. Interviewet fandt sted lige før den spanske folkeafstemning om forfatningen.
- Den 2. marts interviewede Barbara KUŽNIK, journalist fra den slovenske nationale radiostation *VAL202*, Den Europæiske Ombudsmand over telefonen. Interviewet var del af et program om ombudsmandsinstitutionens rolle i Europa. Barbara KUŽNIK spurgte P. Nikiforos DIAMANDOUROS om de typer klager, som ombudsmænd får til behandling, deres arbejde for mindretal og samarbejdet mellem ombudsmændene i EU.
- Den 7. marts gav Ombudsmanden et telefoninterview til Merise FREDERIKSEN, studerende ved Den Danske Journalisthøjskole. Merise FREDERIKSEN spurgte P. Nikiforos DIAMANDOUROS om Den Europæiske Ombudsmands rolle med hensyn til at bringe Europa tættere på borgerne. Hun var især interesseret i Ombudsmandens mening om forfatningen for Europa.
- Den 8. marts (og senere den 9. juni, 26. september og 15. november) talte Ombudsmanden til journalister fra *Radio France* ved et uddannelsesseminar arrangeret af Quentin DICKINSON, radiostationens chef for europæiske anliggender. Journalisterne kom fra hele Frankrig og var i Strasbourg i en uge for at lære om arbejdet i de europæiske institutioner. Ombudsmanden forklarede sin rolle og gav eksempler på klager, som var indgivet af franske borgere og organisationer.
- Den 9. marts gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et telefoninterview til Roland DHORDAIN fra *Radio France: France Inter*. Roland DHORDAIN var ved at sammensætte et radioprogram,

som skulle lære borgerne om EU, og bad Ombudsmanden forklare sit arbejde og den service, han yder.

- Senere på dagen blev Ombudsmanden interviewet til et tv-program om forfatningen for Europa, som skulle sendes på *VPRO Television*, Nederlandenes public service-station. Programmet havde titlen »*Het geluk van Nederland*« (»Nederlandenes lykke«) og havde til formål at forklare forfatningen for de nederlandske borgere. Hannah DOGGER forestod interviewet.
- Samme dag blev han også interviewet af Lars LARSSON, korrespondent ved det svenske nyhedsbureau *Tidningarnas Telegrambyrå*. Lars LARSSON var interesseret i Ombudsmandens opfattelse af sin rolle over for borgerne og mere specifikt i de typer klager, de svenske borgere indgiver til ham.
- Til sidst den 9. marts blev P. Nikiforos DIAMANDOUROS interviewet af Nikos ROUSSIS fra den græske tv-kanal *Canali Voulis* (parlamentskanalen).
- Den 11. marts gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et interview til Giorgos FRANGOS fra avisen *Phileleftheros* i Nicosia, Cypern.
- Den 12. marts gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et interview til Yiannis KAREKLAS fra den nationale radiostation *CYBC* Nicosia, Cypern.
- Den 11. maj fremlagde Ombudsmanden sin årsberetning for 2004 for journalister ved en pressekonference i Strasbourg. Over 25 journalister var til stede, og de fulgte op med spørgsmål om den europæiske kodeks for god forvaltningsskik, de typer klager, Ombudsmanden har modtaget fra de 10 lande, der tiltrådte EU i 2004, og i hvilket omfang, EU-institutionerne imødekommer hans henstillinger.
- Efter pressekonferencen blev Ombudsmanden interviewet af Shirin WHEELER fra *BBC Parliament*, Det Forenede Kongerige, til et program med titlen »*The Record: Europe*«. Journalisten spurgte Ombudsmanden om klager fra Det Forenede Kongerige og de resultater, han har opnået for borgerne.
- Derefter fulgte et interview til *Radio France: France Bleu*, hvor journalisten spurgte Ombudsmanden om hans synspunkter om forfatningen for Europa, og hvad den bibringer borgerne.
- Senere på dagen blev Ombudsmanden interviewet af Ioannis PAPADIMITRIOU til den græske sektion af *Deutsche Welle*. Ioannis PAPADIMITRIOU spurgte P. Nikiforos DIAMANDOUROS om hans arbejde i 2004 og mere specifikt om klager fra græske borgere.
- Endelig interviewede Alain BEUVE-MÉRY fra *Le Monde*, Frankrig, P. Nikiforos DIAMANDOUROS til en profil af Ombudsmanden til det økonomiske tillæg til avisen med titlen *Le Monde: Économie*. Journalistens spørgsmål fokuserede på ombudsmandsinstitutionens udvikling i Europa, de ændringer, som udvidelsen har medført for Den Europæiske Ombudsmand, og Den Europæiske Ombudsmands rolle i EU's institutionelle struktur.
- Den 12. maj blev P. Nikiforos DIAMANDOUROS interviewet af Nicoletta SPINA til et program, som skulle sendes på en regional radiostation i Italien. Journalisten spurgte Ombudsmanden om hans arbejde for de italienske borgere og de resultater, han havde opnået i 2004.
- Den 17. maj interviewede Eleni HOURMOUZI fra den græske afdeling af *BBC World Service* P. Nikiforos DIAMANDOUROS over telefonen. Interviewet, som blev sendt, lige før den franske folkeafstemning om forfatningen for Europa, fokuserede på Ombudsmandens synspunkter om forfatningen, og hvad den bibringer borgerne.
- Den 25. maj interviewede Katharina STROBEL Ombudsmanden til en feature til online-versionen af den tyske tv-station *ZDF*. Journalisten spurgte P. Nikiforos DIAMANDOUROS om hans arbejde, før han blev Europæisk Ombudsmand, hans erfaringer med arbejdet og planer for institutionens fremtid.

- Ombudsmanden gav derefter et radiointerview til Niels WENSING til programmet »AVRO 1opdeMiddag«, som skulle sendes på den nederlandske radiostation *Radio 1*. Niels WENSING spurgte Ombudsmanden om de typer klager, han modtager fra de nederlandske borgere, og hans synspunkter om forfatningen for Europa i anledning af den nederlandske folkeafstemning om forfatningen.
- Senere på dagen blev Ombudsmanden interviewet til slovakisk tv af Martin THUMA. Martin THUMA spurgte Ombudsmanden om klager fra de ti nye medlemsstater generelt og fra Slovakiet. Han spurgte også om samarbejdet mellem Den Europæiske Ombudsmand og hans kollega, den slovakiske ombudsmand.
- Dagen blev afsluttet med et interview til Ingrid HVASS til Europa-Kommissionens ugentlige nyhedsbrev *Commission en Direct*. Ingrid HVASS fokuserede på Ombudsmandens møde tidligere på dagen med Kommissærkollegiet og spurgte Ombudsmanden, hvordan Kommissionen efter hans mening kunne forbedre sin forvaltningsskik over for borgerne.
- Den 13. juli startede Ombudsmanden dagen med et interview med en nederlandsk journalist, Joke LIGTERINK, som var ved at forberede et kapitel til en bog om den nederlandske ombudsmand, Roel FERNHOUT, der skulle skænkes til ham ved udgangen af hans embedstid som ombudsmand. Journalisten spurgte P. Nikiforos DIAMANDOUROS om hans forbindelser med den nederlandske ombudsmand, deres samarbejde om klagebehandling og det femte seminar for nationale ombudsmænd i Haag i 2005.
- Senere på dagen spiste P. Nikiforos DIAMANDOUROS frokost med George PARKER, leder af Bruxelles-afdelingen af *Financial Times*. P. Nikiforos DIAMANDOUROS beskrev den service, han yder erhvervslivet på områder som forsinket betaling, tvister vedrørende kontrakter og aktindsigt i oplysninger. George PARKER spurgte Ombudsmanden om hans samarbejde med EU-institutionerne, navnlig Kommissionen og OLAF, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig.
- Dagen blev afsluttet med en præsentation for 20 journalister fra Det Forenede Kongerige, som var på en undersøgelsesmission i Bruxelles. Mødet var arrangeret af John SZEMEREY, *Chartered Institute of Journalists'* repræsentant i Bruxelles. P. Nikiforos DIAMANDOUROS forklarede sit arbejde, gav eksempler på klager, han havde behandlet, og besvarede spørgsmål om alt fra erstatning til forskelsbehandling.
- Den 15. september gav Ombudsmanden et telefoninterview til Martin JENSEN fra den danske avis Politiken. Martin JENSEN spurgte P. Nikiforos DIAMANDOUROS om hans mandat og mere specifikt om hans tilsyn med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).
- Den 26. september interviewede Gianni BORSA fra *SIR-Europa (Servizio Informazione Religiosa-Europa)*, et italiensk ugemagasin, Ombudsmanden i Strasbourg. Gianni BORSA var interesseret i Ombudsmandens arbejde for at fremme og forsvare borgernes rettigheder i hele Europa.
- Den 18. oktober gav Rosita AGNEW, leder af kommunikationsafdelingen, et interview til Irmtraud RICHARDSON, journalist fra den tyske radiostation *Bayerischer Rundfunk*. Irmtraud RICHARDSON var i gang med en interviewrække, som skulle forklare Den Europæiske Union for de tyske borgere.
- Den 18. oktober gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et interview til Angelos ATHANASOPOULOS fra den græske avis *To VIMA tis KYRIAKIS*.
- Den 20. oktober præsenterede P. Nikiforos DIAMANDOUROS Den Europæiske Ombudsmands arbejde for en delegation fra Nordisk Journalistcenter, som var på besøg i Strasbourg. Geo STENIUS havde tilrettelagt besøget.
- Den 26. oktober gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et interview til Ioannis PAPADIMITRIOU til den græske sektion af *Deutsche Welle*.

- Den 3. november gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et interview til Andy DABILIS fra *New Europe*, en europæisk avis i Bruxelles.
- Den 17. november interviewede Daniela SCHRÖDER fra den engelske afdeling af det tyske nyhedsbureau *dpa* Ombudsmanden i Bruxelles. Hendes feature beskrev hans arbejde, resultater, eksempler på klager, og hvordan man klager til Ombudsmanden. Den blev sendt ud til hele verden via den engelske *dpa*-tråd, og den tyske oversættelse blev trykt i flere regionale aviser.
- Efter sin forelæsning på *London School of Economics and Political Science* (LSE) den 30. november blev P. Nikiforos DIAMANDOUROS interviewet via e-mail af Stephen GUMMER, redaktør ved LSE's juridiske publikation, *The Obiter*.
- Den 5. december interviewede Roland SIEGLOFF, Bruxelles-korrespondent ved det tyske nyhedsbureau *dpa*, Ombudsmanden. Hans artikel havde titlen »Tyskerne bør klage mere« og blev trykt i flere end 50 nationale og regionale aviser, udsendt på tv- og radiostationer og på deres websteder.
- Den 16. december gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et interview til Despina TSANTE fra *Athens Radio 9.84* i Grækenland.

6.5 PUBLIKATIONER

Ombudsmanden bestræber sig på at nå ud til flest mulige mennesker med henblik på at styrke borgernes viden om deres rettigheder og især retten til at klage. Institutionen bruger i vid udstrækning trykte publikationer til at oplyse de vigtigste interessenter og befolkningen i almindelighed. I 2005 blev følgende publikationer udarbejdet og distribueret til de interesserede parter:

Årsberetning 2004, fotokopieret version (på engelsk)

En fotokopieret version af Ombudsmandens årsberetning for 2004 på engelsk blev sendt til medlemmerne af Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender i maj for at give udvalget mulighed for at drøfte Ombudsmandens arbejde før plenarmødet senere på året.

Årsberetning 2004 – Sammendrag og statistik, fotokopieret version (20 sprog)

En fotokopieret version af *Årsberetning 2004 – Sammendrag og statistik* blev også i maj sendt til medlemmerne af Udvalget for Andragender på de 20 officielle EU-sprog.

Nyhedsbrevet European Ombudsmen – Newsletter, udgave 4 og 5 (5 sprog)

Fjerde og femte udgave af det halvårige nyhedsbrev fra det europæiske netværk af ombudsmænd og den europæiske region i Det Internationale Ombudsmandsinstitut blev i april og oktober udsendt til nationale, regionale og lokale ombudsmænd i Europa samt til medlemmerne af Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender.

Den europæiske kodeks for god forvaltningsskik (24 sprog)

En ny version af *den europæiske kodeks for god forvaltningsskik* blev udsendt på 24 sprog i 2005. Denne udgave er en opdatering af den originale version, som blev offentliggjort af Ombudsmanden i 2002 på de dengang 11 officielle EU-sprog, og har til formål at oplyse borgerne og tjenestemændene om deres rettigheder og forpligtelser. Over 100 000 eksemplarer af den nye kodeks blev sendt til ombudsmænd, MEP'er, cheferne for EU's institutioner og organer, Kommissionens repræsentationer og Parlamentets

kontorer i medlemsstaterne, EU's kontaktcentre og netværk, offentlige forvaltninger på nationalt og regionalt plan i medlemsstaterne samt borgere og organisationer, som har vist en særlig interesse for arbejdet i EU's institutioner. Der var stor interesse for denne publikation, og ved årets udløb havde man modtaget tusindvis af anmodninger om flere eksemplarer.

Jubilæumspostkortet (24 sprog)

For at skabe opmærksomhed omkring institutionens 10-årsjubilæum blev der udsendt et postkort på alle 20 officielle EU-sprog samt på kandidatlandenes sprog. Postkortet havde titlen »Den Europæiske Ombudsmand: 10 års fremme af borgerrettigheder i Europa« og forklarede kort Ombudsmandens rolle og gav eksempler på de spørgsmål, han behandler. Postkortet blev sendt vidt omkring via ombudsmandskontorer, MEP'er, Kommissionens repræsentationer og Parlamentets kontorer i medlemsstaterne. Det blev lanceret i forbindelse med Europa-Parlamentets åbent hus-arrangementer i Bruxelles og Strasbourg og blev senere brugt i forbindelse med arrangementer til oplysning af borgerne.

The Tenth Anniversary Commemorative Volume, paperback og hardback (på engelsk)

10-årsjubilæet for Den Europæiske Ombudsmand blev fejret ved en række arrangementer. I juni afholdtes en »Founders' Workshop« med henblik på at nedskrive de første skridt til oprettelsen af Den Europæiske Ombudsmand og afdække udviklingsområder og tendenser, der eventuelt skal fokuseres mere på. Det blev besluttet at udgive en erindringsbog med resultaterne af denne workshop. Bogen fik titlen »*The European Ombudsman: Origins, Establishment, Evolution*« og blev trykt i paperback og hardback på engelsk. Der vil blive lavet en fransk udgave i 2006.

Årsberetning 2004, trykt version (20 sprog)

De 20 officielle sprogversioner af Ombudsmandens årsberetning for 2004 blev i oktober omdelt til MEP'er, andre EU-institutioner og -organer, til ombudsmænd og til Europa-Kommissionens informationskontorer og netværk. For at få mest muligt ud af de offentlige midler og beskytte miljøet valgte Ombudsmanden kun at få trykt hele årsberetningen i 10 200 eksemplarer, mens *Sammendrag og statistik* blev trykt i 24 000 eksemplarer. For at gøre årsberetningen mere brugervenlig blev der for første gang gjort brug af korte sammendrag af Ombudsmandens afgørelser (kapitel 3), mens afgørelsernes fulde ordlyd på engelsk, fransk og tysk blev udsendt i den elektroniske publikation »*Annual Report 2004 – Compilation of Decisions*« (»Årsberetning 2004 – Samling af afgørelser«) på Ombudsmandens websted i oktober 2005.

Årsberetning 2004 – Sammenrag og statistik, trykt version (20 sprog)

De 20 sprogversioner af *Sammendrag og statistik* udkom i oktober og blev distribueret til modtagerne af den fulde version af årsberetningen samt til ngo'er, forbrugerorganisationer, faglige organisationer og universiteter.

Årsberetning for 2004 – Samling af afgørelser (3 sprog)

Som endnu et resultat af bestræbelserne på at strømline Ombudsmandens årsberetning blev det besluttet at lancere en mere omfattende elektronisk publikation med afgørelserne i deres fulde ordlyd på engelsk, fransk og tysk for de sager, der er sammenfattet i årsberetningens kapitel 3. Den udkom i oktober 2005 som ét elektronisk dokument på Ombudsmandens websted, mens en trykt version og en cd-rom-version kunne udleveres ved henvendelse til Ombudsmandens kontor.

Andre publikationer

Ombudsmanden udsendte også i 2005 eksemplarer af sine andre publikationer, herunder navnlig folderen *Kort fortalt* på 25 sprog og brochuren *Kan han hjælpe Dem?* og klageformularen på 21 sprog.

6.6 ONLINEKOMMUNIKATION

Kommunikation pr. e-mail

I april 2001 blev der lagt en elektronisk udgave af klageformularen på 12 sprog på webstedet. Efter udvidelsen af Den Europæiske Union den 1. maj 2004 blev formularen lagt ud på yderligere ni sprog. Hele 59 % af alle de klager, som Ombudsmanden modtog i 2005, blev indgivet over internettet, hvoraf en stor del blev modtaget på den elektroniske klageformular. Dette var en rekord.

I 2005 blev der modtaget i alt 6 426 e-mails med anmodninger om oplysninger på Ombudsmandens e-mail-konto. De blev alle besvaret. Heraf var 3 157 masseudsendelser sendt fra borgere som led i en række kampagner. Disse e-mails omhandlede bl.a. emner som umenneskelig behandling af dyr i medlemsstaterne eller uden for EU, national lovgivning, pædofili og religionsfrihed. Alle e-mails blev besvaret med en forklaring af Den Europæiske Ombudsmands mandat og, om muligt, oplysninger om, hvem det pågældende spørgsmål kunne rettes til.

Ombudsmanden modtog flere end 3 269 anmodninger pr. e-mail i 2005 sammenlignet med ca. 3 200 i 2004 og 2 000 i 2003. Alle blev besvaret individuelt af den relevante medarbejder i Ombudsmandens stab.

Nye tiltag på webstedet

Ombudsmandens websted blev oprettet i juli 1998. I budgettet for 2005 blev der afsat de nødvendige midler til oprettelse af en stilling som webudvikler i institutionen. Efter en streng udvælgelsesprocedure blev den nye stilling besat fra september. Webudvikleren indledte med det samme et samarbejde med lederne af kommunikationsafdelingen samt Europa-Parlamentets tekniske tjeneste med henblik på lancering af en helt omstruktureret og moderniseret version af webstedet i løbet af 2006.

Ombudsmanden opdaterede fortsat webstedet i 2005 bl.a. med elektroniske udgaver af de forskellige publikationer, efterhånden som de lå klar. Disse omfattede: hans årsberetning for 2004 samt *Sammendrag og statistik* på 20 sprog, sammendraget af afgørelser for 2004 på engelsk, fransk og tysk samt *den europæiske kodeks for god forvaltningsskik* på 24 sprog.

I 2005 blev der også indført en ny sektion af webstedet, som kun fokuserede på institutionens 10-årsjubilæum. Denne sektion indeholdt erindringsbogen med titlen »*The European Ombudsman: Origins, Establishment and Evolution*« samt adskillige dokumenter om arrangementerne i anledning af 10-årsjubilæet. Endvidere blev der lanceret en ny sektion med historiske dokumenter om oprettelsen af institutionen.

Fra den 1. januar til den 31. december 2005 blev siderne på Ombudsmandens websted besøgt 304 300 gange. Den engelske version havde flest besøgende (71 166), efterfulgt af den franske, italienske, spanske, tyske og polske. Hvad angår den geografiske oprindelse, var der flest besøgende fra Belgien (27 517), efterfulgt af Italien, Spanien, Frankrig, Tyskland og Polen.

For at sikre at Den Europæiske Ombudsmands websted fortsat er blandt de bedste EU-websteder, deltog Ombudsmandens kontor i 2005 i arbejdet i *Inter-Institutional Internet Editorial Committee* (CEiii).

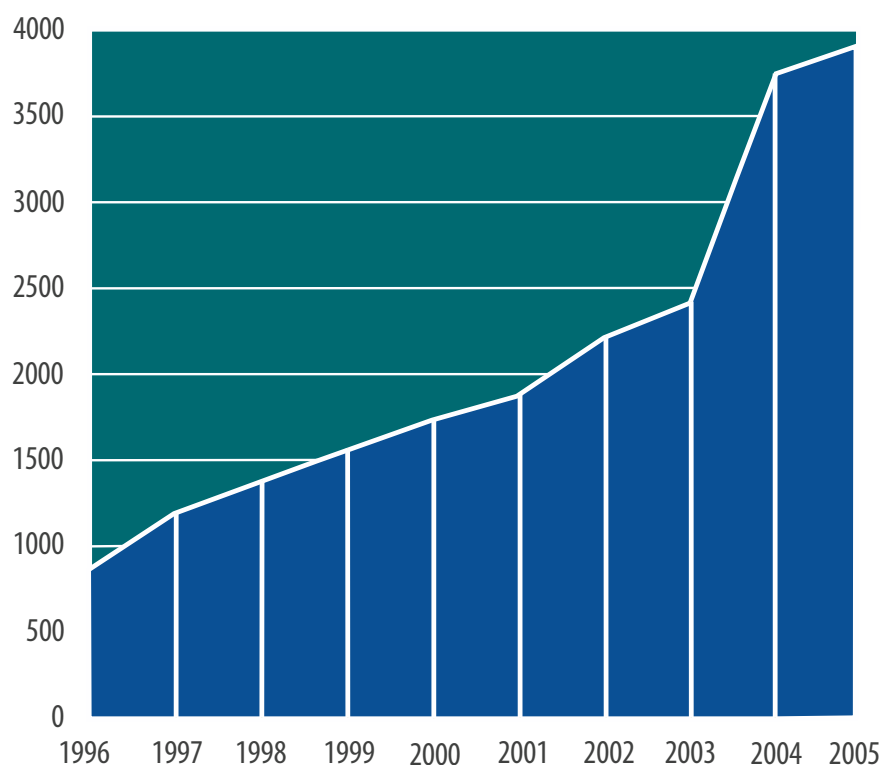
A STATISTIK

1 BEHANDLEDE SAGER I 2005

1.1 SAMLET SAGSMÆNGDE I 2005 4 416¹

- Undersøgelser, der ikke var afsluttet pr. 31.12.2004..... 284²
- Klager, der afventer afgørelse om antagelighed pr. 31.12.2004..... 207
- Klager modtaget i 2005..... 3 920³
- Den Europæiske Ombudsmands undersøgelser på eget initiativ 5

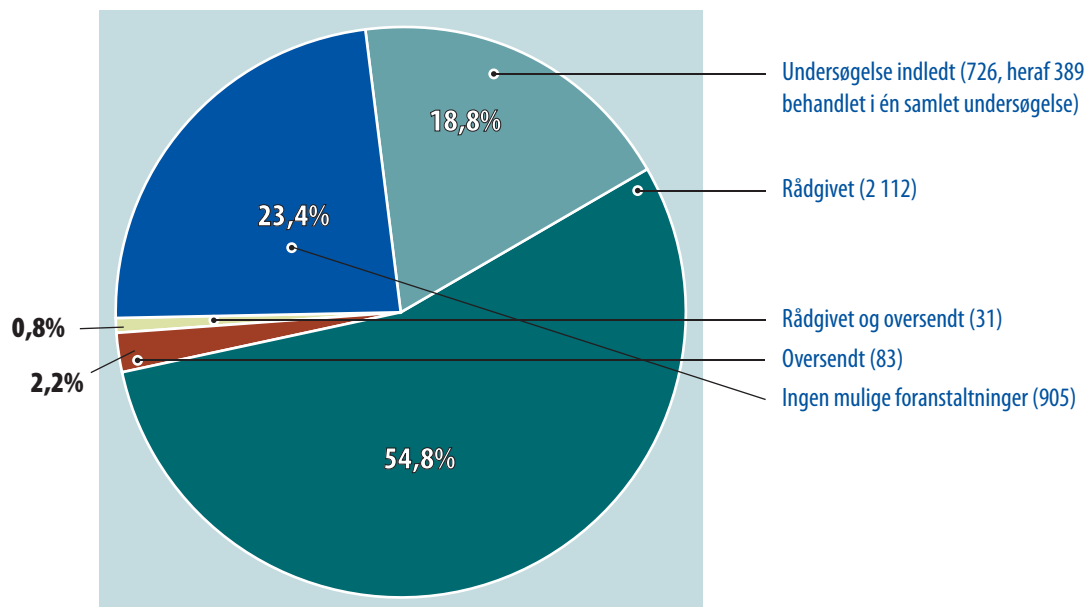
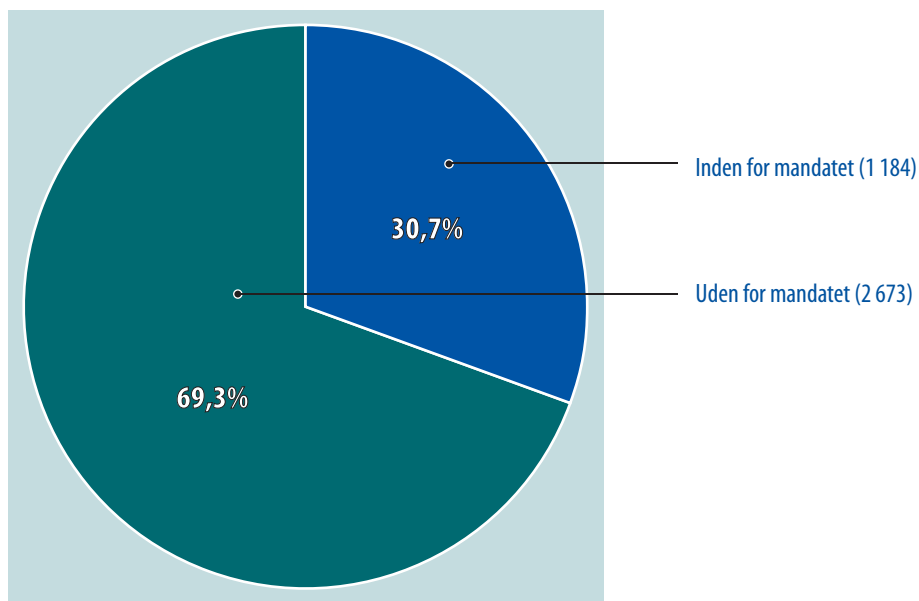
Stigning i sagsmængde 1996-2005

¹ Heraf 389 klager om samme emne, som blev behandlet i én samlet undersøgelse (54 overført fra 2004 og 335 modtaget i 2005).

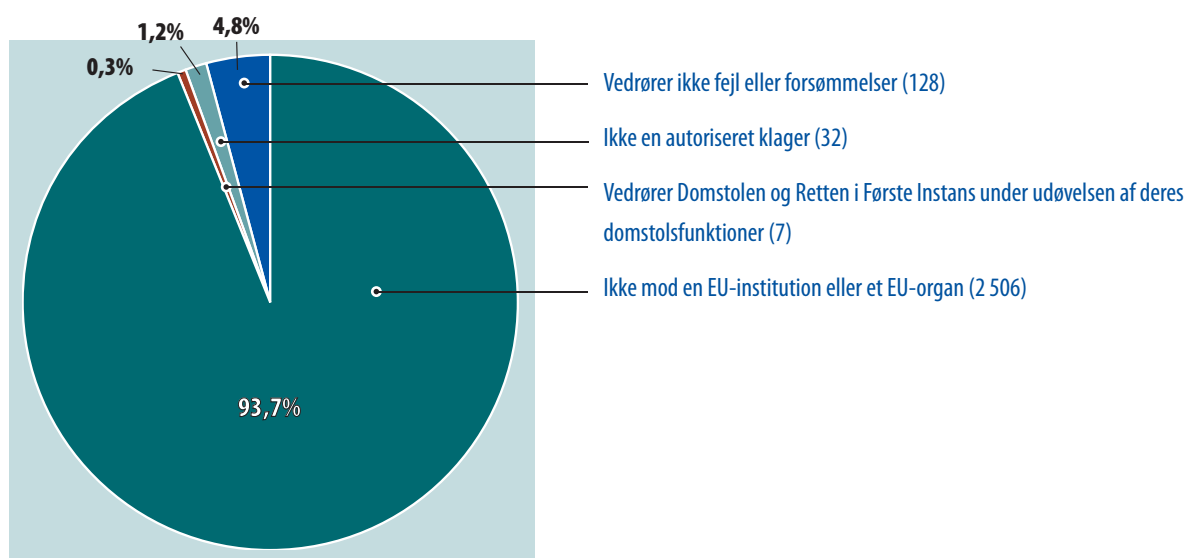
² Heraf otte undersøgelser på eget initiativ og 276 undersøgelser baseret på klager.

³ Heraf 335 klager om samme emne, som nævnt i fodnote 1.

1.2 AFSLUTTET UNDERSØGELSE AF ANTAGELIGHED/UANTAGELIGHED..... 93 %**1.3 KLASSIFICERING AF KLAGERNE****1.3.1 Klager efter hvilken type foranstaltning Den Europæiske Ombudsmand har truffet for at imødekomme klagerne****1.3.2 Klager efter overensstemmelse med Den Europæiske Ombudsmands mandat**

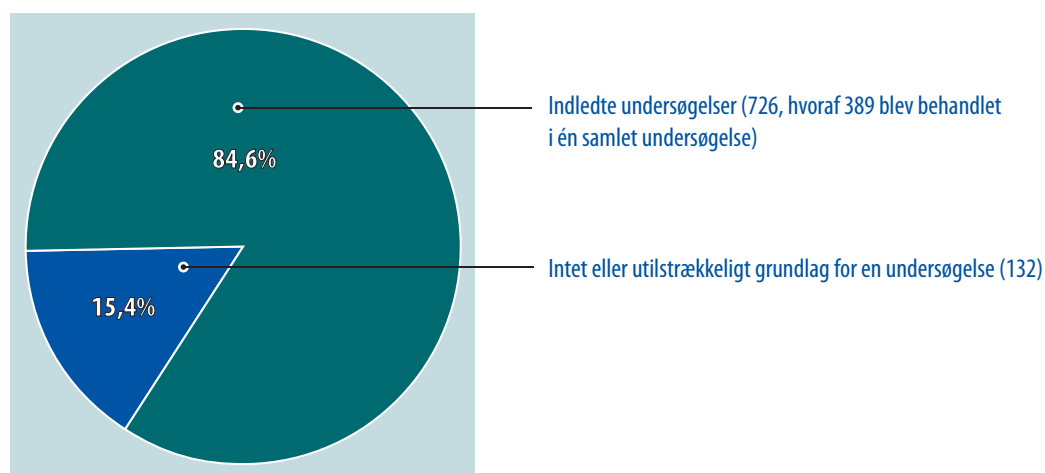

UDEN FOR MANDATET

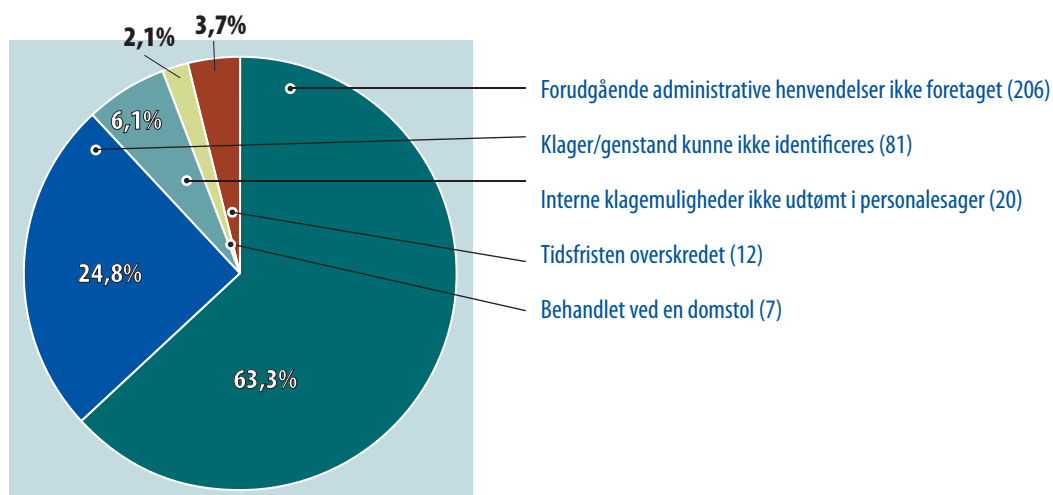

INDEN FOR MANDATET

Klager, der kunne antages til behandling

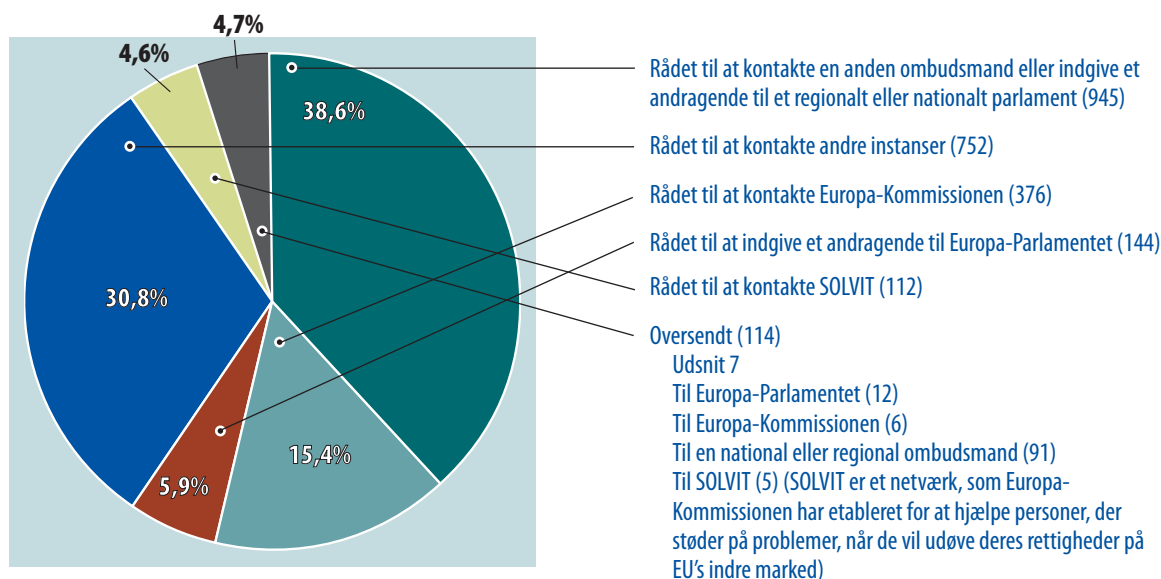
Klager, der ikke kunne antages til behandling

2 OVERSENDTE SAGER OG RÅDGIVNING

(I nogle sager kan der gives flere råd)

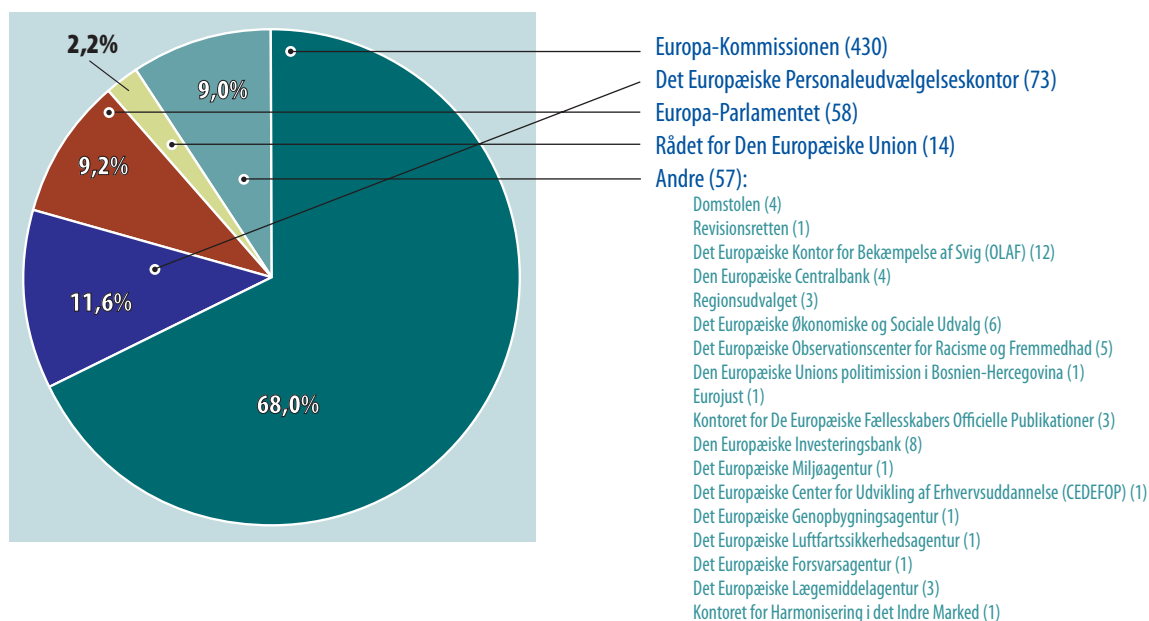

3 UNDERSØGELSER I 2005..... 627⁴

I 2005 foretog Den Europæiske Ombudsmand 627 undersøgelser, hvoraf 343 blev indledt i 2005 (heraf fem på eget initiativ); 284 var endnu ikke afsluttet pr. 31.12.2004.

3.1 UNDERSØGTE INSTITUTIONER OG ORGANER

(Nogle sager angår to eller flere institutioner eller organer)

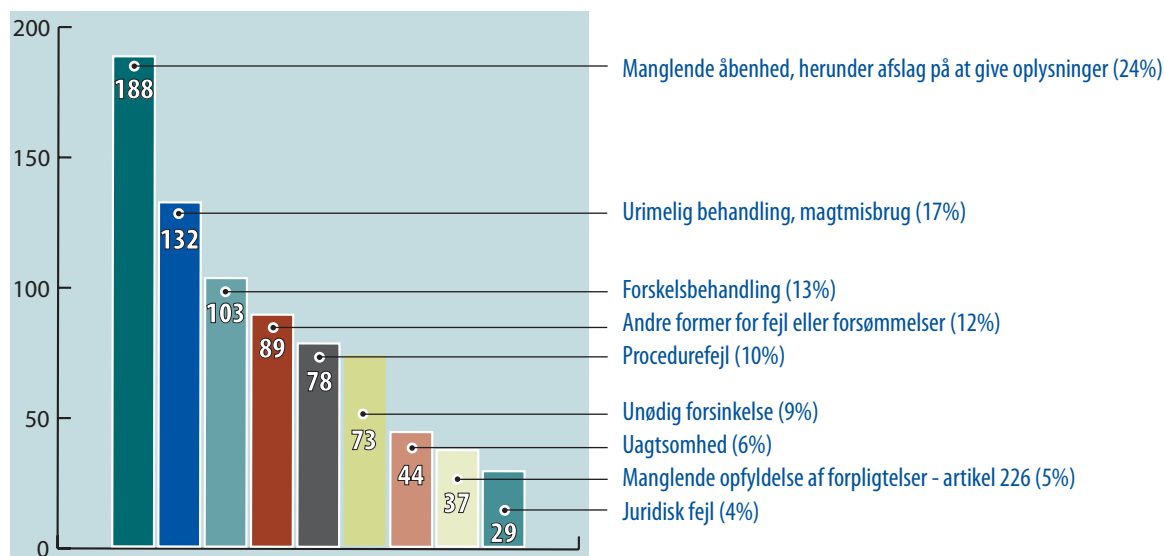
⁴

Som tidligere nævnt blev de 389 sager, der er omtalt i fodnoterne til pkt. 1.1, behandlet i én samlet undersøgelse.

3.2 TYPER PÅSTÅEDE FEJL ELLER FORSØMMELSER

(I nogle sager nedlægges der påstand om to typer fejl eller forsømmelser)

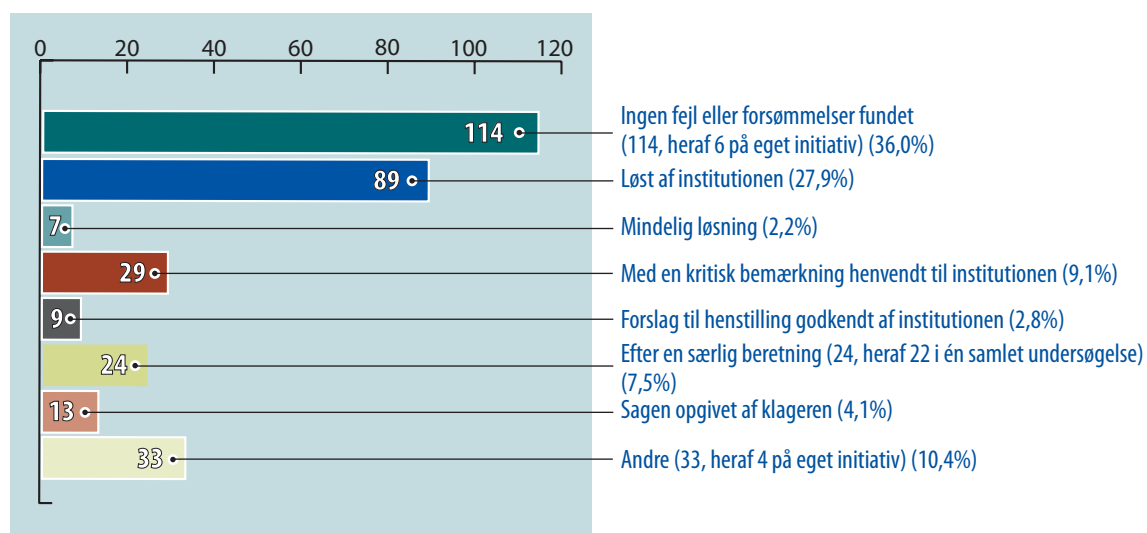

3.3 FORSLAG TIL MINDELIGE LØSNINGER, FORSLAG TIL HENSTILLINGER OG SÆRLIGE BERETNINGER I 2005

– Forslag til mindelige løsninger	22
– Forslag til henstillinger	20
– Særlige beretninger	3 ⁵

3.4 UNDERSØGELSER AFSLUTTET MED BEGRUNDET AFGØRELSE 312⁶

(En undersøgelse kan afsluttes af en eller flere af følgende årsager)

⁵ En af de særlige beretninger vedrørte 22 klager.

⁶ Heraf ti undersøgelser på Ombudsmandens eget initiativ.

4 BAGGRUNDEN FOR KLAGER REGISTRERET I 2005

4.1 KLAGERNE

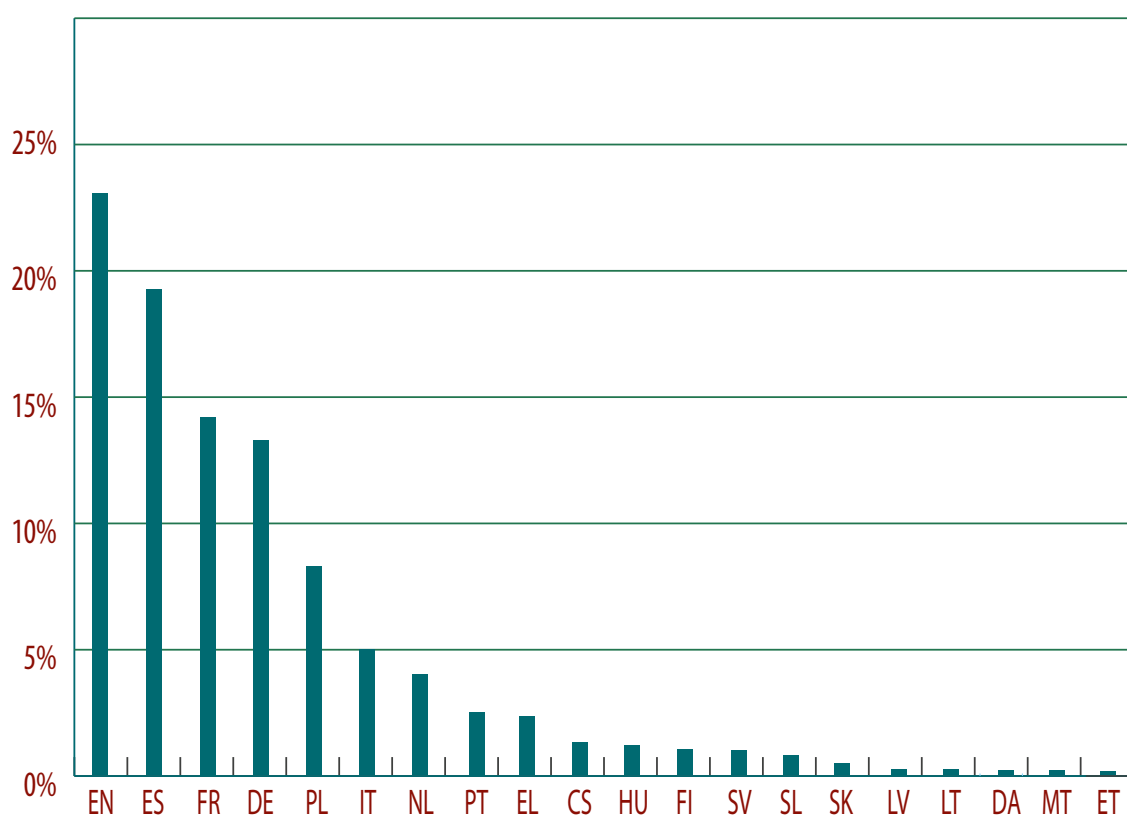

Virksomheder og foreninger
5,5 % (215)

Enkeltpersoner
94,5 % (3 705)

4.2 KLAGERNES SPROG

4.3

KLAGERNES GEOGRAFISKE OPRINDELSE

Land	Antal klager	% af klager	% af befolkningen i EU	Fre-kvens ¹
Malta	40	1,0	0,1	11,6
Cypern	57	1,5	0,2	8,7
Luxembourg	33	0,8	0,1	8,5
Belgien	252	6,4	2,3	2,8
Slovenien	47	1,2	0,4	2,8
Spanien	775	19,8	9,5	2,1
Irland	64	1,6	0,9	1,8
Grækenland	134	3,4	2,4	1,4
Portugal	114	2,9	2,3	1,3
Finland	55	1,4	1,1	1,2
Polen	346	8,8	8,3	1,1
Østrig	75	1,9	1,8	1,1
Tjekkiet	80	2,0	2,2	0,9
Sverige	69	1,8	2,0	0,9
Ungarn	76	1,9	2,2	0,9
Litauen	24	0,6	0,7	0,8
Nederlandene	103	2,6	3,5	0,7
Frankrig	380	9,7	13,2	0,7
Slovakiet	32	0,8	1,2	0,7
Letland	13	0,3	0,5	0,7
Tyskland	410	10,5	17,9	0,6
Italien	215	5,5	12,7	0,4
Det Forenede Kongerige	197	5,0	13,1	0,4
Estland	4	0,1	0,3	0,4
Danmark	16	0,4	1,2	0,4
Andre	309	7,9		

¹ Dette tal er beregnet ved at dividere procentdelen af klager med procentdelen af befolkningen. Hvis det er større end 1, betyder det, at der kommer flere klager fra det pågældende land til Ombudsmanden, end hvad der kunne forventes ud fra befolkningens størrelse. Alle procenttal i ovenstående tabel er afrundet til én decimal.

B OMBUDSMANDENS BUDGET

Et uafhængigt budget

I statuten for Den Europæiske Ombudsmand fastsattes det oprindeligt, at dennes budget skulle tilføjes som bilag til sektion 1 (Europa-Parlamentet) i Den Europæiske Unions almindelige budget.

I december 1999 vedtog Rådet et forslag om, at Ombudsmandens budget skulle være uafhængigt. Siden den 1. januar 2000⁷ har Ombudsmandens budget været en uafhængig sektion (sektion VIII-A) i den Europæiske Unions budget.

Budgettets struktur

Ombudsmandens budget er opdelt i tre afsnit. Afsnit 1 i budgettet omfatter lønninger, godtgørelser og andre udgifter til personale. Dette afsnit omfatter også alle udgifter til tjensterejser foretaget af Ombudsmanden og hans personale. Afsnit 2 i budgettet dækker bygninger, udstyr og diverse driftsudgifter. Afsnit 3 indeholder kun et enkelt kapitel, hvorfra kontingenter til internationale ombudsmandsorganisationer betales.

Coopération avec le Parlement européen

For at undgå unødvendig overlapning af administrativt og teknisk personale leveres mange af de tjenester, Ombudsmanden har brug for, af eller via Europa-Parlamentet. De områder, hvor Ombudsmanden i større eller mindre grad er afhængig af assistance fra Parlamentets tjenestegrene, omfatter:

- personale, herunder udarbejdelse af kontrakter og afgørelser vedrørende individuelle rettigheder,
- revision og regnskabsføring,
- oversættelse, tolkning og trykning,
- leje af kontorlokaler,
- informationsteknologi, telekommunikation og posthåndtering.

Samarbejdet mellem Den Europæiske Ombudsmand og Europa-Parlamentet har ført til store effektivitetsbesparelser for fællesskabsbudgettet. Samarbejdet med Europa-Parlamentet har faktisk betydet, at Ombudsmanden ikke har haft behov for at udvide sin administrative stab væsentligt.

Omfatter tjenesterne til Ombudsmanden ekstra direkte udgifter for Europa-Parlamentet, udskrives en regning, og betalingen udføres via en forbindelseskonto. Kontorer og oversættelsestjenester er de største udgiftsposter, der behandles på denne måde.

2005-budgettet omfattede et engangsbeløb til dækning af Europa-Parlamentets udgifter til tjenester såsom administration af kontrakter, lønninger og godtgørelser samt en række edb-tjenester. Disse udgifter består udelukkende af personaletimer.

Samarbejdet mellem Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand blev indledt ved en rammeaftale af 22. september 1995. Der blev indgået yderligere aftaler om administrativt samarbejde og om budgetsamarbejde og økonomisk samarbejde den 12. oktober 1995.

En af prioriteterne i 2005, hvor Ombudsmandens kontor fejrede sit 10-årsjubilæum, var at revidere de eksisterende samarbejdsaftaler mellem de to institutioner med henblik på at tilpasse dem den nye virkelighed. En ny aftale forventes at træde i kraft i starten af 2006. Målet er at fortsætte det

⁷

Rådets forordning 2673/1999 af 13. december 1999, EFT L 326 af 18.12.1999, s. 1.

intensive samarbejde med Parlamentet på alle de områder, hvor det er muligt at opnå væsentlige stordriftsfordele og budgetbesparelser.

2005-budgettet

I Ombudsmandens stillingsfortegnelse for 2005 indgik 51 stillinger, sammenlignet med 38 stillinger i 2004.

De samlede foreløbige bevillinger, der stod til rådighed på Ombudsmandens budget for 2005, var på 7 312 614 euro. Afsnit 1 (Udgifter vedrørende personer, der arbejder for institutionen) beløb sig til 6 239 614 euro. Afsnit 2 (Bygninger, udstyr og diverse driftsudgifter) beløb sig til 1 070 000 euro. Afsnit 3 (Udgifter ved institutionens udførelse af særlige opgaver) beløb sig til 3 000 euro.

Nedenstående skema viser udgifter i 2005 udtrykt i forpligtelsesbevillinger.

(i euro)

Afsnit 1	5 375 889
Afsnit 2	928 276
Afsnit 3	2 979
I alt	6 307 145

2006-budgettet

Ombudsmanden har præsenteret budgettet for 2006 i overensstemmelse med den nye budgetstruktur (nomenklaturer). Formålet med denne nye struktur er at øge gennemsigtigheden og give budgetmyndigheden mulighed for at føre bedre kontrol ved at tilvejebringe et bedre overblik over ensartede udgifter, som i den hidtidige struktur var spredt ud over flere afsnit eller kapitler.

2006-budgettet, der blev udarbejdet i 2005, indeholder en stillingsfortegnelse på 57, hvilket er en stigning på seks i forhold til stillingsfortegnelsen for 2005. Denne stigning skyldes hovedsagelig den kommende udvidelse af Den Europæiske Union (Bulgarien og Rumænien) og gennemførelsen af beslutningen om at opnå fuld uafhængighed af Parlamentets tjenestegrene med hensyn til Ombudsmandens personaleledelse.

De samlede bevillinger for 2006 er 7 682 538 euro. Afsnit 1 (Udgifter vedrørende personer, der arbejder for institutionen) beløber sig til 5 808 538 euro. Afsnit 2 (Bygninger, udstyr og diverse driftsudgifter) beløber sig til 1 085 000 euro. Afsnit 3 (Udgifter ved institutionens udførelse af særlige opgaver) beløber sig til 789 000 euro.

De samlede indtægter i 2006-budgettet er på 812 271 euro.

C PERSONALE

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Europæisk Ombudsmand

P. Nikiforos DIAMANDOUROS blev født den 25. juni 1942 i Athen, Grækenland. Han blev valgt til Europæisk Ombudsmand den 15. januar 2003. Han overtog embedet den 1. april 2003 og blev genvalgt for en femårsperiode den 11. januar 2005.

Fra 1998 til 2003 var han Grækenlands første nationale ombudsmand. Siden 1993 har han endvidere været professor i komparativ politik i afdelingen for statskundskab og offentlig administration ved universitetet i Athen (han er på nuværende tidspunkt på orlov). Fra 1995 til 1998 var han leder og formand for Grækenlands nationale center for social forskning (EKKE).

Han tog sin BA fra *Indiana University* (1963) og sin MA (1965), M.phil (1969) og ph.d. (1972) fra *Columbia University*. Inden han sluttede sig til lærerstaben ved universitetet i Athen i 1988, underviste og forskede han på henholdsvis *State University of New York* og *Columbia University* (1973-1978). Fra 1980 til 1983 var han ansat som chef for udvikling ved Athens College, Athen, Grækenland. Fra 1983 til 1988 var han programleder for Vesteuropa og den nære orient og Mellemøsten ved *The Social Science Research Council*, New York. Fra 1988 til 1991 var han chef for det græske institut for internationale og strategiske studier i Athen, en policy-orienteret forskningsorganisation etableret med fælles midler fra *Ford and MacArthur Foundations*. I 1997 besad han stillingen som gæsteforsker i statskundskab ved Juan March-centret for videregående studier i socialvidenskab (Madrid).

Han har været formand for *The Greek Political Science Association* (1992-98) og *The Modern Greek Studies Association of the United States* (1985-88). Mellem 1999 og 2003 var han medlem af Grækenlands nationale kommission for menneskerettigheder, mens han fra 2000 til 2003 var medlem af Grækenlands nationale råd for forvaltningsreform. I 2000 deltog han i Bilderberg-konferencen. Mellem 1988 og 1995 var han medformand for det sydeuropæiske underudvalg i *The Social Science Research Council*, New York, hvis aktiviteter er finansieret af tilskud fra Volkswagen Foundation. Derudover er han medchefredaktør på »*The Series on the New Southern Europe*« og modtager af Fulbright- og NEH- (*National Endowment for the Humanities*) forskningslegater.

Han har skrevet om græsk, sydeuropæisk og sydøsteuropæisk politik og historie, og særligt om demokratisering, stats- og nationsbygning og forholdet mellem kultur og politik.

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMANDS SEKRETARIAT

Den Europæiske Ombudsmands sekretariat er ansvarlig for driften af Ombudsmandens private kontor. Det styrer Ombudsmandens kalender, koordinerer hans indgående og udgående korrespondance, rådgiver om forbindelser med andre EU-institutioner og -organer, håndterer de protokollære aspekter af institutionens arbejde og udfører almindeligt sekretærarbejde for Ombudsmanden.

Alexandra ANDROULAKAKIS

Ombudsmandens sekretær (fra 22.8.2005)

Tlf. +33 3 88 17 25 28

Nicholas CATEPHORES

Ombudsmandens assistent

Tlf. +33 3 88 17 23 83

Eleni-Anna GALATIS

Ombudsmandens sekretær (indtil 15.9.2005)

DEN JURIDISKE TJENESTE

Den Juridiske Tjeneste består primært af advokater, som analyserer de klager, Den Europæiske Ombudsmand modtager, og foretager undersøgelser under ledelse af lederen af Den Juridiske Tjeneste og to ledende tilsynsførende. Lederen af Den Juridiske Tjeneste rådgiver også Ombudsmanden om institutionens juridiske strategi og retning og administrerer afdelingen. Assistenten for lederen af Den Juridiske Tjeneste står for den interne kvalitetskontrol og forvaltningsinformationssystemerne og koordinerer afdelingens bidrag til årsberetningen.

I 2005 bestod afdelingen af lederen af Den Juridiske Tjeneste, seks ledende juridiske rådgivere, hvoraf to også er ledende tilsynsførende, 11 juridiske sagsbehandlere, en sprogkyndig advokat, en juridisk assistent og assistenten for lederen af Den Juridiske Tjeneste. Den Juridiske Tjeneste havde i 2005 14 praktikanter.

Ian HARDEN

Leder af Den Juridiske Tjeneste

Tlf. +33 3 88 17 23 84

Ian HARDEN blev født i Norwich, England, den 22. marts 1954. Han læste jura ved Churchill College, Cambridge, hvor han i 1975 fik en juridisk bachelorgrad med udmærkelse og i 1976 blev cand.jur. Efter endt uddannelse blev han ansat på Sheffield Universitets juridiske fakultet, hvor han fra 1976 til 1990 var amanuensis, 1990-93 førsteamanuensis, 1993-95 docent og professor i offentlig ret fra 1995. Han kom til Den Europæiske Ombudsmands kontor som ledende juridiske rådgiver i 1996, var sekretariatschef 1997-99 og blev i 2000 leder af Den Juridiske Tjeneste. Han er forfatter eller medforfatter til adskillige publikationer om EU-lovgivningen og offentlig ret, herunder *The Contracting State* (Buckingham: Open University Press, 1992), *Flexible Integration: towards a more effective and democratic Europe* (London CEPR, 1995) og *European Economic and Monetary Union: the Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). Han er medlem af *Association Française des Constitutionnalistes* og »Study of Parliament Group« i Det Forenede Kongerige samt æresprofessor ved Sheffield Universitet.

Murielle RICHARDSON

Assistent for lederen af Den Juridiske Tjeneste

Tlf. +33 3 88 17 23 88

JURIDISKE SAGSBEHANDLERE

De juridiske sagsbehandlere behandler klager, som kan indgives til Ombudsmanden på ethvert af EU's 21 traktatsprog. Endvidere foreslår de og gennemfører undersøgelser på eget initiativ, besvarer anmodninger om oplysninger fra borgerne, assisterer Ombudsmanden med juridiske spørgsmål, rådgiver om de retlige procedurer, begivenheder og traditioner i deres respektive medlemsstater og repræsenterer Ombudsmanden ved nogle offentlige arrangementer.

Sabina BALAZIČ*Juridisk sagsbehandler (fra 1.10.2005)*

Tlf. +33 3 88 17 35 72

Elodie BELFY*Juridisk assistent*

Tlf. +32 2 284 39 01

Peter BONNOR*Juridisk sagsbehandler*

Tlf. +33 3 88 17 25 41

Benita BROMS*Chef for Bruxelles-kontoret**Ledende juridisk rådgiver*

Tlf. +32 2 284 25 43

Nelius CAREY*Sprogkyndig advokat (fra 1.9.2005)*

Tlf. +33 3 88 17 25 63

Ioannis DIMITRAKOPOULOS*Ledende juridisk rådgiver**(fra 6.7.2005)**Ledende tilsynsførende*

Tlf. +33 3 88 17 37 68

Juliano FRANCO*Juridisk sagsbehandler (fra 1.9.2005)*

Tlf. +33 3 88 17 21 51

Marjorie FUCHS*Juridisk sagsbehandler*

Tlf. +33 3 88 17 40 78

Gerhard GRILL*Ledende juridisk rådgiver**Ledende tilsynsførende*

Tlf. +33 3 88 17 24 23

Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA*Ledende juridisk rådgiver*

Tlf. +33 3 88 17 27 46

Georgios KATHARIOS*Juridisk sagsbehandler (fra 1.9.2005)*

Tlf. +32 2 284 38 49

Daniel KOBLENCZ*Juridisk sagsbehandler (fra 1.9.2005)*

Tlf. +32 2 284 38 31

José MARTÍNEZ ARAGÓN*Ledende juridisk rådgiver*

Tlf. +33 3 88 17 24 01

Beatriz MENÉNDEZ ALLER*Juridisk sagsbehandler (fra 1.5.2005)*

Tlf. +33 3 88 17 67 63

Tina NILSSON*Juridisk sagsbehandler*

Tlf. +32 2 284 14 17

Ida PALUMBO*Juridisk sagsbehandler*

Tlf. +33 3 88 17 23 85

Wiebke PANKAUKE*Juridisk sagsbehandler (fra 1.9.2005)*

Tlf. +33 3 88 17 24 02

Branislav URBANIČ*Juridisk sagsbehandler*

Tlf. +33 3 88 17 27 14

Olivier VERHEECKE*Ledende juridisk rådgiver*

Tlf. +32 2 284 20 03

PRAKTIKANTER

Kadri BRÜGEL*Praktikant (fra 1.9.2005)*

Tlf. +32 2 283 23 27

Anne EISENGRÄBER*Praktikant (fra 1.9.2005)*

Tlf. +33 3 88 17 29 64

Georgios KATHARIOS*Praktikant (indtil 31.7.2005)***Giedre KAZLAUSKAITE***Praktikant (fra 1.10.2005)*

Tlf. +33 3 88 17 23 28

Daniel KOBLENCZ*Praktikant (indtil 31.7.2005)***Jernej LETNAR CERNIC***Praktikant (indtil 31.7.2005)*

Maria Salome LOPEZ RAMOS*Praktikant (indtil 31.10.2005)***Wiebke PANKAUKE***Praktikant (indtil 31.7.2005)***Roberto RANDO***Praktikant (fra 15.1.2005)***Andrea SACK***Praktikant (indtil 31.7.2005)***Izabela SZOSTAK-SMITH***Praktikant (fra 1.6.2005)*

Tlf. +33 3 88 17 67 84

Sophia TABAU*Praktikant (indtil 31.7.2005)***Asta UPTAITE***Praktikant (indtil 31.7.2005)***Alexis VAN MAERCCKE***Praktikant (fra 1.9.2005)*

Tlf. +32 2 284 21 80

Den europæiske ombudsmand og hans personale.

DEN ADMINISTRATIVE OG FINANSIELLE AFDELING

Den Administrative og Finansielle Afdeling er ansvarlig for alt det arbejde på Ombudsmandens kontor, som ikke er direkte forbundet med klagebehandling og gennemførelse af undersøgelser. Den består af fire sektorer – Administration, Finans, Klagebehandling og Kommunikation. Lederen af Den Administrative og Finansielle Afdeling koordinerer afdelingens overordnede arbejde. Han er i den forbindelse ansvarlig for at varetage kontorets overordnede organisation og drift, at varetage personalepolitikken på kontoret, at stille forslag til og gennemføre institutionens budget- og finansstrategi samt for at repræsentere Ombudsmanden i en række interinstitutionelle forummer.

João SANT'ANNA

Leder af Den Administrative og Finansielle Afdeling

Tlf. +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA blev født i Setúbal, Portugal, den 3. maj 1957. Han læste jura ved Lissabon Universitet fra 1975 til 1980 og fik advokatbeskikkelse i Lissabon i 1981. Mellem 1980 og 1982 arbejdede han som advokat i den juridiske og administrative afdeling i det portugisiske indenrigsministerium for Lissabon-regionen. 1982-84 fortsatte han sine jurastudier inden for intellektuelle ejendomsrettigheder på Ludwig-Maximilian Universitet og Max-Planck-instituttet i München. Da han i 1984 vendte tilbage til Portugal blev han udnævnt til leder af den juridiske og administrative afdeling i det portugisiske indenrigsministerium for Lissabon-regionen. I 1986 blev han tjenestemand i Europa-Parlamentet, hvor han arbejdede i GD for Informations- og Presetjenesten, GD for Forskning, GD for Personale og Finans og endelig i Europa-Parlamentets Juridiske Tjeneste. Han blev i 2000 ansat som leder af Den Administrative og Finansielle Afdeling på Den Europæiske Ombudsmands kontor.

ADMINISTRATION

Administrationsafdelingen har mange forskellige typer opgaver. De omfatter bl.a. personale- og ansættelsesopgaver, behandling af indgående og udgående korrespondance, telefonomstillingen, kontorets infrastruktur, koordinering af oversættelse af dokumenter, organisering og styring af det juridiske referencebibliotek og institutionens dokumentations- og arkiveringspolitik. Afdelingen er endvidere ansvarlig for institutionens informationsteknologipolitik samt for at opfylde kontorets it-behov, hvilket den udfører i tæt samarbejde med Europa-Parlamentet.

Alessandro DEL BON

Afdelingsleder (fra 1.5.2005)

Tlf. +33 3 88 17 23 82

Christophe BAUER

Administrationsassistent, chauffør (fra 1.6.2005)

Tlf. +33 3 88 17 67 80

Rachel DOELL

Sekretær

Tlf. +33 3 88 17 23 98

Massimo EZZY

It-assistent

(fra 8.9.2005)

Tlf. + 33 3 88 17 28 67

Cindy GIANNAKIS

Administrationsassistent (fra 16.6.2005)

Tlf. +32 2 284 63 93

Isgouhi KRIKORIAN

Sekretær

Tlf. +33 3 88 17 25 40

Gaël LAMBERT

It-assistent

Tlf. +33 3 88 17 23 99

Juan Manuel MALLEA

Sekretær

Tlf. +33 3 88 17 23 01

Stéphanie MARAJ

Sekretær (fra 1.5.2005)

Tlf. +33 3 88 17 23 13

Charles MEBS

Sekretær

Tlf. +33 3 88 17 70 93

Félicia VOLTZENLOGEL

Sekretær

Tlf. +33 3 88 17 23 94

FINANS

Den finansielle afdeling er ansvarlig for at sikre, at Ombudsmandens kontor overholder de gældende finansielle bestemmelser, som skal garantere, at budgetmidlerne anvendes på en økonomisk rentabel, effektiv og passende måde. Disse opgaver udspringer af, at Den Europæiske Ombudsmand har et uafhængigt budget. Fire økonomiske assistenter udarbejder og gennemfører budgettet under ledelse af den anvisningsberettigede.

Loïc JULIEN*Afdelingsleder (fra 1.6.2005)*

Tlf. +33 3 88 17 67 79

Jean-Pierre FEROU MONT*Økonomisk assistent*

Tlf. +32 2 284 38 97

Giovanna FRAGAPANE*Økonomisk assistent*

Tlf. +33 3 88 17 29 62

Véronique VANDAELE*Økonomisk assistent*

Tlf. +32 2 284 23 00

Christophe WALRAVENS*Økonomisk assistent*

Tlf. +33 3 88 17 24 03

KLAGEBEHANDLING

Klagebehandlingsafdelingen er ansvarlig for registrering og distribution af samt opfølgning på de klager, der indgives til Den Europæiske Ombudsmand. Sektoren sikrer, at alle klager registreres i en database, at modtagelsen bekræftes, og at de sendes til Den Juridiske Tjeneste. Den styrer endvidere al indgående og udgående korrespondance vedrørende klager og sikrer, at klageakterne i databasen opdateres under hele klageproceduren, overvåger, at alle frister overholdes, udarbejder statistik over klagerne og arkiverer dokumenter vedrørende klagerne

Isabelle FOUCAUD*Afdelingsleder*

Tlf. +33 3 88 17 23 91

Séverine BEYER*Sekretær*

Tlf. +33 3 88 17 23 93

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA*Sekretær*

Tlf. +33 3 88 17 20 91

Evelyne BOUTTEFROY*Sekretær*

Tlf. +33 3 88 17 24 13

Elaine DRAGO*Sekretær*

Tlf. +33 3 88 17 33 31

Isabelle LECESTRE*Sekretær*

Tlf. +33 3 88 17 24 29

Gabrielle SHERIDAN*Sekretær (indtil 31.5.2005)*

Tlf. +33 3 88 17 24 08

Caroline ZINCK*Sekretær (fra 1.9.2005)*

Tlf. +33 3 88 17 40 51

KOMMUNIKATION

Kommunikationsafdelingen er ansvarlig for at udbrede institutionens image og værdier samt hjælpe Ombudsmanden med at udføre den anden vigtige opgave, han har, nemlig at nå ud til borgerne og oplyse dem om deres rettigheder i medfør af fællesskabslovgivningen. Dermed spiller han en vigtig rolle med hensyn til at styrke forbindelserne og tilliden mellem borgerne og Europa og dets institutioner.

Afdelingen er ansvarlig for at opretholde og styrke forbindelserne til medierne, skrive og udarbejde Ombudsmands publikationer, vedligeholde Ombudsmandens websteder, organisere Ombudsmandens informationsbesøg og arrangementer samt koordinere forbindelserne inden for det europæiske netværk af ombudsmænd.

Rosita AGNEW*Afdelingsleder (fra 1.5.2005)**Presse- og kommunikationsmedarbejder
(indtil 30.4.2005)*

Tlf. +32 2 284 25 42

Ben HAGARD*Afdelingsleder (fra 1.5.2005)**Internet- og kommunikationsmedarbejder
(indtil 30.4.2005)*

Tlf. +33 3 88 17 24 24

Marc AMIR-TAHMASSEB*Webudvikler (fra 1.9.2005)*

Tlf. +33 3 88 17 44 10

Alessandro DEL BON*Kommunikationsmedarbejder (indtil 30.4.2005)*

Tlf. +33 3 88 17 23 82

Gundi GADESMANN*Pressemedarbejder (fra 1.11.2005)*

Tlf. +32 2 284 26 09

Dace PICOT-STIEBRINA*Kommunikationsmedarbejder*

Tlf. +33 3 88 17 40 80

Gabrielle SHERIDAN*Sekretær (fra 1.6.2005)*

Tlf. +33 3 88 17 24 08

Annika ÖSTERBERG*Publikationsmedarbejder (fra 1.10.2005)*

Tlf. +33 3 88 17 49 36

D INDEKS OVER AFGØRELSE

1 EFTER SAGSNUMMER

2002

1391/2002/JMA	105
2107/2002/PB	98
2111/2002/MF	99

2003

1336/2003/IP	81
1435/2003/MF	100
1687/2003/JMA	59
2097/2003/PB	73
2188/2003/OV	82
2191/2003/TN	60
2229/2003/MHZ	87
2395/2003/GG	104
2411/2003/MHZ	87
2415/2003/JMA	72

2004

0127/2004/OV	75
0140/2004/PB	96
0224/2004/PB	88
0237/2004/JMA	72
0274/2004/JMA	61
0295/2004/JMA	61
0338/2004/OV	62
0471/2004/OV	76
0518/2004/MF	82
0530/2004/GG	89
0538/2004/TN	90
0620/2004/PB	91
0628/2004/OV	79
0732/2004/ELB	63
0758/2004/ELB	64
0839/2004/MHZ	74
0933/2004/JMA	66
0948/2004/OV	67

1096/2004/TN	67
1155/2004/TN	68
1273/2004/GG	92
1298/2004/PB	65
1365/2004/TN	65
1368/2004/GG	93
1423/2004/ELB	102
1700/2004/MF	97
1733/2004/OV	80
1737/2004/TN	80
1756/2004/MF	84
1772/2004/GG	83
1798/2004/PB	77
1808/2004/JMA	69
2038/2004/GG	85
2066/2004/TN	69
2485/2004/GG	106
2673/2004/PB	95
2821/2004/OV	70
2862/2004/GG	94
3054/2004/TN	74
3110/2004/GG	71
3254/2004/ID	103
3381/2004/TN	77
3442/2004/PB	98
3446/2004/GG	101
3452/2004/JMA	104
3485/2004/OV	78
3622/2004/GG	95

2005

0116/2005/MHZ	101
0501/2005/IP	78
1266/2005/MF	78
1875/2005/GG	86
OI/3/2005/OV	107

2 EFTER KLAGENS GENSTAND

Borgernes rettigheder

1687/2003/JMA	59
2415/2003/JMA	72
0224/2004/PB	88
0237/2004/JMA	72
0948/2004/OV	67
1096/2004/TN	67
1737/2004/TN	80
2038/2004/GG	85
0116/2005/MHZ	101
1875/2005/GG	86

Kommissionen som traktatens vogter

1687/2003/JMA	59
2229/2003/MHZ	87
0274/2004/JMA	61
0295/2004/JMA	61
1273/2004/GG	92
1298/2004/PB	65
1423/2004/ELB	102
3254/2004/ID	103
3452/2004/JMA	104
3622/2004/GG	95

Forbrugerpolitik

0295/2004/JMA	61
---------------------	----

Kontrakter

2111/2002/MF	99
0338/2004/OV	62
0530/2004/GG	89
0538/2004/TN	90
1266/2005/MF	78
1772/2004/GG	83
1808/2004/JMA	69
2673/2004/PB	95
2862/2004/GG	94
3110/2004/GG	71
OI/3/2005/OV	107

Kultur

3452/2004/JMA	104
---------------------	-----

Beskyttelse af personoplysninger

0224/2004/PB	88
--------------------	----

Udviklingssamarbejde

0933/2004/JMA	66
---------------------	----

Økonomi- og valutapolitik

3054/2004/TN	74
0116/2005/MHZ	101

Almen uddannelse, erhvervs-uddannelse og ungdom

0518/2004/MF	82
--------------------	----

Miljø

2229/2003/MHZ	87
---------------------	----

Fiskeri

1273/2004/GG	92
--------------------	----

Den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser

1298/2004/PB	65
3254/2004/ID	103

Institutioner

2395/2003/GG	104
0140/2004/PB	96
0628/2004/OV	79
1155/2004/TN	68
2485/2004/GG	106
3254/2004/ID	103
3446/2004/GG	101
0501/2005/IP	78

Andet

1435/2003/MF	100
0338/2004/OV	62
0732/2004/ELB	63
3622/2004/GG	95
OI/3/2005/OV	107

Politi- og retssamarbejde

2411/2003/MHZ.....	87
--------------------	----

Aktindsigt

0948/2004/OV	67
1368/2004/GG	93
1756/2004/MF	84
1798/2004/PB	77
2066/2004/TN.....	69
2821/2004/OV	70
3381/2004/TN.....	77
3442/2004/PB	98

Forskning og teknologi

0758/2004/ELB	64
1365/2004/TN.....	65

Socialpolitik

0274/2004/JMA	61
---------------------	----

*Personale**– Ansættelse*

1336/2003/IP.....	81
2097/2003/PB	73
0518/2004/MF	82
0839/2004/MHZ.....	74
1700/2004/MF	97
3485/2004/OV	78

– Andre spørgsmål

1391/2002/JMA	105
2107/2002/PB	98
2188/2003/OV	82
2191/2003/TN.....	60
0140/2004/PB	96
0471/2004/OV	76
0620/2004/PB	91
0628/2004/OV	79
1423/2004/ELB	102
1733/2004/OV	80
0127/2004/OV	75

3 EFTER PÅSTÅET TYPE FEJL ELLER FORSØMMELSER

Magtmisbrug

1700/2004/MF	97
--------------------	----

Undgåelig forsinkelse

0530/2004/GG	89
1733/2004/OV	80
1756/2004/MF	84
1772/2004/GG	83
3485/2004/OV	78
1266/2005/MF	78
OI/3/2005/OV	107

Forskelsbehandling

1391/2002/JMA	105
2107/2002/PB	98
1687/2003/JMA	59
2415/2003/JMA	72
0237/2004/JMA	72
0338/2004/OV	62
0518/2004/MF	82
0628/2004/OV	79
1808/2004/JMA	69
2673/2004/PB	95

Forsvar

0471/2004/OV	76
--------------------	----

Fejl i artikel 226-procedure

1687/2003/JMA	59
2229/2003/MHZ	87
0274/2004/JMA	61
0295/2004/JMA	61
1273/2004/GG	92
1298/2004/PB	65
1423/2004/ELB	102
3254/2004/ID	103
3452/2004/JMA	104
3622/2004/GG	95

Manglende begrundelse for beslutning

2411/2003/MHZ	87
---------------------	----

Mangel på eller afslag på at give oplysninger

2097/2003/PB	73
2191/2003/TN	60
2229/2003/MHZ	87
0140/2004/PB	96
0274/2004/JMA	61
0538/2004/TN	90
0758/2004/ELB	64
1368/2004/GG	93
1737/2004/TN	80
1798/2004/PB	77
2038/2004/GG	85
2066/2004/TN	69
3054/2004/TN	74
3381/2004/TN	77
3442/2004/PB	98
1875/2005/GG	86

Gennemsløghed

1435/2003/MF	100
2395/2003/GG	104
0948/2004/OV	67
2821/2004/OV	70
0116/2005/MHZ	101

Juridisk fejl

0127/2004/OV	75
1273/2004/GG	92
3254/2004/ID	103

Uagtsomhed

2188/2003/OV	82
0224/2004/PB	88
0933/2004/JMA	66
1096/2004/TN	67
1155/2004/TN	68
1365/2004/TN	65
3622/2004/GG	95

Procedurefejl

2107/2002/PB	98
2411/2003/MHZ.....	87
0140/2004/PB	96
0620/2004/PB	91

Urimelighed

2111/2002/MF	99
1336/2003/IP	81
3110/2004/GG	71
0839/2004/MHZ.....	74
0127/2004/OV	75
0471/2004/OV	76
0501/2005/IP	78
1733/2004/OV	80
OI/3/2005/OV	107

Andre former for fejl eller forsømmelser

0471/2004/OV	76
0538/2004/TN.....	90
0732/2004/ELB	63
0758/2004/ELB	64
1733/2004/OV	80
2485/2004/GG	106
2862/2004/GG	94
3446/2004/GG	101
OI/3/2005/OV	107

E VALG AF DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND

Lovgivningen

I henhold til EF-traktatens artikel 195, stk. 2, udnævnes Ombudsmanden af Europa-Parlamentet efter hvert valg til Europa-Parlamentet for denne valgperiode. Han kan genudnævnes.

Europa-Parlamentets forretningsorden indeholder nærmere bestemmelser om valgproceduren.

Artikel 194

- »1. Straks efter valget af formand ved begyndelsen af hver valgperiode eller i de i stk. 8 omhandlede tilfælde indkalder formanden ansøgninger til hvervet som ombudsmand og fastsætter fristen for indgivelsen af disse. Indkaldelsen offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.
2. Ansøgningerne skal indgives med støtte fra mindst 37 medlemmer af Parlamentet fra mindst 2 medlemsstater.

Et medlem kan kun støtte én ansøger.

Ansøgningerne skal indeholde al nødvendig dokumentation, for at det med sikkerhed kan godtgøres, at ansøgeren opfylder betingelserne i ombudsmandens statut.

3. Ansøgningerne forelægges for det kompetente udvalg, der kan indkalde ansøgerne til samtale.

Alle medlemmer af Parlamentet har adgang til disse høringer.

4. En alfabetisk liste over de kandidater, der opfylder betingelserne, forelægges herefter for Parlamentet til afstemning.
5. Afstemningen er hemmelig. Til valg kræves et flertal af de afgivne stemmer.

Er ingen af kandidaterne valgt efter de første to valgrunder, kan kun de to kandidater, der ved anden valgrunde har opnået det største antal stemmer, fortsætte.

I alle tilfælde af stemmelighed er det den ældste kandidat, der tages i betragtning.

6. Før afstemningen påbegyndes, forvisser formanden sig om, at mindst halvdelen af Parlamentets medlemmer er til stede.
7. Den nyudnævnte ombudsmand opfordres straks til at aflægge ed for Domstolen.
8. Ombudsmanden udøver sit hverv, indtil dette overtages af hans efterfølger, medmindre han ophører på grund af dødsfald eller afskedigelse.

Valget i 2005

Europa-Parlamentet offentliggjorde en indkaldelse af ansøgninger med henblik på udnævnelse af Den Europæiske Ombudsmand i EU-Tidende den 25. august 2004⁸, hvor den 30. september 2004 blev angivet som frist for indsendelse af ansøgninger.

I et brev af 22. oktober 2004 til formanden for Udvalget for Andragender meddelte Europa-Parlamentets formand, at man havde modtaget fire ansøgninger.

Den 29. november 2004 arrangerede Udvalget for Andragender en offentlig høring af de to kandidater, hvis ansøgninger var blevet godkendt, nemlig P. Nikiforos DIAMANDOUROS og Giuseppe FORTUNATO.

⁸

EUT C 213 af 25.8.2004, s. 9.

Den 11. januar 2005 blev P. Nikiforos DIAMANDOUROS valgt til Europæisk Ombudsmand af medlemmerne af Europa-Parlamentet på plenarmødet i Strasbourg ved første afstemning med 564 ud af de 609 afgivne stemmer.

Europa-Parlamentets afgørelse af 11. januar 2005 om udnævnelse af P. Nikiforos DIAMANDOUROS for valgperioden 2004-2009 blev offentliggjort i EU-Tidende af 25. januar 2005⁹.

Der findes flere oplysninger om valget af Den Europæiske Ombudsmand på Parlamentets websted:

http://www.ombudsman.europa.eu/comparl/peti/election2004/default_en.htm

⁹

EUT L 21 af 25.1.2005, s. 8.

SÅDAN KONTAKTER DE DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND

PR. POST

Den Europæiske Ombudsmand
1 Avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
67001 Strasbourg Cedex
Frankrig

PR. TELEFON

+33 3 88 17 23 13

PR. FAX

+33 3 88 17 90 62

PR. E-MAIL

eo@ombudsman.europa.eu

WEBSTED

<http://www.ombudsman.europa.eu>

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND UNDERSØGER KLAGER OVER FEJL ELLER FORSØMMELSER I DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER

www.ombudsman.europa.eu

Publikationskontoret
Publications.europa.eu

